EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 6.4.2005
KOM(2005) 123 slutlig

2005/0046 (COD)
2005/0047 (COD)
2005/0048 (CNS)
2005/0049 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET om inrättande av ett ramprogram för solidaritet och hantering av migrationsströmmar för perioden 2007–2013

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT
om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT
om inrättande av Europeiska fonden för de yttre gränserna för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

Förslag till
RÅDETS BESLUT
om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT
om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

(framlagda av kommissionen)

{SEK(2005) 435}

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

om inrättande av ett ramprogram för solidaritet och hantering av migrationsströmmar för perioden 2007–2013

Meddelandet om inrättandet av ett ramprogram för solidaritet och hantering av migrationsströmmar ingår i en sammanhängande uppsättning förslag som syftar till att ge tillfredsställande stöd till ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i budgetplanen 2007–2013. Arbetet för att nå de tre centrala målen frihet, säkerhet och rättvisa kommer att ske parallellt och lika intensivt för vart och ett av målen, vilket möjliggör en välavvägd behandling, byggd på principerna om demokrati, respekt för grundläggande fri- och rättigheter och rättssäkerhet. Till stöd för vart och ett av målen finns ett ramprogram som skapar nödvändig samstämmighet mellan insatserna på varje politikområde och som klart anger vilka medel som finns tillgängliga för varje enskilt politiskt mål. En sådan uppläggning innebär också en betydande förenkling och rationalisering av det befintliga finansiella stödet på området för frihet, säkerhet och rättvisa, vilket ger möjligheter till större flexibilitet i prioriteringarna och gör stödet som helhet mer överskådligt.

1. INLEDNING

Det successiva inrättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa har, sedan det infördes som mål första gången i Amsterdamfördraget, blivit en av hörnstenarna i Europeiska unionens utveckling. Detta mål är en naturlig följd av de övergripande målen om ekonomisk tillväxt och hållbar utveckling. Ökat välstånd i Europa kan bara uppnås i ett tryggt och säkert klimat som garanterar att medborgarna och näringslivet verkligen kan utöva sina fri- och rättigheter, samt skyddas mot brottslighet och terrorism.

Området med frihet, säkerhet och rättvisa innebär en balans mellan skydd av individens grundläggande rättigheter (frihet, säkerhet och rättvisa) och utövande av det grundläggande ansvar (säkerhet och rättvisa) som Europeiska unionen har ålagts[1]. Europas medborgare förväntar sig med rätta att Europeiska unionen, samtidigt som den säkerställer respekten för grundläggande fri- och rättigheter, på ett effektivare sätt gemensamt skall ta itu med gränsöverskridande problem som olaglig migration, människohandel och smuggling av människor samt terrorism och organiserad brottslighet.

På grundval av resultaten av Tammerforsprogrammet antog Europeiska rådet i november 2004 ett flerårigt program ("Haagprogrammet) där det fastställs en ny dagordning som skall göra det möjligt för unionen att bygga vidare på de resultat som redan har uppnåtts och möta

[1] ”Frihet är den princip som förenar oss, själva stommen i det europeiska projektet. Men utan säkerhet, utan ett rättssystem eller ett domstolsväsen som erkänns av medborgarna skulle man inte kunna garantera utövandet av friheterna och respekten för de demokratiska värdena. Det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa utgör med andra ord en garanti för de demokratiska principerna och respekten för de mänskliga rättigheterna. Det gemensamma erkännandet av dessa principer är en grundläggande komponent av unionsmedborgarskapet och ingår i stadgan om de grundläggande rättigheterna, som nu utgör grunden för integrationen för alla dem som lever i unionen.” ”Ett projekt för Europeiska unionen” KOM(2002) 247 slutlig.

framtida utmaningar. De fastställda målen innefattar bland annat vidareutveckling av en gemensam migrations- och asylpolitik och inrättande av ett integrerat förvaltningssystem för kontroll och övervakning av de yttre gränserna, som måste utformas i enlighet med den allmänna principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, särskilt avseende de ekonomiska konsekvenserna. Dessa begrepp har också införts i konstitutionen som vägledande principer för utveckling av en gemensam politik för gränskontroll, asyl och invandring.

Kommissionen har redan i sina meddelanden om fastställande av strategiska riktlinjer för utarbetande av budgetplanen 2007–2013[2] betonat att målet är att stödja utvecklingen inom området med frihet, säkerhet och rättvisa med lämpliga finansiella medel som skall inkluderas i en ny rubrik ”medborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa”. Enligt de mål som fastställts av Europeiska rådet kommer det föreslagna ramprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” att vara inriktat på **rättvis ansvarsfördelning** mellan medlemsstaterna vad gäller de ekonomiska effekterna av införandet av integrerad förvaltning av unionens yttre gränser och genomförandet av en gemensam asyl- och invandringspolitik.

2. DEN FÖRESLAGNA ÅTGÄRDEN – ETT RAMPROGRAM FÖR SOLIDARITET OCH HANTERING AV MIGRATIONSSTRÖMMAR

2.1 Ramprogrammets mål

Genomförandet av gemenskapens finansiella program måste ingå i en effektiv policymix i syfte att uppnå specifika mål som är knutna till utvecklingen av EU:s politik. I detta avseende måste valet av områden och typer av insatser göras på grundval av en bedömning av de behov som skall fyllas, och med hänsyn till komplementariteten med övriga förekommande instrument, särskilt lagstiftning. Hittills har den gemensamma asyl-, migrations- och gränsförvaltningspolitiken huvudsakligen fastställts genom lagstiftning. Dessa normer ligger till grund för gemenskapspolitiken inom dessa områden. Genomförandet av normerna medför dock att de enskilda medlemsstaterna åläggs olika stora bördor, där en del får bära en oproportionerligt stor andel av det ansvar som kommer gemenskapen som helhet till nytta, och inkonsekvent tillämpning skulle äventyra projektet med att skapa lika villkor för alla.

Dessa politikområden påverkar ett betydande antal personer. Inom EU 25 är medlemsstaterna ansvariga för att kontrollera cirka 6 000 km landsgräns och cirka 85 000 km kust. Det beräknas att cirka 100 miljoner passagerare ankommer till internationella flygplatser inom EU varje år, bland vilka det finns personer som skall nekas inresa. Medlemsstaterna nekar årligen mer än 340 000 tredjelandsmedborgare rätt att resa in i EU, griper cirka 500 000 tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium och utvisar cirka 300 000 tredjelandsmedborgare som har inrest eller vistats olagligt eller återsänds till sina länder av andra skäl. I EU 25 beviljas varje år cirka 2,2 miljoner tillstånd för tredjelandsmedborgare att bosätta eller uppehålla sig för arbete, familjeåterförening, studier, forskning eller av andra skäl. Det totala antalet tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i EU 25 är för närvarande dubbelt så stort som det antal EU-medborgare som har valt att utnyttja sin rätt att bosätta sig i

[2] Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Bygga en gemensam framtid – Politiska utmaningar och budgetmedel i ett utvidgat EU 2007-2013, KOM(2004) 101 slutlig/2, 10.2.2004. Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Budgetplan 2007–2013, KOM(2004) 487 slutlig, 14.7.2004.

en annan medlemsstat. Det är i huvudsak på grund av nettomigrationen som befolkningen fortsätter att växa.

Gemenskapens ekonomiska solidaritet måste kunna stödja ytterligare utveckling och genomförande av den omfattande och balanserade strategi som utformats av EU vad gäller hantering av migrationsströmmar. Den skall på ett lämpligt sätt bidra till de följande fyra grundläggande pelarna i denna strategi:

- För det första har medlemsstaterna åtagit sig att tillämpa Schengenregelverket och fastställa ett gemensamt och integrerat system för förvaltning av gränserna inom EU. De är därför skyldiga att hantera strömmarna av personer vid de yttre gränserna effektivt för att säkerställa, å ena sidan, en hög nivå på skyddet vid de yttre gränserna med avseende på medlemsstaternas inre säkerhet och, å andra sidan, en smidig passage av gränserna för hederliga resenärer, till exempel sådana som har fått visum utfärdat av medlemsstaternas konsulat utomlands. Dessa mål innebär att Medelhavskusten och de östra landgränserna skall säkras och att verksamheten vid medlemsstaternas konsulat i tredje land skall förstärkas, särskilt för att minska antalet personer som olagligt reser in i EU .

- För det andra har medlemsstaterna genom antagandet av ett europeiskt program för återvändande 2002 förpliktat sig att utforma en gemensam återvändandepolitik på grundval av gemensamma normer och bästa praxis. En effektiv gemensam återvändandepolitik är ett nödvändigt komplement till en trovärdig laglig invandrings- och asylpolitik samt en viktig del i kampen mot olaglig invandring. De enskilda medlemsstaternas ansträngningar i fråga om förvaltning av återvändandepolitiken är begränsade både i ekonomiska termer och i form av politiska verkningar och signaleffekter. Medlemsstaterna stöter på liknande svårigheter när det gäller att genomföra insatser för återvändande som bättre kan bemästras gemensamt genom samordning av resurser och erfarenheter. Dessutom skall medlemsstaterna uppmuntras att utveckla ”integrerad hantering av återvändande", det vill säga att analysera och bedöma den grupp som eventuellt skall sändas tillbaka, de rättsliga och logistiska problemen i medlemsstaten och situationen i det land som de återvänder till. De skall vidare utveckla specifika och riktade åtgärder som står i proportion till uppgiften. Inom ett EU utan inre gränser skall detta bidra till att minska de sekundära förflyttningarna av tredjelandsmedborgare som uppehåller sig olagligen i unionen.

- För det tredje kräver genomförandet av en gemensam immigrqtionspolitik att gemenskapen kommer med ett trovärdigt svar på den flerdimensionella frågan om integration av tredjelandsmedborgare. Den gemensamma immigrqtionspolitiken har betydande effekter på konkurrenskraften och uppfyllandet av Lissabonmålen. Även om invandring i sig självt inte är en lösning på problemet med den allt äldre befolkningen, krävs mer kontinuerlig invandring för att uppfylla behoven på arbetsmarknaden och säkerställa Europas välstånd. Detta understryker hur viktigt det är att en gemensam migrationspolitik ger en trygg rättslig ställning och en uppsättning garanterade rättigheter för dem som tillåts resa in i EU för att främja deras integration i alla delar av samhället, framför allt på arbetsmarknaden. En gemensam strategi för invandrares rättigheter och skyldigheter skall utvecklas. De gemensamma grundläggande principerna för politiken för integration av invandrare i Europeiska unionen som antogs av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar 2004 bekräftar att invandring är ett ständigt inslag i det europeiska samhället och att alla medlemsstater skall bevara och ytterligare utveckla samhällen där nyanlända känner sig välkomna, eftersom en enskild medlemsstats misslyckande att utveckla och genomföra en framgångsrik integrationspolitik för invandrare kan på olika sätt ha ogynnsamma effekter

för andra medlemsstater. Medlemsstaterna bör därför uppmuntras att utveckla och genomföra program och åtgärder för att välkomna nyanlända, främja aktivt medborgarskap för alla tredjelandsmedborgare genom mer samhälleligt, kulturellt, religiöst och politiskt deltagande, förbättra offentliga och privata tjänsteleverantörers förmåga att tillfredsställa deras behov och stödja samhället vid anpassningen till mångfalden.

- Slutligen skall eventuella skillnader i förfaranden med avseende på mottagande och rätt till inresa och vistelse minimeras i största möjliga utsträckning för att förhindra onödiga sekundära förflyttningar i ett EU där endast en medlemsstat är ansvarig för behandling av en enskild asylansökan. Ett liknande effektivt genomförande av den gemensamma europeiska asylpolitiken i alla medlemsstater måste uppmuntras genom jämt fördelade insatser mellan medlemsstaterna när det gäller att ta emot flyktingar och fördrivna personer, och att bära konsekvenserna av detta.

En annan grundläggande del i denna strategi är samarbete med tredje land. Denna externa dimension kommer i enlighet med den föreslagna strukturen för finansieringsramen inte att ingå i ramprogrammet "Solidaritet och hantering av migrationsströmmar", utan kommer att beaktas under rubrik 4 i den föreslagna finansieringsramen genom genomförande av de instrument för externt bistånd som kommissionen presenterade i september 2004.

2.2 Ramprogrammets struktur

Genom ramprogrammet kommer instrument för ekonomisk solidaritet (fonder) att inrättas inom följande fyra områden:

- Kontroll och övervakning av de yttre gränserna (”integrerad gränsförvaltning”) och visumpolitik, som ett komplement till den europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (den europeiska gränsförvaltningsbyrån).

- Återvändande av tredjelandsmedborgare som olagligen vistas i EU.

- Integrering av tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i EU.

- Asyl (på grundval av den befintliga Europeiska flyktingfonden[3]).

Det står klart att utveckling och genomförande av gemensam politik, däribland gemenskapslagstiftning, inom dessa fyra områden tillgodoser behovet att säkerställa kompletterande, men olika operationella mål. Det innebär att medlemsstaternas förpliktelser skiljer sig åt i fråga om nivå och intensitet, och måste åtföljas av lämpligt ekonomiskt stöd. Det innebär också att varje medlemsstat måste införa och upprätthålla åtgärder på nationell nivå som gör det möjligt för dem att uppfylla sina skyldigheter fullt ut med avseende på alla de fyra politikområdena, även om de bara berörs i begränsad utsträckning.

Dessutom har dessa åtgärder en annan rättslig grund i fördraget och täcker områden som omfattas av bestämmelserna i protokollen om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets ställning eller i protokollet om Schengenregelverket.

---

[3] Rådets beslut 2004/904/EG av den 2 december om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2010. EGT L 381, 28.12.2004, s. 52.

Därför skall ramprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” bestå av fyra separata instrument (för inrättande av fyra fonder) som motsvarar vart och ett av de fyra politikområdena.

Även om de fyra fonderna genomförs via fyra olika rättsliga instrument utgör de en sammanhängande helhet, både politiskt och operationellt, genom att varje fond avspeglar målen inom ett politikområde som i samverkan med de tre andra kommer att göra det möjligt att utveckla ett område med frihet. Ett lyckat genomförande av alla de fyra dimensionerna kommer att leda till att de övergripande målen uppnås. De fyra fonderna skall därför verka enligt gemensamma regler för genomförande och förvaltning, följa samma strategiska tidsplan och vara föremål för samordnade förfaranden för utvärdering och översyn (se avsnitt 3).

När det konstitutionella fördraget har trätt i kraft får kommissionen undersöka möjligheterna till ytterligare rationalisering och förenkling som kan följa av en ny rättslig grund (särskilt artikel III-268).

Tilldelningen av ekonomiska medel till medlemsstaterna inom varje fond skall baseras på specifika och objektiva kriterier som avspeglar situationen i den enskilda medlemsstaten med avseende på de förpliktelser som den har tagit på sig för gemenskapens räkning eller till nytta för gemenskapen som helhet för det berörda politikområdet. Dessa kriterier kommer i huvudsak att vara kvantitativa. För att beakta både utgångsläget i medlemsstaterna och hur situationen utvecklas kommer kriterierna i så stor utsträckning som möjligt att baseras på stock- och flödesuppgifter, vilket gör det möjligt att öka de tillgängliga medlen i en medlemsstat för att stödja, till exempel, ett ökande antal människor som faller inom ramen för målgruppen.

I detta avseende skall det enligt instrumenten användas gemenskapsstatistik och, när ingen sådan finns tillgänglig, nationell statistik. Även om det kan uppstå tekniska svårigheter förväntas det att användning av statistik vid tilldelning av medel skulle ha den fördelen att uppmärksamheten ökas på nationell nivå för att tillhandahålla korrekta uppgifter i rätt tid. Den föreslagna användningen av denna statistik vid tilldelning av medel för perioden 2007–2013 är möjlig, särskilt eftersom den kommande lagstiftningen om migrationsstatistik förväntas resultera i ökad tillgänglighet och harmonisering av statistik.

När det gäller fonden för de yttre gränserna ges möjlighet att använda en mekanism för viktning, som bland annat skall baseras på gemensam riskanalys som genomförs av den europeiska gränsförvaltningsbyrån. Särskilda bestämmelser skall införas om täckning av de särskilda ytterligare kostnaderna i samband med genomförandet av ordningen med dokument för förenklad transitering och dokument för förenklad järnvägstransitering enligt rådets förordningar (EG) nr 693/2003 och 694/2003.

Med avseende på de europeiska flykting-, integrations- och återvändandefonderna kommer varje medlemsstat, efter Europeiska flyktingfondens exempel, att tilldelas ett litet fastställt belopp för att säkerställa en miniminivå på resurserna för genomförandet av målen.

2.3 Komplementaritet med andra instrument och politiska åtgärder

Ramprogrammet utgör en del av den policymix som fastställts för ytterligare utveckling av den gemensamma politiken för asyl, migration och de yttre gränserna och måste vara nära kopplat till genomförande och utveckling av övriga politiska instrument, särskilt lagstiftning. Den ekonomiska solidariteten måste tjäna klart identifierade mål och göra det möjligt att

medfinansiera åtgärder som tillför gemenskapen ett stort mervärde. Användningen av fonderna måste vara nära kopplad till förbättring av situationen i medlemsstaterna med avseende på gemensamma normer eller ge kollektiva fördelar på EU-nivå genom genomförande av samordnade eller gemensamma åtgärder.

Ramprogrammets inrättande och funktion kommer att komplettera andra initiativ och organ som inrättats med avseende på en gemensam politik för migration, asyl och de yttre gränserna.

Utvecklingen av storskaliga datasystem för att stödja genomförandet av politiken för de yttre gränserna och visumpolitiken (informationssystemet för viseringar och Schengens informationssystem) och asylpolitiken (Eurodac-systemet) utgör i synnerhet ett stort bidrag till solidariteten på gemenskapsnivå genom etableringen av samarbete och kostnadseffektiva informationsutbyten mellan medlemsstaterna. Även om de inte omfattas av den planerade budgeten som är avsatt för ramprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” är utvecklingen och användningen av dessa informationssystem långsiktiga åtaganden, och rättsakterna om upprättande av dem innehåller inga bestämmelser som begränsar deras varaktighet. Utöver den utökning som förväntas i samband med utvidgningen kan ytterligare utveckling av funktionerna inte uteslutas under perioden 2007–2013 och detta skall täckas av den planerade budgeten under rubrik 3 i den föreslagna finansiella ramen.

Den europeiska förvaltningsbyråns verksamhet utgör också ett effektivt verktyg för att stärka samarbetet genom tekniskt och operativt stöd och för att samla utrustning och resurser som kan göras tillgängliga för alla deltagande stater. Byråns successiva utveckling av mål och verksamhet, särskilt efter den utvärdering som planeras till 2007, kommer att kräva att lämpliga resurser anslås under rubrik 3 i den framtida finansiella ramen. Kommissionen kommer att knyta den europeiska gränsförvaltningsbyrån till programarbetet och utvärderingen.

På grundval av resultaten från den förberedande insats som för närvarande pågår kommer kommissionen att överväga upprättande av ett europeiskt observationsorgan för migration för att stärka övervakning och analys av flerdimensionella aspekter på migrations- och asylfenomenet.

Åtgärder har vidtagits får att både undvika all slags överlappning mellan fonderna och för att utveckla synergieffekter när sådana är möjliga. Från och med det fleråriga programmets första år, som inleds den 1 januari 2008, skall stöd inom ramen för Europeiska flyktingfonden inte kunna beviljas till finansiering av åtgärder får återvändande för asylsökande som fått avslag.

Medel för finansiering av återvändandefonden kommer bara att avsättas från och med 2008, genom att det, enligt vad som föreslogs i Haagprogrammet, tas hänsyn till behovet av att först utvärdera resultaten av de förberedande åtgärderna om återvändande (2005–2006).

Särskild vikt har också lagts vid frågan om komplementaritet och synergieffekter mellan integrationsfondens och Europeiska socialfondens (ESF) åtgärder, både när det gäller fastställandet av integrationsfondens mål och dess genomförande. Genom sin specifika och innovationsinriktade strategi kommer integrationsfonden att kunna komplettera ESF:s bredare mål och göra det möjligt att identifiera framgångsrika strategier och metoder som kan effektiviseras ytterligare inom ESF.

3. RATIONALISERING OCH FÖRENKLING

3.1 Övergång från befintliga instrument

De fyra fonderna inom ramprogrammet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar utgör en sammanhängande helhet och ger fullt stöd till utveckling av en gemensam politik inom områdena för yttre gränser, migration och asyl i full överensstämmelse med principerna om solidaritet, mervärde, additionalitet och komplementaritet. De skall ta över de befintliga programmens åtgärder och förberedande insatser, såsom Argo, Inti, de förberedande åtgärderna inom området för hantering av återvändande och Europeiska flyktingfonden, och utveckla dem så att de når sin högsta operationella nivå.

Europeiska flyktingfondens andra fas inleddes den 1 januari 2005 och avslutas 2010. Utöver att klargöra stödvillkoren för den del som avser frivilligt återvändande syftar det förslag om ändring av Europeiska flyktingfonden, som bifogas meddelandet, bara till att bringa tidsplanen och genomförandebestämmelserna vad gäller förvaltnings- och kontrollsystem i linje med de system som föreslagits för de andra tre instrumenten. Fondens varaktighet förlängs till 2013 och de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2008 så att den första fleråriga programplaneringscykeln kan genomföras fullständigt inom ramen för det nuvarande beslutet, dvs. från 2005–2007. Därefter kommer programplaneringscykeln att ligga i linje med de övriga tre fonderna.

Det kan dock förväntas att översyner av innehållet i Europeiska flyktingfonden kommer att presenteras senare under 2005 tillsammans med meddelanden från kommissionen om följande:

- Förklaringen om personer som omfattas av nationella vidarebosättningsprogram mot bakgrund av tillämpningsområdet för rådets beslut om ESF II för perioden 2005–2010 där kommissionen uppmanas att senast i slutet av 2005 inkomma med ett förslag om ändring av Europeiska flyktingfonden som beaktar rådets slutsatser av den 2 november 2004 om att förbättra tillgången till hållbara lösningar. I dessa rådsslutsatser ombads kommissionen att lägga fram ett förslag om ett EU-program för vidarebosättning. Regler för finansiering eller delfinansiering av vidarebosättning som äger rum inom ramen för EU:s vidarebosättningsprogram, eller till och med utanför programmet, måste fastställas.

- Haagprogrammet enligt vilket det 2005 skall inrättas ”lämpliga strukturer som inbegriper medlemsstaternas nationella asylmyndigheter för att underlätta praktiskt och aktivt samarbete”. Det måste därför övervägas om dessa strukturer skall innefattas under ”gemenskapsåtgärder” och vilka möjligheter som planeras i samband med det europeiska kontoret för stöd.

3.2 Gemensamma förvaltnings- och kontrollsystem

Eftersom ramprogrammets mål är att stärka genomförandet av den gemensamma politiken på nationell nivå kommer den att genomföras genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och kommissionen. Detta kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att välja åtgärder enligt en fördjupad bedömning av behov och en strategi som är anpassad till den lokala situationen och som överenskommits i samarbete med kommissionen. Eftersom delad förvaltning inte kan tillämpas i tredje land kommer uppgifter att delegeras genom decentraliserad förvaltning i de länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och som deltar i fonden för de yttre gränserna.

Gemenskapens åtgärder och kommissionens tekniska stöd, som avses i utkastet till beslut, kommer att genomföras av kommissionen inom ramen för direkt förvaltning.

Samma bestämmelser har fastställts för de fyra fondernas genomförande, dvs. fleråriga strategiska programplaneringscykler (med följande två perioder: 2007–2010 och 2011–2013) på grundval av riktlinjer från kommissionen, årlig tilldelning av resurser och operationell programplanering samt fleråriga utvärderingar.

Förvaltnings- och kontrollsystemen för de fyra fonderna skall samordnas på liknande sätt och i utkasten till beslut fastställs därför bestämmelser eller strukturer för gemensamt eller delat genomförande (kommitté, nationella system för förvaltning och revision).

Behovet av överensstämmelse och öppenhet är drivkrafterna bakom de olika fondernas förvaltningsförfaranden. Överensstämmelse, eftersom utkasten till beslut innehåller bestämmelser om de minimivillkor som gäller för förvaltning och interna kontroll- och revisionssystem samt om varje aktörs engagemang. Öppenhet, eftersom resultatet från instrumentets alla delar är känt för de olika aktörerna. I de fyra utkasten till beslut beaktas även slutsatserna från utvärderingen av strukturfondernas programplanerings- och genomförandemekanism för att upprätta mekanismer för genomförande som samtidigt säkerställer att resurserna koncentreras på viktiga och strategiska mål, att genomförandet på nationell nivå och på gemenskapsnivå är effektivt och att förvaltningen och kontrollen av gemenskapsfinansieringen är sund.

3.3 Utvärdering och översyn

Utvärdering av de politiska instrumentens genomförande, resultat och effekter måste göras regelbundet för att säkerställa åtgärdernas effektivitet. Detta är särskilt viktigt i samband med ramprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar".

- För det första kommer ytterligare studier att genomföras under åren 2005–2006 för att fastställa prioriteringarna för de första fleråriga riktlinjerna enligt det nya programmet och för att införa en sammanhängande och fullständig ram för övervakning och utvärdering (däribland definition av en gemensam uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer för input, output, resultat och verkningar).

- För det andra skall resultaten av en första utvärdering av hur väl ramprogrammet fungerar göras tillgänglig 2010 samtidigt som Haagprogrammet ses över. Resultaten av denna översyn kommer också att påverka programmets förvaltning och genomförande.

- För det tredje skall utvärderingar av resultaten av fondernas fleråriga program läggas fram 2012, för att dra nytta av erfarenheterna när de skall förnyas, och 2015 för att göra det möjligt att bedöma deras effekter.

Politikens utveckling och resultaten av utvärderingarna kräver också att det vid följande tillfällen finns möjlighet att se över programmet och, vid behov, anpassa det till nya eller förändrade behov och prioriteringar:

- År 2009 skall det finnas möjlighet att se över vissa aspekter av fondernas genomförande, till exempel de ekonomiska fördelningsnycklarna inom områdena för integration och yttre gränser, särskilt vad gäller integration, mot bakgrund av resultaten av den slutliga utvärderingen av de förberedande åtgärderna som inleddes 2005.

- I slutet av 2010, på grundval av den första utvärderingen, för att fastställa de grundläggande riktlinjerna och prioriteringarna om ramprogrammets framtid.

4. FINANSIELLA RESURSER

Det totala belopp som är avsatt för ramprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” uppgår till 5 866 miljoner euro för perioden 2007–2013 (i löpande priser). Inom detta anslag är 1 184 miljoner avsedda för asylfrågor, 759 miljoner för återvändandefonden, 1 771 miljoner euro för integration av tredjelandsmedborgare och slutligen 2 152 miljoner euro för förvaltning av de yttre gränserna. De belopp som anslagits till medlemsstaterna kommer inte att kunna föras över från en fond till en annan.

Utöver det totala beloppet för ramprogrammet har ett preliminärt belopp på 285,1 miljoner euro avsatts för den europeiska gränsförvaltningsbyrån för perioden 2007–2013, medan kostnaderna för genomförandet av storskaliga datasystem har beräknats till över 900 miljoner euro. Slutligen har det, som en uppföljning till de pågående förberedande åtgärderna, beaktats att ett europeiskt observationsorgan för migration förmodligen kommer att upprättas och detta har preliminärt budgeterats till 62,3 miljoner euro för samma period.

BILAGA

om inrättande av ett ramprogram för solidaritet och hantering av migrationsströmmar för perioden 2007–2013

Komplementaritet med organ och med övriga instrument inom området för frihet, säkerhet och rättvisa

Följande kompletterande instrument planeras enligt budgetplanen för att bidra till att uppnå de politiska mål som fastställts inom området för frihet, säkerhet och rättvisa:

– Ramprogram som kommer att ersätta den mängd budgetposter som kommissionen för närvarande förvaltar inom detta område.

– Gemenskapsfinansiering av byråer och gemenskaps- eller EU-organ.

– Utveckling och förvaltning av relevanta storskaliga datasystem.

Följande byrå, som har anknytning till ovannämnda ramprogram, kommer att omfattas av den nya budgetplanen:

- **Europeiska byrån för förvaltning av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna** som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

Övriga befintliga instrument kommer att fortsätta att gälla, även om de inte täcks av det nya ramprogrammet. Dessa instrument avser utveckling och genomförande av storskaliga datasystem inom politikområdena för asyl, migration och de yttre gränserna, och upprättades genom följande rättsakter från rådet och/eller Europaparlamentet:

- **Eurodac-systemet** som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EGT L 316, 15.12.2000, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 050, 25.2.2003, s. 1).

- **Informationssystemet för viseringar (VIS)** som inrättades genom rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5), och till vilket kommissionen har lagt fram ett förslag (KOM(2004) 835) där informationssystemets syfte, funktioner och ansvarsområde fastställs.

- **Schengens** informationssystem **(SIS II)** till vilket kommissionen avser att lägga fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning i slutet av det första kvartalet 2005.

Utvecklingen och driften av dessa informationssystem är långsiktiga åtaganden och rättsakterna om upprättande av dessa system innehåller inga bestämmelser som begränsar deras varaktighet. Utöver den utökning som väntas i samband med utvidgningen kan ytterligare utveckling av funktionerna inte uteslutas under perioden 2007–2013.

MOTIVERING

1. INLEDNING

Utarbetandet av budgetplanen 2007–2013 har redan från början styrts av en politiskt orienterad strategi för att säkerställa adekvata relationer mellan de politiska målen och de belopp som anslås för att uppfylla dem. Därvid har inrättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ansetts vara en av Europeiska unionens viktigaste prioriteringar under de kommande åren som skall stödjas genom en avsevärt ökad finansiering. I sina meddelanden ”*Bygga en gemensam framtid - Politiska utmaningar och budgetmedel i ett utvidgat EU 2007–2013*”[4] och ”*Budgetplan 2007–2013*”[5] betonar kommissionen behovet av att använda revisionen av de rättsliga instrumenten i samband med nästa budgetplan till att göra betydande förenklingar. Kommissionen strukturerar sina förslag runt tre allmänna och politikorienterade program (”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”, ”Grundläggande rättigheter och rättvisa” och ”Säkerhet och skydd av friheter”) och fastställer en klar ram för utvecklingen av gemenskapens finansiella insatser till stöd för de tre målen frihet, säkerhet och rättvisa.

Innehållet i dessa program beskrivs i kommissionens arbetsdokument[6] , där följande viktiga mål anges för det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar: *Att stödja principen om solidaritet vid hantering av migrationsströmmar genom att säkerställa en rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna vad gäller de ekonomiska effekterna av införandet av integrerad förvaltning av unionens yttre gränser och genomförandet av en gemensam asyl- och invandringspolitik*.

Denna solidaritet skall stärka och stödja genomförandet av gemenskapens politik och lagstiftning avseende följande fyra kompletterade aspekter på hantering av migrationsströmmar:

- Integrerad förvaltning av de yttre gränserna för att säkerställa en likvärdig och enhetlig nivå på skyddet av de yttre gränserna.

- Asylpolitik, vilket redan är fallet inom ramen för Europeiska flyktingfonden[7], för att stödja utvecklingen och genomförandet av en gemensam europeisk asylpolitik på grundval av solidaritet mellan medlemsstaterna och att främja balans mellan medlemsstaternas insatser med avseende på att ta emot flyktingar och fördrivna personer samt effekterna av detta.

- Bekämpning av olaglig invandring, särskilt återvändande för tredjelandsmedborgare som olagligen vistas i EU eller personer som olagligen invandrar till EU.

- Mottagande och integration för tredjelandsmedborgare, särskilt i socialt, samhälleligt och kulturellt avseende, för att göra det möjligt för dem att etablera sig och aktivt delta i alla aspekter av det europeiska samhällslivet.

---

4 KOM (2004) 101 slutlig, 10.2.2004.

5 KOM(2004) 487 slutlig, 14.7.2004.

6 Meddelande från Antonio Vitórino till kommissionen av den 28 september 2004 (SEK(2004) 1195) ”Giving an operational dimension to the area of freedom, security and justice: Policy context and orientations for future financial interventions”.

7 Rådets beslut 2004/904/EG av den 2 december om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2010, EUT L 381, 28.12.2004.

2. MOTIV FÖR ÅTGÄRDEN – ÄNDRING AV EUROPEISKA FLYKTINGFONDEN

Det första uttrycket för denna solidaritet var inrättandet av Europeiska flyktingfonden 2000[8] efter tre års förberedande åtgärder. Enligt Europaparlamentets önskan och på grundval av ett förslag från kommissionen har den europeiska flyktingfonden genom ett gemensamt tillvägagångssätt gjort det möjligt att lägga grunden till en solidaritet inom gemenskapen när det gäller mottagandet av asylsökande och personer som behöver internationellt skydd. Man har också nått en överenskommelse om direktivet om tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer. Den första etappen av harmoniseringen av lagstiftningen om inrättande av den gemensamma europeiska asylordningen närmar sig sin avslutning, och enligt det ursprungliga beslutet skulle rådet senast den 31 december 2004 se över beslutet på grundval av ett förslag från kommissionen.

En fördjupad utvärdering gjordes och ett uttömmande samråd hölls med de berörda parterna 2003. Utvärderingen efter halva tiden av första flyktingfonden avslutades i november 2003 och en granskningskonferens med stort deltagande hölls den 30–31 oktober 2003. På grundval av resultaten av denna utvärdering och en utvidgad konsekvensanalys[9] antog kommissionen den 12 februari 2004 ett förslag om inrättande av Europeiska flyktingfonden för en andra period från 2005 till 2010[10]. Rådet fattade beslut om detta den 2 december 2004.

Europeiska flyktingfondens andra period innehåller följande bestämmelser och mekanismer som nu också föreslagits för de tre andra fonderna som ingår i ramprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”:

- En mer strategisk planering för instrumentets användning där kommissionen ges en mer ledande roll och som beaktar antagandet av gemenskapens regelverk för asylpolitiken.

- Kriterier för fördelning av medel mellan medlemsstaterna som inte bara beaktar målgruppen, utan också att man, särskilt i de nya medlemsstaterna, behöver genomföra strukturella investeringar för att garantera de nationella asylsystemens effektivitet.

- En tidslängd för planering och projekt som gör resultaten mer användbara och hållbara, med hjälp av fleråriga strategier baserade på samråd (mellan nationella parter och mellan medlemsstaterna och kommissionen).

- En förstärkning av bestämmelserna om delad förvaltning som understöds av ökat stöd på gemenskapsnivå (en gemensam finansiell och administrativ ram och gemensamma förvaltningsinstrument) för att säkerställa att instrumentet genomförs i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning.

Förslaget innehåller vidare en successiv ökning av budgeten, särskilt från 2008, som ett konkret uttryck för gemenskapens solidaritet, för att säkerställa att det uppnås betydande resultat och att fonden får stora effekter både på målgrupperna och på själva systemen.

---

8 Rådets beslut 2000/596/EG av den 28 september 2000 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2000–2004, EGT L 252, 6.10.2000, s. 12.

9 SEK (2004) 161, 12.2.2004.

10 KOM(2004) 102, 12.2.2004, Förslag till rådets beslut om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2010.

Mot bakgrund av den nyligen avslutade utvärderingen och översynen av detta förslag och instrumentets varaktighet skall de ändringar av Europeiska flyktingfonden som skall göras i samband med antagandet av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar enligt den nya budgetplanen därför inriktas på rationalisering av förfaranden (för att anpassa dem till de förfaranden som föreslagits för de tre andra fonderna), genomförandets varaktighet (förlängning till 2013) och komplementaritet och samverkanseffekter (särskilt vad gäller åtgärderna inom återvändandefonden).

2.1 Instrumentets varaktighet

Eftersom Europeiska flyktingfondens nuvarande period löper till 2010 föreslås det att dess varaktighet skall förlängas till budgetplanens slut, dvs. till 2013. På det operationella planet innebär detta att ett tredje flerårigt program (2011–2013) kommer att genomföras. Eftersom medlemsstaterna för närvarande inleder genomförandet av det första strategiska fleråriga programmet enligt andra flyktingfonden, som löper från 2005 till slutet av 2007, föreslås det dock att förslagets datum för ikraftträdande skall fastställas till början av det första året av den andra fleråriga programplaneringsperioden, dvs. den 1 januari 2008.

2.2 Rationalisering av förvaltnings- och kontrollsystem

Andra flyktingfonden (2005–2010) innehåller redan detaljerade bestämmelser om det operationella genomförandet av delad förvaltning. För att säkerställa överensstämmelse och göra det möjligt att använda samma förvaltnings- och kontrollförfaranden som för de övriga tre fonderna, som föreslås som ett led i detta ramprogram, föreslår kommissionen att samma bestämmelser skall antas för alla fyra fonderna.

Dessa bestämmelser har fastställts med hänsyn till översynen av strukturfondernas system för genomförande[11] och de riktlinjer som kommissionen lagt fast för fastställande av kommissionens och medlemsstaternas respektive ansvarsområden i meddelandet av den 6 september 2004[12]. För att inte komplicera genomförandet av förvaltnings- och kontrollsystemen föreslås det att de också skall träda i kraft efter avslutningen av den första fleråriga perioden den 1 januari 2008.

2.3 Komplementaritet och synergieffekter

Europeiska flyktingfonden var det första finansiella gemenskapsinstrument för solidaritet mellan gemenskapen och medlemsstaterna med avseende på effekterna av att införa en gemensam politik inom områdena för de yttre gränserna, invandring och asyl. I och med förslaget om att inrätta ett sammanhängande ramprogram blir europeiska flyktingfonden en del av en helhet som syftar till att skapa lika villkor på europeisk nivå.

I detta syfte innehåller förslaget, tillsammans med utkasten till beslut om att inrätta fonden för integration av tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i gemenskapen, fonden för de yttre gränserna och återvändandefonden, bestämmelser om införande av mekanismer som

---

[11] Förslag till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden, KOM(2004) 492, 14.7.2004.

[12] Communication from the Commission to the European Parliament and the Council - The respective responsibilities of the Member States and the Commission in the shared management of the Structural Funds and the Cohesion Fund - Current situation and outlook for the new programming period after 2006 (den svenska versionen finns inte tillgänglig), KOM(2004) 580, 6.9.2004.

säkerställer en sammanhängande strategi för programplanering, genomförande och utvärdering av de fyra instrumenten. Det innehåller även en ändring av de stödberättigade åtgärdernas räckvidd vad gäller återvändande för att förhindra eventuella överlappningar med den föreslagna återvändandefonden. Från och med det fleråriga programmets första år, som inleds den 1 januari 2008, skall åtgärder för återvändande av asylsökande som fått avslag finansieras genom återvändandefonden, och de kommer således inte längre att vara berättigade till bidrag från Europeiska flyktingfonden.

Orsaken till att denna skiljelinje har dragits mellan de två fonderna beskrivs mer i detalj i den utvidgade konsekvensanalysen.

3. ANPASSNING TILL SENARE UTVECKLING

Kommissionen skall lägga fram ett förslag om översyn av innehållet i Europeiska flyktingfonden i ett senare skede. Ändringarna skall särskilt beakta Haagprogrammet och Förklaringen om personer som omfattas av nationella vidarebosättningsprogram mot bakgrund av tillämpningsområdet för rådets beslut om andra flyktingfonden för perioden 2005–2010.

Ändringarna skall avse följande frågor:

- I Förklaringen om personer som omfattas av nationella vidarebosättningsprogram uppmanas kommissionen att lägga fram ett förslag om ändring av Europeiska flyktingfonden senast i slutet av 2005 för att beakta rådets slutsatser av den 2 november 2004 om att förbättra tillgången till hållbara lösningar. I dessa rådsslutsatser ombads kommissionen att lägga fram ett förslag om ett gemenskapsprogram för vidarebosättning. Därför är det nödvändigt att i ett förslag om översyn av Europeiska flyktingfonden fastställa regler för finansiering eller delfinansiering av vidarebosättning som äger rum inom ramen för EU:s vidarebosättningsprogram, och även utanför programmet.

- Haagprogrammet enligt vilket det 2005 skall inrättas ”lämpliga strukturer som inbegriper medlemsstaternas nationella asylmyndigheter för att underlätta praktiskt och aktivt samarbete”. Därför är det nödvändigt att överväga hur dessa strukturer skall stödjas.

Meddelandet om dessa aspekter och förslaget om ändring av Europeiska flyktingfonden är planerade till hösten 2005.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den finansieringsöversikt som bifogades förslaget om Europeiska flyktingfondens andra period i februari 2004 är fortfarande giltig med tanke på att antalet asylansökningar i medlemsstaterna fortfarande är betydande. Frivilligt återvändande av asylsökande som har fått avslag utgör idag en liten del av de åtgärder som genomförs via fonden, och därför är det inte troligt att ett avlägsnande av dessa åtgärder från fondens tillämpningsområde kommer att ha några stora budgetmässiga effekter.

Förlängningen av fonden från 2011 till 2013 bör ligga i linje med de beräkningar som gjordes 2004 med hänsyn till nya prioriteringar och åtgärder som kan förmodas tillkomma genom det förslag som planeras till hösten 2005. Fondens anslag 2005 och 2006 uppgick till 114,09 miljoner euro. Enligt kommissionens föreslagna budgetplan för åren 2007–2013 uppgår

anslagen till 1 184 miljoner euro. För perioden 2008–2013 uppgår beloppet till 1 112,7 miljoner euro.

Ett särskilt belopp måste också finnas tillgängligt som en reserv för genomförande av brådskande åtgärder. Detta belopp (10 miljoner euro per år) kommer att vara oförändrat under perioden och är nödvändigt för att täcka insatserna under de första veckorna om det skulle uppstå en masstillströmning av flyktingar. Därefter kan det kompletteras med relevanta ändringar av de normala fleråriga och årliga programmen i medlemsstaterna.

2005/0046 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,[13]

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,[14]

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,[15]

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget,[16] och

av följande skäl:

(1) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen dels åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer, tillsammans med direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land.

(2) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 bekräftade sin vilja att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför är det nödvändigt att en gemensam europeisk politik för asyl och migration samtidigt inbegriper rättvis behandling av tredjelandsmedborgare och bättre hantering av migrationsflödena. En gemensam asylpolitik, som omfattar ett gemensamt europeiskt asylsystem, utgör en integrerande del av Europeiska unionens mål att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för personer som tvingade av omständigheterna söker skydd inom Europeiska unionen på laglig väg.

(3) Genomförandet av denna politik bör bygga på solidaritet mellan medlemsstaterna och förutsätter att det finns mekanismer som främjar en skälig fördelning mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer och bära

---

13 EUT C …
14 EUT C …
15 EUT C …
16 EUT C …

följderna av detta. I detta syfte inrättades Europeiska flyktingfonden för perioden 2000–2004 genom beslut 2000/596/EG[17]. Detta beslut ersattes av rådets beslut 2004/904/EG av den 2 december 2004 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2010[18]. Detta säkerställde fortsatt solidaritet mellan medlemsstaterna mot bakgrund av kommissionens nyligen antagna lagstiftning inom asylområdet, och med hänsyn till erfarenheterna vid fondens genomförande under perioden 2000–2004.

(4) Mot bakgrund av kommissionens förslag om att inrätta fonden för integration av tredjelandsmedborgare som lagligen vistas inom EU, återvändandefonden för tredjelandsmedborgare som olagligen vistas inom EU (nedan kallad: ”återvändandefonden”) och fonden för de yttre gränserna för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”, särskilt med avseende på att inrätta gemensamma system för förvaltning, kontroll och utvärdering, bör en ny europeisk flyktingfond inrättas.

(5) Det är nödvändigt att anpassa fondens varaktighet efter de fleråriga finansieringsramarnas varaktighet enligt vad som är fastställt i det interinstitutionella avtal som är tillämpligt för perioden 2008–2013.

(6) Det här instrumentet har utformats som en del av ett sammanhängande ramverk, det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” som inriktas på rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna vad gäller de ekonomiska effekterna av införandet av integrerad förvaltning av unionens yttre gränser och genomförandet av en gemensam asyl- och invandringspolitik enligt avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

(7) För att skydda rättigheterna för personer som behöver internationellt skydd är det lämpligt att stödja medlemsstaternas insatser för att säkerställa att flyktingar och fördrivna personer tas emot på lämpligt sätt och att rättvisa och effektiva asylförfaranden tillämpas.

(8) Ett av målen för Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, är att flyktingar skall integreras i samhället i det land där de har bosatt sig. Det är nödvändigt att dessa personer får del av värderingarna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Därför bör medlemsstaternas insatser för att främja social, ekonomisk och kulturell integration stödjas, eftersom sådana insatser bidrar till att förverkliga ett av gemenskapens grundläggande mål enligt artikel 2 och artikel 3.1 k i fördraget, nämligen att stärka och bevara ekonomisk och social sammanhållning.

(9) Som ett komplement till bestämmelserna för Europeiska återvändandefonden behövs konkret stöd för att göra det möjligt, eller skapa bättre förutsättningar, för de flyktingar och fördrivna personer, som så önskar, att fatta informerade beslut om att lämna medlemsstaternas territorium och att återvända till sitt ursprungsland.

(10) En finansiell reserv bör inrättas för genomförande av brådskande åtgärder för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av flyktingar skydd i enlighet med rådets

---

[17] EGT L 252, 6.10.2002, s. 12.
[18] EUT L 381, 28.12.2004.

direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta[19].

(11) Fondens stöd blir effektivare och mer målinriktat om medfinansieringen av de stödberättigande insatserna grundas på två fleråriga program och ett årligt arbetsprogram som utarbetas av varje medlemsstat med beaktande av dess situation och behov.

(12) Det är rimligt att fördela resurserna i förhållande till den börda som respektive medlemsstat bär till följd av sina insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer, inklusive flyktingar som åtnjuter internationellt skydd inom ramen för nationella program.

(13) Beträffande den delade förvaltningen enligt artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget[20] bör villkoren för att kommissionen skall kunna utöva sitt ansvar när det gäller genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget fastställas och medlemsstaternas skyldighet att samarbeta klargöras. Genom tillämpningen av dessa villkor bör kommissionen kunna försäkra sig om att medlemsstaterna använder fonden på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning i den mening som avses i artikel 27 i budgetförordningen.

(14) Kommissionen bör fastställa en preliminär fördelning av tillgängliga åtaganden med en objektiv och överskådlig metod.

(15) Som en del av det tekniska stödet bör fonden ge stöd till utvärderingar, förbättring av den administrativa kapaciteten för förvaltningen av fonderna, studier, pilotprojekt och erfarenhetsutbyte som särskilt syftar till att uppmuntra innovativa metoder och arbetssätt.

(16) Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem. Därför är det nödvändigt att fastställa generella principer och nödvändiga funktioner som alla program måste uppfylla.

(17) Det är nödvändigt att besluta om att en enda ansvarig myndighet utses i varje medlemsstat för förvaltning av fonden och att klargöra dess ansvarsområde. Det bör även fastställas bestämmelser om hur revisionsmyndigheten skall utses samt om dess arbetsuppgifter. För att garantera enhetliga kvalitetsnormer när det gäller attestering av utgifter innan dessa vidarebefordras till kommissionen samt för att klargöra vilken typ och kvalitet som krävs för de uppgifter som ligger till grund för utgiftsredovisningen är det också nödvändigt att fastställa bestämmelser om hur en attesterande myndighet skall utses.

(18) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna har medlemsstaterna huvudansvaret för genomförandet och kontrollen av åtgärderna.

---

[19] EGT L 212, 7.8.2001, s. 12.
[20] EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

(19) Medlemsstaternas skyldigheter när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem, attestering av utgifter samt förebyggande, upptäckande och korrigering av oegentligheter och överträdelser av gemenskapslagstiftningen bör fastställas för att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av deras fleråriga och årliga program. När det gäller förvaltning och kontroll är det särskilt viktigt att fastställa formerna för hur medlemsstaterna skall säkerställa att systemen har införts och fungerar tillfredsställande.

(20) Utan att det påverkar kommissionens befogenheter när det gäller ekonomistyrning bör samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område byggas ut och det bör fastställas kriterier som gör att kommissionen, inom ramen för sin strategi för kontroll av nationella system, kan avgöra vilka garantier de nationella revisionsorganen kan ge.

(21) Effektiviteten hos och verkningarna av de insatser som stöds av fonden beror också på utvärderingen av dessa. Medlemsstaternas och kommissionens ansvar i detta avseende samt de metoder som garanterar utvärderingens tillförlitlighet bör formellt fastställas.

(22) Insatserna bör utvärderas så att deras verkan kan ses över och bedömas efter halva tiden. Utvärderingen bör integreras i uppföljningen av insatserna.

(23) I detta beslut fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet[21].

(24) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(25) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[22].

(26) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Danmark i antagandet av detta beslut, som varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

---

21 EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

22 EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I
SYFTE, MÅL OCH ÅTGÄRDER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I och med detta beslut inrättas Europeiska flyktingfonden (nedan kallad ”fonden”) för perioden från den 1 januari 2008 till den 31 december 2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” för att bidra till att förstärka området med frihet, säkerhet och rättvisa.

I detta beslut fastställs de mål som fonden skall bidra till, hur den skall genomföras, vilka anslag som står till förfogande och enligt vilka kriterier de tillgängliga medlen skall fördelas.

I beslutet fastställs fondens förvaltningsregler som bland annat omfattar regler för finansiell förvaltning, övervakning och kontroll, och som bygger på delat ansvar mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 2

Fondens allmänna mål

1. Fondens allmänna mål skall vara att stödja och uppmuntra medlemsstaternas insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer och bära följderna av detta, genom att medfinansiera de insatser som föreskrivs i det här beslutet med hänsyn till gemenskapslagstiftningen inom området.

2. På initiativ från medlemsstaterna eller kommissionen skall fonden bidra till att finansiera tekniskt stöd.

Artikel 3

Stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. Fonden skall stödja insatser som genomförs i medlemsstaterna angående en eller flera av följande punkter:

   (a) Mottagningsförhållanden och handläggning av asylärenden.

   (b) Integration av personer som avses i artikel 6, vars vistelse i medlemsstaten är långvarig och stadigvarande.

   (c) Frivilligt återvändande för personer som avses i artikel 6.1, 6.2 och 6.4, förutsatt att dessa personer inte har fått nytt medborgarskap, och för personer

som avses i artikel 6.3, förutsatt att dessa personer inte har fått avslag på begäran om internationellt skydd.

2. När det gäller mottagningsförhållanden och handläggning av asylärenden skall de stödberättigande åtgärderna innefatta följande:

(a) Infrastruktur eller tjänster i samband med inkvartering.

(b) Materiellt bistånd, hälsovård och psykologisk vård.

(c) Socialt bistånd, information eller hjälp med administrativa förfaranden.

(d) Juridiskt och språkligt bistånd.

(e) Undervisning, språkutbildning och andra initiativ som är förenliga med personens status.

(f) Stödtjänster som översättning och utbildning för att bidra till bättre mottagningsförhållanden samt effektivare och bättre handläggning av asylärenden.

(g) Information till de lokalsamhällen som kommer i kontakt med de personer som tas emot i värdlandet.

3. När det gäller integration i medlemsstaternas samhällen av de personer som avses i artikel 3.1 b och av medlemmar av deras familjer skall de stödberättigande åtgärderna innefatta följande:

(a) Rådgivning och bistånd när det gäller t.ex. bostäder, försörjningsmöjligheter, inträde på arbetsmarknaden samt hälsovård, psykologisk vård och social omsorg.

(b) Insatser som gör det möjligt för målgrupperna att anpassa sig till samhället i medlemsstaten, på det sociokulturella området, samt att dela värderingarna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(c) Insatser för att främja målgruppernas varaktiga och hållbara deltagande i det medborgerliga och kulturella livet.

(d) Åtgärder som inriktas på utbildning, erkännande av kvalifikationer och examina.

(e) Insatser som syftar till att underlätta för dessa personer att styra sin egen tillvaro och göra det möjligt för dem att försörja sig själva.

(f) Insatser som främjar meningsfull kontakt och konstruktiv dialog mellan dessa personer och det mottagande samhället, inklusive insatser som främjar medverkan från viktiga partner som allmänheten, lokala myndigheter, flyktingorganisationer, frivilliga grupper, arbetsmarknadens parter och det civila samhället i stort.

(g) Åtgärder för att stimulera dessa personer till att förvärva kompetens, inklusive språkutbildning.

(h) Insatser som främjar lika tillgång och likvärdiga resultat när det gäller dessa personers kontakter med offentliga institutioner.

4. Särskilt följande insatser som gäller frivilligt återvändande skall kunna få stöd från fonden:

(a) Information och rådgivning om insatser eller program för frivilligt återvändande.

(b) Information om situationen i ursprungslandet eller ursprungsregionen eller i det land eller den region där personen tidigare hade sitt hemvist.

(c) Allmän eller yrkesinriktad utbildning samt hjälp med återanpassningen.

(d) Insatser från sammanslutningar av personer från ett visst land eller en viss region som är bosatta i Europeiska unionen, vilka underlättar frivilligt återvändande för personer som avses i det här beslutet.

(e) Insatser som underlättar organisationen och genomförandet av nationella program för frivilligt återvändande.

5. De insatser som avses i punkterna 1–4 skall särskilt främja genomförandet av bestämmelserna i tillämplig gemenskapslagstiftning om det gemensamma europeiska asylsystemet.

6. I insatserna skall hänsyn tas till den särskilda situationen för utsatta personer, t.ex. underåriga, underåriga utan medföljande vuxen, personer med funktionshinder, äldre personer, gravida kvinnor, ensamstående föräldrar med underåriga barn och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 4

Åtgärder av intresse för gemenskapen

1. På kommissionens initiativ får högst 7 % av fondens tillgängliga medel användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av intresse för hela gemenskapen (gemenskapsåtgärder) när det gäller asylpolitik och åtgärder för de målgrupper som avses i artikel 6.

2. För att berättiga till stöd skall gemenskapsinsatserna särskilt uppfylla följande krav:

(a) De skall främja gemenskapssamarbete i genomförandet av gemenskapslagstiftningen och god praxis.

(b) De skall stödja inrättandet av nätverk för gränsöverskridande samarbete och pilotprojekt som grundas på gränsöverskridande partnerskap mellan organ i minst två medlemsstater och som utformats

för att stimulera till innovation, underlätta utbyte av erfarenheter och god praxis samt höja kvaliteten i asylpolitiken.

(c) De skall stödja gränsöverskridande kampanjer för att höja allmänhetens medvetenhet om frågorna.

(d) De skall stödja undersökningar, spridning och utbyte av information om bästa praxis och fondens övriga aspekter, bland annat om användning av den modernaste tekniken.

(e) De skall stödja pilotprojekt och studier för att undersöka möjligheten till nya former av gemenskapssamarbete och gemenskapslagstiftning inom området.

(f) De skall stödja utvecklingen av statistiska redskap, metoder och gemensamma indikatorer.

3. Det årliga arbetsprogrammet, i vilket prioriteringar fastställs för gemenskapens insatser, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 51.2.

Artikel 5

Brådskande åtgärder

1. Om mekanismerna för tillfälligt skydd i rådets direktiv 2001/55/EG träder i funktion, skall fonden, utöver de insatser som avses i artikel 3 och som komplement till dem, finansiera brådskande åtgärder till förmån för medlemsstaterna.

2. De stödberättigande brådskande åtgärderna hänför sig till följande typer av insatser:

(a) Mottagande och inkvartering.

(b) Tillhandahållande av förnödenheter, däribland livsmedel och kläder.

(c) Medicinsk, psykologisk eller annan hjälp.

(d) Personal- och administrationskostnader för att ta emot personerna och genomföra åtgärderna.

(e) Logistik- och transportkostnader.

Artikel 6

Målgrupper

1. Målgrupperna enligt detta beslut skall omfatta följande kategorier:

(1) Medborgare i tredje land eller statslösa personer med sådan rättslig ställning som anges i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning och dess protokoll från 1967 och som har tillstånd att såsom flyktingar vistas i någon av medlemsstaterna.

(2) Medborgare i tredje land eller statslösa personer som åtnjuter status som skyddsbehövande i enlighet med rådets direktiv 2004/83/EG[23].

(3) Medborgare i tredje land eller statslösa personer som har ansökt om någon av de former av skydd som beskrivs i punkterna 1 och 2.

(4) Medborgare i tredje land eller statslösa personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG.

2. Medborgare i tredje land är personer som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i EG-fördraget.

KAPITEL II

PRINCIPER FÖR STÖD

Artikel 7

Komplementaritet, konsekvens och förenlighet

1. Fonden skall ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala åtgärder och som gör att EU:s prioriteringar integreras i åtgärderna.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att stödet från fonden och från medlemsstaterna är förenligt med gemenskapens verksamhet, politik och prioriteringar. Denna förenlighet skall anges på särskilt sätt i det fleråriga program som avses i artikel 19.

3. Insatser som finansieras av fonden skall vara förenliga med bestämmelserna i fördraget och i akter som antagits i enlighet med dessa.

Artikel 8

Programplanering

1. Fondens mål skall genomföras inom ramen för två fleråriga programperioder (2008–2010 respektive 2011–2013). Den fleråriga programplaneringen skall omfatta prioriteringar och ett förfarande för förvaltning, beslutsfattande, revision och attestering.

2. De fleråriga program som har godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram.

[23] EGT L 304, 30.9.2004, s. 12.

Artikel 9

Insatser enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

1. Genomförandet av de fleråriga och årliga program som avses i artiklarna 19 och 21 faller under medlemsstaternas ansvar på lämplig regional nivå i enlighet med den enskilda medlemsstatens eget institutionella system. Ansvaret skall utövas i enlighet med detta beslut.

2. De resurser som kommissionen och medlemsstaterna använder skall variera beroende på gemenskapsstödets omfattning med hänsyn till revisionsbestämmelserna. Samma variation skall också tillämpas på bestämmelser om utvärdering och rapporter om fleråriga och årliga program.

Artikel 10

Genomförande

1. Den gemenskapsbudget som avsatts till fonden skall genomföras i enlighet med artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, med undantag av de gemenskapsåtgärder som avses i artikel 4 och det tekniska stöd som avses i artikel 16.

   Medlemsstaterna och kommissionen skall se till att principen om en sund ekonomisk förvaltning efterlevs.

2. Kommissionen skall utöva sitt ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget enligt följande:

   a) Den skall kontrollera att medlemsstaterna har väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem enligt förfarandena i artikel 32.

   b) Den skall helt eller delvis avbryta eller uppskjuta betalningar enligt artiklarna 41 och 42 om de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen inte uppfyller kraven, och skall tillämpa eventuella andra nödvändiga finansiella korrigeringar i enlighet med artiklarna 45 och 46.

Artikel 11

Additionalitet

1. Stödet från fonden får inte ersätta offentliga utgifter eller motsvarande i en medlemsstat.

2. Kommissionen skall, i samarbete med varje enskild medlemsstat, kontrollera additionaliteten efter halva tiden den 31 december 2012 och i efterhand senast den 31 december 2015.

Artikel 12

Partnerskap

1. Varje medlemsstat skall, i enlighet med gällande nationella regler och praxis, upprätta ett partnerskap med följande myndigheter och organ som den utser:

   a) Behöriga regionala och lokala myndigheter samt myndigheter i städerna och andra offentliga myndigheter.

   b) Andra lämpliga organ som företräder det civila samhället, icke-statliga organisationer samt arbetsmarknadens parter.

   Varje medlemsstat skall se till att alla lämpliga organ deltar på ett brett och effektivt sätt enligt nationella regler och förfaranden.

2. Partnerskapet skall genomföras i full överensstämmelse med respektive parts institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.

   Partnerskapet skall omfatta förberedelse, genomförande, övervakning och utvärdering av de fleråriga programmen.

KAPITEL III

FINANSIERINGSRAM

Artikel 13

Sammanlagda medel

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av fonden skall vara 1 112,7 miljoner euro för perioden mellan den 1 januari 2008 och den 31 december 2013.

2. De årliga anslagen för fonden skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

3. Kommissionen skall utarbeta preliminära årliga fördelningar per medlemsstat i enlighet med kriterierna i artikel 14.

Artikel 14

Årlig fördelning av anslag till stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. Varje medlemsstat skall erhålla ett fast belopp på 300 000 euro från fondens årliga tilldelning.

   Detta belopp skall fastställas till 500 000 euro per år för perioden 2008–2013 för de stater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004.

Detta belopp skall fastställas till 500 000 euro per år för medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen under 2008–2013 för den återstående delen av perioden 2008–2013 med start året efter deras anslutning.

2. Återstoden av de årliga tillgängliga medlen skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

   (a) 30 % i förhållande till det antal personer som tagits emot under de tre föregående åren och som hör till någon av de kategorier som anges i artikel 6.1–2.

   (b) 70 % i förhållande till det antal personer som avses i artikel 6.3–4 och som anlänt under de tre föregående åren.

3. Referensuppgifterna skall utgöras av de senaste uppgifterna från Europeiska gemenskapens statistikkontor i enlighet med gemenskapslagstiftningen om insamling och analys av statistik på asylområdet.

4. Om den statistik som aves i punkt 3 inte är tillgänglig skall medlemsstaterna lämna nödvändiga upplysningar.

Artikel 15

Finansieringsstruktur

1. Det ekonomiska stödet från fonden skall ges i form av bidrag.

2. De insatser som stöds av fonden skall medfinansieras från offentliga eller privata källor, genomföras utan vinstsyfte och får inte berättiga till finansiering från andra källor i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Anslagen från fonden skall komplettera medlemsstaternas offentliga eller motsvarande utgifter för de insatser och åtgärder som omfattas av beslutet.

4. Gemenskapen skall bidra med högst 50 procent av totalkostnaden för en särskild insats när det gäller sådana insatser som genomförs i medlemsstaterna och som avses i artikel 3.

   Denna andel får ökas till 60 % för projekt som gäller särskilda prioriteringar i kommissionens fleråriga riktlinjer som avses i artikel 18.

   Denna andel skall ökas till 75 % i medlemsstater som omfattas av Sammanhållningsfonden.

5. Gemenskapens finansiella stöd till insatser via fonden skall i allmänhet beviljas för en period av högst tre år, under förutsättning att det görs en regelbunden granskning av uppnådda resultat.

Artikel 16

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. Fonden får på kommissionens initiativ eller för dess räkning finansiera förberedande åtgärder, övervakning, administrativt och tekniskt stöd, utvärdering, revision och kontroll som är nödvändiga för att genomföra detta beslut, dock med högst 0,20 % av fondens årliga anslag.

2. Åtgärderna skall omfatta följande:

   (a) Undersökningar, utvärderingar, expertrapporter och statistik, däribland även åtgärder av allmän karaktär som gäller fondens verksamhet.

   (b) Åtgärder som riktar sig till parterna, fondens stödmottagare och allmänheten, särskilt informationsåtgärder.

   (c) Inrättande, drift och samkörning av datasystem för förvaltning, övervakning, kontroll och utvärdering.

   (d) Förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte som avser praxis på detta område.

Artikel 17

Tekniskt stöd från medlemsstaterna

1. På initiativ från medlemsstaten i fråga får fonden för varje årligt program finansiera förberedande åtgärder, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kontroller samt åtgärder som skall stärka den administrativa kapaciteten med avseende på fondens genomförande.

2. Det årliga belopp som anslås till tekniskt stöd får inte överstiga 4 % av den sammanlagda årliga medfinansiering som beviljas en medlemsstat, plus 30 000 euro.

KAPITEL IV
PROGRAMPLANERING

Artikel 18

Antagande av strategiska riktlinjer

1. För varje flerårig programplaneringsperiod skall kommissionen anta strategiska riktlinjer som anger ramen för finansiering från fonden, med hänsyn till framstegen och genomförandet av gemenskapslagstiftningen om asylpolitik samt den preliminära tilldelningen av fondens medel för den aktuella perioden.

2. Riktlinjerna skall framför allt införliva EU:s prioriteringar i vart och ett av fondens mål i syfte att främja genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet.

3. Kommissionen skall anta strategiska riktlinjer för den första fleråriga programplaneringsperioden (2008–2010) den 31 mars 2007 och riktlinjerna för den andra fleråriga programplaneringsperioden (2011–2013) senast den 31 mars 2010.

4. De strategiska riktlinjerna skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 52.2.

Artikel 19

Utarbetande och godkännande av nationella fleråriga program

1. Varje medlemsstat skall för var och en av programplaneringsperioderna med utgångspunkt i de strategiska riktlinjer som nämns i artikel 18 utarbeta ett förslag till flerårigt program, som skall omfatta följande:

   (a) En beskrivning av den aktuella situationen i medlemsstaten i fråga om mottagningsförhållanden, handläggning av asylärenden, integration och frivilligt återvändande för de personer som avses i artikel 6.

   (b) En analys av behoven i den berörda medlemsstaten i fråga om mottagande, handläggning av asylärenden, integration och frivilligt återvändande samt angivande av verksamhetsmål för att tillgodose dessa behov under programperioden.

   (c) En lämplig strategi för att nå målen och prioriteringarna samt en beskrivning av vilka åtgärder som planeras för att genomföra prioriteringarna.

   (d) En redogörelse om denna strategis förenlighet med andra instrument på regional och nationell nivå samt gemenskapsnivå.

   (e) Uppgifter om prioriteringarna och deras specifika mål. Målen skall kvantifieras med hjälp av ett begränsat antal indikatorer för genomförande, resultat och effekter, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Med hjälp av indikatorerna skall det vara möjligt att mäta framstegen i förhållande till utgångsläget och målens effektivitet när det gäller genomförandet av prioriteringarna.

   (f) En vägledande finansieringsplan där det för varje mål och år anges fondens planerade bidrag samt det totala beloppet för offentlig eller privat medfinansiering.

   (g) Genomförandebestämmelser för det fleråriga programmet enligt följande:

   - En redogörelse för att medlemsstaten har utsett alla de organ som krävs enligt artikel 25.

   - En beskrivning av genomförande-, övervaknings- , kontroll- och utvärderingssystemen.

- En definition av förfarandena för penningflödena i syfte att garantera insyn.

- De bestämmelser som fastställts i syfte att säkerställa att det fleråriga programmet ges offentlighet.

2. Medlemsstaterna skall utarbeta varje fleårigt program i nära samarbete med de partner som avses i artikel 12.

3. 3. Medlemsstaterna skall lämna in sitt utkast till fleårigt program till kommissionen senast fyra månader efter det att kommissionen har meddelat strategiska riktlinjer och vägledande finansiella anslag för den aktuella perioden.

4. Kommissionen skall bedöma förslagen till fleråriga program enligt följande kriterier:

   (a) Om de är förenliga med fondens mål och de strategiska riktlinjer som avses i artikel 18.

   (b) Om de är relevanta, lämpliga och vilka resultat som kan förväntas av den strategi och de verksamhetsprioriteringar som föreslås av medlemsstaten.

   (c) Om det system för förvaltning och kontroll som medlemsstaten inrättat för att genomföra fondens åtgärder följer bestämmelserna i detta beslut.

   (d) Om de är förenliga med gemenskapslagstiftningen, i synnerhet bestämmelser om fri rörlighet för personer och de därmed sammanhängande stödåtgärderna för kontroll av de yttre gränserna, asyl och invandring.

5. Om kommissionen anser att ett fleårigt program inte är förenligt med de strategiska riktlinjerna eller bestämmelserna i det här beslutet om förvaltning och kontroll skall den begära att medlemsstaten ser över programförslaget i enlighet med detta.

6. Kommissionen skall anta de fleråriga programmen inom fyra månader från det att de formellt har lagts fram, enligt det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 20

Översyn av fleråriga program

1. På initiativ av den berörda medlemsstaten eller av kommissionen skall fleråriga program granskas på nytt och vid behov ses över för den återstående programperioden i syfte att ta större eller annan hänsyn till EU:s prioriteringar, särskilt mot bakgrund av rådets slutsatser. Fleråriga program får granskas på nytt mot bakgrund av en utvärdering eller till följd av genomförandeproblem.

2. Kommissionen skall fatta beslut om godkännande av översynen av det fleråriga programmet snarast möjligt efter det att den berörda medlemsstaten har lämnat in en formell begäran.

Artikel 21

Årliga program

1. De fleråriga program som har godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram.

2. Kommissionen skall senast den 1 juli varje år meddela medlemsstaterna vilka belopp enligt beräkningsmetoderna i artikel 14 som kan komma att tilldelas dem för påföljande år från de sammanlagda budgetanslag som beviljas i samband med det årliga budgetförfarandet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 1 november varje år till kommissionen överlämna ett förslag till årligt program för påföljande år, som upprättats i enlighet med det godkända fleråriga programmet och som bland annat omfattar följande:

   (a) Formerna för urval av de insatser som skall finansieras genom det årliga programmet.

   (b) En beskrivning av de uppgifter som skall utföras av den ansvariga myndigheten för att genomföra det årliga programmet.

   (c) Den planerade fördelningen av fondens bidrag mellan de olika insatserna inom programmet samt det belopp som begärs för tekniskt stöd enligt artikel 17 för att genomföra det årliga programmet.

4. Kommissionen skall granska medlemsstatens förslag, bland annat med hänsyn till det slutliga belopp som tilldelats fonden vid budgetförfarandet, och fatta beslut om fondens medfinansiering senast den 1 mars det aktuella året. I beslutet skall anges det belopp som tilldelats medlemsstaten och under vilken period utgifterna är stödberättigande.

Artikel 22

Särskilda bestämmelser om brådskande åtgärder

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sina behov och lägga fram en plan för hur de brådskande åtgärder som avses i artikel 5 skall genomföras, tillsammans med en beskrivning av de planerade åtgärderna och av de organ som skall ansvara för genomförandet.

2. Det ekonomiska stödet från fonden till de brådskande åtgärder som avses i artikel 5 skall vara begränsat till sex månader och får inte överstiga 80 % av kostnaden för varje enskild åtgärd.

3. Tillgängliga medel skall fördelas mellan medlemsstaterna i förhållande till hur många personer i varje medlemsstat som åtnjuter det tillfälliga skydd som avses i artikel 5.1.

KAPITEL V
FÖRVALTNING OCH KONTROLLER

Artikel 23

Genomförande

Kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta beslut och anta nödvändiga genomförandebestämmelser.

Artikel 24

Allmänna principer för förvaltning och kontroller

De förvaltnings- och kontrollsystem för fleråriga program som medlemsstaterna inrättar skall sörja för följande:

(a) En klar och tydlig definition av de berörda förvaltnings- och kontrollorganens arbetsuppgifter och en klar och tydlig fördelning av arbetsuppgifterna inom varje organ.

(b) En klar och tydlig åtskillnad av arbetsuppgifterna mellan de organ och de avdelningar som deltar i förvaltning, attestering av utgifter och kontroll och mellan dessa arbetsuppgifter inom varje organ.

(c) Lämpliga anslag till alla organ eller avdelningar som genomför de uppgifter som de ålagts under den tid de åtgärder som medfinansieras via fonden genomförs.

(d) Effektiva system för internrevision av den ansvariga myndigheten och alla delegerade myndigheter.

(e) Tillförlitig och datoriserad redovisning, övervakning och ekonomisk rapportering.

(f) Effektiva system för rapportering och övervakning i de fall där uppgifterna delegeras.

(g) Utförliga manualer med förfaranden för olika funktioner.

(h) Effektiv revision av att alla förfaranden fungerar väl.

(i) System och förfaranden som ger en tillräcklig verifieringskedja.

(j) Förfaranden för rapportering och övervakning vid oegentligheter och återkrav av felaktigt utbetalda belopp.

Artikel 25

Utseende av myndigheter

1. För varje flerårigt program skall medlemsstaten utse följande myndigheter:

   (a) En ansvarig myndighet: en förvaltningsenhet i medlemsstaten eller en offentlig myndighet eller annat organ som utsetts av medlemsstaten, vilken skall ha ansvaret för att förvalta fleråriga och årliga program som får stöd från fonden och som skall sköta alla kontakter med kommissionen.

   (b) En attesterande myndighet: en nationell myndighet eller instans som är oberoende av den ansvariga myndighetens tillstånd skall utses av medlemsstaten för att attestera utgiftsredovisningar och ansökningar om utbetalning innan de skickas till kommissionen.

   (c) En revisionsmyndighet: en nationell myndighet eller instans som är oberoende av den ansvariga myndigheten skall utses av medlemsstaten och skall ansvara för kontrollen av att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar tillfredsställande.

   (d) I tillämpliga fall en myndighet till vilken ansvaret delegeras.

   (e) Ett organ för bedömning av förenlighet som skall utses när kommissionen tar emot förslagen till fleråriga program. Kommissionen får godkänna den delegerade revisionsmyndigheten som organ för bedömning av förenlighet när myndigheten har den kapacitet och oberoende ställning som krävs. Arbetet skall utföras enligt internationella revisionsstandarder.

2. Medlemsstaten skall fastställa regler för sina förbindelser med dessa myndigheter och organ och för deras förbindelser med kommissionen.

3. Om inte annat följer av artikel 24 b får arbetsuppgifterna i samband med kontroll och attestering utföras av ett och samma organ eller avdelning.

4. Tillämpningsföreskrifter för artiklarna 26–30 skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 26

Ansvarig myndighet

5. Den ansvariga myndigheten kan vara ett statligt organ i medlemsstaten, en nationell myndighet eller en privaträttslig enhet som omfattas av medlemsstatens lagstiftning och som har en uppgift inom den offentliga sektorn. Om medlemsstaten utser ett ansvarigt organ som inte är statligt, skall den fastställa alla bestämmelser för sina förbindelser med denna myndighet och myndighetens förbindelser med kommissionen.

6. Den ansvariga myndigheten skall uppfylla följande minimikrav: Den skall

(a) vara en juridisk person, utom i de fall då den utgörs av ett förvaltningsorgan i medlemsstaten,

(b) ha en infrastruktur som gör att den lätt kan kommunicera med många olika användare och med de ansvariga myndigheterna i andra medlemsstater och med kommissionen,

(c) verka i en administrativ miljö där den kan utföra sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt och undvika eventuella intressekonflikter,

(d) kunna tillämpa reglerna för förvaltningen av gemenskapens fonder,

(e) ha en ekonomisk och administrativ kapacitet som är anpassad till storleken på de gemenskapsmedel den skall förvalta, och

(f) ha personal med sådana språk- och yrkeskunskaper som krävs för administrativt arbete inom ramen för internationellt samarbete.

7. Medlemsstaten skall säkerställa en tillräcklig finansiering av den ansvariga myndigheten så att den kan uppfylla sina uppgifter korrekt och utan avbrott under 2008–2013.

Artikel 27

Den ansvariga myndighetens uppgifter

1. Den ansvariga myndigheten skall ansvara för att det fleråriga programmet förvaltas och genomförs effektivt, rationellt och korrekt.

Den skall särskilt göra följande:

(a) Samråda med berörda parter (icke-statliga organisationer, lokala myndigheter, behöriga internationella organisationer och arbetsmarknadens parter m.fl.) inom ramen för det partnerskap som inrättas genom artikel 12.

(b) Föreslå sådana fleråriga och årliga program som avses i artikel 19 respektive 21 för kommissionen.

(c) Anordna och utlysa anbuds- och förslagsinfordringar.

(d) Anordna urvalsförfaranden och tilldelningsförfaranden för medfinansiering från fonden, med hänsyn till principerna om insyn, likabehandling och förbudet mot kumulering av bidrag.

(e) Ta emot utbetalningar från kommissionen och göra utbetalningar till de slutliga mottagarna.

(f) Garantera samstämmighet och komplementaritet mellan medfinansiering från fonden och från andra berörda finansiella instrument på nationell nivå och på gemenskapsnivå.

(g) Kontrollera att de medfinansierade produkterna och tjänsterna har levererats och att de redovisade utgifterna för åtgärderna faktiskt har uppstått och att de överensstämmer med gemenskapens bestämmelser och nationell lagstiftning.

(h) Se till att det finns ett system för att elektroniskt registrera och spara utförliga räkenskapshandlingar för varje åtgärd i det årliga programmet och att de uppgifter om genomförandet som krävs för ekonomisk förvaltning, övervakning, kontroll och utvärdering samlas in.

(i) Se till att stödmottagare och andra organ som medverkar i genomförandet av åtgärder som medfinansieras av fonden antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som rör åtgärden.

(j) Se till att de utvärderingar av de fleråriga programmen som avses i artikel 49 genomförs inom de tidsfrister som fastställs i detta beslut och uppfyller de kvalitetskrav som kommissionen och medlemsstaten enats om.

(k) Införa rutiner för att se till att samtliga de dokument rörande utgifter och revision som krävs för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja sparas i enlighet med kraven i artikel 43.

(l) Se till att revisionsmyndigheten får alla uppgifter om förvaltningen och vilka projekt som medfinansierats via fonden som krävs för den revision som skall göras enligt artikel 30.1.

(m) Se till att den attesterande myndigheten inför attesteringen får all nödvändig information om de förfaranden som tillämpats och de revisioner som utförts när det gäller utgifterna.

(n) Utarbeta och till kommissionen överlämna utgiftsredovisningar som attesterats av den attesterande myndigheten och ansökningar om utbetalning.

(o) Lämna information och rådgivning, och sprida resultaten av de åtgärder som fått stöd.

(p) Samarbeta med kommissionen och de ansvariga myndigheterna i övriga medlemsstater.

2. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de insatser som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 17.

Artikel 28

Delegering av den ansvariga myndighetens uppgifter

1. När alla eller delar av den ansvariga myndighetens uppgifter har delegerats till en delegerad myndighet skall den ansvariga myndigheten ange uppgifternas omfattning och fastställa närmare förfaranden för hur uppgifterna skall genomföras, som skall vara förenliga med kraven i artikel 26.

2. Förfarandena skall omfatta att lämna regelbunden information till den ansvariga myndigheten om hur de delegerade uppgifterna faktiskt fullgjorts tillsammans med en beskrivning av de resurser som använts.

Artikel 29

Attesterande myndighet

1. Den attesterande myndigheten för ett flerårigt program skall

   (a) intyga att

   – utgiftsredovisningen är korrekt, har utarbetats med hjälp av tillförlitliga redovisningssystem och grundar sig på kontrollerbara verifikationer, och

   – att redovisade utgifter överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har uppstått i samband med åtgärder som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler,

   (b) med avseende på attesteringen se till att den har mottagit tillräckliga uppgifter från den ansvariga myndigheten om de förfaranden som tillämpats och de revisioner som genomförts när det gäller de utgifter som ingår i utgiftsredovisningen,

   (c) med avseende på attesteringen ta hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som genomförts av revisionsmyndigheten eller under dess ansvar,

   (d) elektroniskt spara redovisningshandlingar för utgifter som redovisats till kommissionen, och

   (e) se till att allt gemenskapsstöd som till följd av uppdagade oegentligheter konstateras vara felaktigt utbetalat återkrävs, tillsammans med ränta i förekommande fall, bokföra de belopp som kan återkrävas och återbetala de återvunna beloppen till kommissionen, om möjligt genom att dra av dem från den följande utgiftsredovisningen.

2. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de insatser som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 17, inom ramen för deras befogenheter enligt artikel 25.

Artikel 30

Revisionsmyndighet

1. Revisionsmyndigheten för ett flerårigt program skall ha följande uppgifter:

   (a) Säkerställa att revisioner genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet för det fleråriga programmet fungerar effektivt.

   (b) Säkerställa att revision görs av ett lämpligt urval åtgärder så att de redovisade utgifterna kontrolleras. Urvalet skall representera minst 10 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för varje årligt program.

   (c) Inom sex månader efter det att det fleråriga programmet godkänts lägga fram en revisionsstrategi för kommissionen för de organ som skall genomföra revision enligt punkterna a och b och ange vilken metod som skall användas, urvalsmetoden för revision av åtgärder som får stöd från fonden och en preliminär planering av revisionerna för att säkerställa att revision görs av de mottagare som får största delen av medfinansieringen från fonden och att denna revision fördelas jämnt under programperioden.

2. Om den revisionsmyndighet som utsetts enligt detta beslut är densamma som har utsetts enligt beslut ..., ... och ....,[24] eller om samma system används för två eller flera av fonderna får en gemensam revisionsstrategi lämnas in enligt punkt c.

3. Revisionsmyndigheten skall utarbeta en slutlig rapport om genomförandet av de årliga programmen enligt artikel 50.2. Denna rapport skall omfatta följande:

   (a) En årlig revisionsrapport med resultaten av de revisioner som genomförts i enlighet med revisionsstrategin för det årliga programmet och med alla brister som konstaterats i programmets förvaltnings- och kontrollsystemen.

   (b) Ett yttrande om huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet har fungerat tillräckligt effektivt för att ge en rimlig garanti för att de utgiftsredovisningar som lämnats till kommissionen varit korrekta och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

   (c) Ett utlåtande med en bedömning av om ansökan om slutbetalning är giltig och om de underliggande transaktionerna i den slutliga utgiftsredovisningen är lagliga och korrekta.

4. Om de revisioner som avses i punkt 1 genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten skall denna se till att detta organ i sin verksamhet har den

[24] För in hänvisningar om inrättande av Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för de yttre gränserna och Europeiska återvändandefonden.

oberoende ställning som krävs och att arbetet genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder.

5. Verksamheten vid den ansvariga myndighet eller det organ som avses i punkt 4 i samband med åtgärder som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 17, inom ramen för myndigheternas befogenheter enligt artikel 25.

KAPITEL VI
KONTROLLER

Artikel 31

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna skall ansvara för en sund ekonomisk förvaltning av de fleråriga och årliga programmen och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

2. De skall se till att ansvariga myndigheter och delegerade myndigheter, attesterande myndigheter, revisionsmyndigheter och andra berörda organ får tillräcklig vägledning i hur de förvaltnings- och kontrollsystem som avses i artiklarna 24–30 skall inrättas så att gemenskapsstödet används på ett ändamålsenligt och korrekt sätt.

3. Medlemsstaterna skall förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter. De skall underrätta kommissionen om dessa och hålla kommissionen underrättad om hur de administrativa och rättsliga förfarandena fortskrider.

   Om belopp som felaktigt utbetalats till en stödmottagare inte kan återvinnas är medlemsstaten skyldig att ersätta Europeiska gemenskapernas gemensamma budget för förlusten.

4. Medlemsstaterna skall vara huvudansvariga för den ekonomiska kontrollen av insatserna och garantera att förvaltnings- och kontrollsystemen genomförs så att gemenskapsmedlen används effektivt och korrekt. De skall överlämna en beskrivning av dessa system till kommissionen.

5. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för insamlingen av de statistiska uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av artikel 14.

6. Närmare bestämmelser om genomförandet av punkterna 1–5 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 32

Förvaltnings- och kontrollsystem

1. Innan ett flerårigt program godkänns skall medlemsstaterna se till att förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats i enlighet med artiklarna 24–30. De skall se till att systemen fungerar effektivt under hela programperioden.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen, tillsammans med varje förslag till flerårigt program, lämna in en beskrivning av organisation och rutiner vid ansvariga myndigheter, delegerade myndigheter och attesterande myndigheter samt vilka system för internrevision som används av dessa myndigheter och organ samt av revisionsmyndigheten och alla övriga organ som utför revisioner under revisionsmyndighetens ansvar.

3. Inom tre månader från det att varje förslag till flerårigt program har överlämnats till kommissionen skall medlemsstaterna lämna in en rapport från organet för bedömning av förenlighet med en bedömning av systemen och ett yttrande om deras förenlighet med artiklarna 24–30. Om yttrandet innehåller reservationer skall bristerna och hur allvarliga de är anges i rapporten. Medlemsstaterna skall i samråd med kommissionen utarbeta en plan för vilka korrigerande åtgärder som skall vidtas och en tidsplan för deras genomförande.

4. Närmare bestämmelser om genomförandet av punkterna 1–3 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 31 förvissa sig om att medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i artiklarna 24–30 och på grundval av de årliga revisionsrapporterna och sina egna revisioner kontrollera att systemen fungerar effektivt under de fleråriga programmens genomförandeperiod.

2. Utan att det påverkar de revisioner som medlemsstaterna utför får tjänstemän från kommissionen eller behöriga företrädare för denna med minst en arbetsdags varsel göra kontroller på plats i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt, vilket kan omfatta revision av insatser som ingår i de fleråriga programmen. Tjänstemän i eller behöriga företrädare för den berörda medlemsstaten får delta i sådana revisioner.

3. Kommissionen får begära att medlemsstaterna skall utföra kontroller på plats för att verifiera att systemen fungerar korrekt eller att en eller flera transaktioner är korrekta. Kommissionens tjänstemän eller dess behöriga företrädare får delta i sådana revisioner.

4. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna på lämpligt sätt informera om, ge publicitet till och följa upp fondens åtgärder.

5. Kommissionen skall, i samarbete med medlemsstaterna, se till att åtgärderna är förenliga med och kompletterar annan relevant gemenskapspolitik och andra relevanta gemenskapsinstrument och gemenskapsåtgärder.

Artikel 34

Samarbete med medlemsstaternas kontrollorgan

1. Kommissionen skall samarbeta med revisionsmyndigheterna för de fleråriga programmen i syfte att samordna deras respektive kontrollplaner och revisionsmetoder, och skall sörja för omedelbart utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystem så att kontrollresurserna används på bästa möjliga sätt och onödigt dubbelarbete undviks.

   Kommissionen skall lägga fram sina synpunkter på den revisionsstrategi som lämnats in enligt artikel 30 senast tre månader, eller vid det första mötet, efter det att den har mottagit strategin.

2. När kommissionen fastställer sin egen revisionsstrategi skall den se över fleråriga program

   (a) som förbehållslöst kan anses följa bestämmelserna i artikel 32 eller där förbehåll dragits tillbaka efter korrigering, och

   (b) för vilka revisionsmyndighetens revisionsstrategi enligt artikel 30 är tillfredsställande och där kommissionens och medlemsstatens revisioner givit rimliga garantier för att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt.

   Beträffande dessa program får kommissionen meddela de berörda medlemsstaterna att den huvudsakligen kommer att grunda sig på revisionsmyndighetens yttrande när det gäller huruvida de deklarerade utgifterna är lagliga, korrekta och formellt riktiga och att den kommer att genomföra kontroller på plats endast under särskilda omständigheter.

KAPITEL VII **FINANSIELL FÖRVALTNING**

Artikel 35

Stödberättigande utgifter – utgiftsredovisning

1. Alla utgiftsredovisningar skall innehålla uppgifter om stödmottagarens faktiska utgifter för genomförandet av åtgärderna och motsvarande bidrag av privata eller offentliga medel.

2. Utgifterna skall motsvara de utbetalningar som de slutliga mottagarna gjort. De skall styrkas med kvitterade fakturor eller redovisningshandlingar med likvärdigt bevisvärde.

3. En utgift berättigar till stöd från fonden endast om den faktiskt har betalats tidigast den 1 januari det år som anges i det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 21.4. Medfinansierade insatser får inte ha slutförts före den dag då stödberättigandet börjar gälla.

4. Följande utgifter skall inte ge rätt till stöd från fonden:

   – Mervärdesskatt.

   – Skuldräntor.

   – Inköp av mark för mer än 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga.

   – Logi.

5. Bestämmelser om vilka utgifter som skall ge rätt till stöd inom ramen för de åtgärder som genomförts i medlemsstaterna och som medfinansieras via fonden enligt artikel 3 skall antas enligt förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 36

Fullständiga utbetalningar till stödmottagare

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att den ansvariga myndigheten ser till att stödmottagarna får det sammanlagda beloppet av de offentliga medlen snarast möjligt. Inga belopp får dras av eller hållas inne, och inga ytterligare särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt får tas ut som kan minska beloppen till stödmottagarna.

Artikel 37

Användning av euro

Alla belopp som nämns i kommissionens finansieringsbeslut, kommissionens åtaganden och betalningar samt i de attesterade utgifterna och medlemsstaternas begäran om betalning skall uttryckas och överföras i euro.

Artikel 38

Åtaganden

Gemenskapens budgetåtaganden skall göras årligen på grundval av det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 21.4.

Artikel 39

Utbetalningar – förhandsfinansiering

1. Kommissionens utbetalningar av stöd från fonderna skall ske i enlighet med budgetåtagandena.

2. Betalningarna skall ske i form av förhandsfinansiering och slutbetalning. Betalningarna skall göras till den ansvariga myndighet som medlemsstaten utsett.

3. En förhandsfinansiering på 50 % av beloppet i kommissionens årliga beslut om medfinansiering från fonden skall utbetalas till medlemsstaten inom 60 dagar efter antagandet av beslutet om medfinansiering.

4. En andra förhandsfinansiering skall utbetalas inom tre månader efter det att kommissionen har godkänt lägesrapporten om genomförandet av det årliga arbetsprogrammet och en styrkt utgiftsdeklaration, upprättad enligt artiklarna 29 a och 35, som visar att utgifterna motsvarar minst 70 procent av det första förhandsfinansieringsbeloppet. Kommissionens andra utbetalning som förhandsfinansieringen får inte överstiga 50 % av det totala belopp som tilldelats enligt beslutet om medfinansiering och inte heller under några omständigheter skillnaden mellan de gemenskapsmedel som medlemsstaten faktiskt använt till de insatser som valts ut inom ramen för det årliga programmet och det första förhandsfinansieringsbeloppet.

5. All ränta som genereras av förhandsfinansieringen skall överföras till programmet i fråga och måste dras av från det belopp för offentliga utgifter som redovisas i den slutliga utgiftsredovisningen.

6. Det belopp som betalas som förhandsfinansiering skall räknas av från räkenskaperna när det årliga programmet avslutas.

Artikel 40

Slutbetalningar

1 Kommissionen skall göra slutbetalningen under förutsättning att den har mottagit följande handlingar senast nio månader från den sista dag utgifterna ger rätt till stöd enligt det årliga beslutet om medfinansiering från fonden:

(a) En styrkt utgiftsredovisning och en ansökan om slutbetalning eller deklaration om ersättning som utformats i enlighet med artikel 29 a och artikel 35.

(b) Slutrapporten om genomförandet av det årliga programmet med de uppgifter som fastställs i artikel 51.

(c) Revisionsrapporten, yttrandet och utlåtandet som avses i artikel 30.2.

(d) En förutsättning för slutbetalningen är att slutrapporten om genomförandet och utlåtandet om att ansökan om slutbetalning är giltig godtas.

2. Om den ansvariga myndigheten inte lämnar in de handlingar som krävs enligt punkt 1 inom utsatt tid och i godtagbart format skall kommissionen återta de belopp i budgetåtagandet för det årliga programmet som inte använts för förhandsfinansiering.

3. Det automatiska återtagande som avses i punkt 2 skall avbrytas, för det belopp som avser de berörda projekten, under den tid rättsliga förfaranden eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan pågår i medlemsstaterna när det dokument som anges i punkt 1 skulle ha lämnats in. Medlemsstaten skall i den partiella

slutrapporten lämna närmare upplysningar om sådana projekt och rapportera om hur projekten fortskrider varje halvår. Inom tre månader från det att de rättsliga förfarandena eller administrativa överklagandet avslutats skall medlemsstaten lämna in de handlingar som krävs enligt punkt 1 för de berörda projekten.

4. Den niomånadersperiod som avses i punkt 1 skall avbrytas om kommissionen beslutar att hålla inne utbetalningen av medfinansieringen till det årliga programmet enligt bestämmelserna i artikel 41. Perioden skall åter börja löpa från den dag då kommissionens beslut i artikel 42.3 har anmälts till medlemsstaten.

5. Utan att det påverkar artikel 41 skall kommissionen, inom sex månader efter mottagandet av de handlingar som avses i punkt 1, underrätta medlemsstaten om det utgiftsbelopp som godkänts av kommissionen som kan belasta fonden, och om finansiella korrigeringar mellan redovisade utgifter och godkända utgifter. Medlemsstaten skall ha tre månader på sig att lägga fram sina synpunkter.

6. Senast tre månader efter det att medlemsstaten inkommit med sina synpunkter skall kommissionen fatta ett beslut om huruvida det godkända utgiftsbeloppet skall belasta fonden och återställa balansen mellan de slutligen godkända utgifterna och de belopp som redan utbetalats till medlemsstaterna.

7. Beroende på vilka medel som finns tillgängliga skall kommissionen betala mellanskillnaden senast sextio dagar efter den dag då den godkänner de handlingar som avses i punkt 1. Det resterande beloppet av budgetåtagandet skall återtas senast sex månader efter utbetalningen.

Artikel 41

Avbrott

1. Den delegerade utanordnaren i den mening som avses i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 skall avbryta betalningsfristen i högst sex månader om det uppstår tvivel om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar korrekt, om utanordnaren begär ytterligare uppgifter från de nationella myndigheterna för att kunna följa upp de synpunkter som framkommit under den årliga översynen eller om denne misstänker att det finns allvarliga oegentligheter, konstaterade eller förmodade, i de redovisade utgifterna.

2. Kommissionen skall omedelbart underrätta den berörda medlemsstaten och den ansvariga myndigheten om skälen till avbrottet. Medlemsstaten skall snarast möjligt vidta nödvändiga åtgärder för att rätta till situationen.

3. Sexmånadersperioden får förlängas i högst ytterligare sex månader om det krävs för att fatta ett beslut enligt artiklarna 42 och 45.

Artikel 42

Betalningsinställelse

1. Kommissionen får helt eller delvis ställa in betalningen av förhandsfinansiering eller slutbetalning,

   (a) om det finns allvarliga brister i programmets förvaltnings- och kontrollsystem som inverkar negativt på tillförlitligheten när det gäller attesteringen av utbetalningar och för vilka det inte har vidtagits korrigerande åtgärder, eller

   (b) om utgifterna i en attesterad utgiftsredovisning har samband med en allvarlig oegentlighet som inte rättats till, eller

   (c) om en medlemsstat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 31 och 32.

2. Kommissionen får besluta om att avbryta utbetalningar av förhandsfinansiering eller slutbetalning efter att ha gett medlemsstaterna möjlighet att inom tre månader inkomma med sina synpunkter.

3. De betalningar av förhandsfinansiering och slutbetalning som avbrutits kan återupptas när kommissionen anser att medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävs.

4. Om medlemsstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder får kommissionen fatta beslut om att minska nettobeloppet eller dra in gemenskapens bidrag till det årliga programmet enligt artikel 46.

Artikel 43

Arkivering av dokument

Den ansvariga myndigheten skall se till att alla verifikationer som gäller utgifter och revisioner av det årliga programmet hålls tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten.

Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för statligt stöd skall dokumenten hållas tillgängliga under minst tre år efter det att ett årligt program avslutats. Denna period skall avbrytas antingen vid rättsliga åtgärder eller på motiverad begäran från kommissionen.

Dokumenten skall sparas antingen i originalens form eller i versioner som intygats överensstämma med originalen på allmänt erkända databärare.

KAPITEL VIII**FINANSIELLA KORRIGERINGAR**

Artikel 44

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall medlemsstaterna bära huvudansvaret för att utreda oegentligheter. De skall agera vid alla uppenbara betydande ändringar som

påverkar sättet och villkoren för genomförande eller övervakning av stöd och utföra nödvändiga finansiella korrigeringar.

2. Medlemsstaterna skall göra de finansiella korrigeringar som krävs när enskilda eller systematiska oegentligheter upptäckts i åtgärder eller årliga program. Medlemsstaternas korrigeringar skall gå ut på att återvinna hela eller delar av gemenskapsbidraget. Medlemsstaten skall ta hänsyn till oegentligheternas art och omfattning och till den ekonomiska förlusten för fonden.

   Medlemsstaterna skall i den årsrapport som skickas till kommissionen i enlighet med artikel 50.2 inkludera en förteckning över de förfaranden för indragning av stöd som inletts för det berörda årliga programmet.

   Medlemsstaternas korrigeringar skall bestå i att gemenskapsbidraget helt eller delvis dras in och dröjsmålsränta skall betalas enligt den procentsats som anges i artikel 47.2 om bidraget inte återbetalats inom den tidsfrist som fastställts av medlemsstaten.

3. Beträffande systematiska oegentligheter skall medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda.

Artikel 45

Kommissionens revision och finansiella korrigeringar

1. Utan att det påverkar revisionsrättens befogenheter eller de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med nationella lagar och andra författningar, får kommissionens tjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen med minst en arbetsdags varsel utföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, beträffande insatser som finansieras av fonden samt av förvaltnings- och kontrollsystem. Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten för att få all hjälp som behövs. Tjänstemän eller behöriga företrädare från den berörda medlemsstaten får delta i kontrollerna.

   Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på plats för att kontrollera korrektheten i en eller flera transaktioner. Tjänstemän eller andra företrädare för kommissionen får delta i dessa kontroller.

2. Om kommissionen, efter att ha slutfört de nödvändiga kontrollerna, finner att en medlemsstat inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 31, skall den ställa in utbetalningen av förhandsfinansieringen eller slutbetalningen enligt artikel 42.

Artikel 46

Kriterier för korrigeringarna

1. Om en medlemsstat inte gjort några korrigeringar inom den tid som anges i artikel 42.2 och om inget annat avtalats får kommissionen inom tre månader besluta att dra tillbaka hela eller delar av gemenskapens finansiering till ett årligt program under följande förutsättningar:

(a) Programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister vilket har äventyrat det redan utbetalade gemenskapsstödet.

(b) Det finns utgifter i en attesterad utgiftsredovisning som inte är korrekta och som inte hade korrigerats av medlemsstaten innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

(c) Någon medlemsstat har inte fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 31 innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

Kommissionen skall fatta sitt beslut med hänsyn till medlemsstatens eventuella synpunkter.

2. Kommissionen skall basera sina finansiella korrigeringar på konstaterade enskilda fall av oegentligheter och ta hänsyn till om det gäller systematiska oegentligheter när den avgör huruvida en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering skall tillämpas. Om oegentligheten har samband med en utgiftsredovisning för vilken ett positivt utlåtande tidigare avgetts i enlighet med artikel 30.3 b i en årsrapport kommer det att förmodas att det gäller ett systematiskt problem vilket leder till en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering såvida medlemsstaten inte inom tre månader kan motbevisa detta antagande.

3. Kommissionen skall när det beslutar med vilket belopp korrigeringen skall göras ta hänsyn till oegentlighetens omfattning och till de finansiella effekterna av bristerna i de berörda årliga programmen.

4. Om kommissionen grundar sin ståndpunkt på uppgifter från externa revisorer, skall den dra sina egna slutsatser beträffande de ekonomiska följderna efter att ha granskat de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit enligt artikel 32, rapporter om anmälda oegentligheter samt eventuella svar från medlemsstaterna.

Artikel 47

Återbetalning

1. Alla återbetalningar till kommissionen skall göras före den förfallodag som anges i det återbetalningskrav som upprättas i enlighet med artikel 72 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002[25]. Denna förfallodag skall vara den sista dagen i den andra månaden som följer efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning skall leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntan skall beräknas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina större refinansieringstransaktioner och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, C-serien. Den räntesats som skall användas är den som gäller den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen infaller, plus tre och en halv procentenheter.

[25] EGT L 248, 16.9.2002.

Artikel 48

Medlemsstaternas skyldigheter

Kommissionens beslut om finansiell korrigering påverkar inte medlemsstatens skyldighet att genomföra återvinning enligt artikel 46.

KAPITEL IX**ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTER**

Artikel 49

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen skall regelbundet övervaka fonden i samarbete med medlemsstaterna.

2. Kommissionen skall tillsammans med medlemsstaterna regelbundet utvärdera fonden med avseende på hur relevanta, effektiva och verkningsfulla insatserna har varit i förhållande till det allmänna mål som avses i artikel 2.

3. Kommissionen skall också bedöma komplementariteten mellan insatser genomförda inom fondens ram och insatser genomförda i enlighet med gemenskapens övriga berörda politik, instrument och åtgärder.

Artikel 50

Rapporter

1. Den ansvariga myndigheten i varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att övervaka och utvärdera insatserna.

   För detta ändamål skall de överenskommelser och kontrakt som den ansvariga myndigheten ingår för att genomföra insatserna innehålla en skyldighet att regelbundet lämna in en detaljerad redogörelse för genomförandet av insatsen och om förverkligandet av målen för den.

2. Senast nio månader efter den dag då utgifterna upphör att vara stödberättigande enligt medfinansieringsbeslutet för varje årligt program, skall den ansvariga myndigheten överlämna en slutlig rapport om genomförandet av insatserna till kommissionen tillsammans med den slutliga utgiftsdeklaration som föreskrivs i artikel 35.

3. Medlemsstaten skall senast den 30 juni 2012 (för perioden 2008–2010) och den 30 juni 2015 (för perioden 2011–2013) till kommissionen lämna en utvärdering av resultaten och effekterna av de insatser som medfinansierats av fonden.

4. Kommissionen skall senast den 31 december 2012 (för perioden 2008–2010) och den 31 december 2015 (för perioden 2011–2013) till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén inkomma med en slutlig utvärderingsrapport.

Artikel 51

Slutlig årsrapport

1. För att ge en klar överblick över genomförandet av de årliga och de fleråriga programmen skall de rapporter som avses i artikel 50.2 innehålla följande uppgifter:

   (a) Hur det årliga programmet genomförts med avseende på finansiering och verksamhet.

   (b) Hur långt man kommit i genomförandet av det fleråriga programmet och av prioriteringarna i förhållande till deras särskilda, verifierbara mål, med kvantifiering, om och när detta är möjligt, av de fysiska indikatorerna och indikatorerna för genomförande, resultat och effekt.

   (c) Vilka åtgärder som har vidtagits av den ansvariga myndigheten i syfte att säkerställa genomförandets kvalitet och effektivitet, särskilt följande:

   – Åtgärder för övervakning och utvärdering, inbegripet åtgärder för insamling av uppgifter.

   – En sammanfattning av de problem av betydelse som uppstått vid genomförandet av det operativa programmet och de åtgärder som vidtagits.

   – Användning av tekniskt stöd.

   (d) De åtgärder som vidtagits för att informera om och ge offentlighet åt de årliga och de fleråriga programmen.

2. Rapporterna skall anses godtagbara om de innehåller samtliga uppgifter som förtecknas i punkt 1. Kommissionen skall inom två månader fatta beslut rörande innehållet i den årsrapport om genomförandet som den ansvariga myndigheten lämnat in. Om kommissionen inte yttrar sig inom den fastställda tiden skall rapporten anses vara godkänd.

KAPITEL X
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 52

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den gemensamma kommittén ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” (nedan kallad ”kommittén”) som inrättas genom beslutet om inrättandet av fonden för de yttre gränserna under perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” ../… (detta beslut och besluten ..., ... och ...)[26] (nedan: ”kommittén”).

[26] För in hänvisningar till besluten om inrättande av återvändandefonden, fonden för de yttre gränserna och integrationsfonden.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 53

Översyn

Europaparlamentet och rådet skall på förslag av kommissionen göra en översyn av detta beslut senast den 30 juni 2013.

Artikel 54

Övergångsbestämmelser

1 Detta beslut skall inte påverka vare sig fullföljande eller ändring, inklusive helt eller delvis upphävande, av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut 2004/904/EG och varje annan lagstiftning som är tillämplig på det stödet den 31 december 2007.

2. När beslut antas om medfinansiering inom ramen för fonden skall kommissionen ta hänsyn till åtgärder som antagits på grundval av beslut 2004/904/EG innan detta beslut träder i kraft och som har ekonomiska återverkningar under den period som omfattas av medfinansieringen.

3. Belopp som anslagits till medfinansiering, som kommissionen godkänt mellan den 1 januari 2005 och den 31 december 2007 och för vilka kommissionen inte har mottagit de dokument som krävs för att avsluta programmen senast den dag då slutrapporten skall vara inlämnad, skall automatiskt återtas av kommissionen senast den 31 december 2010, och felaktigt utbetalade belopp skall återbetalas.

   Belopp som avser insatser eller program som har skjutits upp till följd av rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan skall inte beaktas vid beräkningen av det belopp som automatiskt skall återtas.

4. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 2009 till kommissionen inkomma med en utvärderingsrapport om resultat och effekterna av de insatser som medfinansierats genom fonden under perioden 2005–2007.

5. Kommissionen skall senast den 31 december 2009 till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén inkomma med en delrapport om uppnådda resultat och om kvalitativa och kvantitativa aspekter på fondens genomförande under perioden 2005–2007.

Artikel 55

Upphävande

Beslut 2004/904/EG skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2008.

Artikel 56

Tillämpning

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2008.

Artikel 57

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

MOTIVERING

1. SOLIDARITET PÅ OMRÅDENA DE YTTRE GRÄNSERNA OCH VISERINGSPOLITIK

1.1. Problembeskrivning och analys

För att de inre gränserna i Schengenområdet skall kunna avskaffas krävs att kontrollerna vid de yttre gränserna effektivt hindrar olagliga inresor. En person som tagit sig in i EU vid en viss punkt kan röra sig obegränsat till övriga medlemsstater, oavsett om han eller hon har uppehållstillstånd i en medlemsstaterna eller inte. De medlemsstater som ingår i Schengenområdet har därför intresse av att se till att övriga medlemsstater kontrollerar de yttre gränser som de ansvarar för på ett effektivt sätt för att inte drabbas av oönskade flöden av illegala invandrare. Detta är ett starkt argument för att anta gemensamma bestämmelser för gemenskapen på det här området och minimistandarder för kontroll av de yttre gränserna, även om det är medlemsstaterna som har det yttersta ansvaret. Detta anges tydligt i Schengenkonventionen där det fastställs gemensamma regler för tredjelandsmedborgares inresa i EU. De medlemsstater som har yttre gränser måste således både nu och i framtiden anpassa sina gränskontroller efter de standarder och förfaranden som fastställs på EU-nivå.

Ett relativt litet antal medlemsstater har land- och vattengränser av en sådan längd eller geopolitisk betydelse att det krävs en nära och ingående övervakning. De är vid de gränserna som det viktigaste arbetet utförs för att kontrollera olaglig invandring och bevara den inre säkerheten genom bevakning av Schengenområdets yttre gränser. Det är också gränsbevakningen vid de yttre gränserna som får bära en oproportionerligt stor del av kostnaderna, inte bara när det gäller olaglig invandring utan också när det gäller att se till att personer som lagligen reser in i unionen kan göra det utan onödiga förseningar och olägenheter.

1.2. Framtida utveckling

Tanken att medlemsstaterna och unionen bör dela på bördan för finansieringen av kontroll och bevakning av passage av de yttre gränserna för personer och varor är en av fem grundtankar i den gemensamma politik för förvaltningen av de yttre gränserna som föreslås i kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 7 maj 2002 om en framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser (KOM(2002)233 slutlig). Rådet gav sitt stöd till meddelandet i sin strategi för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser (rådets dokument nr 10019/02 av den 14 juni 2002).

Europeiska rådet har vid ett flertal tillfällen begärt att det skall inrättas en fond till stöd för de medlemsstater som på gemenskapens uppdrag år efter år bär en tung ekonomisk börda för kontrollerna vid de yttre gränserna. Detta återspeglas också i Haagprogrammet, som Europeiska rådet antog i november 2004, i vilket man särskilt understryker behovet av solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, särskilt avseende de ekonomiska konsekvenserna.

1.3. Fondens syften

Fonden skall särskilt verka för följande fyra politiska mål:

- Effektivare kontroller och därmed effektivare förvaltning och skydd av de yttre gränserna. Syftet med detta är att minska antalet olagliga inresor och att förbättra säkerheten i EU:s inre område med fri rörlighet.

- Enklare och snabbare förfaranden för personer som reser in i EU i enlighet med Schengenregelverket, samtidigt som EU skyddas mot olagliga inresor.

- Enhetlig tillämpning av EU-lagstiftningen i medlemsstaterna och åtgärder för att allmänt effektivisera de nationella gränskontrollerna när det gäller de uppgifter som utförs på grundval av EU-lagstiftningen.

- Ökad effektivitet när det gäller utfärdande av visum och andra kontroller före gränserna.

Det föreslås också att fonden skall stödja åtgärder som rör den gemensamma visumpolitiken. Om systemen för visering fungerar effektivt kan de ses som en förebyggande etapp före gränskontrollerna vid de yttre gränserna och utgör därför, som anges i Haagprogrammet, en del av EU:s gemensamma integrerade gränskontrollsystem.

Två befintliga finansieringsinstrument kommer också att integreras i målen, dvs. Schengenfaciliteten och Kaliningradfaciliteten.

- Enligt artikel 35.1 i 2003 års anslutningsakt infördes Schengenfaciliteten för att hjälpa Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Slovakien och Slovenien med finansieringen av åtgärder vid EU:s nya yttre gränser för genomförandet av Schengenregelverket. Schengenfaciliteten kommer att upphöra 2006.

- I enlighet med protokoll 5 till anslutningsakten för Litauen beträffande persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen fastställs i kommissionens beslut 5213/2003 särskilda genomförandearrangemang beträffande den särskilda ordningen för transitering till och från Kaliningrad mellan 2004 och 2006 (Special Kaliningrad Transit Programme).

Kaliningradfaciliteten skall ersättas med särskilda bestämmelser inom fondens ram. De litauiska myndigheternas uppdrag att korrekt genomföra gemenskapslagstiftningens bestämmelser för att förenkla transiteringen är en del av den börda avseende kontrollen av de EU:s yttre gränser som åligger Litauen. Litauen har åtagit sig bördan på övriga medlemsstaters vägnar och det är därför bättre om det stöd som Litauen skall få, istället för att ges separat, ges inom ramen för instrumentet för de yttre gränserna.

1.4. Fondens verksamhet som ett komplement till Europeiska byrån för förvaltning av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna (nedan kallad byrån)

Fondens bidrag till ovannämnda mål skall fungera som ett komplement till framtida lagstiftning på området och byråns arbete.

Byrån förser kommissionen och medlemsstaterna med det tekniska stöd de behöver och underlättar tillämpningen av befintliga och framtida gemenskapsåtgärder beträffande de yttre gränserna. Följaktligen skall fonden endast stödja åtgärder som medlemsstaterna vidtar på nationell nivå och som inriktas på gemenskapens mål och inte åtgärder inriktade på samarbete med andra medlemsstater beträffande de yttre gränserna.

Vidare skall de medel som avsätts för de åtgärder som fonden vidtar i gemenskapens intresse (gemenskapsåtgärder) huvudsakligen avse visumpolitiken (fondens mål 4) då visumpolitiken inte ingår i byråns behörighetsområden.

1.5. Åtgärdernas räckvidd och definition av begreppet de yttre gränserna

Då fonden syftar till solidaritet i samband med genomförandet av Schengenkonventionens bestämmelser om de yttre gränserna omfattas medlemsstaterna av fonden endast i den mån de omfattas av bestämmelserna.

I artikel 3.1 i anslutningsakten anges att bestämmelserna i Schengenregelverket, och i de rättsakter som grundas på detta eller på annat sätt har samband med detta, enligt förteckningen i bilaga I till anslutningsakten, skall vara bindande för och tillämpas i de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen.[27] Bestämmelser och rättsakter som inte avses i bilagan skall visserligen vara bindande för de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen men skall inte tillämpas i en ny medlemsstat förrän efter det att rådet fattat beslut därom på grundval av artikel 3.2 i anslutningsakten.

Genomförandet kommer att ske i två steg, då vissa bestämmelser i Schengenregelverket kommer att vara bindande och tillämpliga omedelbart efter anslutningen, medan andra bestämmelser, särskilt beträffande avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna, kommer att vara bindande från och med anslutningen, men inte tillämpliga i de nya medlemsstaterna förrän efter det att rådet fattat det beslut som avses ovan. De bestämmelser i Schengenregelverket som avser de yttre gränserna (artikel 3 till 8 i Schengenkonventionen och därtill knutna genomförandebeslut, särskilt den gemensamma handboken) förtecknas i bilagan och är därför bindande och tillämpliga för de nya medlemsstaterna från och med anslutningen.[28]

De nya medlemsstaterna kan därför komma ifråga för stöd från fonden från och med det att den inrättas den 1 januari 2007, även om rådet ännu inte fattat beslut om hur Schengenbestämmelserna om avskaffande av personkontroller vid de inre gränserna skall tillämpas för de berörda nya medlemsstaterna. De nya medlemsstaterna bör kunna komma ifråga för stöd från fonden så att det kan säkras en så stor kontinuitet som möjligt med Schengenfaciliteten och övergångsordningen när det gäller att stärka kontrollerna vid de yttre gränserna. Med tanke på vad rådets beslut innebär, bör man fortsätta att arbeta för att se till att kontrollerna vid de nya medlemsstaternas yttre gränser når upp till normerna och EU bör på gemenskapens vägnar fortsätta att stödja arbetet.

Detta får följande konsekvenser:

- Alla yttre gränser mot tredjeländer som inte är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket kommer att tas med i den årliga beräkningen av de yttre gränsernas längd enligt fördelningsnyckeln. Vidare kommer tillfälliga gränser att räknas med, men endast när det gäller medlemsstater som redan tillämpar Schengenregelverket fullt ut. Följaktligen är det bara de tillfälliga gränserna i medlemsstater som utför gränskontroller på övriga medlemsstaters vägnar som räknas med. Detta återspeglar den situation som råder just nu, men det måste påpekas att det är

---

[27] EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.

[28] Med undantag för artikel 5.1 d som gäller användningen av Schengens informationssystem.

fråga om en tillfällig lösning, då gränskontrollerna skall tas bort helt och hållet så snart som möjligt. I Haagprogrammet anges följande: ”Europeiska rådet uppmanar enträget rådet, kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att möjliggöra ett avskaffande av kontroller vid de inre gränserna så snart som möjligt under förutsättning att alla krav för att tillämpa Schengenregelverket har uppfyllts och efter det att Schengens informationssystem (SIS II) har börjat fungera år 2007”. För att ytterligare understryka att de tillfälliga gränserna verkligen är att betrakta som just tillfälliga och att det politiska arbetet bör inriktas på att stödja de slutliga fasta gränserna föreslås att de tillfälliga gränserna inte skall ges samma betydelse som de slutliga fasta gränserna. Det bör noteras att det, i och med att de tillfälliga gränserna för medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket tas med i fondens årliga beräkning fram till att rådets beslut antagits, finns en risk för att det beräknade värdet för de yttre landgränserna kan komma att vara högre än det definitiva värde som fastställs för gemenskapens yttre gränser.

- Alla åtgärder vid de tillfälliga gränserna kommer att vara berättigande för stöd från fonden, utom i de fall då åtgärdernas omfattning är sådan att den motsvarar en strukturell investering av ett slag som är oförenligt med målet att avskaffa personkontrollerna vid de aktuella gränserna. Detta innebär att investeringar som avser uppförande, renovering eller modernisering av infrastrukturer och liknande vid gränsövergångar, samt icke-kompatibel utrustning, inte kommer att vara stödberättigande.

Fonden kan också komma att finansiera åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att stärka samarbetet på nationell nivå mellan de enheter som ansvarar för personkontroller och de enheter som ansvarar för godskontroller (tull) och åtgärder på andra områden som polissamarbete och kampen mot illegal invandring, om åtgärderna kan bidra till att effektivisera gränskontrollerna.

Fonden kommer också att säkra samverkan med åtgärder på tullområdet. Samarbetet med de myndigheter som ansvarar för person- och godskontroller kommer att vara särskilt viktigt när det gäller att säkra att det inte förekommer några möjligheter att kringgå kontrollerna vid de yttre gränserna.

2. UTVÄRDERINGAR

Kommissionen har gjort en förhandsutvärdering, som bifogas det här förslaget.

3. RÄTTSLIG GRUND OCH INSTRUMENTETS MOTIVERING

3.1. Val av rättslig grund

Den föreslagna rättsliga grunden för det här beslutet är artikel 62.2, då det är fråga om ”åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser” och särskilt ”normer och förfaranden som medlemsstaterna skall följa när de utför personkontroller” (artikel 62.2 a) och ”regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader, inbegripet (...) förfaranden och villkor för medlemsstaternas utfärdande av viseringar” (artikel 62.2 b ii).

Eftersom förslaget bygger på avdelning IV i EG-fördraget, (visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer), skall det läggas fram och anpassas i enlighet

med de protokoll som är fogade till Amsterdamfördraget vad gäller Förenade kungarikets, Irlands och Danmarks ställning.

På grundval av artikel 6 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar (Schengenprotokollet) är Norge och Island också associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Inverkan på dessa protokoll granskas nedan, punkt 6.

3.2. En solidarisk fördelning av medlen

Anslagen kommer att tilldelas medlemsstaterna med hjälp av en fördelningsnyckel som fastställer vilken börda de olika medlemsstaternas bär för den integrerade gränsförvaltningen och den gemensamma viseringspolitiken. Detta påverkar inte den särskilda beräkningen av bördan för den särskilda ordningen för transitering till och från Kaliningrad.

Följande faktorer bör beaktas när det ges uttryck för principen om solidaritet mellan medlemsstaterna:

- Det faktum att varje medlemsstat har en viss grundläggande minimibörda för kontroll och övervakning av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken. Bördan bygger på ett antal konstanta faktorer, som de yttre gränsernas längd, vattengränsernas längd, antalet godkända gränsövergångar (land, luft och vatten) och antalet konsulat.

- Det faktum att det för varje medlemsstat förekommer ett visst antal rörliga faktorer som avgör hur stor myndigheternas dagliga börda blir, som till exempel, när det gäller migrationsflöden, antalet personer som korsar de yttre gränserna (land, luft och vatten), samt antalet tredjelandsmedborgare som vägrats inresa, antalet personer som gripits och antalet viseringsansökningar (antal utfärdade viseringar och antalet avslag).

Fördelningsnyckeln bör därför ha två delar, en del som avser de konstanta faktorerna och en del som avser de rörliga faktorerna. De tillgängliga anslagen skulle då fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

40 % avseende de konstanta faktorerna, och

- 60 % avseende de rörliga faktorerna.

Det föreslås också att möjligheten att vikta de konstanta faktorerna införs i den rättsliga grunden och även möjlighet att samråda med Europeiska gränsförvaltningsbyrån innan beslut fattas.

Beräkningarna bör göras årligen, då de relevanta uppgifterna avser personströmmar och viseringar och det därför med nödvändighet uppstår variationer. I och med att anslagsfördelningen baseras på dessa kriterier är det möjligt att säkra att det tas tillräcklig hänsyn till den faktiska utvecklingen (till exempel när det gäller förändringar i migrationstrycket vid vissa gränsövergångar och förändringar när det gäller vilka rutter som den illegala invandringen följer) och att det med fondens hjälp kan vidtas lämpliga åtgärder.

De medel som avsatts för den särskilda ordningen för transitering till och från Kaliningrad ingår inte i de beräkningar som görs med hjälp av fördelningsnyckeln, utan beräknas på grundval av de förlorade inkomsterna och de extrakostnader som uppstått på grund av transiteringsprogrammet.

3.3. Åtgärder som fonden skall täcka

Fondens allmänna mål är att bidra till att säkra effektiv kontroll och övervakning vid de yttre gränserna på grundval av principen om ekonomisk solidaritet mellan gemenskapen och medlemsstaterna och kommissionen föreslår därför att fonden skall förvaltas genom delad förvaltning med medlemsstaterna och genom decentraliserad förvaltning med de tredjeländer som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (se punkt 6). Detta kommer att möjliggöra riktat ekonomiskt stöd i enlighet med varje medlemsstats och associerat tredjelands specifika situation och behov.

För att säkerställa att fondens medel används så effektivt som möjligt, innehåller förslaget mycket detaljerade bestämmelser i fråga om vilka operativa mål som skall uppnås och vilken typ av åtgärder som anses bidra till att dessa mål uppfylls.

3.4. Programplanering, ekonomisk förvaltning och kontrollsystem

Då det finns behov av att rationalisera och harmonisera förvaltnings- och kontrollsystemen, följer bestämmelserna i det här förslaget till beslut de bestämmelser som fastställts för de tre andra fonderna i det allmänna programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar. Programplaneringen är flerårig med två programperioder, 2007–2010 och 2011–2013, och de årliga programmen genomför de fleråriga programmen.

4. SUBSIDIARITET OCH PROPORTIONALITET

Subsidiaritetsprincipen

Den grundläggande principen är att medlemsstaterna är ansvariga för kontroll och övervakning av sina gränser. Fonden verkar för ett gemensamt integrerat gränskontrollsystem och ger därför stöd till de uppgifter som vissa medlemsstater utför på alla Schengenstaters vägnar. Därför måste det tydligt anges vilka åtgärder som kan få stöd och vilka objektiva kriterier som gäller för enskilda medlemsstater och vilket mervärde för gemenskapen som krävs.

Proportionalitetsprincipen

Beslutet innebär att medlemsstaterna kan få ekonomiskt bidrag från fonden för operativa åtgärder som bidrar till en rad angivna särskilda mål. Respektive medlemsstat väljer ut vilka åtgärder den vill genomföra och hur de skall genomföras inom ramen för projekt som fastställts i samråd med kommissionen. Dessutom är det nödvändigt att användningen av gemenskapsmedel underkastas detaljerade och enhetliga regler. Reglerna bör fastställas i ett rådsbeslut, som är det lämpligaste instrumentet för att genomföra gemenskapsprogram.

5. BUDGETKONSEKVENSER

I budgetplanen föreslår kommissionen att fonden skall få ett anslag på 2 152 miljoner euro för 2007–2013.

6. INVERKAN PÅ DE OLIKA PROTOKOLL SOM FOGATS TILL FÖRDRAGET

Förenade kungariket och Irland

Enligt artiklarna 4 och 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar gäller följande: ”Irland och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland, som inte är bundna av Schengenregelverket, får när som helst begära att vissa eller samtliga bestämmelser i detta regelverk skall tillämpas på dem.”

Föreliggande förslag innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Förenade kungariket och Irland inte deltar enligt rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000[29] och rådets beslut 2004/926/EG av den 22 december 2004[30] om begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket. Förenade kungariket och Irland skall därför inte delta i antagandet av beslutet och beslutet är inte bindande för eller tillämpligt i dessa båda länder.

Danmark

Enligt det protokoll om Danmarks ställning som fogats till Amsterdam-fördraget deltar Danmark inte i rådets beslut om åtgärder enligt avdelning IV i EG-fördraget, med undantag för ”åtgärder för att bestämma de tredje länder vars medborgare är skyldiga att ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser eller på åtgärder som avser en enhetlig utformning av viseringar” (tidigare artikel 100c i EG-fördraget).

Eftersom det här förslaget innebär en utveckling av Schengenregelverket, skall Danmark enligt artikel 5 i protokollet ”inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om ett förslag eller initiativ om utbyggnad av Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, besluta huruvida det skall genomföra detta beslut i sin nationella lagstiftning”.

Norge och Island

I enlighet med artikel 6 första stycket i Schengenprotokollet slöts ett avtal den 18 maj 1999 mellan rådet, Norge och Island om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.[31] .

I artikel 1 i avtalet anges att Norge och Island skall associeras med Europeiska gemenskapens och Europeiska unionens verksamhet på de områden som omfattas av de bestämmelser som avses i avtalets bilaga A (om Schengenregelverket) och bilaga B (om Europeiska gemenskapernas rättsakter som ersätter tidigare bestämmelser eller Schengenkonventionen) och den vidare utvecklingen av dessa bestämmelser.

I artikel 2 i avtalet anges att de rättsakter och åtgärder som Europeiska unionen vidtagit för att ändra eller bygga vidare på Schengenregelverket (bilagorna A och B) också skall godtas, genomföras och tillämpas av Island och Norge.

---

29 EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.
30 EUT L 395, 31.12.2004, s. 70.
31 EGT L 176, 10.7.1999, s. 35.

Det här förslaget bygger vidare på Schengenregelverket såsom detta definieras i bilaga A till avtalet.

Enligt avtalets artikel 4 måste frågorna därför behandlas i den gemensamma kommittén, för att Norge och Island skall ha möjlighet att förklara de problem de möter i samband med åtgärden och ”att uttala sig i alla frågor som rör utvecklingen eller genomförandet av bestämmelser som berör dem”.

Schweiz

Förslaget till beslut utgör en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, vilken är att hänföra till det område som avses i artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet[32].

I avtalet med Schweiz, som undertecknades den 26 oktober 2004, anges att vissa bestämmelser i avtalet skall tillämpas provisoriskt från och med undertecknandet, särskilt bestämmelserna om Schweiz deltagande i den gemensamma kommitté som arbetar med utvecklingen av Schengenregelverket.

[32] EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

2005/0047 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om inrättande av Fonden för de yttre gränserna för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna handlingsprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[33],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[34],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[35],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget[36] , och

av följande skäl:

(1) Alla medlemsstater bidrar inom ramen för de gemensamma reglerna till att personkontrollerna och övervakningen vid Europeiska unionens yttre gränser ligger på en hög och enhetlig nivå, men vissa medlemsstater bär en tyngre börda än de andra medlemsstaterna.

(2) Skillnaderna i vilken börda de olika medlemsstaterna har att bära beror på att det råder olika situationer i de olika medlemsstaterna när det gäller de yttre gränsernas geografi, antalet godkända gränsövergångar i drift, legalt och illegalt migrationstryck, risk- och hotfaktorer, och slutligen de nationella myndigheternas arbetsbörda när det gäller handläggning av viseringsansökningar och utfärdande av viseringar.

(3) Tanken att medlemsstaterna och unionen bör dela på bördan för finansieringen av kontroll och övervakning av de yttre gränserna för personer och varor är en av fem grundtankar i den gemensamma politik för förvaltningen av de yttre gränserna som föreslås i kommissionens meddelande av den 7 maj 2002 om en framtida integrerad

---

33 EUT C …
34 EUT C …
35 EUT C …
36 EUT …

förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser[37], som rådet också stödjer i sin strategi för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser[38].

(4) Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå (nedan kallad byrån) för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser[39], är ett viktigt steg på vägen när det gäller att skapa en operativ dimension av det gemensamma integrerade gränskontrollsystemet, men samtidigt krävs det för att det skall vara möjligt att etablera effektiva och gemensamma normer för kontroll och övervakning av de yttre gränserna ett gemenskapsinstrument för ekonomisk solidaritet som kan ge stöd till de medlemsstater som på hela gemenskapens vägnar som kontinuerligt bär en tung ekonomisk börda.

(5) Fonden för de yttre gränserna (nedan kallad fonden) skall ge uttryck för solidaritetsprincipen genom ekonomiskt stöd till de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverkets bestämmelser om de yttre gränserna.

(6) Stödet bör utformas på ett sådant sätt att det under övergångsperioden kompletterar det tidigare stödet från Europeiska unionen till de medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut när det här beslutet träder ikraft, samtidigt som stödet inte enbart skall utgöra en fortsättning på de åtgärder som tidigare finansierades med medel från andra källor som finansieras via Europeiska unionens allmänna budget. Fonden bör stödja de medlemsstater som förbereder en fullständig tillämpning. Enligt Haagprogrammet är det önskvärt att fullständig tillämpning uppnås så snart som möjligt.

(7) Fonden bör vidare beakta särskilda situationer, som transitering landvägen av tredjelandsmedborgare, som för att resa mellan två punkter i ett tredjeland måste korsa en eller flera medlemsstaters territorier, då detta berör inte bara den eller de berörda medlemsstaterna, utan alla medlemsstater som avskaffat kontrollerna vid de inre gränserna. Det bör definieras i detalj vilka åtgärder som kan komma ifråga för stöd och anslagsfördelningen bör fastställas på grundval av en faktabaserad behovsanalys.

(8) Fonden bör även stödja nationella åtgärder och samarbete mellan medlemsstaterna beträffande viseringspolitik och andra åtgärder i stadiet före gränskontrollerna. De konsulära tjänster som medlemsstaterna erbjuder i tredjeland bör organiseras så effektivt som möjligt, då detta är en viktig del av den gemensamma viseringspolitiken och kan främja syftet att förenkla förfarandena för lagliga resenärer och motverka olaglig invandring till Europeiska unionen, och de konsulära tjänsterna dessutom är en del av det gemensamma integrerade gränskontrollsystemet.

(9) Objektiva kriterier skall utarbetas för anslagsfördelningen till medlemsstaterna. Kriterierna skall utformas så att hänsyn tas till de konstanta faktorer som kan användas för att fastställa de olika medlemsstaternas utgångspunkt i förhållande till de åligganden som de har i samband med Schengenregelverket och vissa rörliga faktorer som speglar hur stor de nationella myndigheternas arbetsbörda är. Vissa av de konstanta faktorerna kan emellertid viktas, bland annat med hänsyn till risker och hot

---

37 KOM (2002) 23.
38 Rådets dokument nr 10019/02, 14 juni 2002.
39 EGT L 349, 25.11.2004, s. 1.

vid de yttre gränserna, konsulatens arbetsbörda och passagerarflödena vid de godkända gränsövergångarna. Det bör i det sammanhanget vara möjligt att begära bistånd från byrån.

(10) Då byråns uppgift är att hjälpa medlemsstaterna med de operativa aspekterna av förvaltningen av de yttre gränserna och då det är lämpligt att säkra att byråns arbete och medlemsstaternas arbete med kontroll och övervakning av de yttre gränserna kompletterar varandra, bör kommissionen rådfråga byrån om de utkast till fleråriga program som medlemsstaterna lämnar in och om de riktlinjer som kommissionen tar fram.

(11) Kommissionen kan också begära att byrån bistår den i samband med den utvärdering mot bakgrund av Europeiska unionens mål som kommissionen gör av hur fonden påverkar politik och lagstiftning på området kontroll av de yttre gränserna och av eventuella synergieffekter mellan fondens och byråns arbete, samt av de kriterier som används för anslagsfördelningen mellan medlemsstaterna.

(12) Instrumentet har utformats som en del av det allmänna ramprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” som inriktas på rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna vad gäller de ekonomiska effekterna av införandet av integrerad förvaltning av unionens yttre gränser och genomförandet av en gemensam asyl- och invandringspolitik enligt avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

(13) En medlemsstat kan inte samtidigt delta i det här instrumentet och ett annat framtida tillfälligt instrument för att hjälpa de stödmottagande medlemsstaterna att finansiera åtgärder vid unionens nya yttre gränser för genomförande av Schengenregelverket och övervakning av de yttre gränserna.

(14) Stödet från fonden blir mer effektivt och målinriktat om medfinansieringen av de stödberättigande åtgärderna bygger på strategiska fleråriga program och därmed sammanhängande årliga arbetsprogram som utformas av varje medlemsstat i samarbete med kommissionen.

(15) På grundval av de strategiska riktlinjer som antas av kommissionen bör varje enskild medlemsstat utifrån sin situation och sina behov utarbeta ett flerårigt programdokument för sin utvecklingsstrategi, som sedan diskuteras med kommissionen och beslutas av kommissionen, och utgör ramen för utformningen av de årliga programmen.

(16) Den fleråriga programplaneringen bör inriktas på att förverkliga fondernas mål genom att det säkras att nödvändiga ekonomiska resurser finns tillgängliga och att EU:s och medlemsstaternas gemensamma åtgärder har sammanhang och kontinuitet.

(17) Den fleråriga programplaneringen skall säkra att fonden kan samordnas med andra ekonomiska instrument.

(18) I enlighet med de genomförandebestämmelser som anges i artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 26 juni 2002 med budgetförordning

för Europeiska gemenskapernas allmänna budget[40] bör villkoren för att kommissionen skall kunna utöva sitt ansvar när det gäller genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget fastställas och medlemsstaternas skyldighet att samarbeta klargöras. Genom tillämpningen av dessa villkor bör kommissionen kunna försäkra sig om att medlemsstaterna använder fonden på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning i den mening som avses i artikel 27 i budgetförordningen.

(19) Kommissionen bör fastställa en preliminär fördelning av tillgängliga åtagandebemyndiganden med hjälp av en metod som medger öppenhet och insyn.

(20) Som en del av det tekniska stödet bör fonden ge stöd till utvärderingar, förbättring av den offentliga förvaltningens förmåga att förvalta fonden, undersökningar, pilotprojekt och erfarenhetsutbyte som särskilt syftar till att uppmuntra innovativa metoder och arbetssätt.

(21) Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem. Därför är det nödvändigt att fastställa vilka generella principer som skall gälla för alla program och vilka funktioner de måste ha.

(22) I varje medlemsstat är det nödvändigt att utse en enda ansvarig myndighet som skall förvalta fondens insatser och klargöra dess behörighet. Hur revisionsmyndigheten skall utses och dess arbetsuppgifter bör också klargöras. Dessutom behövs även bestämmelser om en attesterande myndighet för att garantera enhetliga kvalitetsnormer när det gäller attestering av utgifter innan dessa vidarebefordras till kommissionen. Därutöver krävs också klarhet i vilken typ av uppgifter som skall ligga till grund för utgiftsredovisningarna och vilken kvalitet dessa skall ha.

(23) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna har medlemsstaterna huvudansvaret för genomförande och kontroll av åtgärderna.

(24) Medlemsstaternas skyldigheter när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem, attestering av utgifter samt förebyggande, avslöjande och korrigering av oegentligheter och överträdelser av gemenskapslagstiftningen bör fastställas för att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av de fleråriga och årliga programmen. När det gäller förvaltning och kontroll är det särskilt viktigt att det fastställs på vilket sätt medlemsstaterna skall försäkra att systemen införts och fungerar tillfredsställande.

(25) Utan att det påverkar kommissionens befogenheter när det gäller ekonomistyrning, bör samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område utökas och det bör fastställas kriterier som gör att kommissionen, inom ramen för sin strategi för kontroll av nationella system, kan avgöra vilka garantier de nationella revisionsorganen kan ge.

(26) För att säkra att de åtgärder som får stöd från fonden är effektiva och ger resultat är det viktigt att det görs utvärderingar. Det bör fastställas vilket ansvar medlemsstaterna och kommissionen har i detta avseende och det bör också tas fram föreskrifter som säkrar att utvärderingarna är tillförlitliga.

---

[40] EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

(27) Åtgärderna bör utvärderas så att deras verkan kan ses över och bedömas efter halva tiden. Utvärderingen bör integreras i uppföljningen av åtgärderna.

(28) I detta beslut fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet[41].

(29) Eftersom målet med det här beslutet, dvs. att stödja skapandet av ett gemensamt integrerat gränskontrollsystem och förvaltning av de konsulära tjänster som medlemsstaterna erbjuder i tredjeland, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås på medlemsstatsnivå, och det därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(30) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[42] .

(31) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket, vilka omfattas av de områden som avses i artikel 1.A och 1.B i rådets beslut 1999/437/EG om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet[43].

(32) När det gäller Schweiz utgör det här beslutet en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och vidareutvecklingen av Schengenregelverket, vilken är att hänföra till det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet[44].

(33) Gemenskapen bör ingå ett avtal med ovannämnda associerade stater i vilket det bör fastställas vilka kompletterande regler som krävs för genomförandet av instrumentet.

(34) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom det här beslutet syftar till utbyggnad av Schengenregelverket med tillämpning av bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall

---

41 EGT L 172, 18.6.1999, s. 1.
42 EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
43 EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.
44 EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

Danmark, i enlighet med artikel 5 i ovannämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit det här beslutet besluta om huruvida det skall genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning eller inte.

(35) Föreliggande beslut innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Förenade kungariket inte deltar enligt rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[45], och därefter rådets beslut 2004/926/EG av den 22 december 2004 . Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av förordningen och är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

(36) Beslutet innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Irland inte deltar enligt rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[46]. Irland deltar därför inte i antagandet av förordningen och är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I
SYFTE, MÅL OCH ÅTGÄRDER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom det här beslutet inrättas Fonden för de yttre gränserna (nedan kallad fonden) för perioden mellan den 1 januari 2007 och den 31 december 2013 som en del av det allmänna handlingsprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”, vars syfte är att stärka området med frihet, säkerhet och rättvisa.

I det här beslutet fastställs vilka åtgärder som kan få stöd från fonden, hur den ska genomföras, vilka anslag som står till förfogande och enligt vilka kriterier de tillgängliga medlen skall tilldelas.

I beslutet fastställs förvaltningsregler för fonden, inbegripet finansiell förvaltning, övervakning och kontroll som bygger på delat ansvar mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

---

[45] EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.
[46] EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

(a) *de yttre gränserna*: medlemsstaternas yttre gränser, även tillfälliga gränser,

(b) tillfälliga gränser:

– den gemensamma gränsen mellan en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och en medlemsstat som skall tillämpa Schengenregelverket fullt ut enligt anslutningsakten, men för vilken rådets beslut som bemyndigar den att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft,

– den gemensamma gränsen mellan två medlemsstater som skall tillämpa Schengenregelverket fullt ut enligt anslutningsakten, men för vilka rådets beslut som bemyndigar dem att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft.

(c) *byrån*: Europeiska byrån för förvaltning av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004.

(d) *det gemensamma integrerade gränskontrollsystemet: en koherent* strategi som de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall utveckla och genomföra för fördelningen av de personalresurser och den utrustning och teknik som de förfogar över för att säkra enhetlig och systematisk tillämpning av Euroepiska unionens regler, med vilka syftet är att uppnå en hög säkerhetsnivå vid de yttre gränserna genom kontroll och övervakning. Strategin skall följa Europeiska unionens regler och bygga på systematisk underrättelseverksamhet om de faktiska förhållanden som råder utanför, vid och innanför en medlemsstats yttre gränser och den gemensamma riskanalysen skall därvid också tillämpas.

Artikel 3

Allmänna mål

1. Fondens verksamhet skall inriktas på följande mål:

(a) Genomförande i medlemsstaterna av det gemensamma integrerade gränskontrollsystemet för kontroll och övervakning av de yttre gränserna.

(b) Effektiv förvaltning av personströmmarna vid de yttre gränserna, vilken skall skötas av medlemsstaterna och vilken dels skall säkra en hög nivå på skyddet vid de yttre gränserna med avseende på medlemsstaternas inre säkerhet och dels smidig gränspassage för resenärer som reser lagligen i enlighet med Schengenregelverket.

(c) Enhetlig tillämpning i medlemsstaterna av Europeiska unionens lagstiftning och effektiva nationella gränskontroller i enlighet med Europeiska unionens lagstiftning beträffande de yttre gränserna.

(d) Förbättringar avseende den konsulära verksamhet som medlemsstaterna bedriver i tredjeland och även avseende samarbetet mellan medlemsstaterna på det området.

2. På initiativ från medlemsstaterna eller kommissionen skall fonden även bidra till att finansiera tekniskt stöd.

Artikel 4

Särskilda mål

1. Med avseende på det mål som anges i artikel 3.1 a skall fonden stödja följande särskilda mål:

(a) Genomförande av de rekommendationer, operativa normer och den bästa praxis som fastställs av byrån.

(b) Utveckling och tillämpning av de åtgärder som krävs för att förbättra övervakningssystemen mellan de godkända gränsövergångarna.

(c) Införande av åtgärder och utveckling av effektiva system som möjliggör metodisk underrättelseverksamhet beträffande de faktiska förhållanden som råder utanför, vid och innanför de yttre gränserna.

(d) Införande av lämpliga system för registrering av antalet personer som passerar de yttre gränserna, oavsett typ av gräns (land, luft, vatten).

(e) Införande eller förbättring av ett tillförlitligt system av hög kvalitet för insamling av statistiska och administrativa uppgifter om typ av resenärskategori, vidare antal kontroller och typ av kontroller och övervakningsåtgärder vid de olika typerna av yttre gränser, utifrån register och andra former av uppgiftsinsamling.

(f) Införande av effektiv, strukturerad, strategisk och välfungerande samordning av de nationella myndigheter som arbetar vid gränsövergångarna.

(g) Åtgärder för att höja gränskontrollpersonalens kapacitet och kvalifikationer när det gäller övervakning och kontroll.

(h) Förbättrat informationsutbyte på nationell nivå mellan de myndigheter som ansvarar för förvaltningen av de yttre gränserna och övriga myndigheter.

(i) Införande av normer för kvalitetskontroll avseende alla verksamheter som bedrivs vid de yttre gränserna.

2. Med avseende på det mål som anges i artikel 3.1 b skall fonden stödja följande särskilda mål:

(a) Systematiska kontroller av in- och utresande vid gränsövergångarna, utom vid de tillfälliga gränserna. Kontrollerna skall förbättras med hjälp av nya arbetsmetoder, logistikåtgärder och spjutspetsteknik.

(b) Främjande av teknikanvändning och särskild utbildning för den personal som skall använda tekniken.

(c) Främjande av informationsutbyte och förbättrad utbildning om falska resehandlingar och om de nya verktyg och metoder som finns för att avslöja sådana handlingar.

(d) Effektiv datasökning i realtid vid gränsövergångarna med hjälp av storskaliga IT-system, som SIS och VIS, samt effektivt informationsutbyte i realtid mellan gränsövergångarna vid de yttre gränserna.

(e) Snabbt och effektivt genomförande på driftsnivå och på teknisk nivå av de riskanalyser som byrån tar fram.

3. Med avseende på det mål som anges i artikel 3.1 c skall fonden stödja följande särskilda mål:

(a) Ett stegvis införande i medlemsstaterna av ett enhetligt system för utbildning av gränsbevakningspersonalen och yrkeskvalifikationer för dessa, särskilt med hjälp av den särskilda utbildningsplan som tas fram av byrån och genom att fältarbetet utformas så att det kompletterar byråns verksamhet.

(b) Stöd till gränsbevakningen och ömsesidigt utbyte och bistånd på området mellan medlemsstaterna i enlighet med byråns riktlinjer och verksamhet.

(c) Användning av spjutspetsteknik vid de yttre gränserna. Medlemsstaterna bör använda samma eller likvärdig teknik, då detta krävs för att övervakningen skall kunna genomföras på ett korrekt, effektivt och enhetligt sätt i enlighet med reglerna.

(d) Åtgärder för att se till att de nationella myndigheterna har den kapacitet som krävs för att de alla skall kunna tillämpa samma förfaranden och fatta enhetliga och snabba beslut av hög kvalitet i frågor rörande viseringar och rätten till inresa.

(e) Förbättring av de lokaler som är avsedda för kvarhållande på flygplatser och i hamnar.

(f) Förbättrad säkerhet i de lokaler som används vid gränsövergångarna, för att förbättra personalens säkerhet och skydda utrustning, övervakningssystem och transportmedel.

4. Med avseende på det mål som anges i artikel 3.1 d skall fonden stödja följande särskilda mål:

(a) Förstärkt driftskapacitet för nätverket av sambandspersoner för invandringsfrågor och förbättrat samarbete, via nätverket, mellan medlemsstaternas myndigheter.

(b) Åtgärder beträffande flygplan som anländer till medlemsstaternas yttre gränser och sannolikt transporterar personer som inte har laglig rätt att resa in EU.

(c) Effektivare samarbete med lufttrafikföretag på flygplatser i ursprungsländerna, vilket även bör inbegripa enhetlig utbildning om resehandlingar för lufttrafikföretagens personal.

(d) Samarbete medlemsstaterna emellan för att förbättra konsulatens möjligheter att göra efterforskningar beträffande viseringsansökningar.

(e) Åtgärder för att se till att medlemsstaternas konsulat i olika tredjeländer använder gemensamma metoder för efterforskningar, tillämpar enhetliga administrativa förfaranden och fattar enhetliga beslut om viseringar.

(f) Utveckling av ett systematiskt och regelbundet samarbete mellan medlemsstaternas konsulat och andra myndigheter, bland annat samordning av resurserna för handläggning av viseringsärenden, informationsutbyte, undersökningar beträffande viseringsansökningar och inrättande av ett gemensamt centrum för viseringsansökningar.

(g) Främjande av nationella initiativ för gemensamma metoder för efterforskningar, gemensamma administrativa förfaranden och principer för beslut om viseringsansökningar för medlemsstaternas konsulat.

(h) Gemensamma konsulat, i linje med den politiska utvecklingen på området.

Artikel 5

Stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. Fonden skall stödja åtgärder i medlemsstaterna som avser de mål som definieras i artikel 4.1–4 och särskilt följande mål:

(a) Infrastrukturer och byggnader vid gränsövergångar, som gränsstationer, helikopterlandningsplatser och landningsbanor, samt filer och bås där personer och fordon kan köa.

(b) Infrastrukturer och byggnader för övervakningen av gränsernas sträckningar mellan gränsövergångarna.

(c) Utrustning, som laboratorieutrustning, utrustning för undersökning av handlingar och för avslöjande av falska handlingar, mobila och fasta

terminaler för SIS och nationella system, samt terminaler för mottagning av satellitsignaler och andra signaler.

(d) Transportmedel för övervakning av de yttre gränserna, som fordon, fartyg, helikoptrar och mindre flygplan, utrustade med särskild elektronisk utrustning för gränsövervakning och spårning av personer i lastbilar.

(e) Utrustning för informationsutbyte i realtid mellan de behöriga myndigheterna.

(f) Informations- och kommunikationstekniska system.

(g) Program för personalutbyten mellan medlemsstaterna för gränsbevakningspersonal, sambandspersoner för invandringsfrågor och konsulatspersonal.

(h) Utbildning för personalen vid de behöriga myndigheterna.

(i) Investeringar i utveckling, utprovning och installation av spjutspetsteknik.

(j) Undersökningar och pilotprojekt avseende genomförandet av de rekommendationer, operativa normer och den bästa praxis som fastställs av byrån.

(k) Undersökningar och pilotprojekt som syftar till att stimulera till innovation, förenkla utbytet av information och goda metoder, samt att förbättra medlemsstaternas konsulats verksamhet i tredje land.

2. Fonden skall inte stödja åtgärder som avser de tillfälliga gränserna i de fall då åtgärdernas omfattning är sådan att den motsvarar en strukturell investering av ett slag som är oförenligt med målet att avskaffa personkontrollerna vid de aktuella gränserna, särskilt inte åtgärder enligt punkt 1 a och b.

Artikel 6

Ordningen för transitering till och från Kaliningrad

1. Fonden skall ge stöd avseende uteblivna intäkter för transitviseringar och extra kostnader för genomförandet av ordningen med dokument för förenklad transitering och dokument för förenklad järnvägstransitering enligt rådets förordning (EG) nr 693/2003[47] och rådets förordning (EG) nr 694/2003[48].

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall med extra kostnader avses kostnader som direkt följer av de särskilda kraven för genomförandet av den särskilda

[47] EGT L 99, 17.4.2003, s. 8.
[48] EGT L 99, 17.4.2003, s. 15.

transiteringsordningen och som uppstår på grund av utfärdandet av transitviseringar eller andra viseringar.

Följande extra kostnader kan komma ifråga för stöd:

(a) Investeringar i infrastrukturer.

(b) Utbildning för gränskontrollpersonal och järnvägspersonal.

(c) Extra driftskostnader, inbegripet kostnader för personal som genomför den särskilda transiteringsordningen.

3. De uteblivna intäkter som avses i punkt 1 skall beräknas enligt den avgiftsnivå för transitviseringar som fastställs i bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar.

Artikel 7

Åtgärder av intresse för gemenskapen

1. På kommissionens initiativ får högst 2 % av fondens tillgängliga medel användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av intresse för hela gemenskapen (nedan kallade gemenskapsåtgärder) avseende det allmänna målet att bidra till att förbättra den verksamhet som medlemsstaternas konsulat bedriver i tredjeland och samarbetet medlemsstaterna emellan på det området, samt målet att förena tull, veterinärkontroller och fytosanitära kontroller i ett gemensamt integrerat gränskontrollsystem i linje med den politiska utvecklingen på området.

2. För att vara stödberättigande skall gemenskapsåtgärderna uppfylla följande krav:

(a) De skall främja gemenskapssamarbete i genomförandet av gemenskapslagstiftningen och goda metoder.

(b) De skall stödja inrättandet av gränsöverskridande samarbetsnät och pilotprojekt i gränsöverskridande partnerskap mellan konsulat i minst två medlemsstater i syfte att öka nytänkandet och underlätta utbyte av erfarenheter och goda metoder.

(c) De skall stödja undersökningar och informationsutbyte avseende goda metoder, även spjutspetsteknik, och alla andra aspekter av det allmänna målet att bidra till att förbättra den verksamhet som medlemsstaternas konsulat bedriver i tredjeland och samarbetet medlemsstaterna emellan på det området.

(d) De skall stödja pilotprojekt och studier för att undersöka möjligheterna till nya former av gemenskapssamarbete och gemenskapslagstiftning på området.

(e) De skall stödja utvecklingen av statistiska redskap, metoder och gemensamma indikatorer.

3. Det årliga arbetsprogrammet, i vilket prioriteringar fastställs för gemenskapens insatser, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.

KAPITEL II
PRINCIPER FÖR STÖD

Artikel 8

Komplementaritet, konsekvens och förenlighet

1. Fonden skall ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala åtgärder och som gör att EU:s prioriteringar integreras i åtgärderna.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att stödet från fonden och från medlemsstaterna är förenligt med unionens verksamhet, politik och prioriteringar. Denna förenlighet skall särskilt anges i det fleråriga program som avses i artikel 20.

3. Åtgärder som finansieras av fonden skall vara förenliga med bestämmelserna i fördraget och i akter som antagits i enlighet med de bestämmelserna.

Artikel 9

Programplanering

1. Fondens mål skall genomföras inom ramen för två fleråriga programperioder (2007–2010 respektive 2011–2013). Den fleråriga programplaneringen skall omfatta prioriteringar, förvaltning, beslutsfattande, revision och attestering.

2. De fleråriga program som har godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga program.

Artikel 10

Åtgärder enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

1. Genomförandet av de fleråriga och årliga program som avses i artiklarna 20 och 22 skall falla under medlemsstaternas ansvar på lämplig regional nivå i enlighet med den enskilda medlemsstatens eget institutionella system. Ansvaret skall utövas i enlighet med det här beslutet.

2. De resurser som kommissionen och medlemsstaterna använder skall variera beroende på EU-stödets omfattning mot bakgrund av revisionsbestämmelser. Samma variation skall också tillämpas på bestämmelser om utvärdering och rapporter om fleråriga och årliga program.

Artikel 11

Genomförande

1. Den gemenskapsbudget som avsatts till fonden skall genomföras i enlighet med artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002[49], utom de gemenskapsåtgärder som avses i artikel 7 och det tekniska stöd som avses i artikel 17.

   Medlemsstaterna och kommissionen skall se till att principerna för sund ekonomisk förvaltning efterlevs.

2. Kommissionen skall utöva sitt ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget enligt följande:

   (a) Kommissionen skall kontrollera att medlemsstaterna har väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem enligt förfarandena i artikel 32.

   (b) Kommissionen skall helt eller delvis avbryta eller uppskjuta betalningar enligt artiklarna 41 och 42 om de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen inte uppfyller kraven och skall tillämpa eventuella andra nödvändiga finansiella korrigeringar i enlighet med artiklarna 45 och 46.

3. De länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket skall bidra till fonden i enlighet med bestämmelserna i det här beslutet.

4. Det skall ingås överenskommelser med särskilda regler för dessa länders bidrag och bestämmelser för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen och revisionsrättens revisionsbefogenheter.

Artikel 12

Additionalitetsprincipen

1. Stödet från fonden får inte ersätta medlemsstaternas offentliga utgifter eller motsvarande.

2. Kommissionen skall, i samarbete med varje enskild medlemsstat, kontrollera att additionalitetsprincipen iakttas, dels efter halva tiden den 31 december 2012 och dels i efterhand senast den 31 december 2015.

Artikel 13

Partnerskap

1. Medlemsstaten skall, i enlighet med gällande nationella regler och rutiner, upprätta ett partnerskap med de myndigheter och organ som den utser enligt följande:

---

[49] EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

(a) Behöriga regionala, lokala, kommunala och andra offentliga myndigheter.

(b) Andra lämpliga organ som företräder det civila samhället, icke-statliga organisationer samt arbetsmarknadens parter.

2. Medlemsstaten skall se till att alla lämpliga organ deltar på ett brett och effektivt sätt enligt nationella regler och förfaranden.

3. Partnerskapet skall genomföras i full överensstämmelse med respektive parts institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.

4. Partnerskapet skall omfatta förberedelse, genomförande, övervakning och utvärdering av de fleråriga programmen.

KAPITEL III
FINANSIERINGSRAM

Artikel 14

Sammanlagda medel

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av fonden skall vara 2 152 miljoner euro för perioden mellan den 1 januari 2007 och den 31 december 2013.

2. De årliga anslagen för fonden skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

3. Kommissionen skall utarbeta preliminära årliga fördelningar per medlemsstat i enlighet med kriterierna i artikel 15.

Artikel 15

Årlig anslagsfördelning till stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. De årliga tillgängliga anslagen skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

(a) 40 % avseende objektiva faktorer som definierar medlemsstaternas utgångspunkt när det gäller gränsövervakning och viseringshandläggningen vid konsulaten under det senaste året, och

(b) 60 % avseende det totala antalet personer som berörs och de beslut som medlemsstaterna fattat med tillämpning av EU:s lagstiftning beträffande gränsövervakning och viseringshandläggning vid konsulaten under det senaste året.

2. Vid fastställandet av anslag enligt punkt 1 a skall hänsyn tas till följande faktorer: de yttre landgränsernas längd, de yttre vattengränsernas längd, antalet godkända gränsövergångar och antalet konsulat.

3. Faktorerna skall viktas med hänsyn till följande förhållanden:

   – Hur de yttre gränserna ser ut och eventuella faktorer som försvårar övervakningen.

   – Antalet personer som passerar de godkända gränsövergångarna, då stora flöden kan försvåra en effektiv förvaltning.

   – Antal viseringsansökningar vid konsulaten.

   – Risk- och hotbilden vid de yttre gränserna, vilken skall fastställas med utgångspunkt från de riskanalyser som byrån gör med hjälp av en gemensam integrerad modell för riskanalys.

   – Den specifika situationen i områden där trycket är stort när det gäller olaglig invandring.

4. Beträffande de yttre gränsernas längd enligt punkt 2 skall tillfälliga gränser inte tas med i beräkningen, utom de tillfälliga gränserna för medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut. En viktningsfaktor på 65 % skall emellertid tillämpas i förhållande till övriga yttre landgränser.

5. Vid beräkningen av faktorn i punkt 1 b skall hänsyn tas till antalet personer som passerar de godkända gränsövergångarna, antalet tredjelandsmedborgare som vägrats inresa vid de yttre gränserna, antalet personer som gripits och antalet viseringsansökningar.

6. Referensvärdena för passagerarflödena och antalet tredjelandsmedborgare som vägrats inresa av medlemsstaterna skall hämtas från den senaste statistik Eurostat tagit fram i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

7 Om den statistik som aves i punkt 6 inte är tillgänglig skall medlemsstaterna lämna nödvändiga upplysningar.

8. De konstanta faktorerna skall viktas i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

9. Anslagsfördelningen enligt punkt 1 skall inte avse de anslag som avses i artikel 6. Anslagen får inte överskrida 15 miljoner euro och får inte utgöra mer än 75 % av de totala kostnaderna enligt artikel 6.1.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Det ekonomiska stödet från fonden skall ges i form av bidrag.

2. De åtgärder som stöds av fonden skall medfinansieras från offentliga eller privata källor, skall genomföras utan vinstsyfte och skall inte berättiga till finansiering från andra källor i Europeiska unionens allmänna budget.

3. Anslagen från fonden skall komplettera medlemsstaternas offentliga eller motsvarande utgifter för åtgärder som omfattas av det här beslutet.

4. Gemenskapen skall bidra med högst 50 % av totalkostnaden för en särskild åtgärd när det gäller åtgärder som genomförs i medlemsstaterna och som avses i artikel 4.

Denna andel får ökas till 60 % när det gäller projekt som avser särskilda prioriteringar i kommissionens fleråriga riktlinjer enligt artikel 18.

Denna andel får ökas till 75 % i medlemsstater som omfattas av Sammanhållningsfonden.

5. Gemenskapsbidragen till projekt via fonden skall i allmänhet beviljas för en period av högst tre år, under förutsättning att det görs regelbunden översyn av uppnådda resultat.

Artikel 17

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. Fonden får på kommissionens initiativ eller för dess räkning finansiera förberedande åtgärder, övervakning, administrativt och tekniskt stöd, utvärdering, revision och kontroll som är nödvändiga för att genomföra detta beslut, dock med högst 0,2 % av fondens årliga anslag.

2. Åtgärderna skall omfatta följande:

(a) Undersökningar, utvärderingar, rapporter från experter och statistik, även av allmän karaktär, som gäller fondens verksamhet.

(b) Åtgärder som riktar sig till parterna, fondens stödmottagare och allmänheten, särskilt informationsåtgärder.

(c) Inrättande, drift och samkörning av datasystem för förvaltning, övervakning och utvärdering.

(d) Förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte som avser praxis på detta område.

Artikel 18

Tekniskt stöd från medlemsstaterna

1. På initiativ från medlemsstaten i fråga får fonden för varje årligt program finansiera förberedande åtgärder, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kontroller samt åtgärder som skall stärka den administrativa kapaciteten för fondens genomförande. .

2. Det årliga belopp som anslås till tekniskt stöd får inte överstiga 4 % av den sammanlagda årliga medfinansiering som beviljas en medlemsstat, plus 30 000 euro.

KAPITEL IV
PROGRAMPLANERING

Artikel 19

Antagande av strategiska riktlinjer

1. För varje flerårig programperiod skall kommissionen anta strategiska riktlinjer som anger ramen för finansiering från fonden, med hänsyn till framstegen och genomförandet av gemenskapslagstiftningen avseende de yttre gränserna och viseringspolitiken, samt den preliminära tilldelningen av fondens medel för den aktuella programperioden.

2. Riktlinjerna skall, när det gäller de mål som anges i artikel 3.1 a–c i det här beslutet, framförallt sörja för att gemenskapens prioriteringar genomförs för det övergripande syftet att stegvis införa ett gemensamt integrerat gränskontrollsystem för de yttre gränserna och att stärka kontrollerna och övervakningen vid unionens yttre gränser.

3. Riktlinjerna skall, när det gäller de mål som anges i artikel 3.1 d i det här beslutet, framförallt sörja för att gemenskapens prioriteringar genomförs för det övergripande syftet att skapa en gemensam viseringspolitik som en del av ett mångfacetterat system, vars mål är att förenkla förfarandena för lagliga resenärer och motverka olaglig invandring genom att handläggningsrutinerna vid konsulaten stärks.

4. Kommissionen skall anta strategiska riktlinjer för den första fleråriga perioden (2007–2010) senast den 31 mars 2006 och riktlinjer för den andra fleråriga programperioden (2011–2013) senast den 31 mars 2010.

5. De strategiska riktlinjerna skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 20

Utarbetande och godkännande av nationella fleråriga program

1. Varje medlemsstat skall för var och en av programperioderna med utgångspunkt i de strategiska riktlinjer som avses i artikel 19 utarbeta ett förslag till flerårigt program, som skall omfatta följande:

   (a) En beskrivning av den situation som råder i medlemsstaten när det gäller infrastruktur, utrustning, transportmedel, informations- och kommunikationstekniska system och system för utbildning av personal vid de myndigheter som ansvarar för gränskontrollerna och vid konsulaten.

   (b) En analys av vilka behov som finns i medlemsstaten när det gäller infrastruktur, utrustning, transportmedel, informations- och kommunikationstekniska system och system för utbildning av

personal vid de myndigheter som ansvarar för gränskontrollerna och vid konsulaten, samt uppgifter om vilka verksamhetsmål som tagits fram för att tillgodose dessa behov under den period som det fleråriga programmet omfattar.

(c) En lämplig strategi för att nå målen och en beskrivning av hur målen prioriteras och vilka åtgärder som planeras för att genomföra prioriteringarna.

(d) En redogörelse för huruvida strategin är förenlig med andra åtgärder på regional, nationell och gemenskapsnivå.

(e) Uppgifter om prioriteringarna och deras specifika mål. Målen skall kvantifieras med hjälp av ett begränsat antal indikatorer för genomförande, resultat och effekter och proportionalitetsprincipen skall därvid beaktas. Med hjälp av indikatorerna skall det vara möjligt att mäta framstegen i förhållande till utgångsläget och målens effektivitet när det gäller genomförandet av prioriteringarna.

(f) En vägledande finansieringsplan där det för varje mål och år anges fondens planerade bidrag samt det totala beloppet för offentlig och privat medfinansiering.

(g) Genomförandebestämmelser för det fleråriga programmet enligt följande:

– En redogörelse för att medlemsstaten har utsett alla de organ som krävs enligt artikel 25.

– En beskrivning av systemen för genomförande, övervakning, kontroll och utvärdering.

– En definition av förfarandena för penningflödena i syfte att garantera insyn.

– De bestämmelser som fastställts i syfte att säkerställa att det fleråriga programmet ges offentlighet.

2. Medlemsstaterna skall utarbeta varje fleårigt program i nära samarbete med de partner som avses i artikel 13.

3. Medlemsstaterna skall lämna in sitt utkast till fleårigt program till kommissionen senast fyra månader efter det att kommissionen fastställt strategiska riktlinjer för den aktuella perioden.

4. Kommissionen skall bedöma förslagen till fleråriga program enligt följande kriterier:

(a) Om de är förenliga med fondens mål och de strategiska riktlinjer som avses i artikel 19.

(b) Om de är relevanta, lämpliga och vilka resultat som kan förväntas av den strategi och de verksamhetsprioriteringar som föreslås av medlemsstaten.

(c) Om det system för förvaltning och kontroll som medlemsstaten inrättat för att genomföra fondens åtgärder följer bestämmelserna i detta beslut.

(d) Om de är förenliga med gemenskapslagstiftningen, i synnerhet bestämmelser om fri rörlighet för personer och de därmed sammanhängande stödåtgärderna för kontroll av de yttre gränserna, asyl och invandring.

5. Om kommissionen anser att ett flerårigt program inte är förenligt med de strategiska riktlinjerna eller bestämmelserna i det här beslutet om förvaltning och kontroll skall den begära att medlemsstaten ser över programförslaget i enlighet med detta.

6. Kommissionen skall godkänna de fleråriga programmen inom fyra månader från det att de formellt lagts fram, enligt det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 21

Översyn av fleråriga program

1. På initiativ av den berörda medlemsstaten eller av kommissionen skall fleråriga program granskas på nytt och vid behov ses över för den återstående programperioden i syfte att ta större eller annan hänsyn till EU:s prioriteringar, särskilt mot bakgrund av rådets slutsatser. Fleråriga program får granskas på nytt mot bakgrund av en utvärdering eller till följd av genomförandeproblem.

2. Kommissionen skall fatta beslut om revision av fleråriga program snarast möjligt efter det att den berörda medlemsstaten har lämnat in en formell begäran.

Artikel 22

Årliga program

1. De fleråriga program som antas av kommissionen skall genomföras i form av årliga arbetsprogram.

2. Kommissionen skall senast den 1 juli varje år meddela medlemsstaterna vilka belopp som enligt beräkningsmetoderna i artikel 15 preliminärt kan komma att tilldelas dem för påföljande år från de sammanlagda budgetanslag som anslås i samband med det årliga budgetförfarandet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 1 november varje år till kommissionen överlämna ett förslag till årligt program för påföljande år, som skall upprättas i enlighet med det godkända fleråriga programmet och som bland annat skall omfatta följande:

(a) De allmänna reglerna för urval av vilka projekt som skall finansieras inom ramen för det årliga programmet.

(b) En beskrivning av de uppgifter som den ansvariga myndigheten skall utföra för att genomföra det årliga programmet.

(c) Den planerade fördelningen av fondens bidrag mellan de olika åtgärderna inom programmet och det belopp som begärs för det tekniska stöd som avses i artikel 18 för genomförandet av det årliga programmet.

4. Kommissionen skall granska medlemsstatens förslag, bland annat med hänsyn till det slutliga belopp som tilldelats fonden vid budgetförfarandet, och fatta beslut om fondens medfinansiering senast den 1 mars det aktuella året. I beslutet skall anges vilket belopp som tilldelats medlemsstaten och under vilken period utgifterna är stödberättigande. Kommissionen skall vidarebefordra de nationella årliga programmen till byrån.

KAPITEL V
FÖRVALTNING OCH KONTROLLER

Artikel 23

Genomförande

Kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta beslut och anta nödvändiga genomförandebestämmelser.

Artikel 24

Allmänna principer för förvaltning och kontroller

De förvaltnings- och kontrollsystem för fleråriga program som medlemsstaterna inrättar skall sörja för följande:

(a) En klar och tydlig definition av de berörda förvaltnings- och kontrollorganens och -avdelningarnas arbetsuppgifter och en klar och tydlig fördelning av arbetsuppgifterna inom varje organ och avdelning.

(b) En klar och tydlig åtskillnad av arbetsuppgifterna mellan de organ och de avdelningar som deltar i förvaltning, attestering av utgifter och kontroll och mellan dessa arbetsuppgifter inom varje organ och avdelning.

(c) Lämpliga anslag till alla organ eller avdelningar som genomför de uppgifter som de ålagts under den tid de åtgärder som medfinansieras via fonden genomförs.

(d) Effektiva system för internrevision av den ansvariga myndigheten och alla delegerade myndigheter.

(e) Tillförlitig och datoriserad redovisning, övervakning och ekonomisk rapportering.

(f) Ett effektivt system för rapportering och övervakning i de fall där uppgifterna delegeras.

(g) Utförliga manualer med förfaranden för olika funktioner.

(h) Effektiv revision av att alla förfaranden fungerar väl.

(i) System och förfaranden som ger en tillräcklig verifieringskedja.

(j) Förfaranden för rapportering och övervakning vid oegentligheter och återkrav av felaktigt utbetalda belopp.

Artikel 25

Utnämning av myndigheter

1. För varje flerårigt program skall medlemsstaten utnämna följande myndigheter:

(a) En ansvarig myndighet, dvs. en förvaltningsenhet i medlemsstaten eller en offentlig myndighet eller annat organ som utses av medlemsstaten, och som skall ansvara för förvaltningen av fleråriga och årliga program som får stöd från fonden och för alla kontakter med kommissionen.

(b) En attesterande myndighet, dvs. en nationell myndighet eller instans som är oberoende av den ansvariga myndighetens tillstånd och som utses av medlemsstaten för att attestera utgiftsredovisningar och ansökningar om utbetalning innan de skickas till kommissionen.

(c) En revisionsmyndighet, dvs. en nationell myndighet eller instans som är oberoende av den ansvariga myndigheten och eventuella attesterande avdelningar inom den ansvariga myndigheten och som utses av medlemsstaten för att ansvara för kontrollen av att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar tillfredsställande.

(d) I tillämpliga fall en myndighet till vilken medlemsstaten delegerar ansvar.

(e) Ett organ för bedömning av förenlighet som skall utses i samband med att förslagen till fleråriga program lämnas till kommissionen. Kommissionen får godkänna den delegerade revisionsmyndigheten som organ för bedömning av förenlighet när myndigheten har den kapacitet och oberoende ställning som krävs. Arbetet skall utföras enligt internationellt vedertagna standarder på revisionsområdet.

2. Medlemsstaten skall fastställa regler för sina förbindelser med dessa myndigheter och organ och deras förbindelser med kommissionen.

3. Om inte annat följer av artikel 24 b får kontroll och attestering utföras av ett och samma organ eller avdelning.

4. Tillämpningsföreskrifter för artiklarna 26–30 skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 26

Ansvarig myndighet

1. Den ansvariga myndigheten kan vara ett statligt organ i medlemsstaten, en nationell myndighet eller en privaträttslig enhet som omfattas av medlemsstatens lagstiftning och som har en uppgift inom den offentliga sektorn. Om medlemsstaten utser ett ansvarigt organ som inte är statligt, skall medlemsstaten fastställa alla bestämmelser för sina förbindelser med denna myndighet och myndighetens förbindelser med kommissionen.

2. Den instans som utses till ansvarig myndighet skall uppfylla följande minimivillkor:

   (a) Instansen skall vara en juridisk person, utom i de fall då den ansvariga myndigheten utgörs av en förvaltningsenhet i medlemsstaten.

   (b) Den skall ha en infrastruktur som gör att den lätt kan kommunicera med många olika användare och med de ansvariga myndigheterna i andra medlemsstater och med kommissionen.

   (c) Den skall verka i en administrativ miljö där den kan utföra sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt och undvika alla jävssituationer.

   (d) Den skall kunna tillämpa förvaltningsbestämmelserna för gemenskapsmedel.

   (e) Den skall ha en ekonomisk och administrativ kapacitet som är anpassad till storleken på de gemenskapsmedel den skall förvalta.

   (f) Den skall ha personal med sådana språk- och yrkeskunskaper som krävs för administrativt arbete i en internationell miljö.

3. Medlemsstaten skall säkerställa en tillräcklig finansiering av den ansvariga myndigheten så att den kan uppfylla sina uppgifter korrekt och utan avbrott under perioden 2007–2013.

Artikel 27

Den ansvariga myndighetens uppgifter

1. Den ansvariga myndigheten skall ansvara för att det fleråriga programmet förvaltas och genomförs effektivt, rationellt och korrekt. Den skall särskilt

(a) samråda med berörda parter (icke-statliga organisationer, lokala myndigheter, behöriga internationella organisationer och arbetsmarknadens parter m.fl.) inom ramen för det partnerskap som inrättas genom artikel 13,

(b) föreslå fleråriga och årliga program enligt artikel 20 respektive 22 för kommissionen,

(c) anordna och utlysa anbuds- och förslagsinfordringar,

(d) anordna urvalsförfaranden och tilldelningsförfaranden för medfinansiering från fonden, med hänsyn till principerna om insyn, likabehandling och förbudet mot kumulering av bidrag,

(e) ta emot betalningar från kommissionen och göra utbetalningar till de slutliga mottagarna,

(f) garantera samstämmighet och komplementaritet mellan medfinansiering från fonden och från andra relevanta nationella finansiella instrument och gemenskapsinstrument,

(g) kontrollera att de medfinansierade produkterna och tjänsterna har levererats och att de redovisade utgifterna för åtgärderna faktiskt har uppstått och att de överensstämmer med gemenskapens bestämmelser och nationell lagstiftning,

(h) se till att det finns ett system för att elektroniskt registrera och spara utförliga räkenskapshandlingar för varje åtgärd i det årliga programmet och att det samlas in de uppgifter om genomförandet som krävs för ekonomisk förvaltning, övervakning, kontroll och utvärdering,

(i) se till att stödmottagare och andra organ som medverkar i genomförandet av åtgärder som medfinansieras av fonden antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som rör åtgärden,

(j) se till att de utvärderingar av de fleråriga programmen som avses i artikel 48 genomförs inom de tidsfrister som fastställs i detta beslut och uppfyller de kvalitetskrav som kommissionen och medlemsstaten enats om,

(k) införa rutiner för att se till att samtliga de dokument rörande utgifter och revision som krävs för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja sparas i enlighet med kraven i artikel 43,

(l) se till att revisionsmyndigheten får alla uppgifter om förvaltningen och vilka projekt som medfinansierats via fonden som krävs för den revision som skall göras enligt artikel 30.1,

(m) se till att den attesterande myndigheten inför attesteringen får all nödvändig information om de förfaranden som tillämpats och de revisioner som utförts avseende utgifterna,

(n) utarbeta och till kommissionen överlämna utgiftsredovisningar som attesterats av den attesterande myndigheten och ansökningar om utbetalning,

(o) informera, ge råd och sprida resultaten av de åtgärder som fått stöd,

(p) samarbeta med kommissionen och de ansvariga myndigheterna i övriga medlemsstater.

2. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de åtgärder som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 18.

Artikel 28

Delegering av den ansvariga myndighetens uppgifter

1. När alla eller delar av den ansvariga myndighetens uppgifter har delegerats till en delegerad myndighet skall den ansvariga myndigheten noggrant ange uppgifternas omfattning och fastställa närmare förfaranden för hur uppgifterna skall genomföras, och dessa skall vara förenliga med villkoren i artikel 26.

2. Förfarandena skall omfatta att lämna regelbunden information till den ansvariga myndigheten om hur de delegerade uppgifterna faktiskt fullgjorts tillsammans med en beskrivning av de resurser som använts.

Artikel 29

Attesterande myndighet

1. Den attesterande myndigheten för ett flerårigt program skall göra följande:

(a) Den skall intyga att

– utgiftsredovisningen är korrekt, har utarbetats med hjälp av tillförlitliga bokföringssystem och grundar sig på kontrollerbara verifikationer, och att

– de redovisade utgifterna överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har uppstått i samband med åtgärder som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler,

(b) den skall intyga att den har mottagit tillräckliga uppgifter för attesteringen från den ansvariga myndigheten om de förfaranden som tillämpats och de revisioner som genomförts när det gäller de utgifter som ingår i utgiftsredovisningen,

(c) den skall med avseende på attesteringen ta hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som genomförts av revisionsmyndigheten eller under dess ansvar,

(d) den skall i elektronisk form spara redovisningshandlingar för utgifter som redovisats till kommissionen, och

(e) den skall se till att allt gemenskapsstöd som till följd av uppdagade oegentligheter konstateras ha betalts ut felaktigt återkrävs, med ränta i förekommande fall, samt bokföra de belopp som kan återkrävas och återbetala de återvunna beloppen till kommissionen, om möjligt genom att de dras av från nästa utgiftsredovisning.

2. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de åtgärder som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 18, inom ramen för deras befogenheter enligt artikel 25.

Artikel 30

Revisionsmyndighet

1. Revisionsmyndigheten för ett flerårigt program skall göra följande:

(a) Säkerställa att revisioner genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet för det fleråriga programmet fungerar effektivt.

(b) Säkerställa att revision görs på ett lämpligt urval åtgärder så att de redovisade utgifterna kontrolleras. Urvalet skall representera minst 10 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för varje årligt program.

(c) Inom sex månader efter det att det fleråriga programmet godkänts lägga fram en revisionsstrategi för kommissionen avseende de organ som skall genomgå revision enligt punkt a och b och ange vilken metod som skall användas, hur urvalet för revision bland de åtgärder som får stöd från fonden kommer att göras och lägga fram en revisionsplan som säkrar att fondens största stödmottagare kommer att genomgå revision och att revisionerna fördelas jämnt under programperioden.

2. Om den revisionsmyndighet som utsetts enligt det här beslutet är densamma som har utsetts enligt beslut ..., ... och ....,[50] eller om samma system används för två eller flera av fonderna får en gemensam revisionsstrategi lämnas in enligt punkt 1 c.

3. Revisionsmyndigheten skall utarbeta en slutlig rapport om genomförandet av de årliga programmen enligt artikel 50.2. Rapporten skall omfatta följande:

   (a) En årlig revisionsrapport med resultaten av de revisioner som genomförts i enlighet med revisionsstrategin för det årliga programmet och med uppgifter om alla brister som konstaterats i programmets förvaltnings- och kontrollsystem.

   (b) Ett yttrande om huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet har fungerat tillräckligt effektivt för att ge en rimlig garanti för att de utgiftsredovisningar som lämnats till kommissionen varit korrekta och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

   (c) Ett utlåtande med en bedömning av om ansökan om slutbetalning är giltig och om de underliggande transaktionerna i den slutliga utgiftsredovisningen är lagliga och korrekta.

4. Om de revisioner som avses i punkt 1 genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten skall denna se till att detta organ i sin verksamhet har den oberoende ställning som krävs och att arbetet genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder.

5. Verksamheten vid revisionsmyndigheten eller det organ som avses i punkt 4 i samband med åtgärder som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 18, inom ramen för myndigheternas befogenheter enligt artikel 25.

KAPITEL VI
KONTROLLER

Artikel 31

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna skall ansvara för en sund ekonomisk förvaltning av de fleråriga och årliga programmen och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

2. De skall se till att ansvariga myndigheter och delegerade myndigheter, attesterande myndigheter, revisionsmyndigheter och andra berörda organ får tillräcklig vägledning i hur de förvaltnings- och kontrollsystem som avses i artiklarna 24–30 skall inrättas så att EU-stödet används på ett ändamålsenligt och korrekt sätt.

---

[50] Insert references to decisions establishing the ERF, the External borders fund and the return fund

3. Medlemsstaterna skall förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter. De skall meddela oegentligheter till kommissionen och hålla kommissionen underrättad om hur de administrativa och rättsliga förfarandena fortskrider.

   Om belopp som felaktigt utbetalats till en stödmottagare inte kan återvinnas är medlemsstaten skyldig att ersätta Europeiska gemenskapernas gemensamma budget för förlusten.

4. Medlemsstaterna skall vara huvudansvariga för den ekonomiska kontrollen av åtgärderna och skall garantera att förvaltnings- och kontrollsystemen genomförs så att gemenskapsmedlen används effektivt och korrekt. De skall överlämna en beskrivning av dessa system till kommissionen.

5. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen vid insamlingen av de statistiska uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av artikel 15.

6. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1–5 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 32

Förvaltnings- och kontrollsystem

1. Innan ett flerårigt program godkänns skall medlemsstaterna se till att förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats i enlighet med artiklarna 24–30. De skall se till att systemen fungerar effektivt under hela programperioden.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen, tillsammans med varje förslag till flerårigt program, lämna in en beskrivning av systemen, särskilt organisation och rutiner vid ansvariga myndigheter, delegerade myndigheter och attesterande myndigheter, samt vilka system för internrevision som används av dessa myndigheter och organ samt av revisionsmyndigheten och alla övriga organ som utför revisioner under revisionsmyndighetens ansvar.

3. Inom tre månader efter det att varje förslag till flerårigt program har överlämnats till kommissionen skall medlemsstaterna lämna in en rapport från organet för bedömning av förenlighet som skall innehålla en bedömning av systemen och ett yttrande om deras förenlighet med artiklarna 24–30. Om yttrandet innehåller reservationer skall det anges i rapporten vilka bristerna är och hur allvarliga de är. Medlemsstaterna skall i samråd med kommissionen utarbeta en plan för vilka korrigerande åtgärder som skall vidtas och en tidsplan för dessa.

4. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1–3 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 32 se till att medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i artiklarna 24–30 och på grundval av de årliga revisionsrapporterna i sina egna revisioner kontrollera att systemen fungerar effektivt under de fleråriga programmens genomförandeperiod.

2. Utan att det påverkar de revisioner som medlemsstaterna utför får tjänstemän från kommissionen eller dess behöriga företrädare med minst en arbetsdags varsel göra kontroller på plats i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt, vilket kan omfatta revision av åtgärder som ingår i de fleråriga programmen. Tjänstemän eller behöriga företrädare från den berörda medlemsstaten får delta i sådana revisioner.

3. Kommissionen får begära att en medlemsstat genomför en kontroll på plats i syfte att kontrollera att systemen fungerar som de skall eller att en eller flera transaktioner är korrekta. Kommissionens tjänstemän eller dess behöriga företrädare får delta i sådana revisioner.

4. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna på lämpligt sätt informera om, ge offentlighet åt och följa upp fondens åtgärder.

5. Kommissionen skall, i samarbete med medlemsstaterna, se till att åtgärderna är förenliga med och kompletterar annan relevant gemenskapspolitik och andra relevanta gemenskapsinstrument och gemenskapsåtgärder.

Artikel 34

Samarbete med medlemsstaternas kontrollorgan

1. Kommissionen skall samarbeta med revisionsmyndigheterna för de fleråriga programmen i syfte att samordna deras respektive kontrollplaner och revisionsmetoder, och skall sörja för omedelbart utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystem så att kontrollresurserna används på bästa möjliga sätt och onödigt dubbelarbete undviks.

   Kommissionen skall lägga fram sina synpunkter på den revisionsstrategi som lämnats in enligt artikel 30 senast tre månader, eller vid det första mötet, efter det att den har mottagit strategin.

2. När kommissionen fastställer sin egen revisionsstrategi skall den fastställa vilka fleråriga program

   (a) som förbehållslöst kan anses följa bestämmelserna i artikel 32 eller där förbehåll dragits tillbaka efter korrigering, och

   (b) för vilka revisionsmyndighetens revisionsstrategi enligt artikel 30 är tillfredsställande och där kommissionens och medlemsstatens revisioner givit rimliga garantier för att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt.

3. Beträffande dessa program får kommissionen meddela de berörda medlemsstaterna att den huvudsakligen kommer att grunda sig på revisionsmyndighetens yttrande om

huruvida de deklarerade utgifterna är lagliga, korrekta och formellt riktiga och kommer att genomföra kontroller på plats endast under särskilda omständigheter.

KAPITEL VI
FINANSIELL FÖRVALTNING

Artikel 35

Stödberättigande utgifter – utgiftsredovisning

1. Alla utgiftsredovisningar skall innehålla uppgifter om stödmottagarens faktiska utgifter för genomförandet av åtgärderna och motsvarande bidrag från privata eller offentliga källor.

2. Utgifterna skall motsvara de utbetalningar som de slutliga mottagarna gjort. De skall styrkas med betalda fakturor eller motsvarande handlingar med likvärdigt bevisvärde.

3. En utgift berättigar endast till bidrag från fonden om den faktiskt har betalats tidigast den 1 januari det år som det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 22.4 hänför sig till. Medfinansierade åtgärder får inte ha slutförts före den dag då stödberättigandet börjar gälla.

4. Följande utgifter ger inte rätt till stöd från fonden:

   – Mervärdeskatt.

   – Skuldräntor.

   – Inköp av mark för mer än 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för åtgärden i fråga.

   – Logi.

5. Bestämmelser om vilka utgifter som skall ge rätt till stöd inom ramen för de åtgärder som genomförs i medlemsstaterna och som medfinansieras via fonden enligt artikel 4 skall antas enligt förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 36

Fullständiga utbetalningar till stödmottagare

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att den ansvariga myndigheten ser till att stödmottagarna får det sammanlagda beloppet av de offentliga medlen snarast möjligt. Inga belopp får dras av eller hållas inne, och inga ytterligare särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt får tas ut som kan minska beloppen till stödmottagarna.

Artikel 37

Användning av euro

Alla belopp som nämns i kommissionens finansieringsbeslut, kommissionens åtaganden och betalningar samt i de attesterade utgifterna och medlemsstaternas begäran om betalning skall uttryckas och överföras i euro.

Artikel 38

Åtaganden

Gemenskapens budgetåtaganden skall göras årligen på grundval av det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 22.4.

Artikel 39

Utbetalningar – förhandsfinansiering

1. Kommissionens utbetalningar av stöd från fonderna skall ske i enlighet med budgetåtagandena.

2. Betalningarna skall ske i form av förhandsfinansiering och slutbetalning. Betalningarna skall göras till den ansvariga myndighet som medlemsstaten utsett.

3. En första förhandsfinansiering på 50 % av beloppet i kommissionens årliga beslut om medfinansiering av fonden skall utbetalas till medlemsstaten inom 60 dagar efter antagandet av beslutet om medfinansiering.

4. En andra förhandsfinansiering skall utbetalas inom tre månader efter det att kommissionen har godkänt lägesrapporten om genomförandet av det årliga arbetsprogrammet och en utgiftsdeklaration som upprättats enligt artiklarna 29 a och 35 och som visar att utgifterna motsvarar minst 70 % av den första utbetalningen. Kommissionens andra utbetalning som förhandsfinansiering får inte överstiga 50% av det totala belopp som tilldelats enligt beslutet om medfinansiering eller, under några omständigheter, skillnaden mellan de gemenskapsmedel som medlemsstaten faktiskt använt till de insatser som valts ut inom ramen för det årliga programmet och det första förhandsfinansieringsbeloppet.

5. All ränta som genereras av förhandsfinansieringen skall överföras till programmet i fråga och måste dras av från det belopp för offentliga utgifter som redovisas i den slutliga utgiftsredovisningen.

6. Det belopp som betalas som förhandsfinansiering skall räknas av från räkenskaperna när det årliga programmet avslutas.

Artikel 40

Slutbetalningar

1. Kommissionen skall göra slutbetalningen under förutsättning att den har mottagit följande handlingar senast nio månader från den sista dag utgifterna ger rätt till stöd enligt det årliga beslutet om medfinansiering från fonden:

   (a) En styrkt utgiftsredovisning och en ansökan om slutbetalning eller deklaration om ersättning som utformats i enlighet med artikel 29 a och artikel 35.

   (b) Slutrapporten om genomförandet av det årliga programmet med de uppgifter som fastställs i artikel 51.

   (c) Revisionsrapporten, yttrandet och utlåtandet som avses i artikel 30.2.

   En förutsättning för slutbetalningen är att slutrapporten om genomförandet och utlåtandet om att ansökan är giltig godtas.

2. Om den ansvariga myndigheten inte lämnar in de handlingar som krävs enligt punkt 1 inom utsatt tid och i godtagbart format skall kommissionen frigöra de belopp i budgetåtagandet för det årliga programmet som inte använts för förhandsfinansiering.

3. Det automatiska återtagande som avses i punkt 2 skall avbrytas, för det belopp som avser de berörda projekten, under den tid rättsliga förfaranden eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan pågår i medlemsstaterna när det dokument som anges i punkt 1 skulle ha lämnats in. Medlemsstaten skall i den partiella slutrapporten lämna närmare upplysningar om sådana projekt och rapportera om hur projekten fortskrider varje halvår. Inom tre månader från det att de rättsliga förfarandena eller administrativa överklagandet avslutats skall medlemsstaten lämna in de handlingar som krävs enligt punkt 1 för de berörda projekten.

4. Den niomånadersperiod som avses i punkt 1 skall avbrytas om kommissionen beslutar att hålla inne utbetalningen av medfinansieringen till det årliga programmet enligt bestämmelserna i artikel 42. Perioden skall åter börja löpa från den dag då kommissionens beslut i artikel 42.3 har anmälts till medlemsstaten.

5. Utan att det påverkar artikel 41 skall kommissionen, inom sex månader efter mottagandet av de handlingar som avses i punkt 1, underrätta medlemsstaten om det utgiftsbelopp som godkänts av kommissionen som kan belasta fonden, och om finansiella korrigeringar mellan redovisade utgifter och godkända utgifter. Medlemsstaten skall ha tre månader på sig att lägga fram sina synpunkter.

6. Senast tre månader efter det att medlemsstaten inkommit med sina synpunkter skall kommissionen fatta ett beslut om huruvida det godkända utgiftsbeloppet skall belasta fonden och återställa balansen mellan de slutligen godkända utgifterna och de belopp som redan utbetalats till medlemsstaterna.

7. Beroende på vilka medel som finns tillgängliga skall kommissionen betala mellanskillnaden senast sextio dagar efter den dag då den godkänner de handlingar som avses i punkt 1. Det resterande beloppet av budgetåtagandet skall återtas sex månader efter utbetalningen.

Artikel 41

Avbrott

1. Den delegerade utanordnaren i den mening som avses i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 skall avbryta betalningsfristen i högst sex månader om det uppstår tvivel om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar korrekt, om den delegerade utanordnaren begär ytterligare uppgifter från de nationella myndigheterna för att kunna följa upp av de synpunkter som framkommit under den årliga översynen eller om denne misstänker att det finns allvarliga oegentligheter, konstaterade eller förmodade, i de deklarerade utgifterna.

   Kommissionen skall omedelbart underrätta den berörda medlemsstaten och den ansvariga myndigheten om skälen till avbrottet. Medlemsstaten skall snarast möjligt vidta nödvändiga åtgärder för att rätta till situationen.

2. Sexmånadersperioden får förlängas i högst ytterligare sex månader om det krävs för att fatta ett beslut enligt artiklarna 42 och 45.

Artikel 42

Indragande av betalningar

1. Kommissionen får helt eller delvis dra in betalningen av förhandsfinansiering eller slutbetalning

   (a) om det finns allvarliga brister i programmets förvaltnings- och kontrollsystem som inverkar negativt på tillförlitligheten när det gäller attesteringen av utbetalningar och för vilka det inte har vidtagits korrigerande åtgärder, eller

   (b) om utgifterna i en attesterad utgiftsredovisning har samband med en allvarlig oegentlighet som inte rättats till, eller

   (c) om en medlemsstat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 31 och 32.

2. Kommissionen får besluta om att avbryta utbetalningar av förhandsfinansiering eller slutbetalning efter att ha gett medlemsstaterna möjlighet att inom tre månader inkomma med sina synpunkter.

3. De betalningar av förhandsfinansiering och slutbetalning som avbrutits kan återupptas när kommissionen anser att medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävs.

4. Om medlemsstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder får kommissionen fatta beslut om att minska nettobeloppet eller dra in gemenskapens bidrag till det årliga programmet enligt artikel 46.

Artikel 43

Arkivering av dokument

Den ansvariga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att alla verifikationer som gäller utgifter och revisioner av det årliga programmet hålls tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten.

Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för statligt stöd skall handlingarna hållas tillgängliga under minst tre år efter det att ett årligt program avslutats. Denna period skall avbrytas antingen vid rättsliga åtgärder eller på motiverad begäran från kommissionen.

Handlingarna skall sparas antingen i original eller i form av bestyrkta kopior på allmänt erkända databärare.

KAPITEL VIII
FINANSIELLA JUSTERINGAR

Artikel 44

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall medlemsstaterna bära huvudansvaret för att utreda oegentligheter. De skall agera vid alla uppenbara betydande ändringar som påverkar sättet och villkoren för utformning eller övervakning av stöd och genomföra de nödvändiga finansiella korrigeringarna.

2. Medlemsstaterna skall göra de finansiella korrigeringar som krävs när enskilda eller systematiska oegentligheter upptäckts i åtgärder eller årliga program. Medlemsstaternas korrigeringar skall gå ut på att återvinna hela eller delar av gemenskapsbidraget. Medlemsstaten skall ta hänsyn till oegentligheternas art och omfattning och till den ekonomiska förlusten för fonden.

   Medlemsstaterna skall i den årsrapport som skickas till kommissionen i enlighet med artikel 50.2 inkludera en förteckning över de förfaranden för indragning av stöd som inletts för det berörda årliga programmet.

   De finansiella korrigeringarna skall bestå i en indragning av hela eller delar av fondens bidrag till de berörda insatserna och skall medföra dröjsmålsränta enligt den räntesats som föreskrivs i artikel 47.2 om beloppet inte återbetalats inom den tid som fastställts av medlemsstaten.

3. Beträffande systematiska oegentligheter skall medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga åtgärder som kan vara berörda.

Artikel 45

Kommissionens revision och finansiella justeringar

1. Utan att det påverkar revisionsrättens befogenheter eller de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med nationella lagar och andra författningar, får kommissionens tjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen med minst en arbetsdags varsel utföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, beträffande åtgärder som finansieras av fonden samt av förvaltnings- och kontrollsystem. Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten för att få all hjälp som behövs. Tjänstemän eller andra behöriga företrädare från den berörda medlemsstaten får delta i kontrollerna.

2. Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på platsen för att kontrollera korrektheten i en eller flera transaktioner. Kommissionens tjänstemän eller dess behöriga företrädare får delta i kontrollerna.

3. Om kommissionen, efter att ha slutfört de nödvändiga kontrollerna, finner att en medlemsstat inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 31, skall kommissionen ställa in utbetalningen av förhandsfinansieringen eller slutbetalningen enligt artikel 42.

Artikel 46

Kriterier för justeringarna

1. Om medlemsstaterna inte gjort några korrigeringar inom den tid som anges i artikel 42.2 och om inget annat avtalats får kommissionen inom tre månader besluta att dra tillbaka hela eller delar av gemenskapens finansiering till ett årligt program under följande förutsättningar:

   (a) Programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister vilket har äventyrat det redan utbetalade gemenskapsstödet.

   (b) Det finns utgifter i en attesterad utgiftsdeklaration som inte är korrekta och som inte korrigerades av medlemsstaten innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

   (c) En medlemsstat har inte fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 31 innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

   Kommissionen skall fatta sitt beslut med hänsyn till medlemsstatens eventuella anmärkningar.

2. Kommissionen skall basera sina finansiella korrigeringar på konstaterade enskilda fall av oegentligheter och ta hänsyn till om det gäller systematiska oegentligheter när den avgör huruvida en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering skall tillämpas. Om oegentligheten har samband med en utgiftsdeklaration för vilken ett positivt utlåtande tidigare avgetts i enlighet med artikel 30.3 b i en årsrapport kommer det att förmodas att det gäller ett systematiskt problem vilket leder till en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering såvida medlemsstaten inte inom tre månader kan motbevisa detta antagande.

3. Kommissionen skall när det beslutar med vilket belopp korrigeringen skall göras ta hänsyn till oegentlighetens omfattning och till de finansiella effekterna av bristerna i de berörda årliga programmen.

4. Om kommissionen grundar sin ståndpunkt på uppgifter från externa revisorer, skall den dra sina egna slutsatser beträffande de ekonomiska följderna efter att ha granskat de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit enligt artikel 32, rapporter om anmälda oegentligheter samt eventuella svar från medlemsstaterna.

Artikel 47

Återbetalning

1. Alla återbetalningar till kommissionen skall göras före den förfallodag som anges i det återbetalningskrav som upprättas i enlighet med artikel 72 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002[51]. Denna förfallodag skall vara den sista dagen i den andra månaden som följer efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning skall leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntan skall beräknas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på större refinansieringstransaktioner och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, C-serien. Den räntesats som skall användas är den som gäller den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen infaller, plus tre och en halv procentenheter.

Artikel 48

Medlemsstaternas skyldigheter

Kommissionens beslut om finansiell korrigering påverkar inte medlemsstatens skyldighet att genomföra återvinning enligt artikel 46.

Kapitel IX
ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTER

Artikel 49

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen skall regelbundet utöva tillsyn över fonden i samarbete med medlemsstaterna.

2. Kommissionen skall tillsammans med medlemsstaterna regelbundet utvärdera hur relevanta, effektiva och verkningsfulla åtgärderna inom fonden har varit i förhållande

[51] EGT L 248, 16.12.2002.

till de mål som avses i artikel 3. Utvärderingen skall också avse komplementariteten mellan fondens åtgärder och åtgärder som genomförs i enlighet med annan relevant gemenskapspolitik och andra relevanta gemenskapsinstrument och gemenskapsåtgärder.

3. Kommissionen skall senast i december 2011 göra en utvärdering mot bakgrund av Europeiska unionens mål av hur fonden påverkar politik och lagstiftning på området övervakning av de yttre gränserna och av eventuella synergieffekter mellan fondens och byråns arbete, samt av de kriterier som används för anslagsfördelningen mellan medlemsstaterna.

Artikel 50

Rapporter

1. Den ansvariga myndigheten i varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att följa upp och utvärdera åtgärderna.

   För detta ändamål skall de överenskommelser och kontrakt som den ansvariga myndigheten ingår för att genomföra åtgärderna innehålla en skyldighet att regelbundet lämna in en detaljerad redogörelse för genomförandet av åtgärden och om förverkligandet av målen för den.

2. Senast nio månader efter den dag då utgifterna upphör att vara bidragsberättigande enligt medfinansieringsbeslutet för varje årligt program, skall den ansvariga myndigheten överlämna en slutlig rapport om genomförandet av åtgärderna till kommissionen tillsammans med den slutliga utgiftsredovisning som föreskrivs i artikel 35.

3. Medlemsstaterna skall överlämna följande till kommissionen:

   (a) Senast den 30 juni 2010: en utvärdering av genomförandet av de åtgärder som medfinansierats av fonden.

   (b) Senast den 30 juni 2012 för perioden 2007–2010 och den 30 juni 2015 för perioden 2011–2013: utvärdering av resultaten och effekterna av de åtgärder som medfinansierats av fonden.

4. Kommissionen skall till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna följande:

   (a) Senast den 30 juni 2009 en rapport om hur kriterierna i artikel 15 tillämpats på den årliga fördelningen av medlen mellan medlemsstaterna, tillsammans med förslag på ändringar, vid behov.

   (b) Senast den 31 december 2010: en delrapport om uppnådda resultat och de kvalitativa och kvantitativa aspekterna på genomförandet av fonden, eventuellt tillsammans med förslag på hur fonden kan utvecklas i framtiden.

   (c) Senast den 31 december 2012 för perioden 2007-2010 och den 31 december 2015 för perioden 2011-2013: en slutlig utvärderingsrapport.

Artikel 51

Slutlig årsrapport

1. För att ge en klar överblick över genomförandet av de årliga och de fleråriga programmen skall de rapporter som avses i artikel 50.2 innehålla följande uppgifter:

   (a) Hur det årliga programmet genomförts med avseende på finansiering och verksamhet.

   (b) Hur långt man kommit i genomförandet av det fleråriga programmet och av prioriteringarna i förhållande till deras särskilda, verifierbara mål, med kvantifiering, om och när detta är möjligt, av de fysiska indikatorerna och indikatorerna för genomförande, resultat och effekt.

   (c) Vilka åtgärder som har vidtagits av den ansvariga myndigheten i syfte att säkerställa genomförandets kvalitet och effektivitet, särskilt följande:

   – Åtgärder för övervakning och utvärdering, inbegripet åtgärder för insamling av uppgifter.

   – En sammanfattning av de problem av betydelse som uppstått vid genomförandet av det operativa programmet och de åtgärder som vidtagits.

   – Användning av tekniskt stöd.

   (d) De åtgärder som vidtagits för att informera om och ge offentlighet åt de årliga och de fleråriga programmen.

2. Rapporterna skall anses godtagbara om de innehåller samtliga uppgifter som förtecknas i punkt 1. Kommissionen skall inom två månader fatta beslut rörande innehållet i den årsrapport om genomförandet som den ansvariga myndigheten lämnat in. Om kommissionen inte yttrar sig inom den fastställda tiden skall rapporten anses vara godkänd. Kommissionen skall underrätta byrån om godkända rapporter.

Kapitel X

Slutbestämmelser

Artikel 52

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den gemensamma kommittén ”Solidaritet och migrationshantering” (nedan kallad kommittén) som inrättas genom det här beslutet[52].

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 53

Översyn

Europaparlamentet och rådet skall på förslag av kommissionen göra en översyn av detta beslut senast den 30 juni 2013.

Artikel 54

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Artikel 55

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

[52] Insert references to decisions establishing the ERF, the External borders fund and the return fund

MOTIVERING

1. ATT UVECKLA SOLIDARITET NÄR DET GÄLLER INTEGRATION AV TREDJELANDSMEDBORGARE

1.1. Problembeskrivning och analys

Migration från tredje land till EU är en del av vardagen i alla medlemsstater. Tredjelandsmedborgarnas andel av invandringen varierar väsentligt mellan medlemsstaterna men alla måste hantera en allt större etnisk, kulturell och språklig mångfald i samhället och hantera kontakter mellan olika kulturer.

Såsom bekräftades i Första årliga rapporten om migration och integration[53] fortsätter immigrationen att spela en viktig roll för EU:s ekonomiska och sociala utveckling. Mot bakgrund av en minskande befolkning i arbetsför ålder kommer invandringen troligen och i allt högre grad att behövas för att möta behoven i det utvidgade EU, som därför bör förbereda sig på detta.

En framgångsrik integration av invandrare är både en fråga om social sammanhållning och en förutsättning för en effektiv ekonomi. Med tanke på dagordningen från Lissabonmötet är det av avgörande betydelse att man lyckas integrera både etablerade och framtida invandrare.

Vikten av en tydligare politik för att främja tredjelandsmedborgares integration i EU avspeglas tydligt i Haagprogrammet. Man har enats om att lagstifta om skydd av varaktigt bosattas rättigheter, om familjeåterförening och mot diskrimination, rasism och xenofobi och lagstiftningen har införlivats eller kommer inom kort att införlivas med nationell lagstiftning.Dessa bestämmelser ligger till grund för EU:s integrationspolitik.

Tredjelandsmedborgare har särskilda integrationsbehov som skiljer sig från andra utsatta gruppers, helt enkelt därför att de ofta är nya i det mottagande samhället. Tredjelandsmedborgare känner ofta inte till europeiska värderingar och har ibland begränsade kunskaper i det värdlandets språk och vardagsrutiner. De har ibland inte heller samma rättigheter och skyldigheter som unionsmedborgarna. Tredjelandsmedborgare riskerar stränga påföljder, i vissa fall dras uppehållstillståndet in, om de inte följer gällande bestämmelser eller rutiner.

1.2. Framtida utveckling

I de gemensamma grundläggande principer som rådet och regeringsföreträdare från medlemsstaterna antog vid mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 19 november 2004 framhålls behovet av en helhetssyn på integrationsfrågorna. Insatser behövs inte bara inom medlemsstaterna utan även på EU-nivå för att införliva integrationsfrågorna med all politik och genomförande, samtidigt som man tar fram särskilda insatser för att integrera tredjelandsmedborgare.

---

[53] KOM(2004) 508 slutlig, 16.7.2004.

I principerna framhålls att enskilda medlemsstaters underlåtenhet kan få negativa konsekvenser för övriga medlemsstater och EU samt att alla medlemsstater har intresse av effektiva integrationsstrategier.

Kommissionen inledde pilotprojekt i fråga om integration under 2002. Initiativen begränsades av att det fanns få medel tillgängliga under rubrik 3 i den budgetplan som gällde fram till slutet av 2006. Eftersom projekten var mycket framgångsrika tog kommissionen initiativ till en "integrationsfond" vid en ministerkonferens om integration som ägde rum under Nederländernas ordförandeskap.

1.3. Fondens syften

Enligt de gemensamma grundläggande principerna skall fonden bidra till de följande sex huvudsakliga målen:

1. Att förenkla organisationen och förfarandena i samband med migranternas inresa genom att lägga mer fokus på integrationsfrågorna och förekomma tredjelandsmedborgarnas behov.

2. Att bidra till organisationen och genomförandet av introduktionsprogram och verksamheter för tredjelandsmedborgare genom att stärka kapaciteten, utveckla politiken och genomförandet (gemensam grundläggande princip nr 4).

3. Öka tredjelandsmedborgarnas deltagande i samhällslivet, kulturlivet och det politiska livet i värdlandet för att främja ett aktivt medborgarskap och respekten för grundläggande värderingar (gemensam grundläggande princip nr 7).

4. Öka statliga och privata tjänsteleverantörers förmåga att hantera tredjelandsmedborgare och deras organisationer och bättre uppfylla behoven hos olika grupper av tredjelandsmedborgare i medlemsstaterna.

5. Öka värdlandets förmåga att anpassa sig till ökad mångfald genom integrationsåtgärder med inriktning på mottagarbefolkningen (gemensam grundläggande princip nr 1).

6. Öka medlemsstaternas förmåga att utveckla, övervaka och utvärdera integrationspolitiken.

Förutom ett solidaritetssystem skall fonden även inrätta en politisk ram för att stödja erfarenhetsutbyte, samarbete och utbyte av goda arbetsmetoder mellan medlemsstaterna på kommissionens initiativ (gemenskapsåtgärder) i synnerhet för att fortsätta främja den mer strukturerade politikutveckling som uppstod efter pilotprogrammen.

1.4. Komplementaritet med Europeiska socialfonden

I meddelandet av den 14 juli 2004 om budgetplanen framhålls att *"Genomförandet av en gemensam invandringspolitik innebär även att gemenskapen måste hitta en trovärdig lösning på det mångdimensionella problemet integration av tredjelandsmedborgare. Detta medför att större vikt kommer att fästas vid att invandrarna deltar i Europeiska socialfondens åtgärder (...). Sådana åtgärder som inte omfattas av Europeiska socialfonden, t.ex. deltagande i det civila samhället och det politiska livet, respekt för mångfald och samhällsmedborgarskap, och åtgärder som avser asylsökande, bl.a. nätverkssamverkan, riktmärkning och framtagande av*

indikatorer på samtliga dessa områden, kommer att finansieras enligt rubrik 3" i budgetplanen.

För att nå en lösning lade kommissionen fram ett nytt förslag om Europeiska socialfonden (ESF) den 14 juli 2004. I förslaget sägs att den bör stödja särskilda insatser för att stärka invandrares sociala integration och öka deras sysselsättning, även genom vägledning, språkutbildning, tillgodoräknande av kompetens som förvärvats utomlands, samt diversifiera arbetsplatserna och bekämpa diskriminering. Den europeiska sysselsättningsstrategin och processen för social integration har också särskilda mål som avser att få in invandrare på arbetsmarknaden och främja deras grundläggande rättigheter och tillgång till tjänster och resurser. Direktiven om diskrimineringsförbud som gällt sedan 2000 inför slutligen en rättslig ram som förbjuder alla former av rasism och diskriminering av tredjelandsmedborgare.

Fonden avser stöd till sådan kompletterande verksamhet för att integrera tredjelandsmedborgare som inte täcks av Europeiska socialfonden. Den inriktas på särskilda integrationsbehov i samband med den gemensamma invandringspolitiken. .

Genom särskilda bestämmelser som inriktas på tredjelandsmedborgare och som kopplas samman med solidaritetspolitiken utifrån den relativa andelen tredjelandsmedborgare i medlemsstaterna bemöts vissa särskilda behov som uppkommer vid bristande integration av invandrare. Fondens syfte är främst att förbättra tredjelandsmedborgarnas möjligheter att uppfylla värdlandets integrationskrav, att ge tillgång till omfattande samhällsorienterande kurser och att ge invandrarna möjlighet att integrera sig även på andra områden än arbetsmarknaden, i synnerhet för dem som inte arbetar eller inte får arbeta. Detta återspeglar tanken bakom den gemensamma grundläggande principen 4 där rådet efterfrågar introduktionsprogram med lämpliga paket för att påverka integrationsprocessen. Sådana program ger invandrarna möjlighet att snabbt finna sig tillrätta på viktiga områden som arbete, bostad, utbildning och hälsovård och bidrar till den långsiktiga process som anpassning till mottagarsamhällets normsystem utgör.

I konsekvensutredningen diskuteras hur dessa bestämmelser kompletterar Europeiska socialfonden.

I kommissionens meddelande om invandring, integration och sysselsättning samt i årsrapporten om migration och integration framhölls att det inte räcker med att invandrarfrågorna inarbetas på alla områden för att kunna integrera invandrarna med alla aspekter av samhället och skapa ett samhälle med social sammanhållning där invandrarna kan känna sig hemma. Bestämmelser som särskilt inriktas på tredjelandsmedborgare och deras särskilda behov är absolut nödvändiga för att komplettera Europeiska socialfondens insatser på området.

För att bestämmelserna skall vara förenliga med Europeiska socialfonden har system utvecklats för att hindra dubbelarbete på EU-nivå och nationellt, bl.a. är de nationella genomförandeorganen skyldiga att samordna sin programplanering för fonderna.

2. UTVÄRDERINGAR

Kommissionen har gjort en förhandsutvärdering, som bifogas det här förslaget.

3. RÄTTSLIG GRUND OCH INSTRUMENTETS MOTIVERING

3.1. Val av rättslig grund

Den föreslagna rättsliga grunden för rådets beslut är artikel 63.3 eftersom den omfattar ”åtgärder som avser invandringspolitiken” inom området ”villkor för inresa och bosättning, normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering för längre tid och uppehållstillstånd, inbegripet sådana som avser familjeåterförening” (artikel 63.3 a).

Eftersom båda förslagen bygger på avdelning IV i EG-fördraget, (visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer), skall de läggas fram och anpassas i enlighet med de protokoll som är fogade till Amsterdamfördraget vad gäller Förenade kungarikets, Irlands och Danmarks ställning. Förenade kungariket och Irland får ansluta sig. Danmark deltar inte i antagandet av beslutet och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning.

En solidarisk fördelning av medlen

För att poängtera att många medlemsstater (särskilt de nya) behöver göra vissa strukturella investeringar för att framgångsrikt kunna integrera tredjelandsmedborgare, kommer medlemsstaterna att erhålla ett fast belopp varje år. De stater som blev medlemmar av Europeiska unionen den 1 maj 2004 kommer att få ett högre belopp under perioden 2007–2013. Beloppet kommer också att vara högre för medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen under perioden 2007–2013. Detta gäller hela perioden 2007–2013 med start året efter anslutningen.

För att understryka solidaritetsprincipen kommer dessutom den samlade tilldelningen till medlemsstaterna att avgöras med hjälp av en fördelningsnyckel som bestämmer medlemsstaternas relativa börda när det gäller tredjelandsmedborgare som lagligen uppehåller sig inom EU. Fördelningsnyckeln skall ha två delar: en som avser grunddata och en annan som avser föränderliga uppgifter om tredjelandsmedborgare. Den första beräkningsgrunden skall ta hänsyn till det genomsnittliga antalet tredjelandsmedborgare som lagligen uppehåller sig i medlemsstaten under tre år för att jämna ut tillfälliga icke-representativa ökningar eller minskningar. Den andra beräkningsgrunden skall summera antalet tredjelandsmedborgare som fått tillstånd att uppehålla sig i medlemsstaterna (enligt nationell lag eller gemenskapsrätten) under de tre senaste åren. Summan skulle därmed ungefär motsvara antalet personer som kan komma i fråga för integrationsåtgärder för nyanlända, om man antar att introduktionsprogram och annan mottagningsverksamhet kan ges även åren efter inresan och kan omfatta en rad kurser som löper över ett eller två år.

Eftersom kommissionen föreslår att fonden huvudsakligen skall inriktas på tredjelandsmedborgare som nyligen anlänt och rest in på en medlemsstats territorium (”nyanlända”) är den andra delen av fördelningsnyckeln viktigast och bör därför viktas tyngre än den första (60 procent). Syftet är att inrikta fonden på stöd till de medlemsstater som först nyligen öppnat gränserna för invandring eller till de medlemsstater som troligen kommer att bli invandringsländer under den period som budgetplanen gäller. Inriktningen på nyanlända bör ses över regelbundet.

Kriterierna för fondens fördelning garanterar att utvecklingen (exempelvis ändringar av invandringspolitiken) beaktas i den ekonomiska tilldelningen, vilket innebär att man kan vidta korrigeringar med hjälp av fonden.

Den föränderliga delen bör utesluta vissa kategorier av tredjelandsmedborgare, t.ex. studerande, forskare och säsongsarbetare samt personer vars rättsliga ställning förändrats eller personer som fått förlängt uppehållstillstånd.

Varken grunddata eller de föränderliga uppgifterna bör ta hänsyn till flyktingar eller andra personer som beviljats internationellt skydd, eftersom de omfattas av bestämmelserna avseende Europeiska flyktingfonden. Personer som fått uppehållstillstånd av humanitära skäl (t.ex. av medicinska skäl) kan dock ingå, eftersom de inte omfattas av Europeiska flyktingfonden.

Detta påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att direktfinansiera åtgärder som (också) omfattar studenter, forskare och säsongsarbetare.

3.2. Åtgärder som fonden skall täcka

Med avseende på fondens allmänna mål att bidra till den nationella integrationspolitiken grundad på de gemensamma grundläggande principerna, föreslår kommissionen att fonden huvudsakligen skall förvaltas tillsammans med medlemsstaterna. Detta kommer att möjliggöra riktat ekonomiskt stöd i enlighet med varje medlemsstats specifika situation och behov.

För att fondens medel skall användas så effektivt som möjligt innehåller förslaget mycket detaljerade bestämmelser om vilka operativa mål som skall uppnås, liksom vilken typ av åtgärder som anses bidra till att dessa mål uppfylls.

3.3. Programplanering

Programplaneringen sker under flera år i två programperioder, dels 2007–2010, dels 2011–2013.

Programplaneringen sker i två steg.

Fleråriga program (politisk nivå): med utgångspunkt i kommissionens strategiska riktlinjer och med hänsyn till analyser av misstag och behov skall var och en av medlemsstaterna utarbeta ett flerårigt nationellt program med prioriteringar och en handlingsstrategi som skall diskuteras med kommissionen och ligga till grund för verksamheten.

Årliga program (genomförandenivå): med utgångspunkt i den strategi som antagits och anslagstilldelningen efter väl fastställda kriterier skall kommissionen anta ett årligt program för varje medlemsstat.

3.4. Ekonomisk förvaltning och kontroll

Vid delad förvaltning är en central målsättning för det kommande lagstiftningspaketet för programperioden 2007–2013 att utifrån erfarenheterna av gällande lagstiftning fastställa tydliga ramar, kategorier av och ansvarsfördelning för de olika aktörer som genomför gemenskapsbudgeten.

3.5. Förvaltnings- och kontrollsystem

Det här beslutet gör fondens struktur, förvaltning och kontroll mer enhetliga och öppnare för insyn.

- Mer enhetliga, eftersom samma minimikrav ställs såväl på kontroll- och revisionssystemen på alla nivåer som på de olika aktörernas uppgifter och skyldigheter.

- Mer öppna för insyn, eftersom de olika aktörer som berörs av kontrollerna får del av varje aktörs kontrollresultat så att bättre verkan, högre effektivitet och ett mer balanserat system kan åstadkommas.

I det här beslutet fastställs en gemensam grund för en rad minimivillkor som all förvaltning och interna kontroller av fonden skall uppfylla. Medlemsstaterna skall i detta syfte lämna garantier för förvaltnings- och kontrollsystemet vid följande tillfällen:

- I början av varje flerårig period genom att ett oberoende revisionsorgan yttrar sig om systemet.

- Varje år genom ett yttrande från revisionsmyndigheten med stöd i en årlig revisionsrapport och en revisionsförklaring om den slutliga utgiftsredovisningen i bilaga till slutrapporten om hur de årliga programmen genomförts.

Additionalitetsprincipen, dvs. att EU-resurser skall utgöra ett komplement till snarare än en ersättning för nationella resurser, kommer att förbi en av huvudprinciperna. Medlemsstaterna ansvarar för att additionalitetsprincipen tillämpas på fonden.

I beslutet föreslås också att det inrättas ett förfarande för att avbryta eller dra in utbetalningar om allvarliga problem konstateras vid betalningsansökan.

4. SUBSIDIARITET OCH PROPORTIONALITET

Subsidiaritetsprincipen

Den grundläggande principen är att medlemsstaterna är ansvariga för att utveckla och genomföra integrationsstrategierna. Nationella insatser för att genomföra de gemensamma grundläggande principerna kan dock få stöd från fonden beroende på hur åtgärderna påverkar övriga medlemsstater. Därför måste det tydligt anges vilka åtgärder som kan få stöd och vilka objektiva kriterier som gäller för enskilda medlemsstater och vilket mervärde för gemenskapen som krävs.

Proportionalitetsprincipen

Beslutet innebär att medlemsstaterna kan få ekonomiskt bidrag från fonden för åtgärder som operativt bidrar till en rad angivna särskilda mål, samtidigt som respektive medlemsstat själv får välja ut vilka åtgärder den vill genomföra och hur de skall genomföras inom ramen för projekt som fastställts i samråd med kommissionen. Dessutom är det nödvändigt att användningen av gemenskapsmedel underkastas detaljerade och enhetliga regler. Reglerna bör fastställas i ett rådsbeslut, som är det lämpligaste instrumentet för att genomföra gemenskapsprogram.

5. BUDGETKONSEKVENSER

I budgetplanen föreslår kommissionen att fonden skall få ett anslag på 1 771 miljoner euro för 2007–2013.

2005/0048 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare under perioden 2007–2013 som en del av det allmänna handlingsprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[54],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[55],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[56],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[57]

av följande skäl:

(1) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen dels åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer, tillsammans med direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land.

(2) Vid det särskilda mötet i Tammerfors den 15-16 oktober 1999 uttalade Europeiska rådet att Europeiska unionen måste säkerställa en rättvis behandling av medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium. En mer kraftfull integrationspolitik bör syfta till att ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med EU-medborgarnas. Den bör också stärka icke-diskriminering i det ekonomiska och sociala livet och i kulturlivet och utarbeta åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet.

(3) Att integrera tredjelandsmedborgare i medlemsstaterna är grundläggande för att främja den ekonomiska och sociala sammanhållningen, ett av gemenskapens grundläggande mål enligt fördraget.

---

54 EUT C …
55 EUT C …
56 EUT C …
57 EUT C …

(4) I Haagprogrammet av den 4-5 november 2004 framhåller Europeiska rådet att man det är väsentligt att utveckla en effektiv politik för att nå stabilitet och sammanhållning i medlemsstaterna. Rådet uppmanar till bättre samordning av nationell integrationspolitik enligt en samordnad europeisk ram och uppmanar medlemsstaterna, rådet och kommissionen att främja det strukturella utbytet av erfarenheter och information om integration.

(5) Enligt uppmaningen i Haagprogrammet utarbetade Europeiska unionens råd och medlemsstaternas regeringsföreträdare den 19 november 2004 gemensamma grundläggande principer för Europeiska unionens integrationspolitik av invandrare. De gemensamma grundläggande principerna hjälper medlemsstaterna att utarbeta sin integrationspolitik eftersom de ger en insiktsfull vägledning i de grundläggande principer som kan användas som måttstock för att utvärdera de egna insatserna.

(6) De gemensamma grundläggande principerna kompletterar och är helt förenliga med befintlig lagstiftning, inklusive lagstiftning om jämställdhet mellan könen, icke-diskriminering och social sammanhållning, Europeiska konventet om mänskliga rättigheter och gemenskapsbestämmelserna om integration, t.ex. rådets ramdirektiv om en gemensam invandringspolitik med utgångspunkt i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskild artikel 63.3 och 63.4 i detta.

(7) I rådets slutsatser om integration av den 14 oktober 2002 betonas att nyanlända invandrare snabbt bör få tillgång till korrekt information om värdlandets samhällsliv och att språkkurser bör inrättas enligt nationell lag. Rådet anser det också viktigt att de nationella systemen uppmuntrar tredjelandsmedborgares aktiva medverkan i samhällslivet och på arbetsmarknaden enligt nationell lag. Medlemsstaternas integrationspolitik förutsätter samordnade insatser av regeringar, regionala och lokala myndigheter, invandrarorganisationer och icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter och det civila samhället.

(8) Om en enskild medlemsstat underlåter att utveckla och genomföra integrationspolitiken kan detta få olika negativa konsekvenser för övriga medlemsstater och Europeiska unionen.

(9) För att underbygga integrationsprogrammen införde budgetmyndigheten särskilda bestämmelser i Europeiska gemenskapernas allmänna budget från 2003 till 2005 för att finansiera det förberedande arbetet med integration.

(10) Enligt 2002 års slutsatser om integration föreslog kommissionen i sitt meddelande om budgetplanen av den 14 juli 2004 att man skulle lägga större vikt vid att öka invandrarnas deltagande inom ramen för Europeiska socialfondens verksamhet. I kommissionens förslag om Europeiska socialfonden 2007–2013 sägs att den bör stödja särskilda insatser för att stärka invandrares sociala integration och öka deras sysselsättning, även genom vägledning, språkutbildning, tillgodoräknande av kompetens som förvärvats utomlands samt diversifiera arbetsplatserna och bekämpa diskriminering.

(11) Mot bakgrund av det förberedande arbetet och med hänvisning till kommissionens meddelande om invandring, integration och sysselsättning samt den första årsrapporten om migration och integration bör gemenskapen från 2007 få särskilda bestämmelser som skall bidra till medlemsstaternas insatser för att utveckla och

genomföra en integrationspolitik som skall ge tredjelandsmedborgare med olika kulturell, religiös, språklig och etnisk tillhörighet möjlighet att inrätta sig och aktivt delta i alla aspekter av europeiska samhällen, enligt de gemensamma grundläggande principerna och på ett sätt som kompletterar Europeiska socialfonden.

(12) För att säkra konsekvensen i gemenskapens arbete med att integrera tredjelandsmedborgare skall åtgärder som får stöd enligt dessa bestämmelser vara särskilt inriktade och komplettera åtgärder som finansieras via Europeiska socialfonden. Särskilda system för gemensam programplanering kommer att utvecklas för att gemenskapens insatser för att integrera tredjelandsmedborgare via dessa bestämmelser skall vara förenliga med insatserna enligt Europeiska socialfonden.

(13) Eftersom de här bestämmelserna och Europeiska socialfonden omfattas av delad förvaltning med medlemsstaternas behövs även nationella system för att genomförandet skall bli konsekvent. Därför bör de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för genomförandet av bestämmelserna utarbeta samarbets- och samordningsrutiner med medlemsstaternas förvaltningsmyndigheter för Europeiska socialfonden och se till att åtgärder som får stöd från den här fonden är särskilt inriktade och kompletterar åtgärder som får stöd via Europeiska socialfonden.

(14) Det här instrumentet har utformats som en del av det allmänna handlingsprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” som inriktas på rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna vad gäller de ekonomiska effekterna av införandet av integrerad förvaltning av unionens yttre gränser och genomförandet av en gemensam asyl- och invandringspolitik enligt avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

(15) Stöd från fonden blir mer effektivt och målinriktat om medfinansieringen av stödberättigande åtgärder bygger på strategiska fleråriga program och därmed sammanhängande årliga arbetsprogram som utformas av varje medlemsstat i samarbete med kommissionen.

(16) På grundval av de strategiska riktlinjer som antas av kommissionen bör varje enskild medlemsstat utarbeta ett flerårigt program för sin utvecklingsstrategi vilket förhandlas tillsammans med kommissionen och beslutas av kommissionen, och utgör ramen för utformningen av de årliga programmen.

(17) Programplanering som sträcker sig över flera år bör inriktas på att förverkliga fondernas mål genom att säkerställa att nödvändiga ekonomiska resurser finns tillgängliga och att EU:s och medlemsstaternas gemensamma åtgärder har sammanhang och kontinuitet.

(18) Utöver de särskilda åtgärder som vidtagits för att säkra förenligheten med Europeiska socialfonden bör programplaneringen även samordna fondens insatser med övriga befintliga ekonomiska instrument, t.ex. Europeiska flyktingfonden, Fonden för de yttre gränserna, Europeiska återvändandefonden och Progressprogrammet.

(19) Beträffande den delade förvaltningen enligt artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 26 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget bör villkoren för att kommissionen skall kunna utöva sitt ansvar när det gäller genomförandet av Europeiska gemenskapernas

allmänna budget fastställas och medlemsstaternas skyldighet att samarbeta klargöras. Genom tillämpningen av dessa villkor bör kommissionen kunna försäkra sig om att medlemsstaterna använder fonden på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning i den mening som avses i artikel 27 i budgetförordningen.

(20) För att åstadkomma reella effekter får stödet från fonden inte ersätta sådana offentliga utgifter i medlemsstaterna som avses i detta beslut.

(21) Objektiva kriterier skall utarbetas för anslagsfördelningen till medlemsstaterna. Dessa kriterier bör ta hänsyn till hur många tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i medlemsstaterna och det sammanlagda antalet nya inresor som beviljats tredjelandsmedborgare under en referensperiod. Tyngdpunkten bör ligga på nya inresor, i synnerhet för att uttrycka stödbehovet hos medlemsstater som först nyligen öppnat gränserna för invandring eller medlemsstater som troligen kommer att bli invandringsländer under den period som budgetplanen gäller. Kriterierna bör ses över regelbundet.

(22) Som en del av det tekniska stödet bör fonden ge stöd till utvärderingar, förbättring av den offentliga förvaltningens förmåga att förvalta fonden, undersökningar, pilotprojekt och erfarenhetsutbyte som särskilt syftar till att uppmuntra innovativa metoder och arbetssätt.

(23) Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem. Därför är det nödvändigt att fastställa generella principer och funktioner för alla programmens system.

(24) Det bör utses en enda ansvarig myndighet i varje medlemsstat som skall förvalta fonden och dess behörighet bör definieras. Revisionsmyndighetens sammansättning och arbetsuppgifter bör också klargöras. För att garantera enhetliga kvalitetsnormer när det gäller attestering av utgifter och av betalningsansökningar innan dessa vidarebefordras till kommissionen samt klargöra vilken typ och vilken kvalitet som krävs för de uppgifter som ligger till grund för attesteringen behövs även bestämmelser om en attesterande myndighet.

(25) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna har medlemsstaterna huvudansvaret för genomförandet av och kontrollen av åtgärderna.

(26) Medlemsstaternas skyldigheter när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem, attestering av utgifter samt förebyggande, avslöjande och korrigering av oegentligheter och överträdelser av gemenskapslagstiftningen bör fastställas för att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av de fleråriga och årliga programmen. Det är särskilt viktigt att när det gäller förvaltning och kontroll fastställa det sätt på vilket medlemsstaterna skall försäkra att systemen har införts och fungerar tillfredsställande.

(27) Utan att det påverkar kommissionens befogenheter när det gäller ekonomistyrning bör samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område utökas och det bör fastställas kriterier som gör att kommissionen, inom ramen för sin strategi för kontroll av nationella system, kan avgöra vilka garantier de nationella revisionsorganen kan ge.

(28) Utöver möjligheten att ställa in betalningar när brister konstateras i förvaltnings- och kontrollsystemen bör det finnas åtgärder som gör det möjligt för utanordnaren att ställa in utbetalningar när det finns misstanke om att systemen inte fungerar på bästa sätt eller för kommissionen att minska utbetalningarna om den berörda medlemsstaten inte har genomfört alla återstående åtgärder i en korrigerande handlingsplan.

(29) Effektiviteten och resultaten av de åtgärder som fått stöd beror också på utvärderingen. Det bör fastställas vilket ansvar medlemsstaterna och kommissionen har i detta avseende och det bör också tas fram föreskrifter som säkrar att utvärderingarna är tillförlitliga.

(30) Åtgärderna bör utvärderas så att deras verkan kan ses över och bedömas efter halva tiden. Utvärderingen bör integreras i uppföljningen av åtgärderna.

(31) I detta beslut fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet.[58]

(32) Den föreslagna åtgärdens mål är att främja tredjelandsmedborgares integration med de mottagande medlemsstaterna inom ramen för de gemensamma grundläggande principerna. Det målet kan bäst uppnås på gemenskapsnivå, men inte i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar. Därför får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går beslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(33) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.[59]

(34) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Danmark i antagandet av detta beslut, som varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I
SYFTE, MÅL OCH ÅTGÄRDER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

[58] EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.
[59] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Genom det här beslutet inrättas Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare, nedan kallad ”fonden” för perioden 1 januari 2007 till 31 december 2013 som en del av det allmänna handlingsprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” för att bidra till att stärka området för frihet, säkerhet och rättvisa samt bidra till Europeiska unionens allmänna mål.

I det här beslutet fastställs vilka åtgärder som kan få stöd från fonden, hur den skall genomföras, vilka anslag som står till förfogande och enligt vilka kriterier de tillgängliga medlen skall tilldelas.

I beslutet fastställs förvaltningsregler för fonden, även om finansiell förvaltning, övervakning och kontroll som bygger på delat ansvar mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 2

Fondens allmänna mål

1. Fondens allmänna mål är att stödja medlemsstaternas insatser för att ge tredjelandsmedborgare med olika kulturell, religiös, språklig och etnisk bakgrund möjlighet att bosätta sig och aktivt delta i alla delar av det europeiska samhällslivet med avseende på inreseförfaranden, grundläggande introduktionsprogram och verksamheter, deltagande i samhällslivet och det politiska livet samt respekt för mångfald och samhällsmedborgarskap.

2. För att främja det syfte som avses i punkt 1 skall fonden bidra till utvecklingen av nationella integrationsstrategier för tredjelandsmedborgare med hänsyn till de grundläggande gemensamma principer för Europeiska unionens integrationspolitik för invandrare som antogs av rådet och företrädare för medlemsstaternas regeringar den 19 november 2004.

3. På initiativ från medlemsstaterna eller kommissionen skall fonden bidra till att finansiera tekniskt stöd.

Artikel 3

Särskilda mål

Fonden skall bidra till att följande särskilda mål uppnås:

(a) Förenkla organisationen och förfarandena i samband med migranternas inresa.

(b) Bidra till organisationen och genomförandet av introduktionsprogram och verksamheter för tredjelandsmedborgare i syfte att bekanta nyligen anlända tredjelandsmedborgare med värdlandet och ge dem grundläggande kunskaper om värdlandets språk, historia, institutioner, socioekonomiska särdrag, kulturliv samt grundläggande normer och värderingar.

(c) Öka tredjelandsmedborgarnas deltagande i samhällslivet, kulturlivet och det politiska livet i värdlandet och förbättra dialogen mellan olika grupper av

tredjelandsmedborgare, regeringen och det civila samhället för att främja ett aktivt medborgarskap och respekten för grundläggande värderingar.

(d) Öka statliga och privata tjänsteleverantörers förmåga att hantera tredjelandsmedborgare och deras organisationer och bättre uppfylla behoven hos olika grupper av tredjelandsmedborgare i medlemsstaterna, däribland kvinnor och barn.

(e) Öka värdlandets förmåga att anpassa sig till ökad mångfald genom att integrationsåtgärder med inriktning på mottagarbefolkningen för att betona den ömsesidiga process som är en förutsättning för framgångsrik integration, med hänsyn till hur mångfaldshanteringen utvecklas.

(f) Öka medlemsstaternas förmåga att utveckla, övervaka och utvärdera integrationspolitiken för tredjelandsmedborgare.

Artikel 4

Stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. I fråga om det mål som avses i artikel 3 a skall fonden stödja åtgärder i medlemsstaterna som skall:

(a) underlätta för medlemsstaterna att utveckla inreseförfaranden genom att stödja diskussioner mellan berörda aktörer och expertrådgivning eller informationsutbyte om metoder med inriktning på vissa nationaliteter eller kategorier av tredjelandsmedborgare,

(b) göra dessa förfaranden mer effektiva och tillgängliga för tredjelandsmedborgare genom användarvänlig IT-teknik, bland annat för informationskampanjer och urvalsförfaranden,

(c) förbereda tredjelandsmedborgare som beviljats inresa bättre för integrationen i värdlandet genom förberedelser innan inresan, t.ex. via informationspaket och omfattande samhällsorientering i ursprungslandet.

2. I fråga om det mål som avses i artikel 3 b skall fonden stödja åtgärder i medlemsstaterna som skall:

(a) utveckla och höja kvaliteten på introduktionsprogram och aktiviteter för nyanlända tredjelandsmedborgare lokalt och regionalt, med särskild inriktning på samhällsorientering,

(b) öka introduktionsprogrammens och verksamhetens förmåga att nå ut till olika grupper, t.ex. anhöriga till personer som omfattas av inresebestämmelser, barn, kvinnor, äldre, analfabeter eller personer med funktionsnedsättningar, med hänsyn till deras särskilda behov enligt kriterierna för att framgångsrikt fullgöra introduktionsprogrammen,

(c) öka introduktionsprogrammens och verksamhetens flexibilitet i fråga om samhällsorientering, särskilt genom deltidskurser, snabbutbildningar,

distansundervisning eller datorstyrd undervisning eller liknande så att tredjelandsmedborgarna kan följa programmen samtidigt som de arbetar eller studerar,

(d) utveckla och genomföra introduktionsprogram eller verksamhet med inriktning på samhällsorientering med inriktning på unga tredjelandsmedborgare, i synnerhet nyanlända sådana, med särskilda sociala och kulturella problem som beror på identitetsfrågor och brottsförebyggande verksamhet, inklusive fadderverksamhet och positiva förebilder.

3. I fråga om det mål som avses i artikel 3 c skall fonden stödja åtgärder i medlemsstaterna som skall:

(a) bidra till utvecklingen av plattformar för dialog mellan olika trosinriktningar och religioner, mellan olika grupper samt mellan olika grupper och politiska beslutsfattare för att åstadkomma respekt för samhällsmedborgarskap och mångfald,

(b) öka tredjelandsmedborgarnas deltagande i samhällslivet och aktiva medborgarskap genom att underlätta för dem att delta i allmänna (frivillig)organisationer eller lokalt eller regionalt stödja utvecklingen av därför avsedda särskilda frivilligprogram, praktik eller kapacitetsuppbyggnad,

(c) öka vissa grupper av tredjelandsmedborgares deltagande i samhällslivet, t.ex. anhöriga till personer som valts ut för inresa, barn, kvinnor, äldre, analfabeter eller personer med funktionsnedsättningar,

(d) främja utvecklingen av nationella, regionala och lokala rådgivande organ för tredjelandsmedborgare och informationsutbyte mellan alla aktörer, inom ramen för medlemsstaternas politiska beslutsfattande,

(e) öka tredjelandsmedborgarnas deltagande i lokala val och i den demokratiska processen genom att stödja därför avsedda medvetandegörande kampanjer och information samt kapacitetsuppbyggnadsprogram,

(f) bidra till utveckling och förbättring av förberedelser inför nationellt medborgarskap och naturaliseringsprogram.

4. I fråga om det mål som avses i artikel 3 d skall fonden stödja åtgärder i medlemsstaterna som skall:

(a) göra tjänsteleverantörer mer lättillgängliga för tredjelandsmedborgare bl.a. genom tolkning och översättning mellan olika språk och kulturer, fadderprogram, mellantjänster från företrädare för grupper, samt utveckla och förbättra tillgången till informationsknutpunkter och öka personalens förmåga att hantera kontakter med andra kulturer,

(b) utveckla och uppdatera omfattande informationsredskap såsom handböcker, webbplatser, register eller personalens kunskaper om mångfald,

(c) bygga hållbara organisationsstrukturer för integration och mångfaldshantering och utveckla samarbetsformer mellan olika statliga aktörer för att

tjänstemännen snabbt skall kunna informeras om erfarenheter och praxis på annat håll och om möjligt samordna resurser,

(d) stärka kapaciteten att samordna nationella integrationsstrategier för tredjelandsmedborgare på olika nivåer av förvaltningen,

(e) införa och genomföra system för att samla och analysera information om olika kategorier av tredjelandsmedborgares behov lokalt eller regionalt via samråd med tredjelandsmedborgare och informationsutbyte mellan aktörer samt via enkäter hos invandrargrupper om hur behoven bäst kan fyllas.

5. I fråga om det mål som avses i artikel 3 e skall fonden stödja åtgärder i medlemsstaterna som skall:

(a) öka värdlandets kunskaper om innehållet i och följderna av introduktionsprogrammen, verksamheten och inreseprogram samt hur de samverkar med offentliga och privata tjänsteleverantörer, arbetsgivare, inklusive små och medelstora företag, utbildningsorgan m.fl,

(b) öka värdlandets acceptans av invandring och inreseprogram genom medvetandegörande kampanjer,

(c) bidra till anordnande och information om (breda) evenemang öppna för allmänheten i interkulturella frågor med inriktning på särskilda målgrupper eller den breda allmänheten om evenemanget omfattar dialog mellan olika kulturer och diskussion om det mångkulturella samhället,

(d) främja dialogen och utbytet mellan (ungdoms)organisationer från olika kulturer,

(e) öka främjandet av integrationsfrågor,

(f) öka tredjelandsmedborgarnas deltagande när samhället reagerar på migrationen,

(g) öka privata organs roll i fråga om främjande och hantering av mångfald.

6. I fråga om det mål som avses i artikel 3 f skall fonden stödja åtgärder i medlemsstaterna som skall:

(a) öka förmågan att samla in, analysera och sprida statistik över tredjelandsmedborgares invandring och integration,

(b) bidra till utvärdering av tredjelandsmedborgares invandring och integrationspolitiken för dem genom stöd till nationella konsekvensutredningar, samråd med aktörer som t.ex. arbetsgivare och utbildningsorgan, utvärdering och övervakning,

(c) ta fram indikatorer och riktmärken för att mäta framstegen nationellt,

~~(d)~~ utveckla högkvalitativa test och utvärderingar för obligatoriska integrationsprogram,

~~(e)~~ bidra till utvärderingen av inreseförfaranden eller introduktionsprogram genom stöd till representativa enkäter bland tredjelandsmedborgare som deltagit i sådana program eller bland berörda aktörer, t.ex. företag, icke-statliga organisationer samt regionala eller lokala myndigheter.

Artikel 5

Åtgärder av intresse för gemenskapen

1. På kommissionens initiativ får högst 7 procent av fondens tillgängliga anslag användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av intresse för hela gemenskapen (gemenskapsåtgärder) när det gäller invandring och integrationspolitik samt åtgärder för de målgrupper som avses i artikel 6.

2. För att vara stödberättigande skall gemenskapsåtgärderna uppfylla följande krav:

   (a) De skall öka gemenskapens samarbete om genomförandet av gemenskapslagstiftningen och bästa praxis när det gäller immigration samt genomförandet av bästa praxis för integration.

   (b) De skall stödja inrättandet av gränsöverskridande samarbetsnät och pilotprojekt i gränsöverskridande partnerskap mellan organ i minst tre medlemsstater i syfte att öka nytänkandet, underlätta utbyte av erfarenheter och bästa praxis samt höja kvaliteten på återvändandepolitiken.

   (c) De skall stödja gränsöverskridande kampanjer för att höja allmänhetens medvetenhet i frågorna.

   (d) De skall ge stöd till undersökningar, spridning och utbyte av information om bästa praxis och övriga aspekter på fonden, även för användning av senaste teknik.

   (e) De skall stödja pilotprojekt och undersökningar av nya former av gemenskapssamarbete i fråga om invandring och integration samt gemenskapslagstiftningen i fråga om invandring.

   (f) De skall stödja utvecklingen av statistiska redskap, metoder och gemensamma indikatorer.

3. Det årliga arbetsprogrammet, i vilket prioriteringar fastställs för gemenskapens insatser, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 51.2.

Artikel 6

Målgrupper

1. Med målgrupper avses i detta beslut följande:

(a) Tredjelandsmedborgare som från myndigheterna i någon av medlemsstaterna fått tillstånd att uppehålla sig på dess territorium för att arbeta, driva förvärvsverksamhet, familjeåterförening eller något annat syfte enligt nationell lag, frånsett tredjelandsmedborgare eller statslösa med flyktingstatus eller som beviljats subsidiärt skydd enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004.

(b) Tredjelandsmedborgare i tredje land som hos myndigheterna i någon medlemsstat söker tillstånd att bosätta sig i den medlemsstaten och som uppfyller vissa krav i nationell lag före inresan, inklusive krav på förmågan att integrera sig i den mottagande medlemsstaten.

2. Tredjelandsmedborgare är personer som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i EG-fördraget.

KAPITEL II
PRINCIPER FÖR STÖD

Artikel 7

Komplementaritet, konsekvens och förenlighet

1. Fonden skall ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala åtgärder och som gör att EU:s prioriteringar integreras i åtgärderna.

   För att säkra konsekvensen i gemenskapens arbete med att integrera tredjelandsmedborgare skall åtgärder som får stöd enligt dessa bestämmelser vara särskilt inriktade och komplettera åtgärder som finansieras via Europeiska socialfonden.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att stödet från fonden och från medlemsstaterna är förenligt med gemenskapens verksamhet, politik och prioriteringar. Denna förenlighet skall anges på särskilt sätt i det fleråriga programmet.

3. Åtgärder som finansieras av fonden skall vara förenliga med bestämmelserna i fördraget och i akter som antagits i enlighet med de bestämmelserna.

Artikel 8

Programplanering

1. Fondens mål skall genomföras inom ramen för två fleråriga programperioder (2007–2010 respektive 2011–2013). Den fleråriga programplaneringen skall omfatta prioriteringar, förvaltning, beslutsfattande, revision och attestering.

2. De fleråriga program som har godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga program.

Artikel 9

Insatser enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

1. Genomförandet av de fleråriga och årliga program som avses i artiklarna 19 och 21 skall falla under medlemsstaternas ansvar på lämplig regional nivå i enlighet med den enskilda medlemsstatens eget institutionella system. Ansvaret skall utövas i enlighet med det här beslutet.

2. De resurser som kommissionen och medlemsstaterna använder skall variera beroende på gemenskapsstödets omfattning med hänsyn till revisionsbestämmelser. Samma variation skall tillämpas på bestämmelser om utvärdering och rapporter om fleråriga och årliga program.

Artikel 10

Genomförande

1. Den gemenskapsbudget som avsatts till fonden skall genomföras i enlighet med artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, med undantag av de gemenskapsåtgärder som avses i artikel 5 och det tekniska stöd som avses i artikel 16. Medlemsstaterna och kommissionen skall se till att principerna för en sund ekonomisk förvaltning efterlevs.

2. Kommissionen skall utöva sitt ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget enligt följande:

   (a) Kommissionen skall kontrollera att medlemsstaterna har väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem enligt förfarandena i artikel 30.

   (b) Kommissionen skall helt eller delvis avbryta eller uppskjuta betalningar enligt artiklarna 39 och 40 om de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen inte uppfyller kraven och skall tillämpa eventuella andra nödvändiga finansiella korrigeringar i enlighet med artiklarna 43 och 44.

Artikel 11

Additionalitetsprincipen

1. Stödet från fonden får inte ersätta medlemsstaternas offentliga utgifter eller motsvarande.

2. Kommissionen skall, i samarbete med varje enskild medlemsstat, kontrollera att additionalitetsprincipen iakttas, dels efter halva tiden den 31 december 2012, dels i efterhand och senast den 31 december 2015.

Artikel 12

Partnerskap

1. Medlemsstaten skall, i enlighet med gällande nationella regler och rutiner, upprätta ett partnerskap med de myndigheter och organ som den utser enligt följande:

   (a) De förvaltningsmyndigheter som medlemsstaten utsett för att förvalta stödet från Europeiska socialfonden och andra ansvariga myndigheter på regional, lokal eller stadsdelsnivå.

   (b) Andra lämpliga organ som företräder det civila samhället, icke-statliga organisationer samt arbetsmarknadens parter.

   Medlemsstaten skall se till att alla lämpliga organ deltar på ett brett och effektivt sätt enligt nationella regler och förfaranden.

2. Partnerskapet skall genomföras i full överensstämmelse med respektive parts institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.

   Partnerskapet skall omfatta förberedelse, genomförande, övervakning och utvärdering av de fleråriga programmen.

KAPITEL III
FINANSIERINGSRAM

Artikel 13

Sammanlagda medel

1. De årliga anslagen för fonden skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen

2. Kommissionen skall utarbeta preliminära årliga fördelningar per medlemsstat i enlighet med kriterierna i artikel 14.

Artikel 14

Årlig anslagsfördelning till stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. Varje medlemsstat skall tilldelas ett fast belopp på 300 000 euro från fondens årliga tilldelning.

   Detta belopp är fastställt till 500 000 euro per år för åren 2007–2013 för de stater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004.

   Beloppet skall uppgå till 500 000 per år för medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen under 2007–2013, under den återstående delen av perioden 2007–2013 med start året efter anslutningen.

2. Återstoden av de årliga tillgängliga medlen skall fördelas proportionellt mellan medlemsstaterna enligt följande:

(a) 40 procent i förhållande till det genomsnittliga antalet tredjelandsmedborgare som lagligen uppehållit sig i medlemsstaten under de tre föregående åren, enligt artikel 6.

(b) 60 procent i förhållande till det antal tredjelandsmedborgare av medlemsstatens myndigheter fått tillstånd att uppehålla sig på territoriet under de tre föregående åren enligt artikel 6.

3. Den beräkning som avses i punkt 2 b skall dock inte omfatta följande kategorier:

(a) Säsongsarbetare enligt definitionen i nationell rätt.

(b) Tredjelandsmedborgare som rest in för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete enligt rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004.[60]

(c) Tredjelandsmedborgare som rest in för forskning enligt rådets direktiv …/…/..av den ../.. 2005.

(d) Tredjelandsmedborgare som fått ett förnyat tillstånd från myndigheterna i en medlemsstat eller som ändrat rättslig ställning, inklusive varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare enligt rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003.[61]

4. Referenstalen skall utgöras av de senast fastställda siffrorna från Europeiska gemenskapens statistikkontor, i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

5. Om den statistik som aves i punkt 4 inte är tillgänglig skall medlemsstaterna lämna nödvändiga upplysningar.

Artikel 15

Finansieringsstruktur

1. Det ekonomiska stödet från fonden skall ges i form av bidrag.

2. De insatser som stöds av fonden skall medfinansieras från offentliga eller privata källor, skall genomföras utan vinstsyfte och skall inte berättiga till finansiering från andra källor i Europeiska unionens allmänna budget.

3. Anslagen från fonden skall komplettera medlemsstaternas offentliga eller motsvarande utgifter för insatser och åtgärder som omfattas av det här beslutet.

4. Gemenskapen skall bidra med högst 50 procent av totalkostnaden för en särskild åtgärd när det gäller åtgärder som genomförs i medlemsstaterna och som avses i artikel 4.

---

60 EUT L 375, 23.12.2004, s. 12.
61 EUT L 16, 23.1.2004, s. 44.

5. Denna andel får ökas till 60 procent när det gäller projekt som avser särskilda prioriteringar i kommissionens strategiska riktlinjer enligt artikel 18.

6. Denna andel får ökas till 75 procent i medlemsstater som omfattas av Sammanhållningsfonden.

7. Gemenskapsbidragen till projekt via fonden skall i allmänhet beviljas för en period av högst tre år, under förutsättning att det görs regelbunden översyn av uppnådda resultat.

Artikel 16

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. Fonden får på kommissionens initiativ eller för dess räkning finansiera förberedande åtgärder, övervakning, administrativt och tekniskt stöd, utvärdering, revision och kontroll som är nödvändiga för att genomföra detta beslut, dock med högst 0,20 procent av fondens årliga anslag.

2. Åtgärderna skall omfatta följande:

   (a) Undersökningar, utvärderingar, rapporter från experter, statistik och studier, även sådana av allmän karaktär som gäller fondens verksamhet.

   (b) Åtgärder som riktar sig till parterna, fondens stödmottagare och allmänheten, särskilt informationsåtgärder.

   (c) Inrättande, drift och samkörning av datasystem för förvaltning, övervakning och utvärdering.

   (d) Förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte som avser praxis på detta område.

Artikel 17

Tekniskt stöd i medlemsstaterna

1. På initiativ från medlemsstaten i fråga får fonden för varje årligt program finansiera förberedande åtgärder, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kontroller samt åtgärder som skall stärka den administrativa kapaciteten för fondens genomförande.

2. Det årliga belopp som anslås till tekniskt och administrativt stöd får inte överstiga 4 procent av den sammanlagda årliga medfinansiering som beviljas en medlemsstat, plus 30 000 euro.

Kapitel IV
Programplanering

Artikel 18

Antagande av strategiska riktlinjer

1. För varje flerårig programperiod skall kommissionen anta strategiska riktlinjer som anger ramen för finansiering från fonden, med hänsyn till framstegen och genomförandet av gemenskapslagstiftningen om invandring och andra frågor som rör integrationen av tredjelandsmedborgare samt den preliminära tilldelningen av fondens medel för den period som det fleråriga programmet avser.

2. Riktlinjerna skall framför allt införliva EU:s prioriteringar i vart och ett av fondens mål i syfte att främja de gemensamma grundläggande principerna.

3. Kommissionen skall anta de strategiska riktlinjerna för den första fleråriga programperioden (2007–2010) den 31 mars 2006 och riktlinjerna för den andra fleråriga programperioden (2011–2013) den 31 mars 2010.

4. De strategiska riktlinjerna skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 51.2.

Artikel 19

Utarbetande och godkännande av nationella fleråriga program

1. Varje medlemsstat skall för var och en av programperioderna med utgångspunkt i de strategiska riktlinjer som nämns i artikel 18 utarbeta ett förslag till flerårigt program, som skall omfatta följande:

   (a) En beskrivning av hur långt medlemsstaten genomfört de nationella integrationsstrategierna som bygger på de gemensamma grundläggande principerna och i förekommande fall en beskrivning av hur de nationella inrese- och introduktionsprogrammen utvecklas och genomförs.

   (b) En analys av behoven i den berörda medlemsstaten i fråga om de nationella integrationsstrategierna och eventuella mottagnings- och introduktionsprogram samt uppgifter om verksamhetsmål för att tillgodose dessa behov under den period som det fleråriga programmet omfattar.

   (c) En lämplig strategi för att nå målen och prioriteringarna samt en beskrivning av vilka åtgärder som planeras för att genomföra prioriteringarna.

   (d) En översikt av om strategin är förenlig med andra insatser på regional och nationell nivå samt gemenskapsnivå.

   (e) Uppgifter om prioriteringarna och deras specifika mål. Målen skall kvantifieras med hjälp av ett begränsat antal indikatorer för genomförande, resultat och

effekter och proportionalitetsprincipen skall därvid beaktas. Med hjälp av indikatorerna skall det vara möjligt att mäta framstegen i förhållande till utgångsläget och målens effektivitet när det gäller genomförandet av prioriteringarna.

(f) En vägledande finansieringsplan där det för varje mål och år anges fondens planerade bidrag samt det totala beloppet för offentlig och privat medfinansiering.

(g) Genomförandebestämmelserna för det fleråriga programmet enligt följande:

– En redogörelse för att medlemsstaten har utsett alla de organ som krävs enligt artikel 24.

– En beskrivning av systemen för genomförandet, översyn, kontroll och utvärdering, däribland en beskrivning av vilka åtgärder som vidtagits för att se till att åtgärderna kompletterar dem som finansieras via Europeiska socialfonden.

– En definition av förfarandena för penningflödena i syfte att garantera insyn.

– De bestämmelser som fastställts i syfte att säkerställa att det fleråriga programmet ges offentlighet.

2. Medlemsstaterna skall utarbeta varje fleårigt program i nära samarbete med de partner som avses i artikel 12.

3. Medlemsstaterna skall lämna in sina utkast till fleråriga program till kommissionen senast fyra månader efter det att kommissionen fastställt strategiska riktlinjer för den aktuella perioden.

4. Kommissionen skall bedöma förslagen till fleråriga program enligt följande kriterier:

(a) Om de är förenliga med fondens mål och de strategiska riktlinjer som avses i artikel 18.

(b) Om de är relevanta, lämpliga och vilka resultat som kan förväntas av den strategi och de verksamhetsprioriteringar som föreslås av medlemsstaten.

(c) Om det system för förvaltning och kontroll som medlemsstaten inrättat för att genomföra fondens åtgärder följer bestämmelserna i detta beslut.

(d) Om de är förenliga med gemenskapslagstiftningen, i synnerhet bestämmelser om fri rörlighet för personer och de därmed sammanhängande stödåtgärderna för kontroll av de yttre gränserna, asyl och invandring.

5. Skulle kommissionen anse att ett fleårigt program inte är förenligt med de strategiska riktlinjerna eller bestämmelserna i det här beslutet om förvaltning och kontroll skall den begära att medlemsstaten ser över programförslaget i enlighet med detta.

6. Kommissionen skall godkänna de fleråriga programmen inom fyra månader från det att de formellt lagts fram, enligt det förfarande som avses i artikel 51.2.

Artikel 20

Översyn av fleråriga program

1. På initiativ av den berörda medlemsstaten eller av kommissionen skall fleråriga program granskas på nytt och vid behov ses över för den återstående programperioden i syfte att ta större eller annan hänsyn till EU:s prioriteringar, särskilt mot bakgrund av rådets slutsatser. Fleråriga program får granskas på nytt mot bakgrund av en utvärdering eller till följd av genomförandeproblem.

2. Kommissionen skall fatta beslut om revision av fleråriga program snarast möjligt efter det att den berörda medlemsstaten har lämnat in en formell begäran.

Artikel 21

Årliga program

1. De fleråriga program som antas av kommissionen skall genomföras i form av årliga arbetsprogram.

2. Kommissionen skall senast den 1 juli varje år meddela medlemsstaterna vilka belopp som enligt beräkningsmetoderna i artikel 14 kan komma att tilldelas dem för påföljande år från de sammanlagda budgetanslag som anslås i samband med det årliga budgetförfarandet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 1 november varje år till kommissionen överlämna ett förslag till årligt program för påföljande år, som upprättats i enlighet med det godkända fleråriga programmet och som bland annat omfattar följande:

   (a) De allmänna reglerna för urval av vilka projekt som skall finansieras inom ramen för det årliga programmet.

   (b) En beskrivning av de uppgifter som den ansvariga myndigheten skall utföra för att genomföra det årliga programmet.

   (c) Den planerade fördelningen av fondens bidrag mellan de olika insatserna inom programmet och det belopp som begärs för det tekniska stöd som avses i artikel 17 för att genomföra det årliga programmet.

4. Kommissionen skall granska medlemsstatens förslag, bland annat med hänsyn till det slutliga belopp som tilldelats fonden vid budgetförfarandet, och fatta beslut om fondens finansiering senast den 1 mars det aktuella året. I beslutet skall anges det belopp som tilldelats medlemsstaten och under vilken period utgifterna är bidragsberättigande.

KAPITEL V
FÖRVALTNING OCH KONTROLLER

Artikel 22

Genomförande

Kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta beslut och anta nödvändiga genomförandebestämmelser.

Artikel 23

Allmänna principer för förvaltning och kontroller

De förvaltnings- och kontrollsystem för fleråriga program som medlemsstaterna inrättar skall sörja för följande:

(a) En klar och tydlig definition av de berörda förvaltnings- och kontrollorganens arbetsuppgifter och en klar och tydlig fördelning av arbetsuppgifterna inom varje organ och avdelning.

(b) En klar och tydlig åtskillnad av arbetsuppgifterna mellan de organ och de avdelningar som deltar i förvaltning, attestering av utgifter och kontroll och mellan dessa arbetsuppgifter inom varje organ och avdelning.

(c) Lämpliga anslag till alla organ eller avdelningar som genomför de uppgifter som de ålagts under den tid de åtgärder som medfinansieras via fonden genomförs.

(d) Effektiva system för internrevision av den ansvariga myndigheten och alla delegerade myndigheter.

(e) Tillförlitig och datoriserad redovisning, övervakning och ekonomisk rapportering.

(f) Effektiva system för rapportering och övervakning i de fall där uppgifterna delegeras.

(g) Utförliga manualer med förfaranden för olika funktioner.

(h) Effektiv revision av att alla förfaranden fungerar väl.

(i) System och förfaranden som ger en tillräcklig verifieringskedja.

(j) Förfaranden för rapportering och övervakning vid oegentligheter och återkrav av felaktigt utbetalda belopp.

Artikel 24

Utnämning av myndigheter

1. För varje flerårigt program skall medlemsstaten utnämna följande myndigheter:

   (a) En ansvarig myndighet: en förvaltningsenhet i medlemsstaten eller en offentlig myndighet eller annat organ som utsetts av medlemsstaten, vilken skall ansvara för förvaltningen av fleråriga och årliga program som får stöd från fonden och för alla kontakter med kommissionen.

   (b) En attesterande myndighet: en nationell myndighet eller instans som är oberoende av den ansvariga myndighetens tillstånd och som utsetts av medlemsstaten för att attestera utgiftsredovisningar och ansökningar om utbetalning innan de skickas till kommissionen.

   (c) En revisionsmyndighet: en nationell myndighet eller instans som är oberoende av den ansvariga myndigheten och som utses av medlemsstaten för att ansvara för kontrollen av att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar tillfredsställande.

   (d) I tillämpliga fall en myndighet till vilken medlemsstaten delegerar ansvar.

   (e) Ett organ för bedömning av förenlighet som skall utses i samband med att förslagen till fleråriga program lämnas till kommissionen. Kommissionen får godkänna den delegerade revisionsmyndigheten som organ för bedömning av förenlighet när myndigheten har den kapacitet och oberoende ställning som krävs. Arbetet skall utföras enligt internationellt vedertagna standarder på revisionsområdet.

2. Medlemsstaten skall fastställa regler för sina förbindelser med dessa myndigheter och organ och deras förbindelser med kommissionen.

3. Om inte annat följer av artikel 23 b får arbetsuppgifterna i samband med kontroll och attestering utföras av ett och samma organ eller avdelning.

4. Tillämpningsföreskrifter för artiklarna 25-29 skall antas av kommissionen i enlighet med artikel 51.2.

Artikel 25

Ansvarig myndighet

1. Den ansvariga myndigheten kan vara ett statligt organ i medlemsstaten, en nationell myndighet eller en privaträttslig enhet som omfattas av medlemsstatens lagstiftning och som har en uppgift inom den offentliga sektorn. Om medlemsstaten utser en annan ansvarig myndighet än staten själv, skall medlemsstaten fastställa alla bestämmelser om sina förbindelser med denna myndighet och myndighetens förbindelser med kommissionen.

2. Den ansvariga myndigheten skall uppfylla följande minimikrav:

(a) Instansen skall vara en juridisk person, utom i de fall då den ansvariga myndigheten utgörs av en förvaltningsenhet i medlemsstaten.

(b) Den skall ha en infrastruktur som gör att den lätt kan kommunicera med många olika användare och med de ansvariga myndigheterna i andra medlemsstater och med kommissionen.

(c) Den skall verka i en administrativ miljö där den kan utföra sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt och undvika alla jävssituationer.

(d) Den skall kunna tillämpa förvaltningsbestämmelserna för medel som har fastställts på gemenskapsnivå.

(e) Den skall ha en ekonomisk och administrativ kapacitet som är anpassad till storleken på de gemenskapsmedel den skall förvalta.

(f) Den skall ha personal med sådana språk- och yrkeskunskaper som krävs för administrativt arbete inom ramen för internationellt samarbete.

3. Medlemsstaten skall säkerställa en tillräcklig finansiering av den ansvariga myndigheten så att den kan uppfylla sina uppgifter korrekt och utan avbrott under 2007–2013.

Artikel 26

Den ansvariga myndighetens uppgifter

1. Den ansvariga myndigheten skall ansvara för att det fleråriga programmet förvaltas och genomförs effektivt, rationellt och korrekt.

Den skall särskilt göra följande:

(a) Samråda med berörda parter (icke-statliga organisationer, lokala myndigheter, behöriga internationella organisationer och arbetsmarknadens parter m.fl.) inom ramen för det partnerskap som inrättas genom artikel 12.

(b) Föreslå fleråriga och årliga program enligt artikel 19 respektive 21 för kommissionen.

(c) Inrätta samarbetsrutiner med de förvaltningsmyndigheter som medlemsstaten utsett för att förvalta stödet från Europeiska socialfonden.

(d) Anordna och utlysa anbudsinfordringar och förslagsinfordringar.

(e) Anordna urvalsförfaranden och tilldelningsförfaranden för medfinansiering från fonden, med hänsyn till principerna om insyn, likabehandling och förbudet mot kumulering av bidrag.

(f) Ta emot utbetalningar från kommissionen och göra utbetalningar till de slutliga mottagarna.

(g) Garantera samstämmighet och komplementaritet mellan medfinansiering från fonden och från andra relevanta nationella finansiella instrument och gemenskapsinstrument.

(h) Kontrollera att de medfinansierade produkterna och tjänsterna har levererats och att de redovisade utgifterna för åtgärderna faktiskt har uppstått och att de överensstämmer med gemenskapens bestämmelser och nationell lagstiftning.

(i) Se till att det finns ett system för att elektroniskt registrera och spara utförliga räkenskapshandlingar för varje åtgärd i det årliga programmet och att det samlas in de uppgifter om genomförandet som krävs för ekonomisk förvaltning, övervakning, kontroll och utvärdering.

(j) Se till att stödmottagare och andra organ som medverkar i genomförandet av åtgärder som medfinansieras av fonden antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som rör åtgärden.

(k) Se till att de utvärderingar av de fleråriga programmen som avses i artikel 48 genomförs inom de tidsfrister som fastställs i detta beslut och uppfyller de kvalitetskrav som kommissionen och medlemsstaten enats om.

(l) Införa rutiner för att se till att samtliga de dokument rörande utgifter och revision som krävs för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja sparas i enlighet med kraven i artikel 42.

(m) Se till att revisionsmyndigheten får alla uppgifter om förvaltningen och vilka projekt som medfinansierats via fonden som krävs för den revision som skall göras enligt artikel 29.1.

(n) Se till att den attesterande myndigheten inför attesteringen får all nödvändig information om de förfaranden som tillämpats och de revisioner som utförts avseende utgifterna.

(o) Utarbeta och till kommissionen överlämna utgiftsredovisningar som attesterats av den attesterande myndigheten och ansökningar om utbetalning.

(p) Informera och ge råd, och Sprida resultaten av de åtgärder som fått stöd.

(q) Samarbeta med kommissionen och de ansvariga myndigheterna i övriga medlemsstater.

5. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de insatser som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 17.

Artikel 27

Delegering av den ansvariga myndighetens uppgifter

1. När alla eller delar av den ansvariga myndighetens uppgifter har delegerats till en delegerad myndighet skall den ansvariga myndigheten noggrant ange uppgifternas omfattning och fastställa närmare förfaranden för hur uppgifterna skall genomföras, som skall vara förenliga med kraven i artikel 25.

2. Förfarandena skall omfatta att lämna regelbunden information till den ansvariga myndigheten om hur de delegerade uppgifterna faktiskt fullgjorts tillsammans med en beskrivning av de resurser som använts.

Artikel 28

Attesterande myndighet

1. Den attesterande myndigheten för ett flerårigt program skall

   (a) intyga att

   – utgiftsredovisningen är korrekt, har utarbetats med hjälp av tillförlitliga bokföringssystem och grundar sig på kontrollerbara verifikationer, och att

   – de redovisade utgifterna överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har uppstått i samband med åtgärder som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler.

   (b) intyga att de redovisade utgifterna överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har uppstått i samband med åtgärder som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler.

   (c) intyga att den har mottagit tillräckliga uppgifter för attesteringen från den ansvariga myndigheten om de förfaranden som tillämpats och de revisioner som genomförts när det gäller de utgifter som ingår i utgiftsredovisningen,

   (d) med avseende på attesteringen ta hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som genomförts av revisionsmyndigheten eller under dess ansvar,

   (e) elektroniskt spara redovisningshandlingar för utgifter som redovisats till kommissionen, och

   (f) se till att allt gemenskapsstöd som till följd av uppdagade oegentligheter konstateras vara felaktigt utbetalat återkrävs, tillsammans med ränta i förekommande fall, bokföra de belopp som kan återkrävas och återbetala de återvunna beloppen till kommissionen, om möjligt genom att dra av dem från den följande utgiftsredovisningen.

2. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de åtgärder som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 17, inom ramen för deras befogenheter enligt artikel 24.

Artikel 29

Revisionsmyndighet

1. Revisionsmyndigheten för ett flerårigt program skall göra följande:

   (a) Säkerställa att revisioner genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet för det fleråriga programmet fungerar effektivt.

   (b) Säkerställa att revision görs på ett lämpligt urval åtgärder så att de redovisade utgifterna kontrolleras. Urvalet skall representera minst 10 procent av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för varje årligt program.

   (c) Inom sex månader efter det att det fleråriga programmet godkänts lägga fram en revisionsstrategi för kommissionen för de organ som skall göra revision enligt punkt a och b och ange vilken metod som skall användas, hur valet bland de åtgärder som får stöd från fonden kommer att väljas ut för revision och preliminärt planera revisionerna för att revision skall göras av de mottagare som får största delen av medfinansieringen från fonden och revisionen skall fördelas jämnt under programperioden.

2. Om den revisionsmyndighet som utsetts enligt det här beslutet är densamma som har utsetts enligt beslut ..., ... och ....,[62] eller om samma system används för två eller flera av fonderna får en gemensam revisionsstrategi lämnas in enligt punkt 1 c.

3. Revisionsmyndigheten skall utarbeta en slutlig rapport om genomförandet av de årliga programmen enligt artikel 49.2. Rapporten skall omfatta följande:

   (a) En årlig revisionsrapport med resultaten av de revisioner som genomförts i enlighet med revisionsstrategin för det årliga programmet och med uppgifter om alla brister som konstaterats i programmets förvaltnings- och kontrollsystem.

   (b) Ett yttrande om huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet har fungerat tillräckligt effektivt för att ge en rimlig garanti för att de utgiftsredovisningar som lämnats till kommissionen varit korrekta och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

   (c) Ett utlåtande med en bedömning av om ansökan om slutbetalning är giltig och om de underliggande transaktionerna i den slutliga utgiftsredovisningen är lagliga och korrekta.

---

[62] Insert references to decisions establishing the ERF, the External borders fund and the return fund

4. Om de revisioner som avses i punkt 1 genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten skall denna se till att detta organ i sin verksamhet har den oberoende ställning som krävs och att arbetet genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder.

5. Verksamheten vid den ansvariga myndighet eller det organ som avses i punkt 4 i samband med åtgärder som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 17, inom ramen för myndigheternas befogenheter enligt artikel 24.

KAPITEL VI
KONTROLLER

Artikel 30

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna skall ansvara för en sund ekonomisk förvaltning av de fleråriga och årliga programmen och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

2. De skall se till att ansvariga myndigheter och delegerade myndigheter, attesterande myndigheter, revisionsmyndigheter och andra berörda organ får tillräcklig vägledning i hur de förvaltnings- och kontrollsystem som avses i artiklarna 23-29 skall inrättas så att EU-stödet används på ett ändamålsenligt och korrekt sätt.

3. Medlemsstaterna skall förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter. De skall underrätta kommissionen om oegentligheter och hålla kommissionen underrättad om hur de administrativa och rättsliga förfarandena fortskrider.

   Om belopp som felaktigt utbetalats till en stödmottagare inte kan återvinnas är medlemsstaten skyldig att ersätta Europeiska gemenskapernas gemensamma budget för förlusten.

4. Medlemsstaterna är huvudansvariga för den ekonomiska kontrollen av insatserna och skall garantera att förvaltnings- och kontrollsystemen genomförs så att gemenskapsmedlen används effektivt och korrekt. De skall överlämna en beskrivning av dessa system till kommissionen.

5. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen vid insamlingen av de statistiska uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av artikel 14.

6. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1-5 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 51.2.

Artikel 31

Förvaltnings- och kontrollsystem

1. Innan ett flerårigt program godkänns skall medlemsstaterna se till att förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats i enlighet med artiklarna 23–29. De skall se till att systemen fungerar effektivt under hela programperioden.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen, tillsammans med varje förslag till flerårigt program, lämna in en beskrivning av organisation och rutiner vid ansvariga myndigheter, delegerade myndigheter och attesterande myndigheter samt vilka system för internrevision som används av dessa myndigheter och organ samt av revisionsmyndigheten och alla övriga organ som utför revisioner under revisionsmyndighetens ansvar.

3. Inom tre månader från det att varje förslag till flerårigt program har överlämnats till kommissionen skall medlemsstaterna lämna in en rapport från organet för bedömning av förenlighet med en bedömning av systemen och ett yttrande om deras förenlighet med artiklarna 23–28. Om yttrandet innehåller förbehåll skall det anges i rapporten vilka bristerna är och hur allvarliga de är. Medlemsstaterna skall i samråd med kommissionen utarbeta en plan för vilka korrigerande åtgärder som skall vidtas och en tidsplan för dessa.

4. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1–3 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 51.2.

Artikel 32

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 31 se till att medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i artiklarna 23-29 och på grundval av de årliga revisionsrapporterna i sina egna revisioner kontrollera att systemen fungerar effektivt under de fleråriga programmens genomförandeperiod.

2. Utan att det påverkar de revisioner som medlemsstaterna utför får tjänstemän från kommissionen eller dennas behöriga företrädare med minst en arbetsdags varsel göra kontroller på plats i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt, vilket kan omfatta revision av insatser som ingår i de fleråriga programmen. Tjänstemän i eller behöriga företrädare för den berörda medlemsstaten får delta i sådana revisioner.

3. Kommissionen får kräva att medlemsstaterna skall utföra en kontroll på platsen för att verifiera att systemen fungerar korrekt eller att en eller flera transaktioner är korrekta. Kommissionens tjänstemän eller dess behöriga företrädare får delta i sådana revisioner.

4. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna på lämpligt sätt informera om, ge publicitet till och följa upp fondens insatser.

5. Kommissionen skall, i samarbete med medlemsstaterna, se till att åtgärderna är förenliga med och kompletterar annan relevant gemenskapspolitik och andra relevanta gemenskapsinstrument och gemenskapsåtgärder.

Artikel 33

Samarbete med medlemsstaternas kontrollorgan

1. Kommissionen skall samarbeta med revisionsmyndigheterna för de fleråriga programmen i syfte att samordna deras respektive kontrollplaner och revisionsmetoder, och skall sörja för omedelbart utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystem så att kontrollresurserna används på bästa möjliga sätt och onödigt dubbelarbete undviks.

   Kommissionen skall lägga fram sina synpunkter på den revisionsstrategi som lämnats in enligt artikel 29 senast tre månader, eller vid det första mötet, efter det att den har mottagit strategin.

2. När kommissionen fastställer sin egen revisionsstrategi skall den se över fleråriga program

   (a) som förbehållslöst kan anses följa bestämmelserna i artikel 31 eller där förbehåll dragits tillbaka efter korrigering, och

   (b) för vilka revisionsmyndighetens revisionsstrategi enligt artikel 30 är tillfredsställande och där kommissionens och medlemsstatens revisioner givit rimliga garantier för att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt.

   Beträffande dessa program får kommissionen meddela de berörda medlemsstaterna att den huvudsakligen kommer att grunda sig på revisionsmyndighetens yttrande när det gäller huruvida de deklarerade utgifterna är lagliga, korrekta och formellt riktiga och kommer att genomföra kontroller på plats endast under särskilda omständigheter.

KAPITEL VII **FINANSIELL FÖRVALTNING**

Artikel 34

Stödberättigande utgifter – utgiftsredovisning

1. Alla utgiftsredovisningar skall innehålla uppgifter om stödmottagarens faktiska utgifter för genomförandet av åtgärderna och motsvarande bidrag från privata eller offentliga källor.

2. Utgifterna skall motsvara de utbetalningar som de slutliga mottagarna gjort. De skall styrkas med betalda fakturor eller motsvarande handlingar med likvärdigt bevisvärde.

3. En utgift är endast berättigad till bidrag från fonden om den faktiskt har betalats tidigast den 1 januari det år som kommissionen fattat det beslut om medfinansiering som avses i artikel 21.4. Medfinansierade åtgärder får inte avslutas före stödperiodens första dag.

4. Följande utgifter ger inte rätt till stöd från fonden:

– Mervärdeskatt.

– Skuldräntor.

– Inköp av mark för mer än 10 procent av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga.

– Logi.

5. Bestämmelserna om vilka utgifter som skall ge rätt till stöd inom ramen för de åtgärder i medlemsstaterna som medfinansieras via fonden enligt artikel 4 skall antas enligt förfarandet i artikel 51.2.

Artikel 35

Fullständiga utbetalningar till stödmottagare

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att den ansvariga myndigheten ser till att stödmottagarna får det sammanlagda beloppet av de offentliga medlen snarast möjligt. Inga belopp får dras av eller hållas inne, och inga ytterligare särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt får tas ut som kan minska beloppen till stödmottagarna.

Artikel 36

Användning av euro

Alla belopp som nämns i kommissionens finansieringsbeslut, åtaganden och betalningar samt i de attesterade utgifterna och medlemsstaternas begäran om betalning skall uttryckas och överföras i euro.

Artikel 37

Åtaganden

Gemenskapens budgetåtaganden skall göras årligen på grundval av det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 21.4.

Artikel 38

Utbetalningar – förhandsfinansiering

1. Kommissionens utbetalningar av stöd från fonderna skall ske i enlighet med budgetåtagandena.

2. Betalningarna skall ske i form av förhandsfinansiering och slutbetalning. Betalningarna skall göras till den ansvariga myndighet som medlemsstaten utsett.

3. En första förhandsfinansiering på 50 procent av beloppet i kommissionens finansieringsbeslut skall utbetalas till medlemsstaten inom 60 dagar efter det att finansieringsbeslutet antagits.

4. En andra förhandsfinansiering skall utbetalas inom tre månader efter det att kommissionen har godkänt rapporten om genomförandet av det årliga arbetsprogrammet och en styrkt utgiftsredovisning upprättats enligt artiklarna 28 a och 34 som visar att utgifterna motsvarar minst 70 procent av den första utbetalningen. Kommissionens andra utbetalning av förhandsfinansieringen får inte överstiga 50 procent av det totala anslaget i beslutet om medfinansiering eller, under alla omständigheter, skillnaden mellan de gemenskapsmedel som medlemsstaten faktiskt använt till de åtgärder som valts ut inom ramen för det årliga programmet och den första utbetalade förhandsfinansieringen.

5. All ränta som genereras av förhandsfinansieringen skall överföras till programmet i fråga och måste dras av från det belopp för offentliga utgifter som deklareras i den slutliga utgiftsredovisningen.

6. Det belopp som betalas som förhandsfinansiering skall räknas av från räkenskaperna när det årliga programmet avslutas.

Artikel 39

Slutbetalningar

1 Kommissionen skall göra slutbetalningen under förutsättning att den har mottagit följande handlingar senast nio månader från den sista dag utgifterna ger rätt till stöd enligt det årliga beslutet om medfinansiering från fonden:

(a) En styrkt utgiftsredovisning och en ansökan om slutbetalning eller en ersättningsredovisning som upprättats enligt artikel 28 a och artikel 34.

(b) Slutrapporten om genomförandet av det årliga programmet med de uppgifter som fastställs i artikel 50.

(c) Den revisionsrapport, det yttrande och den redovisning som nämns i artikel 29.3

En förutsättning för slutbetalningen är att slutrapporten om genomförandet och utlåtandet om att ansökan är giltig godtas.

2. Om den ansvariga myndigheten inte lämnar in de handlingar som krävs enligt punkt 1 inom utsatt tid och i godtagbart format skall kommissionen frigöra de belopp i budgetåtagandet för det årliga programmet som inte använts för förhandsfinansiering.

3. Det automatiska återtagande som avses i punkt 2 skall avbrytas, för det belopp som avser de berörda projekten, under den tid rättsliga förfaranden eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan pågår i medlemsstaterna när det dokument som anges i punkt 1 skulle ha lämnats in. Medlemsstaten skall i den partiella slutrapporten lämna närmare upplysningar om sådana projekt och rapportera om hur

projekten fortskrider varje halvår. Inom tre månader från det att de rättsliga förfarandena eller administrativa överklagandet avslutats skall medlemsstaten lämna in de handlingar som krävs enligt punkt 1 för de berörda projekten.

4. Den niomånadersperiod som avses i punkt 1 skall avbrytas om kommissionen beslutar att hålla inne utbetalningen av medfinansieringen till det årliga programmet enligt bestämmelserna i artikel 41. Perioden skall åter börja löpa från den dag då kommissionens beslut i artikel 41 har anmälts till medlemsstaten.

5. Utan att det påverkar artikel 40 skall kommissionen, inom sex månader efter mottagandet av de handlingar som avses i punkt 1, underrätta medlemsstaten om det utgiftsbelopp som godkänts av kommissionen som kan belasta fonden, och om finansiella korrigeringar mellan redovisade utgifter och godkända utgifter. Medlemsstaten skall ha tre månader på sig att lägga fram sina synpunkter.

6. Senast tre månader efter det att medlemsstaten inkommit med sina synpunkter skall kommissionen fatta ett beslut om huruvida det godkända utgiftsbeloppet skall belasta fonden och återställa balansen mellan de slutligen godkända utgifterna och de belopp som redan utbetalats till medlemsstaterna.

7. Beroende på vilka medel som finns tillgängliga skall kommissionen betala mellanskillnaden senast sextio dagar efter den dag då den godkänner de handlingar som avses i punkt 1. Det resterande beloppet av budgetåtagandet skall återtas sex månader efter utbetalningen.

Artikel 40

Avbrott

1. Den delegerade utanordnaren i den mening som avses i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 skall avbryta betalningsfristen i högst sex månader om det uppstår tvivel om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar korrekt, om den delegerade utanordnaren begär ytterligare uppgifter från de nationella myndigheterna för att kunna följa upp av de synpunkter som framkommit under den årliga översynen eller om denne misstänker att det finns allvarliga oegentligheter, konstaterade eller förmodade, i de deklarerade utgifterna.

   Kommissionen skall omedelbart underrätta den berörda medlemsstaten och den ansvariga myndigheten om skälen till avbrottet. Medlemsstaten skall snarast möjligt vidta nödvändiga åtgärder för att rätta till situationen.

2. Sexmånadersperioden får förlängas i högst ytterligare sex månader om det krävs för att fatta ett beslut enligt artiklarna 41 och 44.

Artikel 41

Indragande av betalningar

1. Kommissionen får helt eller delvis dra in betalningen av förhandsfinansiering eller slutbetalning

(a) om det finns allvarliga brister i programmets förvaltnings- och kontrollsystem som inverkar negativt på tillförlitligheten när det gäller attesteringen av utbetalningar och för vilka det inte har vidtagits korrigerande åtgärder, eller

(b) om utgifterna i en attesterad utgiftsredovisning har samband med en allvarlig oegentlighet som inte rättats till, eller

(c) om en medlemsstat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 30 och 31.

2. Kommissionen får besluta om att dra in utbetalningar av förhandsfinansiering eller slutbetalning efter att ha gett medlemsstaterna möjlighet att inom tre månader inkomma med sina synpunkter.

3. De betalningar av förhandsfinansiering och slutbetalning som dragits in kan återupptas när kommissionen anser att medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävs.

4. Om medlemsstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder får kommissionen fatta beslut om att minska nettobeloppet eller dra tillbaka gemenskapens bidrag till det årliga programmet enligt artikel 45.

Artikel 42

Arkivering av dokument

Den ansvariga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att alla verifikationer som gäller utgifter och revisioner av det årliga programmet hålls tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten.

Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för statligt stöd skall dokumenten hållas tillgängliga under minst tre år efter det att ett årligt program avslutats. Denna period skall avbrytas antingen vid rättsliga åtgärder eller på motiverad begäran från kommissionen.

Dokumenten skall sparas antingen i original eller i form av styrkta kopior på allmänt erkända databärare.

KAPITEL VIII
FINANSIELLA KORRIGERINGAR

Artikel 43

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall medlemsstaterna bära huvudansvaret för att utreda oegentligheter. De skall agera vid alla uppenbara betydande ändringar som påverkar sättet och villkoren för genomförande eller övervakning av stöd och utföra nödvändiga finansiella korrigeringar.

2. Medlemsstaten skall göra de finansiella korrigeringar som behövs när enstaka eller systematiska oegentligheter upptäckts i åtgärder eller årliga program. Medlemsstaternas korrigeringar skall gå ut på att återvinna hela eller delar av gemenskapsbidraget. Medlemsstaten skall ta hänsyn till oegentligheternas art och omfattning och till den ekonomiska förlusten för fonden.

3. Medlemsstaterna skall i den årsrapport som skickas till kommissionen i enlighet med artikel 49.2 inkludera en förteckning över de förfaranden för indragning av stöd som inletts för det berörda årliga programmet.

   Medlemsstaternas korrigeringar skall bestå i att EU-bidraget helt eller delvis dras in och dröjsmålsränta skall betalas enligt den sats som anges i artikel 46.2 om bidraget inte återbetalats inom den tidsfrist som fastställts av medlemsstaten.

4. Beträffande systematiska oegentligheter skall medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda.

Artikel 44

Kommissionens revision och finansiella korrigeringar

1. Utan att det påverkar revisionsrättens befogenheter eller de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med nationella lagar och andra författningar, får kommissionens tjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen med minst en arbetsdags varsel utföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, beträffande insatser som finansieras av fonden samt av förvaltnings- och kontrollsystem. Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten för att få all hjälp som behövs. Tjänstemän eller behöriga företrädare från den berörda medlemsstaten får delta i kontrollerna.

   Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på platsen för att kontrollera korrektheten i en eller flera transaktioner. Kommissionens tjänstemän eller dess behöriga företrädare får delta i kontrollerna.

2. Om kommissionen, efter att ha slutfört de nödvändiga kontrollerna, finner att en medlemsstat inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 29, skall kommissionen ställa in utbetalningen av förhandsfinansieringen eller slutbetalningen enligt artikel 41.

Artikel 45

Kriterier för korrigeringarna

1. Om medlemsstaterna inte gjort några korrigeringar inom den tid som anges i artikel 41.2 och om inget annat avtalats får kommissionen inom tre månader besluta att dra tillbaka hela eller delar av gemenskapens finansiering till ett årligt program under följande förutsättningar:

   (a) Programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister vilket har äventyrat det redan utbetalade stödet från EU.

(b) Det finns utgifter i en attesterad utgiftsredovisning som inte är korrekta och som inte korrigerades av medlemsstaten innan korrigering enligt denna punkt inleddes.

(c) Någon medlemsstat har inte fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 29 innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

Kommissionen skall fatta sitt beslut med hänsyn till medlemsstatens eventuella anmärkningar.

2. Kommissionen skall basera sina finansiella korrigeringar på konstaterade enskilda fall av oegentligheter och ta hänsyn till om det gäller systematiska oegentligheter när den avgör huruvida en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering skall tillämpas. Om oegentligheten har samband med en utgiftsredovisning för vilken ett positivt utlåtande tidigare avgetts i enlighet med artikel 29.3 b i en årsrapport kommer det att förmodas att det gäller ett systematiskt problem vilket leder till en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering såvida medlemsstaten inte inom tre månader kan motbevisa detta antagande.

3. Kommissionen skall när den beslutar med vilket belopp korrigeringen skall göras ta hänsyn till oegentlighetens omfattning och till de finansiella effekterna av bristerna i de berörda årliga programmen.

4. Om kommissionen grundar sin ståndpunkt på uppgifter från externa revisorer, skall den dra sina egna slutsatser beträffande de ekonomiska följderna efter att ha granskat de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit enligt artikel 31, rapporter om anmälda oegentligheter samt eventuella svar från medlemsstaterna.

Artikel 46

Återbetalning

1. Alla återbetalningar till kommissionen skall göras före den förfallodag som anges i det återbetalningskrav som upprättas i enlighet med artikel 72 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.[63] Denna förfallodag skall vara den sista dagen i den andra månaden som följer efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning skall leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntan skall beräknas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina större refinansieringstransaktioner och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, C-serien. Den räntesats som skall användas är den som gäller den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen infaller, plus tre och en halv procentenheter.

63 EGT L 248, 16.9.2002.

Artikel 47

Medlemsstaternas skyldigheter

Kommissionens beslut om finansiell korrigering påverkar inte medlemsstatens skyldighet att genomföra återvinning enligt artikel 45.

KAPITEL IX
ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTER

Artikel 48

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen skall regelbundet utöva tillsyn över fonden i samarbete med medlemsstaterna.

2. Kommissionen skall tillsammans med medlemsstaterna regelbundet utvärdera hur relevanta, effektiva och verkningsfulla åtgärderna inom fonden har varit i förhållande till de mål som avses i artikel 2.

3. Kommissionen skall också utvärdera komplementariteten mellan fondens insatser och insatser som genomförs i enlighet med annan relevant gemenskapspolitik och andra relevanta gemenskapsinstrument och gemenskapsåtgärder.

Artikel 49

Rapporter

1. Den ansvariga myndigheten i varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att följa upp och utvärdera insatserna.

   För detta ändamål skall de överenskommelser och kontrakt som den ansvariga myndigheten ingår för att genomföra insatserna innehålla en skyldighet att regelbundet lämna in en detaljerad redogörelse för genomförandet av insatsen och om förverkligandet av målen för den.

2. Senast nio månader efter den dag då utgifterna upphör att vara bidragsberättigande enligt medfinansieringsbeslutet för varje årligt program, skall den ansvariga myndigheten överlämna en slutlig rapport om genomförandet av insatserna till kommissionen tillsammans med den slutliga utgiftsredovisning som föreskrivs i artikel 34.

3. Medlemsstaterna skall överlämna följande till kommissionen:

   (a) Senast den 30 juni 2010: en utvärdering av genomförandet av de insatser som medfinansierats av fonden.

(b) Senast den 30 juni 2012 för perioden 2007–2010 och den 30 juni 2015 för perioden 2011–2013: en utvärdering av resultaten och effekterna av de insatser som medfinansierats av fonden.

4. Kommissionen skall till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna följande:

(c) Senast den 30 juni 2009 en rapport om hur kriterierna i artikel 14 tillämpats på den årliga fördelningen av medlen mellan medlemsstaterna tillsammans med förslag på ändringar, vid behov.

(d) Senast den 31 december 2010: en delrapport om uppnådda resultat och de kvalitativa och kvantitativa aspekterna på genomförandet av fonden, eventuellt tillsammans med förslag på hur fonden kan utvecklas i framtiden.

(e) Senast den 31 december 2012 för perioden 2007–2010 och den 31 december 2015 för perioden 2011-2013: en slutlig utvärderingsrapport.

Artikel 50

Slutlig årsrapport

1. För att ge en klar överblick över genomförandet av de årliga och de fleråriga programmen skall de rapporter som avses i artikel 49.2 innehålla följande uppgifter:

(a) Hur det årliga programmet genomförts med avseende på finansiering och verksamhet.

(b) Hur långt man kommit i genomförandet av det fleråriga programmet och av prioriteringarna i förhållande till deras särskilda, verifierbara mål, med kvantifiering, om och när detta är möjligt, av de fysiska indikatorerna och indikatorerna för genomförande, resultat och effekt.

(c) Vilka åtgärder som har vidtagits av den ansvariga myndigheten i syfte att säkerställa genomförandets kvalitet och effektivitet, särskilt följande:

– Åtgärder för övervakning och utvärdering, inbegripet åtgärder för insamling av uppgifter.

– En sammanfattning av de problem av betydelse som uppstått vid genomförandet av det operativa programmet och de åtgärder som vidtagits.

– Användningen av tekniskt stöd.

– De åtgärder som vidtagits för att informera om och ge offentlighet åt de årliga och fleråriga programmen.

2. Rapporterna skall anses godtagbara om de innehåller samtliga uppgifter som förtecknas i punkt 1. Kommissionen skall inom två månader fatta beslut rörande innehållet i den årsrapport om genomförandet som den ansvariga myndigheten

lämnat in. Om kommissionen inte yttrar sig inom den fastställda tiden skall rapporten anses godkänd.

KAPITEL XSLUTBESTÄMMELSER

Artikel 51

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den gemensamma kommittén ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” (nedan ”kommittén”) som inrättas genom beslutet om inrättande av Fonden för de yttre gränserna för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna handlingsprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” ../… [64]

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 52

Översyn

Rådet skall på förslag av kommissionen göra en översyn av detta beslut senast den 30 juni 2013.

Artikel 53

Ikraftträdande

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Artikel 54

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

---

64 Insert references to decisions establishing the ERF, the External borders fund and the return fund

Utfärdat i Bryssel den [...]

På rådets vägnar
Ordförande

MOTIVERING

1. ATT UVECKLA SOLIDARITET NÄR DET GÄLLER ÅTERSÄNDANDE AV TREDJELANDSMEDBORGARE SOM VISTAS OLAGLIGEN INOM EU

1.1. Problembeskrivning och analys

Det är av central betydelse att kunna återsända tredjelandsmedborgare som inte (längre) uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på EU-medlemsstaternas territorium, antingen p.g.a. att de tagit sig in olagligt eller stannat efter det att deras visum eller uppehållstillstånd upphört att gälla, eller p.g.a. att deras asylansökan slutgiltigt har avslagits.

Det är av central betydelse att invandringspolitiken inte undergrävs och att rättsstatsprincipen, som är en av grundstenarna inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, stärks.

Att i praktiken genomföra en återvändandepolitik är emellertid en avsevärd utmaning, i synnerhet för medlemsstater med relativt låg BNP och ringa erfarenhet. Förvaltningen av återvändandepolitiken är en komplex process: det förutsätter utveckling av goda kontakter med återvändandeländerna, samtidigt som individens rättigheter och humanitära överväganden ställs mot statens intresse av att tillämpa lagen. Lagstridiga förhållanden tillåts i praktiken ofta fortgå och medlemsstaterna ådrar sig inte sällan extra löpande kostnader både när de internerar berörda under långa perioder och när de dras in i utdragna rättsprocesser om eventuell avvisning.

Alla medlemsstater har ett intresse i att minska den olagliga invandringen med hjälp av en effektiv återvändandepolitik. Inom ett område utan inre gränser kan enskilda personer i princip resa fritt. Om en medlemsstat tolererar att personer vistas olagligt på dess territorium, kan det få negativa effekter på kampen mot olaglig anställning inom hela EU, vilket i sin tur fungerar som en magnet på mer illegal invandring till EU. En effektiv återvändandepolitik inom hela EU skulle däremot kunna ha en gynnsam effekt på den allmänna invandringspolitikens trovärdighet och bidra till att tredjelandsmedborgare som vistas legalt i medlemsstaterna i högre grad accepteras.

1.2. Framtida utveckling

Med avseende på de berörda svårigheterna är det mycket troligare att medlemsstaterna klarar av dem om de agerar gemensamt snarare än enskilt – i synnerhet om de arbetar efter modeller som har lett till ett både framgångsrikt och rättvist genomförande av återvändandepolitiken i flera medlemsstater, särskilt principen om ”integrerad hantering av återvändande”, vilken syftar till att minimera risker och svårigheter.

Utöver att genomföra metoder grundade på tidigare goda erfarenheter på nationell nivå, skulle medlemsstaterna också kunna göra mer för att dela med sig av sin information om förvaltningen av återvändandeförfarandena, om personer som har varit föremål för beslut om avlägsnande, om erfarenheten av genomförandet av olika insatser och om incitament att uppmuntra frivilligt återvändande samt om villkoren i tredje länder. Slutligen skulle kostnaderna för insatser för återvändande samt för assistans och stöd i dessa länder före och efter återsändandet kunna delas mellan medlemsstaterna.

Detta måste grunda sig på en gemensam tolkning av vem som kan återsändas och hur man skall gå till väga för att genomföra återvändandepolitiken i praktiken. Kommissionen utarbetar f.n. ett förslag till direktiv om gemensamma regler om medlemsstaternas förfaranden för att återsända tredjelandsmedborgare som illegalt vistas på deras territorier. Genom direktivet kommer lika villkor för återsändandeförfaranden inom EU att införas. Sådana villkor kan inte komma åt de problem som inringats avseende effektiviteten i genomförandet av återvändandepolitiken, men kommer att utgöra ännu en viktig del av EU:s gemensamma återvändandepolitik.

Dessutom skall de insatser som får stöd från fonden genomföras i enlighet med de mänskliga rättigheterna.

I Haagprogrammet efterlyste Europeiska rådet inrättandet av en återvändandefond.

1.3. Målen för fonden

De huvudsakliga målen för fonden är följande:

- Att införa och förbättra organisationen och genomförandet av medlemsstaternas integrerade hantering av återvändande.

- Att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna inom ramen för den integrerade hanteringen av återvändande och genomförandet av denna.

- Att främja en effektiv och enhetlig tillämpning av gemensamma regler om återvändande i enlighet med den politiska utvecklingen på området.

Fonden skulle i princip kunna täcka återsändandet av både invandrare och asylsökande som fått avslag.

Fr.o.m. den 1 januari 2008 skall åtgärder för att skicka tillbaka asylsökande som fått avslag på sina asylansökningar inte längre kunna få stöd genom Europeiska flyktingfonden för att det första fleråriga programmet till fullo skall kunna genomföras inom ramen för detta beslut.

I år kommer kommissionen att inleda förberedande åtgärder på återvändandeområdet. De förberedande åtgärderna kommer att äga rum under 2005 och 2006. För att i möjligaste mån kunna beakta (de första) resultaten av dessa förberedande åtgärder förslår kommissionen att fonden öppnas först år 2008. Därför har ingen finansiering planerats för år 2007.

2. RÄTTSLIG GRUND OCH INSTRUMENTETS MOTIVERING

2.1. Val av rättslig grund

Den föreslagna rättsliga grunden för detta rådsbeslut är artikel 63.3 b eftersom lagstiftningen gäller ”åtgärder om invandringspolitik” på området ”olaglig invandring och olaglig bosättning, inbegripet återsändning av olagliga invandrare”.

I enlighet med rådets beslut av den 22 december 2004 om att vissa områden som omfattas av avdelning IV i del tre i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall styras av det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget (2004/927/EG) skall rådet agera i

enlighet med det förfarande som fastställts i artikel 251 i fördraget när åtgärder som omnämns i artikel 63.2 b vidtas.

Eftersom båda förslagen bygger på avdelning IV i EG-fördraget, ”Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer”, skall de läggas fram och anpassas i enlighet med de protokoll om Förenade kungarikets, Irlands och Danmarks ställning som är fogade till Amsterdamfördraget. Förenade kungariket och Irland får ansluta sig till åtgärden. Danmark deltar inte i antagandet av beslutet och är därför inte bundet av det och omfattas heller inte av dess tillämpning.

En solidarisk fördelning av medlen

Metoden för tilldelningen av medel till medlemsstaterna är i stort sett likadan som den som fastslås i rådets beslut om att inrätta Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2010.

För att poängtera att många medlemsstater (särskilt de nya) behöver göra vissa strukturella investeringar för att framgångsrikt kunna återbörda medborgare från tredje land som vistas olagligt på deras territorium, kommer medlemsstaterna att erhålla ett fast belopp varje år. De stater som blev medlemmar av Europeiska unionen den 1 maj 2004 kommer att få ett högre belopp under perioden 2008–2013. Beloppet kommer också att vara högre för medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen under perioden 2008–2013. Detta gäller hela perioden 2008–2013 med start året efter deras anslutning.

För att understryka solidaritetsprincipen kommer dessutom den samlade tilldelningen till medlemsstaterna att avgöras med hjälp av en fördelningsnyckel som bestämmer medlemsstaternas relativa bidrag i samband med hanteringen av återvändande. Fördelningsnyckeln bygger på två principer: en som gäller antalet tredjelandsmedborgare som är föremål för ett återvändandebeslut i vilket de åläggs eller informeras om att de skall lämna medlemsstatens territorium och en som gäller framgångsrika återvändanden i ett tidigare skede. Vad gäller den första principen kommer det totala antalet tredjelandsmedborgare som under de senaste tre åren varit föremål för ett sådant beslut att räknas samman. Det totala antalet kommer sedan ungefär motsvara antalet personer som myndigheterna överväger att avvisa under den berörda perioden. I de flesta fall förflyter naturligtvis en tid mellan beslutet och själva utresan: själva verkställigheten (genomförandet av beslut om avvisning) kan i vissa medlemsstater kräva ett särskilt beslut eller vara föremål för specifika förfaranden (vilket i vissa fall kan innebära kvarhållande före verkställigheten av avvisningsbeslutet). Genom den andra principen skulle man kunna definiera tidigare framgångsrika återvändanden. Det skulle alltså finnas en inbyggd mekanism som uppmuntrar medlemsstaterna att investera i och förbättra sin hantering av återvändande och därmed bidra till att den olagliga invandringen minskar i hela EU. Eftersom tyngdpunkten skall läggas på framtida insatser, kommer proportionen mellan de två principerna att vara 70 % respektive 30 %.

Definitionen av den personkategori som är föremål för återvändandebeslut skall i princip motsvara det kommande rådsdirektivets definition av denna kategori.

Det föreslås att tredjelandsmedborgare som har nekats inresa när de befann sig inom en medlemsstats transitområde skall undantas från denna definition. Det måste nämligen anses att dessa personer aldrig har befunnit sig på EU:s territorium och att de inte nödvändigtvis omfattas av det ovannämnda kommande rådsdirektivets bestämmelser, eftersom själva avvisningen täcks av andra instrument.

Helt i enlighet med fondens mål påverkar detta inte medlemsstaternas möjligheter att finansiera åtgärder som (också) skulle omfatta denna personkategori. Samma sak gäller när tredjelandsmedborgare frivilligt återvänder, under förutsättning att de inte har lämnat in en asylansökan och att de (ännu) inte vistas olagligt på en medlemsstats territorium.

2.2. Åtgärder som fonden skall täcka

Med avseende på fondens allmänna mål att bidra till genomförandet av en återvändandepolitik grundad på principen om integrerad hantering av återvändande, föreslår kommissionen att fonden huvudsakligen skall genomföras genom delad förvaltning med medlemsstaterna. Detta kommer att möjliggöra riktat ekonomiskt stöd i enlighet med varje medlemsstats specifika situation och behov.

För att säkerställa att fondens medel används på effektivast möjliga sätt, innehåller förslaget mycket detaljerade bestämmelser i fråga om vilka operativa mål som skall uppnås, liksom vilken typ av åtgärder som anses bidra till att dessa mål uppfylls.

3. UTVÄRDERINGAR

Hittills har det bara funnits medel på gemenskapsnivå för stöd till administrativt samarbete på området för återvändanden (Argoprogrammet). Dessa åtgärder har huvudsakligen varit inriktade på studier av bästa praxis och utbyte av sådan information mellan myndigheter och andra intressenter såsom IOM.

Kommissionen gjorde en förhandsutvärdering, som återfinns i en bilaga till förslaget.

4. SUBSIDIARITET OCH PROPORTIONALITET

Subsidiaritetsprincipen

Den grundläggande principen är att medlemsstaterna ansvarar för att utveckla och genomföra hanteringen av återvändande i alla dess enskildheter. Medlemsstaternas budgetar kommer därför även i fortsättningen att stå för huvuddelen av de medel som anslås för ändamålet. Nationella insatser för att genomföra principen om integrerad hantering av återvändande i enlighet med de gemensamma grundläggande principerna kan emellertid få stöd från fonden när det gäller hur politiken påverkar övriga medlemsstater. Därför måste det tydligt anges vilka åtgärder som kan få stöd och på vilka objektiva kriterier stödet baseras i de enskilda medlemsstaterna och vilket mervärde för gemenskapen som krävs.

Proportionalitetsprincipen

Beslutet innebär att medlemsstaterna kan få ekonomiska bidrag från fonden för sådana åtgärder som operativt bidrar till en rad angivna särskilda mål, samtidigt som respektive medlemsstat själv får välja ut vilka insatser den vill göra och hur de skall genomföras inom ramen för projekt som fastställts i samråd med kommissionen. Fonden skall vara ett strategiskt instrument som bidrar till utvecklingen av nationella strategier för återvändande. Dessutom är det nödvändigt att användningen av gemenskapsmedlen omfattas av regler som är detaljerade och enhetliga. Dessa regler bör fastställas i ett rådsbeslut, vilket är den typ av rättsakt som är lämplig för att genomföra gemenskapsprogram.

5. BUDGETKONSEKVENSER

Ingen finansiering har planerats för år 2007. I budgetplanen föreslog kommissionen att fonden skulle få ett anslag på 759 miljoner euro för 2008-2013.

Kommissionen avser att tillämpa en metod som bygger på objektiva kriterier vid fördelningen av de ekonomiska medlen mellan medlemsstaterna. För att återspegla den faktiska situationen i respektive medlemsstat gäller kriterierna i första hand ”målgruppen”. Därigenom garanteras det att utvecklingen (exempelvis i fråga om ändringar av invandringspolitiken) beaktas på vederbörligt sätt i den metod som används för den ekonomiska tilldelningen, vilket innebär att man kan vidta korrigeringar med hjälp av fonden.

2005/0049 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 b och i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,[65]

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,[66]

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,[67]

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget,[68] och

och av följande skäl:

(1) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen dels åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer, tillsammans med direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land.

(2) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 bekräftade sin vilja att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför är det nödvändigt att en gemensam europeisk politik för asyl och migration samtidigt inbegriper rättvis behandling av medborgare i tredje land och bättre hantering av migrationsflödena.

(3) En effektiv gemensam återvändandepolitik är ett nödvändigt komplement till en trovärdig laglig invandrings- och asylpolitik samt en viktig del i kampen mot olaglig invandring. Medlemsstaterna har öronmärkt avsevärda belopp för att kunna genomföra återvändandeprogram och åtgärder för tvingande återvändande. Europeiska unionens gemensamma åtgärder på området, finansierade med lämpliga ekonomiska medel från gemenskapen, skulle kunna ge medlemsstaterna behövligt stöd, betona

---

65 EUT C …
66 EUT C …
67 EUT C …
68 EUT …

nödvändigheten av att återsända olagliga invandrare och bidra till ökad solidaritet medlemsstaterna emellan.

(4) Vid rådets möte den 28 februari 2002 antogs en övergripande strategi mot olaglig invandring och människohandel i Europeiska unionen,[69] där det poängteras att politiken för återtagande och återvändande utgör en integrerad och avgörande del i kampen mot olaglig invandring. Dessutom slås det fast att inom ramen för det stärkta samarbetet mellan medlemsstaterna bör gemenskapspolitiken om återtagande och återvändande grundas på två element: gemensamma principer och gemensamma åtgärder.

(5) Rådets allmänna program för återvändande av den 28 november 2002, grundat på kommissionens meddelande av den 14 oktober 2002 om en gemenskapspolitik för återvändande av personer som vistas olagligt, gäller hela kedjan av åtgärder som vidtas vid återvändandehanteringen i medlemsstaterna. Denna kedja omfattar såväl tredjelandsmedborgares påtvingade och frivilliga återvändande som de centrala nivåerna i återvändandet, inklusive förberedelser och uppföljning.

(6) Vid sitt möte i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003 uppmanade rådet kommissionen att undersöka alla aspekter av ett separat gemenskapsinstrument för stöd till medlemsstaterna i samband med återvändande, i synnerhet de prioriteringar som fastslås i handlingsprogrammet för återvändande.

(7) I enlighet med rådets slutsatser av den 8 juni 2004, där budgetmyndigheten uppmanas att möjliggöra förberedande åtgärder och kommissionen uppmanas att beakta rådets synpunkter på utvecklingen av integrerade återvändandeplaner i nära samarbete med medlemsstaterna, inleddes förberedande åtgärder för perioden 2005 och 2006.

(8) Vid sitt möte i Bryssel den 4 och 5 november 2004 åberopade rådet Haagprogrammet för att inleda det förberedande arbetet med en Europeiska återvändandefonden (nedan kallad ”fonden”) och inrättandet av fonden 2007, med hänsyn till utvärderingen och den förberedande fasen.

(9) I november 2004 noterade rådet ordförandeskapets rapport om en analys av inrapporterad bästa praxis avseende återvändande till vissa länder. I rapporten fastslås att det finns många lösningar men också ett behov av mer praktiskt samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller återvändande. I rapporten framhålls lösningar som medför ett mer integrerat arbetssätt på såväl nationell nivå som gemenskapsnivå i fråga om både återvändandepolitik och allmän politik. Dessutom framhålls medlemsstaternas bästa praxis avseende tredjelandsmedborgare frivilliga återvändande eller utvisning av dessa till deras ursprungs- eller transitländer, såsom understödda program för frivilligt återvändande som syftar till permanent återvändande, rådgivning i samband med återvändande samt genomförande av gemensamma återvändandeoperationer, exempelvis med chartrade flygplan.

(10) Det är nödvändigt att förse kommissionen med ett instrument som är utformat för att stödja och uppmuntra de ansträngningar som görs av medlemsstaterna för att förbättra alla aspekter av återvändandehanteringen utifrån principen om integrerad

---

[69] EGT C 142, 14.6.2002, s. 23.

återvändandehantering och som syftar till att stödja ett rättvist och effektivt genomförande av gemensamma återvändanderegler, i enlighet med gemenskapens befintliga och framtida återvändandeinstrument.

(11) Under 2007 skall ingen finansiering ske genom detta instrument. Detta för att hänsyn skall kunna tas till de resultat som framgår av en rapport från kommissionen om utvärdering av de förberedande åtgärderna (2005–2006).

(12) De berörda gemensamma normerna är i synnerhet rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land,[70] och dess följdbeslut som är rådets beslut 2004/191/EG av den 23 februari 2004 om fastställande av kriterier och närmare föreskrifter för ersättning för finansiella obalanser som uppstår till följd av tillämpningen av direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land[71] samt rådets beslut 2004/573/EG av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om avlägsnande.

(13) Detta gäller också framtida gemenskapsinstrument, såsom instrument om gemensamma normer i medlemsstaterna för förfaranden vilka avser återsändande av tredjelandsmedborgare som uppehåller sig olagligt på medlemsstatens territorium, om dessa instrument är avsedda att skapa lika villkor inom Europeiska unionen för återsändandeförfaranden och därför innehåller villkor för de återsändandeåtgärder som medlemsstaterna skall vidta och gränserna för dessa.

(14) För att garantera ett konsekvent agerande från gemenskapen i fråga om återsändandet av tredjelandsmedborgare som vistas illegalt på medlemsstatens territorium, skall åtgärder som finansieras inom ramen för detta instrument vara specifikt utmärkande och komplettera åtgärder som finansieras inom ramen för Europeiska flyktingfonden och den programplanering som syftar till att stödja utvecklingssamarbete och ekonomiskt samarbete med partnerländer och partnerregioner som inte är medlemsstater eller utomeuropeiska länder och territorier.

(15) I praktiken skulle detta innebära att asylsökande som fått avslag endast skulle omfattas av åtgärderna inom ramen för detta instrument då de inte längre faller inom Europeiska flyktingfondens återvändandesegment. När Europeiska flyktingfondens första fleråriga programcykel (2005–2007) har löpt ut, skall detta instrument även täcka asylsökande som fått avslag.

(16) Detta instrument har utformats som en del av det allmänna ramprogrammet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” som inriktas på rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna vad gäller de ekonomiska effekterna av införandet av integrerad förvaltning av unionens yttre gränser och genomförandet av en gemensam asyl- och invandringspolitik enligt avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

---

[70] EGT L 149, 2.6.2001, s. 34.
[71] EUT L 60, 27.2.2004, s.55

(17) Ett av stödets viktigaste mål är stödet till integrerad hantering av återvändande på nationell nivå. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra återvändandeinsatser utifrån integrerade åtgärdsplaner för återvändande där det görs en analys av situationen i medlemsstaterna med avseende på målgrupperna, fastställs mål med avseende på planerade insatser och, i samarbete med lämpliga aktörer såsom UNHCR och IOM, erbjuds återvändandeprogram med inriktning på faktiska och permanenta återvändanden med hjälp av olika åtgärder. Vid behov skall integrerade återvändandeplaner regelbundet utvärderas och justeras.

(18) För att personer som är ålagda att lämna medlemsstatens territorium skall uppmuntras att frivilligt återvända, bör de återvändande erbjudas särskilda incitament såsom förmånsbehandling genom extra assistans i samband med återvändandet. Denna typ av frivilligt återvändande ligger i allas intresse – den återvändande kan resa tillbaka under värdiga former och myndigheterna kan lösa problemet på ett kostnadseffektivt sätt.

(19) Ur politisk synvinkel är emellertid frivilligt återvändande och påtvingat återvändande två åtgärder som är oupplösligt förbundna med varandra. Därför bör medlemsstaterna uppmuntras att inom ramen för sin hantering av återvändande se till att dessa båda metoder att bättre kompletterar varandra. Det föreligger ett uppenbart behov av att genomföra utvisningar för att värna om integriteten i såväl Europeiska unionens invandrings- och asylpolitik som medlemsstaternas invandrings- och asylsystem. Möjligheten till utvisning är en förutsättning för att säkerställa att politiken inte undergrävs och att stärka rättsäkerheten, vilken i sig är avgörande för skapandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför skall instrumentet stödja medlemsstaternas åtgärder för att underlätta påtvingat återvändande.

(20) Dessutom är det så att de största hinder som medlemsstaterna mött på återvändandeområdet uppstår i samband med utvisning. Ett avsevärt hinder är osäkerheten om de berörda personernas identitet eller avsaknaden av nödvändiga resehandlingar. Ofta försenar eller vägrar ursprungsländerna utfärdandet av resehandlingar inför återfärden p.g.a. att det saknas nationalitets- eller identitetsuppgifter. Det är inte ovanligt att olagliga invandrare gömmer eller förstör sina resehandlingar eller uppger falsk identitet eller nationalitet för att undkomma utvisning. Därför har man ofta tvingats till långdragna och kostsamma förfaranden, där den återvändande presenteras på flera ambassader eller måste genomgå språk- eller dialektanalys. Medlemsstaterna bör uppmuntras att stärka samarbetet med tredje länders konsulära tjänster och att intensifiera informationsutbytet och det operativa samarbetet både inbördes och med sådana tjänster.

(21) Slutligen är det absolut nödvändigt att det genom detta instrument riktas stöd till särskilda åtgärder, vilka genomförs av medlemsstater som anser det lämpligt, till förmån för den återvändande i ursprungslandet, främst för att se till att de verkligen återvänder till sin hemstad eller region i gott skick och dessutom för att stödja en långsiktig återanpassning i samhället. Sådana åtgärder får inte bestå av stöd till det berörda tredje landet och får endast finansieras om det rör sig om en nödvändig fortsättning på åtgärder som inletts och huvudsakligen utförts på medlemsstatens territorium inom ramen för en integrerad återvändandeplan.

(22) Den byrå som inrättades i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallad

”byrån”) har bl.a. till uppgift att tillhandahålla nödvändigt stöd för att organisera medlemsstaternas gemensamma återvändandeåtgärder och ringa in bästa praxis i fråga om förvärvande av resehandlingar och utvisning av tredjelandsmedborgare som vistats olagligt på medlemsstaternas territorium. I enlighet med detta skall byrån säkerställa att villkoren för en effektiv samordnad återvändandeåtgärd mellan medlemsstater uppfylls genom att till berörda nationella myndigheter överlåta genomförandet och organiserandet av gemensamma återvändandeåtgärder. Därför måste byrån kunna använda medel som gjorts tillgängliga i och med gemenskapsåtgärder inom ramen för detta instrument.

(23) Stöd från fonden blir mer effektivt och målinriktat om medfinansieringen av stödberättigande åtgärder bygger på strategiska fleråriga program och därmed sammanhängande årliga arbetsprogram som utformas av varje medlemsstat i samarbete med kommissionen.

(24) På grundval av de strategiska riktlinjer som antagits av kommissionen bör varje enskild medlemsstat utarbeta ett flerårigt program för sin utvecklingsstrategi, med hänsyn till dess situation och behov, vilket förhandlas tillsammans med kommissionen och beslutas av kommissionen, och utgör ramen för utformningen av de årliga programmen.

(25) Programplanering som sträcker sig över flera år bör inriktas på att förverkliga fondernas mål genom att säkerställa att nödvändiga ekonomiska resurser finns tillgängliga samt att EU:s och medlemsstaternas gemensamma åtgärder har sammanhang och kontinuitet.

(26) Flerårig programplanering skall säkerställa samordningen av detta instrument med andra befintliga ekonomiska instrument.

(27) Beträffande den delade förvaltningen enligt artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget bör villkoren för att kommissionen skall kunna utöva sitt ansvar när det gäller genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget fastställas och medlemsstaternas skyldighet att samarbeta klargöras. Genom tillämpningen av dessa villkor bör kommissionen kunna försäkra sig om att medlemsstaterna använder fonden på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning i den mening som avses i artikel 27 i budgetförordningen.

(28) Kommissionen bör fastställa en preliminär fördelning av tillgängliga åtaganden med hjälp av en metod som medger öppenhet och insyn.

(29) Som en del av det tekniska stödet bör fonden ge stöd till utvärderingar, förbättring av den offentliga förvaltningens förmåga att förvalta fonden, undersökningar, pilotprojekt och erfarenhetsutbyte som särskilt syftar till att uppmuntra innovativa metoder och arbetssätt.

(30) Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem. Därför är det nödvändigt att fastställa generella principer och vilka funktioner som alla program måste fullgöra.

(31) I varje medlemsstat är det nödvändigt att utse en enda ansvarig myndighet som skall förvalta fondens insatser och klargöra dess behörighet. Hur revisionsmyndigheten skall utses och dess arbetsuppgifter bör också klargöras. Dessutom behövs även bestämmelser om en attesterande myndighet för att garantera enhetliga kvalitetsnormer när det gäller attestering av utgifter innan dessa vidarebefordras till kommissionen. Därutöver krävs också klarhet i vilken typ av uppgifter som skall ligga till grund för utgiftsredovisningarna och vilken kvalitet dessa skall ha.

(32) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna har medlemsstaterna huvudansvaret för genomförandet av och kontrollen av åtgärderna.

(33) Medlemsstaternas skyldigheter när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem, attestering av utgifter samt förebyggande, upptäckande och korrigering av oegentligheter och överträdelse av gemenskapslagstiftningen bör fastställas för att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av deras fleråriga och årliga program. Det är särskilt viktigt att när det gäller förvaltning och kontroll fastställa det sätt på vilket medlemsstaterna skall försäkra att systemen har införts och fungerar tillfredsställande.

(34) Utan att det påverkar kommissionens befogenheter i fråga om finansiell kontroll bör samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område byggas ut och det bör fastställas kriterier som gör att kommissionen, inom ramen för sin strategi för kontroll av nationella system, kan avgöra vilka garantier de nationella revisionsorganen kan ge.

(35) Effektiviteten hos och verkningarna av de åtgärder som stöds av fonden beror också på utvärderingen av dessa. Medlemsstaternas och kommissionens ansvar i detta avseende samt de metoder som garanterar utvärderingens tillförlitlighet bör klart fastställas.

(36) Åtgärderna bör utvärderas så att deras verkan kan ses över och bedömas efter halva tiden. Utvärderingen bör integreras i uppföljningen av åtgärderna.

(37) I detta beslut fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet.[72]

(38) Den föreslagna åtgärdens mål är att förmå tredjelandsmedborgare som vistas illegalt i medlemsstaterna att återvända inom ramen för de gemensamma grundläggande principerna. På grund av åtgärdens omfattning och verkningar kan det målet bäst uppnås på gemenskapsnivå, men inte i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna. Därför får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går beslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

---

[72] EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

(39) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.[73]

(40) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark inte delta i antagandet av detta beslut, som varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I
SYFTE OCH ALLMÄNNA REGLER

KAPITEL I
SYFTE, MÅL OCH ÅTGÄRDER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I och med detta beslut inrättas Europeiska återvändandefonden (nedan kallad ”fonden”) för perioden mellan den 1 januari 2008 och den 31 december 2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” för att bidra till förstärkningen av området för frihet, säkerhet och rättvisa.

I beslutet fastställs vilka åtgärder som kan få stöd från fonden, hur den ska genomföras, vilka anslag som står till förfogande och enligt vilka kriterier de tillgängliga medlen skall tilldelas.

I beslutet fastställs förvaltningsregler för fonden som omfattar regler för finansiell förvaltning, övervakning och kontroll och som bygger på delat ansvar mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 2

Fondens allmänna mål

1 Det allmänna målet med fonden skall vara att stödja de ansträngningar som gjorts av medlemsstaterna för att förbättra alla aspekter av hanteringen av återvändande genom att tillämpa principen om integrerad hantering, med hänvisning till gemenskapslagstiftningen på området.

2. På initiativ från medlemsstaterna eller kommissionen skall fonden även bidra till att finansiera tekniskt stöd.

---

[73] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Särskilda mål

1. Fonden skall bidra till att följande särskilda mål uppnås:

   (a) Att medlemsstaterna skall inrätta och förbättra organisationen och genomförandet av sin integrerade hantering av återvändande.

   (b) Att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna inom ramen för den integrerade hanteringen av återvändande och genomförandet av denna.

   (c) Att främja en effektiv och enhetlig tillämpning av gemensamma regler om återvändande i enlighet med den politiska utvecklingen på området.

2. Integrerad hantering av återvändande skall i synnerhet innebära att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat utvecklar och genomför integrerade återvändandeplaner som

   – grundar sig på en heltäckande bedömning av situationen i medlemsstaten med avseende på målgruppen och utmaningarna med avseende på de planerade åtgärderna (exempelvis sådana som gäller förvärvande av resehandlingar och andra praktiska hinder för återvändandet). Den fördjupade bedömningen skall göras i samarbete med samtliga behöriga myndigheter och berörda parter.

   – syftar till att utarbeta ett stort antal åtgärder som uppmuntrar program till stöd för tredjelandsmedborgare som illegalt vistas på medlemsstatens territorium och som frivilligt vill återvända samt i nödvändiga fall skall genomföra ett påtvingat återvändande för sådana personer i enlighet med humanitära principer och med respekt för deras värdighet,

   – omfattar val av en målgrupp grundat på den berörda ärendehanteringen,

   – omfattar en plan eller tidtabell och, i tillämpliga fall, innehåller en periodisk utvärderingsmekanism som tillåter justeringar av planeringen och bedömningen av planens praktiska inverkan.

3. Integrerade återvändandeplaner skall i synnerhet vara inriktade på faktiska och permanenta återvändanden genom sådana åtgärder som effektiv information före avresan, researrangemang samt transitresor i återvändandelandet både för dem som återvänder frivilligt och dem som tvingas till det. För att främja frivilligt återvändande bör man så långt det är möjligt erbjuda positiva incitament för frivilligt återvändande, såsom extra stöd i samband med återresan.

   I fall där medlemsstaterna anser det lämpligt kan de också erbjuda mottagande- och reintegrationsstöd.

Artikel 4

Stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. Åtgärder som gäller målen i artikel 3.1 a, och särskilt följande, skall vara berättigade stöd från fonden:

   (a) Inrättande eller förbättring av ett effektivt, stabilt och varaktigt samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och konsulära myndigheter och tredje länders invandringsmyndigheter för att förvärva resehandlingar inför tredjelandsmedborgares återvändande och säkerställa skyndsamma och framgångsrika utvisningsförfaranden.

   (b) Främjande och underlättande av tredjelandsmedborgares frivilliga återvändande, särskilt med hjälp av understödda program för frivilligt återvändande för att garantera att återvändandet blir varaktigt.

   (c) Förenkling och genomförande av påtvingat återvändande för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstatens territorium för att öka invandringspolitikens trovärdighet och integritet samt förkorta den period som personer som väntar på utvisning är frihetsberövade.

2. Åtgärder som gäller målen i artikel 3.1 b, och särskilt följande, skall vara berättigade stöd från fonden:

   (a) Samarbete i samband med insamling av information om ursprungslandet som kan överlämnas till den person som eventuellt kommer att återvända.

   (b) Samarbete kring utvecklingen av ett effektivt, stabilt och varaktigt samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och konsulära myndigheter samt tredje länders invandringsmyndigheter, för att underlätta konsulärt bistånd vid förvärvandet av resehandlingar inför tredjelandsmedborgares återvändande och säkerställa skyndsamma och framgångsrika utvisningsförfaranden.

   (c) Utarbetande av gemensamma återvändandeplaner och genomförande av dessa, inklusive gemensamma program för frivilligt återvändande avseende vissa ursprungsländer, ursprungsregioner eller transitländer samt länder där personen tidigare bott.

   (d) Studier av den rådande situationen och möjligheter att stärka både det administrativa samarbetet mellan medlemsstater på återvändandeområdet och den roll som frivilligorganisationer kan ha i sammanhanget.

   (e) Utbyte av information, stöd och råd angående hanteringen av särskilt utsatta gruppers återvändande.

   (f) Anordnande av seminarier om bästa praxis inriktade på särskilda tredje länder eller regioner.

   (g) Gemensamma åtgärder som möjliggör mottagande av återtagna personer i ursprungsländer, länder där personen tidigare bott och transitländer.

   (h) Gemensam utveckling av åtgärder för att säkerställa varaktig reintegration av personer i ursprungslandet eller det land där de tidigare bott.

(i) Gemensamma åtgärder för att övervaka de återvändandes situation och dess hållbarhet efter återvändandet.

3. Åtgärder som gäller målen i artikel 3.1 c, och särskilt följande, skall vara berättigade stöd från fonden:

(a) Förbättring av de behöriga myndigheternas förmåga att snarast möjligt fatta kvalitativa beslut om återvändande.

(b) Förbättring av de behöriga förvaltningsmyndigheternas förmåga att verkställa eller driva igenom skyndsamma utvisningsbeslut med hänsyn till människans värdighet och gällande europeiska säkerhetsnormer för sådana åtgärder.

(c) Förbättring av domstolarnas förmåga att mer skyndsamt behandla överklagade utvisningsbeslut.

(d) Anordnande av seminarier och gemensam fortbildning om juridiska och praktiska aspekter av återvändandeinsatserna för personal inom behöriga förvaltningsmyndigheter, brottsbekämpande organ och domstolar.

(e) Förbättring av de behöriga förvaltningsmyndigheternas förmåga att faktiskt genomföra gemensamma åtgärder för ömsesidigt godkännande av gemensamma återvändandeinsatser, inklusive de rekommendationer, operativa normer och den bästa praxis som fastställts på återvändandeområdet av europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser.

4. De åtgärder som avses i punkterna 1–3 skall i synnerhet främja genomförandet av bestämmelserna i berörd gemenskapslagstiftning på området gemensam europeisk invandrings- och återvändandepolitik.

5. I åtgärderna skall hänsyn tas till den särskilda situationen för utsatta personer, t.ex. underåriga, underåriga utan medföljande vuxen, personer med funktionshinder, äldre personer, gravida kvinnor, ensamstående föräldrar med underåriga barn och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 5

Stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

Åtgärder som stöds kan omfatta följande:

– I fall av återvändande kan stöd utgå till insamlandet av information inför återvändandet, anskaffande av nödvändiga resehandlingar, kostnader för nödvändiga läkarkontroller före återvändandet, kostnader för resan och mat till de återvändande samt eskort, inklusive vårdpersonal, logi för medföljande personal, särskilda assistenter till barn eller personer med funktionshinder, kostnader för transport till slutdestinationerna i återvändandelandet samt samarbete med myndigheterna i ursprungslandet eller länder där personen tidigare bott och transitländer.

– I fall av påtvingat återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstatens territorium kan stöd utgå till kostnaderna för det tillfälliga logi som i fall av gemensamma återvändandeinsatser erbjuds de återvändande och eskorterande personal från den deltagande medlemsstaten i den organiserande medlemsstaten före avresa.

– I fall där tredjelandsmedborgare som vistas illegalt på medlemsstatens territorium frivilligt återvänder kan stöd dessutom utgå till omfattande information inför återvändandet, assistans, rådgivning och nödvändiga utgifter före återvändandet.

– Dessutom kan stöd utgå till initiala omkostnader efter återvändandet, transport av den återvändandes personliga tillhörigheter, lämpligt tillfälligt boende de första dagarna efter ankomsten till återvändandelandet – om nödvändigt på ett mottagningscentrum eller hotell – fortbildning och anställningsstöd samt ett begränsat stöd till att starta upp ekonomisk verksamhet när så är lämpligt.

– Ut- och fortbildning av personal vid behöriga förvaltningsmyndigheter, brottsbekämpande organ och domstolar, förflyttning av dessa personalkategorier från andra medlemsstater för att säkerställa effektiv och enhetlig tillämpning av gemensamma återvändandenormer och stärka samarbetet samt resor för att bedöma återvändandepolitikens resultat i tredje land.

– I fall av operativt samarbete med konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter i tredje land kan stöd utgå för att erhålla resehandlingar och säkerställa skyndsamma utvisningsförfaranden, resekostnader och logi i medlemsstaterna för personalen vid myndigheter och avdelningar med ansvar för identifieringen av tredjelandsmedborgare samt verifieringen av deras resehandlingar.

– I fall av återanpassningsåtgärder kan stöd utgå för att stärka återvändandets varaktighet enligt principen om integrerad hantering av återvändande och, när medlemsstaterna anser det nödvändigt, ekonomiska incitament och andra åtgärder, vilka på kort sikt är nödvändiga för att påskynda återanpassningen med tanke på den återvändandes personliga utveckling, såsom fortbildning, ett arbete och anställningsstöd, startstöd till ekonomisk verksamhet samt assistans och rådgivning efter återvändandet, liksom också åtgärder som gör att medlemsstaterna kan anordna ett lämpligt mottagande i det tredje landet när den återvändandepersonen kommer dit.

Artikel 6

Åtgärder av intresse för gemenskapen

1. På kommissionens initiativ får högst 7 procent av fondens tillgängliga anslag användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av intresse för hela gemenskapen (gemenskapsåtgärder) när det gäller invandring och integrationspolitik samt åtgärder för de målgrupper som avses i artikel 7.

2. För att ge rätt till stöd skall gemenskapens åtgärder särskilt uppfylla följande krav:

   (a) De skall ytterligare främja gemenskapssamarbete vid genomförandet av gemenskapslagstiftningen och god praxis.

   (b) De skall stödja inrättande av nätverk för gränsöverskridande samarbete och pilotprojekt som grundas på gränsöverskridande partnerskap mellan organ i

minst två medlemsstater och som utformats för att stimulera innovation, underlätta utbyte av erfarenheter och god praxis samt höja kvaliteten i politiken för återvändande.

(c) De skall stödja gränsöverskridande kampanjer för att höja allmänhetens medvetenhet i frågorna.

(d) De skall stödja studier samt spridande och utbyte av information med hjälp av modern teknik om bästa praxis och övriga aspekter av fonden.

(e) De skall stödja pilotprojekt och studier för att undersöka möjligheten till nya former av gemenskapssamarbete och gemenskapslagstiftning på området.

(f) De skall stödja utvecklingen av statistiska redskap, metoder och gemensamma indikatorer.

3. Det årliga arbetsprogrammet, i vilket prioriteringar fastställs för gemenskapens insatser, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 50.2.

Artikel 7

Målgrupper

1. I detta beslut avses med målgrupper alla medborgare i tredje land som olagligt vistas på en medlemsstats territorium.

2. Detta omfattar tredjelandsmedborgare som inte behöver eller inte längre behöver internationellt skydd, eftersom deras asylansökan har avslagits genom ett slutgiltigt beslut enligt respektive medlemsstats lagstiftning eller p.g.a. att deras flyktingstatus har upphävts, löpt ut eller inte förnyats (genom ett slutgiltigt beslut) i enlighet med nationell lag eller gemenskapslagstiftning.

3. Tredjelandsmedborgare är personer som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i EG-fördraget.

KAPITEL II

PRINCIPERNA FÖR STÖD

Artikel 8

Komplementaritet, konsekvens och förenlighet

1. Fonden skall ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala åtgärder och som gör att EU:s prioriteringar integreras i åtgärderna.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att stödet från fonden och från medlemsstaterna är förenligt med gemenskapens verksamhet, politik och

prioriteringar. Denna förenlighet skall anges på särskilt sätt i det fleråriga program som avses i artikel 20.

3. Insatser som finansieras av fonden skall vara förenliga med bestämmelserna i fördraget och i de akter som antagits i enlighet med dessa.

Artikel 9

Programplanering

1. Fondens mål skall nås inom ramen för två fleråriga programperioder (2008–2010 respektive 2011–2013). Det fleråriga programplanering skall omfatta de fastställda prioriteringarna samt förvaltning, beslutsfattande, revision och attestering.

2. De fleråriga program som har godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram.

Artikel 10

Insatser enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

1. Genomförandet av de fleråriga och årliga program som avses i artiklarna 20 och 22 faller under medlemsstaternas ansvar på lämplig regional nivå i enlighet med den enskilda medlemsstatens eget institutionella system. Ansvaret skall utövas i enlighet med detta beslut.

2. De resurser som kommissionen och medlemsstaterna använder skall variera beroende på EU-stödets omfattning mot bakgrund av revisionsbestämmelser. Samma variation skall också tillämpas på bestämmelser om utvärdering och rapporter om fleråriga och årliga program.

Artikel 11

Genomförande

1. Anslagen från EU-budgeten till fonden skall användas i enlighet med artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, med undantag av de gemenskapsåtgärder som avses i artikel 6 och det tekniska stöd som avses i artikel 17.

   Medlemsstaterna och kommissionen skall se till att principerna för sund ekonomisk förvaltning efterlevs.

2. Kommissionen skall utöva sitt ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget enligt följande:

   (a) Den skall kontrollera att medlemsstaterna har väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem enligt förfarandena i artikel 32.

(b) Den skall helt eller delvis avbryta eller uppskjuta betalningar enligt artiklarna 41 och 42 om de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen inte uppfyller kraven och skall tillämpa eventuella andra nödvändiga finansiella korrigeringar i enlighet med artiklarna 45 och 46.

Artikel 12

Additionalitet

1. Stödet från fonden får inte ersätta medlemsstaternas offentliga utgifter eller motsvarande.

2. Kommissionen skall, i samarbete med varje enskild medlemsstat, kontrollera additionaliteten efter halva tiden den 31 december 2012 och i efterhand senast den 30 december 2015.

Artikel 13

Partnerskap

1. Varje medlemsstat skall, i enlighet med gällande nationella regler och praxis, upprätta ett partnerskap med följande myndigheter och organ som den utser:

   (a) Behöriga regionala, lokala myndigheter, myndigheter med ansvar för urbana frågor och andra myndigheter.

   (b) Andra lämpliga organ som företräder det civila samhället, icke-statliga organisationer samt arbetsmarknadens parter.

   Varje medlemsstat skall se till att alla lämpliga organ deltar på ett brett och effektivt sätt enligt nationella regler och förfaranden.

2. Partnerskapet skall genomföras i full överensstämmelse med respektive parts institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.

   Partnerskapet skall omfatta förberedelse, genomförande, övervakning och utvärdering av de fleråriga programmen.

KAPITEL III

FINANSIERINGSRAM

Artikel 14

Sammanlagda medel

1. Det finansiella referensbeloppet för fondens genomförande skall vara 759 miljoner euro för perioden mellan den 1 januari 2008 och den 31 december 2013.

2. De årliga anslagen för fonden skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

3. Kommissionen skall utarbeta preliminära årliga fördelningar per medlemsstat i enlighet med kriterierna i artikel 15.

Artikel 15

Årlig anslagsfördelning till stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. Varje medlemsstat skall erhålla ett fast belopp på 300 000 euro från fondens årliga tilldelning.

   Detta belopp fastställs till 500 000 euro per år för åren 2008–2013 för de stater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004.

   Beloppet skall uppgå till 500 000 euro per år för medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen under 2008–2013 för den återstående delen av perioden 2008–2013 med start året efter deras anslutning.

2. Återstoden av de årliga tillgängliga medlen skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

   (a) 70 procent av det totala antalet tredjelandsmedborgare som vistas eller har vistats olagligt på medlemsstatens territorium och som är föremål för ett återvändandebeslut enligt nationell lag eller gemenskapslagstiftningen, dvs. ett förvaltnings- eller domstolsbeslut som fastslår eller förklarar att vistelsen sker olagligt och ålägger någon att återvända under de kommande tre åren.

   (b) 30 procent av det antal tredjelandsmedborgare som faktiskt har lämnat medlemsstatens territorium till följd av ett förvaltningsbeslut eller en dom om att lämna landet, oberoende av om det rör sig om en utvisning eller ett frivilligt återvändande.

3. De tredjelandsmedborgare som åsyftas i punkt 2 skall inte omfatta

   (a) tredjelandsmedborgare som av en medlemsstat vägras inresa till ett transitområde, eller

   (b) tredjelandsmedborgare som av en medlemsstat skall återföras till en annan medlemsstat, särskilt om det sker i enlighet med rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat.

4. De referensuppgifter som används skall utgöras av de senast fastställda siffrorna från Europeiska gemenskapens statistikkontor, i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

5. Om den statistik som aves i punkt 4 inte är tillgänglig skall medlemsstaterna lämna nödvändiga upplysningar.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Det ekonomiska stödet från fonden skall ges i form av bidrag.

2. De insatser som stöds av fonden skall medfinansieras från offentliga eller privata källor, skall genomföras utan vinstsyfte och skall inte berättiga till finansiering från andra källor i Europeiska gemenskapens allmänna budget.

3. Anslagen från fonden skall komplettera medlemsstaternas offentliga eller motsvarande utgifter för insatser och åtgärder som omfattas av beslutet.

4. Gemenskapen skall bidra med högst 50 procent av totalkostnaden för en särskild insats när det gäller sådana insatser som genomförs i medlemsstaterna och som avses i artikel 4.

   Denna andel får ökas till 60 procent för projekt som gäller särskilda prioriteringar i kommissionens fleråriga riktlinjer som avses i artikel 18.

   Denna andel får ökas till 75 procent i medlemsstater som omfattas av Sammanhållningsfonden.

5. Gemenskapens finansiella stöd till insatser via fonden skall i allmänhet beviljas för en period av högst tre år, under förutsättning att det görs en regelbunden granskning av uppnådda resultat.

Artikel 17

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. Fonden får på kommissionens initiativ eller för dess räkning finansiera förberedelser, övervakning, administrativt och tekniskt stöd, utvärdering, revision och kontroll som är nödvändiga för att genomföra detta beslut, dock med högst 0,20 procent av fondens årliga anslag.

2. Åtgärderna skall omfatta följande:

   (a) Undersökningar, utvärderingar, rapporter från experter och statistik, även sådana av allmän karaktär som gäller fondens verksamhet.

   (b) Åtgärder som riktar sig till parterna, fondens stödmottagare och allmänheten, särskilt informationsåtgärder.

   (c) Inrättande, drift och samkörning av datasystem för förvaltning, övervakning, kontroll och utvärdering.

   (d) Förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte som avser praxis på detta område.

Artikel 18

Tekniskt stöd från medlemsstaterna

1. På initiativ från medlemsstaten i fråga får fonden för varje årligt program finansiera förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kontroller samt åtgärder som skall öka den administrativa förmågan att genomföra fonden.

2. Det årliga belopp som anslås till tekniskt stöd får inte överstiga 4 procent av den sammanlagda årliga medfinansiering som beviljas en medlemsstat, plus 30 000 euro.

KAPITEL IV

PROGRAMPLANERING

Artikel 19

Antagande av strategiska riktlinjer

1. För varje flerårigt program skall kommissionen anta strategiska riktlinjer som anger ramen för finansiering från fonden, med hänsyn till framstegen i utvecklingen och genomförandet av gemenskapslagstiftningen om återvändande och åtgärder som gemenskapen vidtagit på området olaglig invandring samt den preliminära tilldelningen av fondens medel för den period som det fleråriga programmet avser.

2. Vad gäller de mål för fonden som anges i artikel 3.1 a och 3.1 b skall riktlinjerna särskilt bidra till att medlemsstaterna verkställer gemenskapens prioriteringar att främja

   – återsändande av tredjelandsmedborgare som saknar pass eller andra identitetshandlingar,

   – återsändande av tredjelandsmedborgare som inte omfattas av gemenskapens återtagandeavtal eller nationella bilaterala återtagandeavtal för att stärka skyldigheten enligt internationell lag att återta egna medborgare,

   – återsändande till ett visst land av tredjelandsmedborgare eller statslösa som kommer från eller har bott i det landet utan att vara medborgare där, och

   – återsändande av särskilt utsatta grupper.

   Vad gäller fondens mål som anges i artikel 3.1 c skall riktlinjerna särskilt bidra till att medlemsstaterna verkställer gemenskapens prioriteringar att främja kunskapen om gemensamma normer inom EU och en integration av dessa normer i den dagliga hanteringen av återvändande inom medlemsstaternas förvaltningsmyndigheter.

3. Kommissionen skall anta de strategiska riktlinjerna för den första fleråriga programplaneringsperioden (2008–2010) den 31 mars 2007 och riktlinjerna för den andra fleråriga programplaneringsperioden (2011–2013) den 31 mars 2010.

4. De strategiska riktlinjerna skall antas i enlighet med artikel 52.

Artikel 20

Utarbetande och godkännande av nationella fleråriga program

1. Varje medlemsstat skall för var och en av programplaneringsperioderna med utgångspunkt i de strategiska riktlinjer som nämns i artikel 19 utarbeta ett förslag till flerårigt program, som skall omfatta följande:

   (a) En beskrivning av den rådande situationen i medlemsstaten när det gäller principen om integrerad återvändandehantering, samarbetet med konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter i tredje land, de åtgärder och den politik som gäller frivilligt respektive påtvingat återvändande, inställningen till återanpassningsåtgärder och varaktigt återvändande, kapacitetsutveckling inom förvaltningsmyndigheter och domstolar samt samarbetet med andra medlemsstater i frågor som rör ovanstående.

   (b) En analys av den ifrågavarande medlemsstatens krav i fråga om samarbete med konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter i tredje land, åtgärder och politik avseende frivilligt respektive påtvingat återvändande, förhållningssättet i fråga om återanpassningsåtgärder och varaktigt återvändande, förstärkning av behöriga förvaltningsmyndigheters och domstolars kapacitet samt samarbetet med andra medlemsstater i ovanstående frågor och uppgifter om vilka verksamhetsmål som tagits fram för att tillgodose dessa behov under den period som det fleråriga programmet omfattar.

   (c) En lämplig strategi för att nå målen och prioriteringarna samt en beskrivning av vilka åtgärder som planeras för att genomföra prioriteringarna.

   (d) En redogörelse om denna strategis förenlighet med andra instrument på regional och nationell nivå samt gemenskapsnivå.

   (e) Uppgifter om prioriteringarna och deras specifika mål. Målen skall kvantifieras med hjälp av ett begränsat antal indikatorer för genomförande, resultat och verkan samt med beaktande av proportionalitetsprincipen. Med hjälp av indikatorerna skall det vara möjligt att mäta framstegen i förhållande till utgångsläget och målens effektivitet när det gäller genomförandet av prioriteringarna.

   (f) En vägledande finansieringsplan där det för varje mål och år anges fondens planerade bidrag samt det totala beloppet för offentlig eller privat medfinansiering.

   (g) Genomförandebestämmelser för det fleråriga programmet enligt följande:

– En redogörelse för att medlemsstaten har utsett alla de organ som krävs enligt artikel 25.

– En beskrivning av genomförande-, övervaknings-, kontroll- och utvärderingssystemen.

– En definition av förfarandena för penningflödena i syfte att garantera öppenhet och insyn.

– De bestämmelser som fastställts i syfte att säkerställa att det fleråriga programmet ges offentlighet.

2. Medlemsstaterna skall utarbeta varje fleårigt program i nära samarbete med de partner som avses i artikel 13.

3. Medlemsstaterna skall lämna in sitt utkast till fleårigt program till kommissionen senast fyra månader efter kommissionens meddelande om strategiska riktlinjer för den aktuella perioden.

4. Kommissionen skall bedöma förslagen till fleråriga program enligt följande kriterier:

(a) Om de är förenliga med fondens mål och de strategiska riktlinjer som avses i artikel 19.

(b) Om de är relevanta, lämpliga och vilka resultat som kan förväntas av den strategi och de verksamhetsprioriteringar som föreslås av medlemsstaten.

(c) Om det system för förvaltning och kontroll som medlemsstaten inrättat för att genomföra fondens åtgärder följer bestämmelserna i detta beslut.

(d) Om de är förenliga med gemenskapslagstiftningen, i synnerhet bestämmelser om fri rörlighet för personer och de därmed sammanhängande stödåtgärderna för kontroll av de yttre gränserna, asyl och invandring.

5. Om kommissionen anser att ett fleårigt program inte är förenligt med de strategiska riktlinjerna eller bestämmelserna i det här beslutet om förvaltnings- och kontrollsystem skall den begära att medlemsstaten ser över programförslaget i enlighet med detta.

6. Kommissionen skall, enligt det förfarande som avses i artikel 52.2, godkänna de fleråriga programmen inom fyra månader efter det att de formellt lagts fram.

Artikel 21

Översyn av fleråriga program

1. På initiativ av den berörda medlemsstaten eller av kommissionen skall fleråriga program granskas på nytt och vid behov ses över för den återstående programperioden i syfte att ta större eller annan hänsyn till EU:s prioriteringar, särskilt mot bakgrund av rådets slutsatser. Fleråriga program får granskas på nytt mot bakgrund av en utvärdering eller till följd av genomförandeproblem.

2. Kommissionen skall fatta beslut om att godkänna revision av fleråriga program snarast möjligt efter det att den berörda medlemsstaten lämnat in en formell begäran.

Artikel 22

Årliga program

1. De fleråriga program som godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram.

2. Kommissionen skall senast den 1 juli varje år meddela medlemsstaterna vilka belopp som enligt beräkningsmetoderna i artikel 15 som kan komma att tilldelas dem för påföljande år från de sammanlagda budgetanslag som beviljas i samband med det årliga budgetförfarandet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 1 november varje år till kommissionen överlämna ett förslag till årligt program för påföljande år, som upprättats i enlighet med det godkända fleråriga programmet och som bland annat omfattar följande:

   (a) Formerna för urval av de insatser som skall finansieras genom det årliga programmet.

   (b) En beskrivning av de uppgifter som skall utföras av den ansvariga myndigheten för att genomföra det årliga programmet.

   (c) Den planerade fördelningen av fondens bidrag mellan de olika insatserna inom programmet och det belopp som begärs för det tekniska stöd som avses i artikel 17 för att genomföra det årliga programmet.

4. Kommissionen skall granska medlemsstatens förslag, bland annat med hänsyn till det slutliga belopp som tilldelats fonden vid budgetförfarandet, och fatta beslut om fondens medfinansiering senast den 1 mars det aktuella året. I beslutet skall anges det belopp som tilldelats medlemsstaten och under vilken period utgifterna är stödberättigande.

KAPITEL V
FÖRVALTNINGS- OCH KONTROLLSYSTEM

Artikel 23

Genomförande

Kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta beslut och anta nödvändiga genomförandebestämmelser.

Artikel 24

Allmänna principer för förvaltnings- och kontrollsystem

De förvaltnings- och kontrollsystem för fleråriga program som medlemsstaterna inrättar skall sörja för följande:

(a) En klar och tydlig definition av de berörda förvaltnings- och kontrollorganens arbetsuppgifter samt en klar och tydlig fördelning av arbetsuppgifterna inom varje organ eller avdelning.

(b) En klar och tydlig åtskillnad av arbetsuppgifterna mellan de organ eller avdelningar som deltar i förvaltning, attestering av utgifter och kontroll samt mellan dessa arbetsuppgifter inom varje organ eller avdelning.

(c) Lämpliga anslag till alla organ eller avdelningar som genomför de uppgifter som de ålagts under den tid de åtgärder som medfinansieras via fonden genomförs.

(d) Effektiva system för internrevision av den ansvariga myndigheten och alla delegerade myndigheter.

(e) Tillförlitig och datoriserad redovisning, övervakning och ekonomisk rapportering.

(f) Effektiva system för rapportering och övervakning i de fall där uppgifterna delegeras.

(g) Utförliga manualer med rutiner för olika funktioner.

(h) Effektiv revision av att alla rutiner fungerar väl.

(i) System och rutiner som garanterar att stegen verifieringsprocessen kan följas.

(j) Förfaranden för rapportering och övervakning vid oegentligheter och återkrav av felaktigt utbetalda belopp.

Artikel 25

Utnämning av myndigheter

1. För varje flerårigt program skall medlemsstaten utnämna följande myndigheter:

(a) En ansvarig myndighet: en förvaltningsenhet i medlemsstaten eller en offentlig myndighet eller annat organ som utsetts av medlemsstaten, vilken skall ha ansvaret för att förvalta fleråriga och årliga program som får stöd från fonden och som skall sköta alla kontakter med kommissionen.

(b) En attesterande myndighet: en nationell myndighet eller instans som är oberoende av den ansvariga myndighetens tillstånd skall utses av medlemsstaten för att attestera utgiftsredovisningar och ansökningar om utbetalning innan de skickas till kommissionen.

(c) En revisionsmyndighet: en nationell myndighet eller instans som är oberoende av varje utställande avdelning inom den ansvariga myndigheten skall utses av

medlemsstaten och skall ansvara för kontrollen av att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar tillfredsställande.

(d) I tillämpliga fall en myndighet till vilken ansvaret delegerats.

(e) Ett organ för bedömning av förenligheten med gällande lagstiftning som skall utses när kommissionen tar emot förslagen till fleråriga program. Kommissionen har rätt att godkänna den revisionsmyndighet till vilken ansvaret delegerats som organ för bedömning av förenlighet när myndigheten har den kapacitet och oberoende ställning som krävs. Arbetet skall utföras enligt internationellt vedertagna normer inom revisionsområdet.

2. Medlemsstaten skall fastställa regler för sina förbindelser med dessa myndigheter och organ och för deras förbindelser med kommissionen.

3. Om inte annat följer av artikel 24 b får kontroll och attestering utföras av en och samma myndighet eller avdelning.

4. Tillämpningsföreskrifter för artiklarna 26–29 skall antas av kommissionen i enlighet med artikel 52.2.

Artikel 26

Ansvarig myndighet

1. Den ansvariga myndigheten kan vara ett statligt organ i medlemsstaten, en nationell myndighet eller en privaträttslig enhet som omfattas av medlemsstatens lagstiftning och som har en uppgift inom den offentliga sektorn. Om medlemsstaten utser en annan ansvarig myndighet än staten själv, skall medlemsstaten fastställa alla bestämmelser om sina förbindelser med denna myndighet och myndighetens förbindelser med kommissionen.

2. Den ansvariga myndigheten skall uppfylla följande minimikrav:

(a) Den skall vara en juridisk person, utom i de fall då den utgörs av ett förvaltningsorgan i medlemsstaten.

(b) Den skall ha en infrastruktur som gör att den lätt kan kommunicera med många olika användare och med de ansvariga myndigheterna i andra medlemsstater och med kommissionen.

(c) Den skall verka i en administrativ miljö där den kan utföra sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt och undvika alla jävssituationer.

(d) Den skall kunna tillämpa förvaltningsbestämmelserna för medel som har fastställts på gemenskapsnivå.

(e) Den skall ha en ekonomisk och administrativ kapacitet som är anpassad till storleken på de gemenskapsmedel den skall förvalta.

(f) Den skall ha personal med sådana språk- och yrkeskunskaper som krävs för administrativt arbete inom ramen för internationellt samarbete.

3. Medlemsstaten skall säkerställa en tillräcklig finansiering av den ansvariga myndigheten så att denna kan uppfylla sina uppgifter korrekt och utan avbrott under perioden 2007–2013.

Artikel 27

Den ansvariga myndighetens uppgifter

1. Den ansvariga myndigheten skall ansvara för att det fleråriga programmet förvaltas och genomförs effektivt, rationellt och korrekt.

Den skall särskilt

(a) samråda med berörda parter (icke-statliga organisationer, lokala myndigheter, behöriga internationella organisationer och arbetsmarknadens parter m.fl.) inom ramen för det partnerskap som inrättas enligt artikel 12,

(b) förse kommissionen med förslag till fleråriga och årliga program som avses i artikel 20 respektive 22,

(c) anordna och utlysa anbudsinfordringar och förslagsinfordringar,

(d) anordna urvalsförfaranden och tilldelningsförfaranden för medfinansiering från fonden, med hänsyn till principerna om insyn, likabehandling och förbudet mot kumulering av bidrag,

(e) ta emot utbetalningar från kommissionen och göra utbetalningar till de slutliga mottagarna,

(f) garantera samstämmighet och komplementaritet mellan medfinansiering från fonden och medfinansiering från andra berörda finansiella instrument på nationell nivå och på gemenskapsnivå,

(g) kontrollera att de medfinansierade produkterna och tjänsterna har levererats och att de redovisade utgifterna för åtgärderna faktiskt har uppstått samt att de överensstämmer med EU:s bestämmelser och nationell lag,

(h) se till att det finns ett system för att elektroniskt registrera och spara utförliga räkenskapshandlingar för varje åtgärd i det årliga programmet och att de uppgifter om genomförandet som krävs för ekonomisk förvaltning, övervakning, kontroll och utvärdering samlas in,

(i) se till att stödmottagare och andra organ som medverkar i genomförandet av åtgärder som medfinansieras av fonden antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som rör åtgärden,

(j) se till att de utvärderingar av de fleråriga programmen som avses i artikel 48 genomförs inom de tidsfrister som fastställs i detta beslut och uppfyller de kvalitetskrav som kommissionen och medlemsstaten enats om,

(k) införa rutiner för att se till att samtliga de dokument rörande utgifter och revision som krävs för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja sparas i enlighet med kraven i artikel 43,

(l) se till att revisionsmyndigheten får alla uppgifter om förvaltningen och vilka projekt som medfinansierats via fonden som krävs för den revision som skall göras enligt artikel 30.1,

(m) se till att den attesterande myndigheten inför attesteringen får all nödvändig information om de förfaranden som tillämpats och de revisioner som utförts när det gäller utgifterna,

(n) utarbeta och till kommissionen överlämna utgiftsredovisningar som attesterats av den attesterande myndigheten och ansökningar om utbetalning,

(o) lämna information och rådgivning och sprida resultaten av de åtgärder som fått stöd, samt,

(p) samarbeta med kommissionen och med de ansvariga myndigheterna i övriga medlemsstater.

5. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de insatser som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 18.

Artikel 28

Delegering av den ansvariga myndighetens uppgifter

1. När alla eller delar av den ansvariga myndighetens uppgifter har delegerats till en myndighet som skall ansvar för dessa, skall den ansvariga myndigheten noggrant ange uppgifternas omfattning och fastställa närmare förfaranden för hur uppgifterna skall genomföras, vilka skall vara förenliga med kraven i artikel 26.

2. Förfarandena skall omfatta att lämna regelbunden information till den ansvariga myndigheten om hur de delegerade uppgifterna faktiskt fullgjorts tillsammans med en beskrivning av de resurser som använts.

Artikel 29

Attesterande myndighet

1. Den attesterande myndigheten för ett flerårigt program skall göra följande:

(a) Myndigheten skall intyga att

utgiftsredovisningen är korrekt, har utarbetats med hjälp av tillförlitliga redovisningssystem och grundar sig på kontrollerbara verifikationer, och

redovisade utgifter överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har fastställts i samband med åtgärder som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler,

(b) den inför attesteringen från den ansvariga myndigheten har erhållit tillräckliga uppgifter om de förfaranden som tillämpats och de revisioner som genomförts när det gäller de utgifter ingår i utgiftsdeklarationen.

(c) den inför attesteringen tagit hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som genomförts av revisionsmyndigheten eller under dennas ansvar.

(d) den elektroniskt sparat bokföringsmaterial för utgifter som deklarerats till kommissionen.

(e) allt EU-stöd som till följd av uppdagade oegentligheter konstateras vara felaktigt utbetalt återkrävs, tillsammans med ränta i förekommande fall, att bokföra de belopp som kan återkrävas och återbetala de återvunna beloppen till kommissionen, om möjligt genom att dra av dem från den följande utgiftsredovisningen.

2. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de insatser som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 18, inom ramen för deras befogenheter enligt artikel 24.

Artikel 30

Revisionsmyndighet

1. Revisionsmyndigheten för ett flerårigt program skall

(a) säkerställa att revisioner genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet för det fleråriga programmet fungerar effektivt,.

(b) säkerställa att revision görs på ett lämpligt urval åtgärder så att de redovisade utgifterna kontrolleras och att urvalet representerar minst 10 procent av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för varje årligt program, och

(c) inom sex månader efter godkännandet av det fleråriga programmet lägga fram en revisionsstrategi för kommissionen för de organ som skall göra revision enligt punkt a och b och ange vilken metod som skall användas, hur valet bland de åtgärder som får stöd från fonden kommer att väljas ut för revision och preliminärt planera revisionerna för att revision skall göras av de mottagare som får största delen av medfinansieringen från fonden och för att revisionen skall fördelas jämnt under programperioden.

2. Om den revisionsmyndighet som utsetts enligt detta beslut är densamma som har utsetts enligt beslut ..., ... och ....,[74] eller om samma system används för två eller flera av fonderna, medger punkt 1c att en gemensam revisionsstrategi lämnas in .

3. Revisionsmyndigheten skall utarbeta en slutlig rapport om genomförandet av de årliga programmen enligt artikel 50.2. Rapporten skall omfatta följande:

   (a) En årlig kontrollrapport med resultaten av de revisioner som genomförts i enlighet med revisionsstrategin för det årliga programmet. Den ska ange alla brister som konstaterats i programmets förvaltnings- och kontrollsystem,

   (b) Ett yttrande om huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet har fungerat tillräckligt effektivt för att ge en rimlig garanti för att de utgiftsredovisningar som lämnats till kommissionen varit korrekta och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

   (c) Ett utlåtande med en bedömning av om ansökan om slutbetalning är giltig och om de underliggande transaktionerna i den slutliga utgiftsdeklarationen är lagliga och korrekta.

4. Om de revisioner som avses i punkt 1 genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten skall denna se till att detta organ i sin verksamhet har den oberoende ställning som krävs och att arbetet genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder.

5. Verksamheten vid den ansvariga myndighet eller det organ som avses i punkt 4 i samband med åtgärder som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som anges i artikel 18, inom ramen för myndigheternas befogenheter enligt artikel 24.

KAPITEL VI

KONTROLLER

Artikel 31

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna skall ansvara för en sund ekonomisk förvaltning av de fleråriga och årliga programmen samt för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

2. De skall se till att ansvariga myndigheter och delegerade myndigheter, attesterande myndigheter, revisionsmyndigheter och andra berörda organ får tillräcklig

[74] För in hänvisningar till beslut om inrättandet av fonden för de yttre gränserna och återvändandefonden.

vägledning i hur de förvaltnings- och kontrollsystem som avses i artiklarna 24–30 skall inrättas så att EU-stödet används på ett ändamålsenligt och korrekt sätt.

3. Medlemsstaterna skall förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter. De skall underrätta kommissionen om dessa och hålla kommissionen underrättad om hur de administrativa och rättsliga förfarandena fortskrider.

Om belopp som oriktigt utbetalats till en slutlig mottagare inte kan återvinnas, är medlemsstaten skyldig att ersätta Europeiska gemenskapernas gemensamma budget för förlusten.

4. I första hand skall medlemsstaterna ansvara för den ekonomiska kontrollen av insatserna och garantera att förvaltnings- och kontrollsystemen genomförs så att gemenskapsmedlen används effektivt och korrekt. De skall överlämna en beskrivning av dessa system till kommissionen.

5. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen vid insamlingen av de statistiska uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av artikel 15.

6. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1–5 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 32

Förvaltnings- och kontrollsystem

1. Innan ett flerårigt program godkänns skall medlemsstaterna se till att förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats i enlighet med artiklarna 24–30. De skall se till att systemen fungerar effektivt under hela programperioden.

2. Varje förslag till flerårigt program som lämnas till kommissionen skall av medlemsstaterna förses med en beskrivning av organisation och rutiner vid ansvariga myndigheter, myndigheter till vilka ansvar delegerats och attesterande myndigheter. Dessutom skall det framgå vilka system för internrevision som används av dessa myndigheter och organ samt av revisionsmyndigheten och alla övriga organ som utför revisioner under revisionsmyndighetens ansvar.

3. Inom tre månader efter det att varje förslag till flerårigt program har överlämnats till kommissionen skall medlemsstaterna lämna in en rapport från organet för bedömning av förenlighet med en bedömning av systemen och ett yttrande om deras förenlighet med artiklarna 24–30. Om yttrandet innehåller reservationer skall bristerna och hur allvarliga de är anges i rapporten. Medlemsstaterna skall i samråd med kommissionen utarbeta en plan för vilka korrigerande åtgärder som skall vidtas och en tidsplan för dessa.

4. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1-3 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 32 se till att medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i artiklarna 24–30 och på grundval av de årliga revisionsrapporterna i sina egna revisioner kontrollera att systemen fungerar effektivt under de fleråriga programmens genomförandeperiod.

2. Utan att det påverkar de revisioner som medlemsstaterna utför får tjänstemän från kommissionen eller behöriga företrädare för denna med minst en arbetsdags varsel göra kontroller på plats i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt, vilket kan omfatta revision av insatser som ingår i de fleråriga programmen. Tjänstemän eller andra företrädare för medlemsstaten får delta i dessa kontroller.

3. Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på plats för att kontrollera korrektheten i systemens funktion eller en eller flera transaktioner. Kommissionens tjänstemän eller dess behöriga företrädare har rätt att delta i sådana revisioner.

4. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna på lämpligt sätt informera om, ge publicitet till och följa upp fondens insatser.

5. Kommissionen skall, i samarbete med medlemsstaterna, se till att åtgärderna är förenliga med och kompletterar annan relevant gemenskapspolitik och andra relevanta gemenskapsinstrument eller åtgärder.

Artikel 34

Samarbete med medlemsstaternas kontrollorgan

1. Kommissionen skall samarbeta med revisionsmyndigheterna för de fleråriga programmen i syfte att samordna deras respektive kontrollplaner och revisionsmetoder. Dessutom skall den sörja för omedelbart utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystemen så att kontrollresurserna används på bästa möjliga sätt och onödigt dubbelarbete undviks.

   Kommissionen skall lägga fram sina synpunkter på den revisionsstrategi som lämnats in enligt artikel 30 senast tre månader, eller vid det första mötet, efter det att den har mottagit strategin.

2. När kommissionen fastställer sin egen revisionsstrategi skall den se över de fleråriga program

   (a) som följer bestämmelserna i artikel 32 utan vidare förbehåll eller där förbehåll dragits tillbaka efter korrigering, och

   (b) för vilka revisionsmyndighetens revisionsstrategi enligt artikel 30 är tillfredsställande och där kommissionens och medlemsstatens

revisioner givit rimliga garantier för att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt.

Beträffande dessa program kan kommissionen meddela de berörda medlemsstaterna att den huvudsakligen kommer att grunda sig på revisionsmyndighetens yttrande när det gäller huruvida de redovisade utgifterna är lagliga, korrekta och formellt riktiga och kommer att genomföra kontroller på plats endast under särskilda omständigheter.

KAPITEL VII

FINANSIELL FÖRVALTNING

Artikel 35

Stödberättigande utgifter - utgiftsredovisning

1. Alla utgiftsredovisningar skall innehålla uppgifter om stödmottagarens faktiska utgifter för genomförandet av åtgärderna och motsvarande bidrag av privata eller offentliga medel.

2. Utgifterna skall motsvara de utbetalningar som de slutliga mottagarna genomfört. De skall styrkas med betalda fakturor eller motsvarande handlingar.

3. En utgift berättigar till stöd från fonden endast om den faktiskt har betalats tidigast den 1 januari det år som det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 22.4 hänför sig till.

4. Följande utgifter ger inte rätt till stöd från fonden:

   – Mervärdeskatt.

   – Skuldräntor.

   – Inköp av mark för mer än 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga.

   – Logi.

5. Bestämmelserna om vilka utgifter som skall ge rätt till stöd inom ramen för de åtgärder i medlemsstaterna som medfinansieras via fonden enligt artikel 4 skall antas enligt förfarandet i artikel 52.2.

Artikel 36

Fullständiga utbetalningar till stödmottagare

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att den ansvariga myndigheten ser till att stödmottagarna får det sammanlagda beloppet av de offentliga medlen snarast möjligt. Inga

belopp får dras av eller hållas inne och inga ytterligare särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande verkan får tas ut som kan minska beloppen till stödmottagarna.

Artikel 37

Användning av euro

Alla belopp som nämns i kommissionens finansieringsbeslut, kommissionens åtaganden och betalningar samt i de attesterade utgifterna och medlemsstaternas begäran om betalning skall uttryckas och överföras i euro.

Artikel 38

Åtaganden

Gemenskapens budgetåtaganden skall göras årligen på grundval av det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 22.4.

Artikel 39

Utbetalningar - förhandsfinansiering

1. Kommissionens utbetalningar av stöd från fonderna skall ske i enlighet med budgetåtagandena.

2. Betalningarna skall ske i form av förhandsfinansiering och slutbetalning. Betalningarna skall göras till den ansvariga myndighet som medlemsstaten utsett.

3. En första förhandsfinansiering på 50 procent av beloppet i kommissionens finansieringsbeslut skall utbetalas till medlemsstaten inom 60 dagar efter det att finansieringsbeslutet fattats.

4. En andra förhandsfinansiering skall utbetalas inom tre månader efter det att kommissionen har godkänt lägesrapporten om genomförandet av det årliga arbetsprogrammet och en utgiftsdeklaration enligt artiklarna 29 a och 35 som visar att utgifterna motsvarar minst 70 procent av det första förhandsfinansieringsbeloppet. Kommissionens andra utbetalning som förhandsfinansiering får inte överstiga 50 procent av det totala belopp som tilldelats enligt beslutet om medfinansiering eller, under några omständigheter, skillnaden mellan de gemenskapsmedel som medlemsstaten faktiskt använt till de insatser som valts ut inom ramen för det årliga programmet och det första förhandsfinansieringsbeloppet.

5. All ränta som genereras av förhandsfinansieringen skall överföras till programmet i fråga och måste dras av från det belopp för offentliga utgifter som redovisas i den slutliga utgiftsredovisningen.

6. De belopp som betalas som förhandsfinansiering skall räknas av från räkenskaperna när det årliga programmet avslutas.

Artikel 40

Slutbetalningar

1. Kommissionen skall genomföra slutbetalningen under förutsättning att den har mottagit följande handlingar senast nio månader från den sista dag utgifterna ger rätt till stöd enligt det årliga beslutet om medfinansiering från fonden:

   (a) En styrkt utgiftsredovisning och en ansökan om slutbetalning eller deklaration av ersättning som utformats i enlighet med artikel 29 a och artikel 35.

   (b) Slutrapporten om genomförandet av det årliga programmet med de uppgifter som fastställs i artikel 51.

   (c) Revisionsrapporten, yttrandet och utlåtandet som avses i artikel 30.2.

   En förutsättning för slutbetalningen är att slutrapporten om genomförandet och utlåtandet om att ansökan är giltig godtas.

2. Om den ansvariga myndigheten inte lämnar in de handlingar som krävs enligt punkt 1 inom utsatt tid och i godtagbart format skall kommissionen återta de belopp i budgetåtagandet för det årliga programmet som inte använts för förhandsfinansiering.

3. Det automatiska återtagande som avses i punkt 2 skall avbrytas för det belopp som avser de berörda projekten, under den tid rättsliga förfaranden eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan pågår i medlemsstaterna när det dokument som anges i punkt 1 skulle ha lämnats in. Medlemsstaten skall i den partiella slutrapporten lämna närmare upplysningar om sådana projekt och rapportera om hur projekten fortskrider varje halvår. Inom tre månader efter det att de rättsliga förfarandena eller administrativa överklagandet avslutats skall medlemsstaten lämna in de handlingar som krävs enligt punkt 1 för de berörda projekten.

4. Den niomånadersperiod som avses i punkt 1 skall avbrytas om kommissionen beslutar att hålla inne utbetalningen av medfinansieringen till det årliga programmet enligt bestämmelserna i artikel 40. Perioden skall åter börja löpa från den dag då kommissionens beslut i artikel 40.3 har anmälts till medlemsstaten.

5. Utan att det påverkar artikel 41 skall kommissionen, inom sex månader efter mottagandet av de handlingar som avses i punkt 1, underrätta medlemsstaten om det utgiftsbelopp som godkänts av kommissionen som kan belasta fonden och om finansiella korrigeringar mellan redovisade utgifter och godkända utgifter. Medlemsstaten skall ha tre månader på sig att lägga fram sina synpunkter.

6. Senast tre månader efter det att medlemsstaten inkommit med sina synpunkter skall kommissionen fatta ett beslut om huruvida det godkända utgiftsbeloppet skall belasta fonden och betala det resterande belopp som uppstått p.g.a. skillnaden mellan de slutligen godkända utgifterna och de belopp som redan utbetalats till medlemsstaterna.

7. Beroende på vilka medel som finns tillgängliga skall kommissionen betala mellanskillnaden senast sextio dagar efter den dag då den godkänner de handlingar

som avses i punkt 1. Det resterande beloppet av budgetåtagandet skall återtas sex månader efter utbetalningen.

Artikel 41

Avbrott

1. Den delegerade utanordnaren i den mening som avses i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 skall avbryta betalningsfristen i högst sex månader om det uppstår tvivel om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar korrekt, om den delegerade utanordnaren begär ytterligare uppgifter från de nationella myndigheterna för att kunna följa upp de synpunkter som framkommit under den årliga översynen eller om denne misstänker att det finns allvarliga oegentligheter, konstaterade eller förmodade, i de redovisade utgifterna.

   Kommissionen skall omedelbart underrätta den berörda medlemsstaten och den ansvariga myndigheten om skälen till avbrottet. Medlemsstaten skall snarast möjligt vidta nödvändiga åtgärder för att rätta till situationen.

2. Sexmånadersperioden får förlängas i högst ytterligare sex månader om det krävs för att fatta ett beslut enligt artiklarna 42 och 45.

Artikel 42

Avbryta betalningar

1. Kommissionen har rätt att helt eller delvis ställa in utbetalningen av förhandsfinansieringen eller genomförandet av slutbetalning:

   (a) om det finns allvarliga brister i programmets förvaltnings- och kontrollsystem som inverkar negativt på tillförlitligheten när det gäller attesteringen av utbetalningar och för vilka det inte har vidtagits korrigerande åtgärder, eller

   (b) om utgifterna i en attesterad utgiftsredovisning har samband med en allvarlig oegentlighet som inte rättats till, eller

   (c) om en medlemsstat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 31 och 32.

2. Kommissionen har rätt att besluta att avbryta utbetalningar av förhandsfinansiering eller slutbetalning efter att ha gett medlemsstaterna möjlighet att inom tre månader inkomma med sina synpunkter.

3. De inställda betalningarna av förhandsfinansiering och slutbetalning kan återupptas när kommissionen anser att medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävs.

4. Om medlemsstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder får kommissionen fatta beslut om att minska nettobeloppet eller dra in gemenskapens bidrag till det årliga programmet enligt artikel 46.

Artikel 43

Arkivering av dokument

I varje medlemsstat skall den ansvariga myndigheten se till att alla verifikationer som gäller utgifter och revisioner av det årliga programmet hålls tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten.

Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för statligt stöd skall dokumenten hållas tillgängliga under minst tre år efter det att ett årligt program avslutats. Denna period skall avbrytas antingen vid rättsliga åtgärder eller på motiverad begäran från kommissionen.

Dokumenten skall sparas antingen i original eller i form av bestyrkta kopior på allmänt erkända databärare.

KAPITEL VIII

FINANSIELLA KORRIGERINGAR

Artikel 44

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall medlemsstaterna bära huvudansvaret för att utreda oegentligheter. De skall agera vid alla uppenbara betydande ändringar som påverkar sättet och villkoren för genomförande eller övervakning av stöd, och genomföra de nödvändiga finansiella korrigeringarna.

2. Medlemsstaten skall genomföra de finansiella justeringar som behövs när enstaka eller systematiska oegentligheter upptäckts i åtgärder eller årliga program. Medlemsstaternas justeringar skall gå ut på att återvinna hela eller delar av EU-bidraget. Medlemsstaten skall ta hänsyn till oegentligheternas art och omfattning och till den ekonomiska förlusten för fonden.

   Medlemsstaterna skall i den årsrapport som översänds till kommissionen i enlighet med artikel 50.2 inkludera en förteckning över de förfaranden för indragning av stöd som inletts för det berörda årliga programmet.

   De finansiella korrigeringarna skall bestå i en indragning av hela eller delar av fondens bidrag till de berörda insatserna och skall medföra dröjsmålsränta enligt den räntesats som föreskrivs i artikel 47.2 om beloppet inte återbetalats inom den tid som fastställts av medlemsstaten.

3. Beträffande systematiska oegentligheter skall medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda.

Artikel 45

Kommissionens kontroller och finansiella justeringar

1. Utan att det påverkar revisionsrättens befogenheter eller de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med nationella lagar och andra författningar, får kommissionens tjänstemän eller andra företrädare för kommissionen med minst tre arbetsdagars varsel utföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, av de insatser som finansieras av fonden samt av förvaltnings- och kontrollsystem. Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten för att få all hjälp som behövs. Tjänstemän eller andra behöriga företrädare för den berörda medlemsstaten får delta i kontrollerna.

   Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på plats för att kontrollera korrektheten i en eller flera transaktioner. Kommissionens tjänstemän eller behöriga företrädare för denna har rätt att delta i dessa kontroller.

2. Om kommissionen, efter att ha slutfört de nödvändiga kontrollerna, finner att en medlemsstat inte uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 31, skall kommissionen ställa in utbetalningen av förhandsfinansieringen eller slutbetalningen enligt artikel 42.

Artikel 46

Kriterier för justeringarna

1. Om medlemsstaterna inte gjort några justeringar inom den tid som anges i artikel 42.2 och om inget annat avtalats, har kommissionen rätt att inom tre månader besluta att dra tillbaka hela eller delar av gemenskapens finansiering till ett årligt program om

   (a) programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister vilket har äventyrat det redan utbetalade stödet från EU.

   (b) det finns utgifter i en attesterad utgiftsredovisning som inte är korrekta och som inte korrigerades av medlemsstaten innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

   (c) en medlemsstat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 31 innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

   Kommissionen skall fatta sitt beslut med hänsyn till medlemsstatens eventuella anmärkningar.

2. Kommissionen skall grunda sina finansiella korrigeringar på konstaterade enskilda fall av oegentligheter och beakta om det gäller systematiska oegentligheter när den avgör huruvida en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering skall tillämpas. Om oegentligheten har samband med en utgiftsredovisning för vilken ett positivt utlåtande tidigare avgetts i enlighet med artikel 30.3 b i en årsrapport kommer det att förmodas att det gäller ett systematiskt problem vilket leder till en

korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering såvida medlemsstaten inte inom tre månader kan motbevisa detta antagande.

3. När kommissionen beslutar med vilket belopp korrigeringen skall göras, skall den ta hänsyn till oegentlighetens omfattning och till de finansiella effekterna av bristerna i de berörda årliga programmen.

4. Om kommissionen grundar sin ståndpunkt på uppgifter från externa revisorer, skall den dra sina egna slutsatser beträffande de ekonomiska följderna efter att ha granskat de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit enligt artikel 32, rapporter om anmälda oegentligheter samt eventuella svar från medlemsstaterna.

Artikel 47

Återbetalning

1. Alla återbetalningar till kommissionen skall göras före den förfallodag som anges i det återbetalningskrav som upprättas i enlighet med artikel 72 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.[75] Denna förfallodag skall vara den sista dagen i den andra månaden som följer efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning skall leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då återbetalning sker. Räntan skall beräknas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina större refinansieringstransaktioner och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, C-serien. Den räntesats som skall användas är den som gäller den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen infaller, plus tre och en halv procentenheter.

Artikel 48

Medlemsstaternas skyldigheter

Kommissionens beslut om finansiell justering påverkar inte medlemsstatens skyldighet att genomföra återvinning enligt artikel 46.

KAPITEL IX

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTER

Artikel 49

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen skall regelbundet övervaka fonden i samarbete med medlemsstaterna.

---

[75] EGT L 351, 28.12.2002.

2. Kommissionen skall, tillsammans med medlemsstaterna, regelbundet utvärdera fonden med avseende på hur relevanta, effektiva och verkningsfulla insatserna har varit i förhållande till de mål som avses i artikel 2.

3. Kommissionen skall också bedöma komplementariteten mellan insatser genomförda inom fondens ram och insatser genomförda i enlighet med gemenskapens övriga berörda politik, instrument och åtgärder.

Artikel 50

Rapporter

1. Den ansvariga myndigheten i varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att övervaka och utvärdera insatserna.

   För detta ändamål skall de överenskommelser och kontrakt som den ansvariga myndigheten ingår för att genomföra insatserna innehålla en skyldighet att regelbundet lämna in en detaljerad redogörelse för genomförandet av insatsen och om förverkligandet av målen för den.

2. Inom nio månader efter den dag då utgifterna upphör att vara stödberättigande enligt medfinansieringsbeslutet för varje årligt program, skall den ansvariga myndigheten överlämna en slutlig rapport om genomförandet av insatserna till kommissionen tillsammans med den slutliga utgiftsdeklaration som avses i artikel 35.

3. Medlemsstaten skall senast den 30 juni 2012 (för perioden 2008–2010) och den 30 juni 2015 (för perioden 2011–2013) till kommissionen lämna en utvärdering av resultaten och effekterna av de insatser som medfinansierats av fonden.

4. Kommissionen skall till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén överlämna följande:

   (a) Senast den 30 juni 2010 en rapport om hur kriterierna i artikel 15 tillämpats på den årliga fördelningen av medlen mellan medlemsstaterna och, vid behov, förslag på ändringar.

   (b) Senast den 31 december 2010 en delrapport om uppnådda resultat och de kvalitativa och kvantitativa aspekterna på genomförandet av fonden, tillsammans med förslag på hur fonden kan utvecklas i framtiden.

   (c) Senast den 31 december 2012 (för perioden 2008–2010) och den 31 december 2015 (för perioden 2011–2013) en slutlig utvärderingsrapport.

Artikel 51

Slutlig årsrapport

1. De rapporter som avses i artikel 50.2 skall innehålla följande uppgifter så att de ger en klar överblick över genomförandet av de årliga och de fleråriga programmen:

   (a) Hur det årliga programmet genomförts med avseende på finansieringen och verksamheten.

   (b) Hur långt man kommit i genomförandet av det fleråriga programmet och av prioriteringarna i förhållande till deras särskilda, verifierbara mål, med kvantifiering, om och när detta är möjligt, av de fysiska indikatorerna och indikatorerna för genomförande, resultat och verkan.

   (c) De åtgärder som har vidtagits av den ansvariga myndigheten i syfte att säkerställa genomförandets kvalitet och effektivitet, särskilt följande:

      – Åtgärder för övervakning och utvärdering, inbegripet åtgärder för insamling av uppgifter.

      – En sammanfattning av de problem av betydelse som uppstått vid genomförandet av det operativa programmet och de åtgärder som vidtagits.

      – Användningen av tekniskt stöd.

      – De åtgärder som vidtagits för att informera om och ge offentlighet åt de årliga och de fleråriga programmen.

2. Rapporterna skall anses godtagbara om de innehåller samtliga uppgifter som förtecknas i punkt 1. Kommissionen skall inom två månader fatta beslut rörande innehållet i den årsrapport om genomförandet som den ansvariga myndigheten lämnat in. Om kommissionen inte yttrar sig inom den fastställda tiden skall rapporten anses godkänd.

KAPITEL XSLUTBESTÄMMELSER

Artikel 52

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den gemensamma kommittén ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” (nedan kallad ”kommittén”) som tillsätts genom beslutet om inrättandet av fonden för de yttre gränserna under perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” .../… [76]

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i detta beslut.

[76] För in hänvisningar till beslut om inrättandet av fonden för de yttre gränserna och återvändandefonden.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 53

Översyn

Europaparlamentet och rådet skall på förslag av kommissionen göra en översyn av detta beslut senast den 30 juni 2013.

Artikel 54

Ikraftträdande

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2008.

Artikel 55

Beslutets adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

1. NAME OF THE PROPOSAL:

Programme "Solidarity and Management of Migration Flows "

Proposal for a Council Decision establishing the "European Refugee Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Council Decision establishing the "European Fund for the Integration of Third-Country nationals" for the period 2007-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "European Return Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "External Borders Fund" for the period 2007-2013

2. ABM / ABB FRAMEWORK

1802 – External Frontiers, visa policy and free movement of people

1803 – Common Immigration and Asylum Policies

3. BUDGET LINES

3.1. Budget lines (operational lines and related technical and administrative assistance lines (ex- B.A lines)) including headings :

Financial Perspectives 2007 - 2013: Heading 3.

3.2. Duration of the action and of the financial impact:

2007-2013

3.3. Budgetary characteristics (*add rows if necessary*) :

Budget line	Type of expenditure		New	EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
European Refugee Fund	**Non-**	**Diff**	**NO**	**NO**	**No**	No **3**

	comp					
Integration of Third-country nationals	**Non-comp**	**Diff**	**Yes**	**NO**	**No**	No **3**
European Return Fund	**Non-comp**	**Diff**	**Yes**	**NO**	**No**	No **3**
External Borders Fund	**Non-comp**	**Diff**	**Yes**	**NO**	**No**	No **3**

4. SUMMARY OF RESOURCES

4.1. Financial Resources (Current Prices)

4.1.1. Summary of commitment appropriations (CA) and payment appropriations (PA)

EUR million (to 3 decimal places)

Expenditure type	Section no.		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 -…	Total
Operational expenditure (8.1)											
Commitment Appropriations (CA)	European Refugee Fund	a	60,000	140,000	140,000	150,000	200,000	204,200	208,600		1.102,800
	Emergency measures	a	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	a	95,000	126,000	205,000	265,000	305,000	360,000	400,000		1.756,000

	European Return Fund	a	0,000	39,000	60,000	100,000	150,000	200,000	200,000		749,000
	External Borders Fund	a	170,000	170,000	220,000	285,000	320,000	400,000	570,000		2.135,000
Payment Appropriations (PA)	European Refugee Fund	b	54,771	105,000	150,000	145,000	175,000	202,100	206,400	64,529	1.102,800
	Emergency measures	b	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	b	47,500	110,500	165,500	235,000	285,000	332,500	380,000	200,000	1.756,000
	European Return Fund	b	0,000	19,500	49,500	80,000	125,000	175,000	200,000	100,000	749,000
	External Borders Fund	b	85,000	170,000	195,000	252,500	302,500	360,000	485,000	285,000	2.135,000
Administrative expenditure within reference amount (8.2.4)											
Technical & administrative assistance (NDA)	European Refugee Fund	c	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800		11,200

Technical & administrative assistance (NDA)	Emergency measures	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,400
Technical & administrative assistance (NDA)	Integration of Third-country Nationals	c	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900		15,000
Technical & administrative assistance (NDA)	European Return Fund	c	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050		10,000
Technical & administrative assistance (NDA)	External Borders Fund	c	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650		17,000
TOTAL REFERENCE AMOUNT											
Commitment Appropriations		**a+c**	**339,000**	**492,000**	**642,000**	**818,000**	**994,000**	**1.183,000**	**1.398,000**		**5.866,000**
Payment Appropriations		**b+c**	**201,271**	**422,000**	**577,000**	**730,500**	**906,500**	**1.088,400**	**1.290,800**	**649,529**	**5.866,000**
Administrative expenditure not included within reference amount											
Human resources and associated expenditure (NDA)	8.2.5	d	7,587	8,856	10,044	11,232	12,420	13,392	13,608		77,139

Administrative costs, other than human resources and associated costs, not included in reference amount (NDA)	8.2.6	e	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808		5,292
Total indicative financial cost of intervention											
TOTAL CA including cost of Human Resources		a+c+d+e	347,263	501,588	652,790	829,993	1.007,197	1.197,184	1.412,416		5.948,431
TOTAL PA including cost of Human Resources		b+c+d+e	209,534	431,588	587,790	742,493	919,697	1.102,584	1.305,216	649,529	5.948,431

Co-financing details

If the proposal involves co-financing by Member States, or other bodies (please specify which), an estimate of the level of this co-financing should be indicated in the table below (additional lines may be added if different bodies are foreseen for the provision of the co-financing):

EUR million (to 3 decimal places)

Co-financing body		Year n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 and later	Total
……	f							
TOTAL CA including co-financing	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Compatibility with Financial Programming

X Proposal is compatible with next financial programming 2007-2013

☐ Proposal will entail reprogramming of the relevant heading in the financial perspective.

☐ Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement[77] (i.e. flexibility instrument or revision of the financial perspective).

4.1.3. Financial impact on Revenue

☐ Proposal has no financial implications on revenue

x Proposal has financial impact – the effect on revenue is as follows:

NB: All details and observations relating to the method of calculating the effect on revenue should be shown in a separate annex.

[77] See points 19 and 24 of the Interinstitutional agreement.

EUR million (to one decimal place)

Budget line	Revenue	Prior to action [Year n-1]	Situation following action						
			2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	a) Revenue in absolute terms		3.7	3.7	4.8	6.2	7	8.8	12.5
	b) Change in revenue	*Δ*							

(Please specify each revenue budget line involved, adding the appropriate number of rows to the table if there is an effect on more than one budget line.)

The Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "*External Borders Fund*" constitutes a development of the Schengen acquis within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen acquis.

This Decision also constitutes a development of the provisions of the Schengen *acquis* within the meaning of the Agreement signed by the European Union, the European Community and the Swiss Confederation on the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.

Contribution : 2,19 % (2004 figures).

4.2. Human Resources FTE (including officials, temporary and external staff) – see detail under point 8.2.1.

Annual requirements	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total number of human resources	70,25	82	93	104	115	124	126

5. CHARACTERISTICS AND OBJECTIVES

5.1. Need to be met in the short or long term

5.1.1. European Refugee Fund :

The existing financial instrument supporting the implementation of the common asylum policy is the European Refugee Fund. Its objective is set by the Treaty establishing the European Community (Article 63.2.b): to promote a balance of efforts between Member States in receiving and bearing the consequences of receiving refugees and displaced persons.

More specifically, the aim of the ERF is to express solidarity at Community level and to alleviate the pressures felt by Member States most affected by reception of refugees and displaced persons in facing the consequences of this reception, which includes reception conditions during asylum procedure (and ensuring fair and efficient asylum procedure), integration of recognised refugees and promoting voluntary return solutions for rejected asylum seekers and refugees who wish to return to their country of origin. Furthermore, the European Refugee Fund is one of the instruments of a Common Asylum policy, and as such the measures supported by the Fund should seek to complement and support EU legislation in order to support the progressive implementation of a Common Asylum System at all levels (common legislation and development of common best practices).

The ERF is an important part of an overall policy for building a common European asylum policy. Reducing divergence between asylum systems and progressive implementation of common standards at EU level will have a cost, which will be greater for Member States with larger number of asylum seekers and refugees, but also to new Member States. The Community should contribute to correcting those imbalances and to supporting Member States in complying with their obligations[78]. Finally, account must also be taken of the other objectives being formulated in related policies, such as the integration of third country nationals and management of illegal immigration.

5.1.2. Integration of Third-country nationals :

The common basic principles adopted by Governments at the JLS Council on 19 November 2004 underline the need for a holistic approach to integration of migrants. It is stated that not only within Member States but also at the European level, steps are needed to ensure that the focus on integration is a mainstream consideration in policy formulation and implementation, while at the same time specific policies for integrating third-country nationals are being developed.

---

[78] In drawing the impact assessment, and formulating the policy options available, account has been taken of previously established objectives underlying the European Refugee Fund and their likely achievement. Account also has to be taken of completion of other objectives (legislation) and the level of complementarity already achieved or soon to be achieved with these.

In accordance with the common basic principles, the specific policies for integrating legally residing immigrants in Member States, envisage to:

- Provide opportunity for immigrants and create incentives to integrate and overcome language difficulties and/or problems relating to understanding the norms, values and traditions of the host society or satisfying job requirements;

- Be pro-active in the design and implementation of national introduction programmes and activities, the capacity building of migrant organisations and of their interlocutors at all level of government;

- Recognise new challenges in migratory pressure and address them through a successful integration strategy, either because the Member States concerned have only been welcoming immigrants over the last few years, such as the Member States in the south of the EU, or because they are at the eve of a period of more immigration, as is the case in some of the new Member States;

- Overcome shortcomings in infrastructure at local, regional and national levels to deal with migratory inflows, and promote coherence between policy design and its implementation on the ground;

- Combat intolerance and prejudice among the host population, and to raise awareness of the importance of diversity in society, including among public and private sector service providers;

- Promote dialogue and consultation between political decision makers and local communities on the challenges faced by migrants, about their needs and circumstances and about ways of improving their position.

To achieve such policies, in particular to promote the integration of third country nationals having recently arrived and been admitted by a Member State to reside in its territory, the following specific objectives should be pursued, turning into concrete action the common basic principles:

(1) Facilitate the organization and implementation of admission programmes for economic migrants, strengthening their integration component and anticipating the needs of third-country nationals.

(2) Contribute to the organisation and implementation of introduction programmes and activities for third country nationals, by way of capacity building, policy development and implementation.

(3) Increase civic, cultural and political participation of third country nationals in the host society, in order to promote their active citizenship and recognition of fundamental values.

(4) Strengthen the capacity of Member States' public and private service providers to interact with third country nationals and their organizations and to answer better the needs of different groups of third country nationals

(5) Strengthen the ability of the host society to adjust to increasing diversity by targeting integration actions at the host population.

(6) Strengthen the capacity of Member States to monitor and evaluate integration policies.

5.1.3. European Return Fund

The policy objective in this area is to support and encourage Member State efforts to improve the management of the return of illegal third country nationals in all aspects, taking account of Community legislation in this area.

In particular, the following specific objectives should be pursued:

1. to promote the introduction of integrated return management procedures by all Member States and to improve the operation and organisation of existing procedures;

2. to strengthen co-operation between Member States in the conception and implementation of integrated return management procedures and practices;

3. to ensure the effective and uniform application of common standards on return.

These aims will be pursued through actions such as:

- the development of effective and lasting operational co-operation between Member State authorities and consular and immigration services in third countries, with a view to facilitating the receipt of travel documents for the return of third country nationals and ensuring speedy and successful removal procedures;

- developing co-operation between Member States in the collection and dissemination of information on their country of origin to potential returnees;

- increasing the number of illegal migrants opting to return voluntarily by encouraging this through better targeted and more attractive assisted voluntary return programmes and other means;

- simplifying enforced return procedures and improving the capacity of courts to deal with cases, with a view to reducing the period of detention of those awaiting forced removal without infringing their basic rights;

- formulating joint integrated return plans, including implementing joint voluntary return programmes in respect of particular countries or regions and arranging joint flights, thus reinforcing the message of an effective management of migration flows by the EU;

- implement joint return operations, thus making better use of existing national resources and expertise for the common good of the fight against illegal immigration throughout the EU

- encouraging exchange of information, support, advice and best practice between Member States in dealing with the return of people to specific countries and/or of particularly vulnerable groups;

- establishing joint arrangements for the reception of those returning in countries of origin, former residence or transit in co-operation with the countries concerned;

- developing measures to ensure the effective reintegration of people in their country of origin or former residence after they return;

- improving the capacity of competent authorities to enforce removal decisions with full respect for the rights of the people concerned and for their dignity in accordance with relevant EU standards;

- ensuring the provision of specific assistance to vulnerable groups such as children, the elderly, people with disabilities, pregnant women and those who have been subjected to torture, rape or other serious forms of psychological, physical or sexual violence.

5.1.4. External Borders Fund

Given the uneven division of responsibility between Member States for controlling the external borders of the EU, the policy objectives to achieve are:

1. to improve the efficiency of controls and thereby the effectiveness of the management and protection of external borders in order to reduce illegal entry and increase the security of the internal EU area of free movement;

2. to make it easier and faster for authorised travellers to enter the EU in conformity with the Schengen acquis while protecting the EU against illegal entry;

3. to achieve a uniform application of the EU law by Member States and an overall efficiency of national border guards in carrying out their tasks in accordance with EU law;

4. to enhance the efficiency of the issuing of visas and the implementation of other pre-frontier checks.

These general aims can be translated into a series of specific and operational objectives of which the key ones, in terms of added value and cost-effectiveness for the European Union, would be the following:

- improving efficiency of control and surveillance measures through the use of state of the art technological means;
- establishing the necessary infrastructures to improve efficient flow management at border crossing points;
- enhancing the capacity of the human resources allocated to border management, for instance by implementing the common core curriculum to be set up by the Agency;
- improving the coordination and information exchange at national level for all relevant authorities involved in securing effective border control;
- reducing as much as possible illegal entries at external borders through operations in third countries, in cooperation with these countries;
- enhancing the coordination and cooperation between Member States as regards the implementation of the common visa policy.

5.2. Value-added of Community involvement and coherence of the proposal with other financial instruments and possible synergy

5.2.1. European Refugee Fund

The discussion on the policy options available to achieve solidarity in the field of asylum policy was inevitably influenced by the existing financial instrument, the European Refugee Fund. At the time of its renewal last year, different options have been considered The above assessment on the different model is valid to date. The current proposal will therefore merely extend the programming period of the ERF II until the end of the new financial perspectives, i.e. to change its end date from end 2010 to the end of 2013.

Moreover, to take into account the establishment of the Return Fund, the need for an adjustment of the strand on return in the European Refugee Fund was considered necessary.

Currently, the European Refugee Fund supports actions for the voluntary return of persons who have applied for international protection or who are enjoying international protection in the Member States. In practice, in terms of returns, this covers a wide spectrum of situations, from those who, having been granted refugee status, decide to return to their countries of origin to those who decide to return because they have had applications refused and have few prospects in the Member State and who, in the absence of alternatives, decide to avail themselves of the arrangements made to facilitate voluntary return.

The following options were examined:

1. To leave the ERF as it is and limit the Return Fund to illegal immigrants;

2. To exclude all return measures relating to asylum seekers, refugees and other beneficiaries of protection from the ERF and to transfer support for such measures to the Return Fund;

3. To only transfer the support for measures relating to rejected asylum seekers to the Return Fund and maintain the support by the ERF for the voluntary return of asylum seekers and persons benefiting from international protection

The third option was the chosen option

5.2.2. Integration of Third-country nationals

Following the adoption of the legislative framework establishing a common immigration policy and in view of the solidarity provision in the new Constitutional Treaty, setting-up a financial instrument would provide support and incentives for the Member States to develop integration policies for integration of third-country nationals admitted in accordance with the legislative framework laid down in both national and Community law.

Here, different models for financial support were considered:

1. Integration of third-country nationals is funded via joint projects and Community actions (e.g. the ARGO framework model or the INTI programme):

2. Integration of third-country nationals is solely funded within a mainstreaming instrument, such as the European Social Fund (ESF)

3. Integration of third-country nationals is funded within a separate instrument expressing solidarity between Member States on the basis of the number of third country nationals legally present in the Member States.

The ex ante evaluation demonstrated the need to opt for a separate instrument on integration for third country nationals in complementarity with the ESF mainstreaming approach. To respond to the specific challenges in the area of integration of third-country nationals, the instrument would intervene in six specific areas:

- Improving the implementation of admission programmes. Facilitating a rapid and smooth integration of those migrants who have been explicitly invited to contribute to Member States' societies. In many Member States it is recognised that these persons in particular provide a valuable contribution to economic growth. Their arrival is commonly seen as important to counteract the prospective decline in the EU's work force in future years. Action should be taken to prepare their integration even before they arrive in the territory of the Member States.

- The implementation of introduction programmes and introductory activities. The early stages of a third country national's residence in the Member State are of particular importance. Introduction programmes and activities express the investment host societies are willing to make in the future, by: providing opportunity for migrants to learn the language of the host country to learn about ways of doing things, so increasing their chances of being self-sufficient as soon as possible finding employment; increasing the incentive and motivation for migrants to integrate; making it easier for young migrants, in particular, to integrate and so prevent identity problems and reduce delinquency: facilitating the development of targeted and flexible integration policies and activities, taking account of the special needs of third-country nationals and encouraging the development of new and innovative approaches to integration.

- Promoting active citizenship through civic, cultural, religious and political participation. These activities can contribute by increasing the knowledge of migrants of the history, traditions, norms, values and local customs of the host society, facilitating the dialogue between different religious communities; encouraging migrants to take responsibility and an active part in local community life, increasing their understanding of political processes and encouraging them to participate in decision making processes and increasing their possibilities of applying for citizenship. In short, active citizenship can highlight skills and open up avenues to third country nationals to realise their full potential in host societies.

- Supporting capacity building in public and private sector service providers in Member States. Much interaction between third country nationals and other citizens takes place in such mainstream organisations as schools, hospitals, communal housing societies etc. Opening up these providers through diversity management will reinforce the motivation and willingness of third country nationals to participate in society. This can be achieved by: making service providers more aware of diversity issues and helping them to develop inter-cultural communication skills; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity.

- Helping society to adjust to diversity by making the host population more aware of the true facts about migration and about the people concerned, increasing tolerance towards other cultures and religions and so helping to strengthen social cohesion, increasing dialogue and interaction between migrants and the host population and actively involving private bodies (including SME) in the integration process.

- Policy development, monitoring and evaluation of policies and strategies by: stimulating the collection of relevant data on migration in the Member States so

providing the basis for informed discussion and decision-making; ensuring that the effectiveness of integration efforts are assessed on an ongoing basis and that programmes are responsive to immigrants needs; enabling policy-makers across the EU to learn from past experience not only of policies pursued in their own countries but also of those pursued elsewhere, so helping to improve the policies implemented in the future across Member States.

The Integration Fund will build on past experience, namely the pilot projects on integration of third country nationals (INTI) started in 2002 with a budget of € 4 million. Nearly 300 applications were received in the first two years, applying for more than € 85 million whereas the total budget available was only €10 million.

The pilot projects complement the policy outlined in the Communication on Immigration, integration and employment adopted in June 2003 in which the Commission presented its views on how to elaborate comprehensive and multi-dimensional policies on the integration of legally residing third-country nationals. According to the Communication integration policy should be based on two fundamental underlying principles: First of all that the principle of subsidiarity prevails clearly demonstrating that the primary responsibility for the elaboration and implementation of integration policies lies with the Member States, and secondly, the holistic approach which will ensure integration of immigrants into all aspects of society and which requires that a two-way approach - implying that the responsibility for integration lies both with the receiving society as well as with the arriving immigrant - is applied. The pilot projects supports networks and the transferral of information and good practices between Member States, regional and local authorities and other stakeholders in order to facilitate open dialogue and identify priorities for national integration policies and the actions also support new innovative projects which promote integration of third-country nationals.

To continue the encouragement of a more structured policy development in the field of integration as initiated by INTI, the financial instrument should be complemented by actions facilitating co-operation between Member States and exchange of best practices (Community actions).

The Integration Fund will work in complementarity with the ESF and the ERF.

5.2.3. European Return Fund

A distinct fund established with the particular objective of supporting an integrated return management policy seems best equipped to achieve the objectives set out above. By creating a separate instrument which is targeted at return, the specific problems identified with respect to persuading or coercing illegal migrants to leave the country in which they are residing can be addressed.

The Return Fund will need to work in complementarity with the other financial instruments mentioned in the extended impact assessment – the ERF, AENEAS– each of which addresses specific aspects of the return to their country of origin or former residence.

The European Return Fund will seek to promote the development of integrated set of return measures aiming at putting in place in Member States an effective programme. This should cover all phases of the return process, from the pre-departure phase and the return as such to the reception and reintegration in the country of return and should be tailored to take account of the specific situation in different countries. At the basis of such a programme should be an analysis of the situation in the Member State(s) with respect to the targeted population, a realistic assessment of the potential for return and the cooperation with the countries of return, a planning and evaluation mechanism with respect to the return process of the targeted population and cooperation throughout the process with relevant stakeholders at national, European and international level, such as UNHCR and IOM.

Priority should be given to cooperation between Member States to secure such an approach, given the cost-effectiveness and the synergies involved.

Accordingly, the measures to be supported, when they form part of such an integrated return approach, would include:

- *In all cases*: the procurement of indispensable travel documents, costs of necessary pre-return medical checks, costs of travel and food for returnees and escorts, including medical staff, accommodation for escorts, specific assistance to vulnerable groups such as children or invalids, costs of transportation to the final destination in the country of return and co-operation with the authorities of the country of origin, former residence or transit.

- *Additionally in the case of forced return* the costs of temporary accommodation for returnees and their escorts prior to departure in case of joint return operations.

- *Additionally in the case of voluntary return:* comprehensive pre-return information, assistance and counselling as well as essential expenses before return and initial expenses after return, transport of the returnee's personal belongings, adequate temporary accommodation for the first days after arrival in the country of return in a reception centre or a hotel if necessary, training and employment assistance and limited start-up support for economic activities where appropriate.

- As regards the application of the common standards: education and training of staff in the competent administrative, law enforcement and judicial bodies as well as secondments of these categories of staff from other Member States;

- As regards the cooperation between Member States: actions relating to the cooperation with consular authorities and immigration services of third countries, to facilitate the assistance in obtaining travel documents; actions relating to the joint design and implementation of action plans realising an integrated return management, joint evaluation and monitoring of the process etc.

5.2.4. External Borders Fund

The most relevant policy option is the establishment of a financial solidarity mechanism at Community level to support Member States who bear a lasting and heavy financial burden by being responsible for controlling external borders for the benefit of the Union as a whole. This Fund should be designed to be a concrete expression of EU solidarity by providing financial assistance to those Member States which apply the Schengen provisions on external borders, in addition to those on internal borders (the dismantling of controls on entry). It would accordingly represent an explicit recognition of the tasks they perform in carrying out checks on people entering the EU from third countries and border surveillance not only in their own interests but on behalf of all Member States which have dismantled internal border controls.

Support from the Fund should be extended from the outset to new Member States, as their external borders are operational since their accession even if they have undertaken to remove border controls at a later stage when they are judged ready to do so. It should also extend to the need for Member States to implement Community legislation in relation to specific situations which have arisen as a result of enlargement (the most notable example is of Russians who need to cross Lithuania to reach Kaliningrad). The Fund should, in addition, provide support for managing visas and other similar activities undertaken before people reach the border, whether these are carried out in cooperation with other Member States or not. The efficient management of such activities by the consular services of Member States in third countries is an integral part of a common integrated border management system, which is aimed at facilitating legitimate travel into the EU while preventing illegal entry.

Objective criteria need to be established to allocate funds to Member States. These criteria should take account of the various elements which add to the burden of control on the Member States, in particular, the length of external land and maritime borders, the number of authorised border crossing points, the number of travellers crossing and the extent of pressure caused by people refused entry. The criteria should also take account of the challenges posed by the risk of illegal entry affecting each border, taking into account the geopolitical situation, typology and geography. The assessments made by the Common Centre in Finland and in the future by the European Agency for the management of operational cooperation at external borders will be very helpful in this regard.

From a subsidiarity point of view, such a Fund would support Member States in carrying out the various tasks involved in external border control while not interfering with their responsibilities in respect of determining who they allow to enter their territory.

Actions to be funded could include border crossing infrastructures and related buildings (e.g. border stations, helicopter landing places or lanes, etc.); operating equipment (laboratory equipment, document examination instruments, detection tools, mobile or fixed terminals for consulting SIS and national systems, etc.); means of transport for the surveillance of external borders; equipment for real time exchange of information

between relevant authorities; ICT systems; exchange programmes and training of border guards, immigration officers and consular officers; etc.

5.3. Objectives, expected results and related indicators of the proposal in the context of the ABM framework

5.3.1. European Refugee Fund :

The main impacts of the ERF have been analysed according to its target groups as follows:

- for final beneficiaries (asylum seekers and refugees): improvements in reception conditions (quality / quantity of material reception conditions such as health, housing, education, social benefits, access to the labour market), and fairer and more effective asylum procedures; easier integration by a decrease in dependence on social welfare, improved access to the labour market, and thus increased participation in social life through civil society organisations and other relevant channels;

- for Member States, the ERF contributes to the economic responsibility undertaken by the Member State in relation to the reception of asylum seekers and refugees and implementation of a common asylum policy; it also supports changes in processes / policies by development of higher standards, fairer and more effective asylum procedures, reduction of the length of asylum procedures, capacity-building, improvement of qualification of staff, exchanges of experiences and best practices at EU level.

- for partners of asylum policy (NGO, Refugee Community Organisations, local and regional authorities): capacity building and development of new services and greater involvement of self-help organisations; improvement of qualification of staff, increased cooperation of services / structures in developing capacity in the area of reception.

- for EU citizens in general: awareness raising on the issue of refugees and asylum seekers and better acceptance of reception centres by local communities.

The potential impacts of the ERF II were screened and assessed for all measures, and it can be said that positive impacts outweigh negative impacts, in particularly as regards social impacts. A redistributive analysis has shown that the target group who benefits most directly is that of asylum seekers and refugees. Most importantly, significant important systemic effects have been identified with regard to the Member States and the organisations working in this area (NGOs and Refugee Community organisations). It must be noted that the situation varies from country to country, most notably in terms of the degree of consolidation of the asylum systems and the experience with the different strands of the programme.

When the types of impact were considered, the most significant were in the social sphere - economic impacts were more indirect and more difficult to identify given the scale of

the Fund. Direct implementation costs have not been quantified and are being addressed in the framework of the monitoring system of the Fund. Indirect and associated costs are more difficult to assess. Environmental impacts have been found to be quite weak, and it has not been possible to differentiate these impacts by target group.

Identified impacts on countries of origin presented a somewhat ambiguous picture – if it was clear that a better management of asylum flows can have positive impacts in the development of these countries, associated risks have been identified. These included, for example, risks of asylum seekers and refugees losing contact with their countries of origin, and also risks of qualified people leaving these countries (brain drain).

To conclude, it can be said that, overall, expected impacts were coherent with the formulation of the main objectives of the Fund. Indeed, the overall impacts reflected the main policy goal of the ERF, i.e. the contribution to the implementation of the common asylum standards and guidelines agreed at EU level and convergence of practices across Member States to support an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian needs on the basis of solidarity.

5.3.2. Integration of Third-country nationals

The impacts of the Integration Fund have been identified at two levels: firstly, the general impacts of a greater integration of third country nationals were considered; then, against this background, the specific impacts of the Fund were discussed, taking into account the magnitude of identified needs, and the proposed scale of EU intervention. These specific impacts will in essence represent the added-value of EU intervention in this field.

As regards **general impacts**, better integration of migrants is likely to have many positive economic and social effects both on migrants themselves and on the host community. At EU level, the improved integration of third-country nationals will have a positive **economic impact** by increasing labour supply and thus overcoming shortages in a number of sectors. More migrants in employment will increase both tax revenue and the income from social contributions and so help to fund social protection systems which need to cater for a growing number of elderly people and increased numbers in retirement. Improved integration has obvious positive economic effects on third-country nationals themselves by giving them a better chance of integrating into the labour market and not only of finding a job but one which is more secure and stable with better terms and working conditions.

It must be noted however that further integration and the increased participation of third country nationals in economic activity may have some costs as well as benefits. While firms, consumers and domestic workers with complementary skills may gain, associated costs may include, inter alia, increased expenditure for welfare and social protection systems; a possible adverse effect on domestic workers with similar skills; the administrative costs of implementing an effective immigration policy; and increased expenditure on active labour market policies such as training and job placement services.

The potential **social effects** of integration of immigrants are substantial. Lack of social integration of migrants has often been associated with their social exclusion, which has given rise to increased hostility towards them and to ethnic minorities in general (leading to the rise of racism and xenophobia). Further integration of immigrant populations should lead to a more cohesive and inclusive society overall, where differences are respected and the merits of diversity appreciated. A strengthened dialogue between different groups will increase general understanding of different cultures, traditions and religions.

For migrants themselves, greater integration in society and better access to education as well as the labour market will improve their well being and increase their self-esteem. Having a job and being able to provide for themselves and their families should give them an increased feeling of belonging to society and encourage them to engage in community life and social, cultural and political activities in general. The integration of women will also indirectly benefit future generations, by increasing their chances of integrating into society themselves, of gaining a better understanding of he language and of performing better at school.

Although it is difficult to point to direct beneficial effects on the **environment**, there ought to be generally positive effects on the educational level of EU society, which should make it a better place in which to live, and increased awareness of environmental issues and a wider tendency to take action to protect and improve the natural and physical environment. More active participation in social and political life at local level is, therefore, likely to be accompanied by increased involvement in activities to preserve the local environment and the common heritage.

Against this background, the **specific impacts** of the Integration Fund have been identified as ensuring a strong link with policy developments at EU level, thus supporting the implementation of a common immigration policy. In particular, the following impacts should be expected:

- Create a level playing field in terms of integrating third-country nationals across the Member States. This requires a catch-up process in those countries of recent immigration, where integration policies are only developing.

- In these countries, the Fund will also act as a catalyst, increasing government expenditure on integration of third-country nationals, and thus contributing to the consolidation of a true integration system.

- Strengthening of integration systems will also take place through investments in human resources and upgrading of skills, as well as improved coordination and dialogue between all relevant stakeholders (national and regional authorities, civil society, etc.).

- For those Member States with a history of immigration and integration of third-country nationals, the Fund will contribute towards a fine-tuning of existing policies, focussing on identified shortcomings, and thus increasing their overall effectiveness.

5.3.3. European Return Fund

General impacts of a more effective return policy

An effective implementation of the return policy for illegal migrants living in Member States would have beneficial effects on social cohesion in particular and for the general objective of creating an area of freedom, security and justice for EU citizens. It could also, however, have positive economic effects especially in the long-term.

An effective implementation would, therefore:

- reinforce a managed immigration policy by complementing the control of the EU's external borders and ensuring that those who succeed in entering the Union illegally are returned with minimum delay to the countries they came from;

- help to increase the acceptance of third-country nationals in Member States and, therefore, of diversity, with potential benefits to the competitiveness of the EU economy as well as to social cohesion;

- contribute thereby to increasing employment rates among third-country nationals and, therefore, their contribution to economic activity and the generation of real income;

- facilitate the acceptance of the immigration of workers with the skills required by EU economies faced with a prospective natural decline in working-age population and, therefore, in the labour force;

- reduce the costs on national budgets associated with the detention of illegal migrants;

- give illegal migrants more opportunity to return and settle in their country of origin instead of having to live on the margins of society and very often to work in arduous jobs with poor terms and conditions.

Specific impact of the Return Fund

Action at EU level will have a number of positive effects, including:

- ensuring the common implementation of effective procedures for the return of illegal migrants, which also protect their basic rights and human dignity;

- promoting the adoption of best practices in this regard as well as with regard to the measures taken to provide incentives to the people concerned to return to their country of origin voluntarily;

- encouraging a more intensive exchange of information between Member States on the national initiatives developed, the challenges relating to returns and the management of complex return processes, as well as the relations with third countries in this regard;

- enhancing cost-effectiveness of return measures through joint operations.

5.3.4. External Borders Fund

The main impacts of the Externals Borders Fund would be as follows:

- Positive impact on administrative systems and infrastructures of Member States, who will get more resources and be able to improve coordination and exchanges. On the other hand**,** MS will have to co finance the projects; therefore it could lead to an increase in MS expenditure.

- Impacts for public health, public order and security would be direct and positive, thanks to the improvement of controls, which will make easier to prevent the entry of persons posing a risk from these points of view. Impact on civil society would be indirect but positive (better protection against illegal immigration and public security threats)

- Impacts on the environment would be indirect but possibly negative (more control boats and aircrafts, more physical barriers in border zones, etc.), although some positive impacts can not be excluded (e.g. purchase of less polluting surveillance boats, usage of more efficient technologies)

- From the human rights point of view, increasing MS border control capabilities (in particular through surveillance measures) could mean that more people would be intercepted, refused entry and/or removed to their countries of origin, where they probably face a situation of poverty and lack of freedoms. Increasing controls would make them more dissuasive and perhaps discourage some of these people from trying to immigrate illegally, avoiding them from putting their lives at risk.

- The risks of fraud could be linked to cases of mismanagement, illicit appropriation or corruption, although they not seem to be big as the funds will be managed by MS law enforcement agencies. There is also a risk of giving funding to Member States that don't really need it (e.g. because of being economically strong) or whose burden is lower, especially if objective criteria are not appropriately qualified by risk criteria

- The smoothening of flows of bona fide travellers would have positive economic impacts for business and tourism.

The financial support under the Fund will be developed in complementarity with the work of the European Agency for the management of operational cooperation at external borders.

The Agency has constituted an important step for promoting solidarity between member States in the field of external border management. The Agency has at its objective to facilitate and render more effective the application of the Community acquis related to the external borders, through coordination but also by providing the necessary technical support and expertise. The Fund will be complementary to these efforts. The Fund can provide the necessary financial means for the implementation of joint operations and pilot projects, whenever the Agency will not undertake to do it by itself under Article 3(4) of the Regulation. The Fund will also contribute to the adoption of the necessary measures derived from the risk analysis prepared by the Agency, and to the implementation of the common core curriculum to be established by it.

5.4. Method of Implementation (indicative)

Show below the method(s) chosen for the implementation of the action.

X ***Centralised Management***

X Directly by the Commission

 Indirectly by delegation to:

 Executive Agencies

 Bodies set up by the Communities as referred to in art. 185 of the Financial Regulation

 National public-sector bodies/bodies with public-service mission

X***Shared or decentralised management***

X With Member states

X With Third countries

Joint management with international organisations (please specify)

Relevant comments:

The funds within the action programme 'Solidarity and the management of migration flows' will be implemented within the framework of **shared/decentralised management** between the Member States and the Commission, in accordance with Article 53, paragraph 1, point b) of Council Regulation (EC, Euratom) No 1605/2002[79]. The Community actions and the technical assistance of the Commission, as referred to within the instruments,

[79] OJ L 248, 16.9.2002, p.1.

will be implemented by the Commission within the framework of **direct management**.

As for the countries associated with the implementation, application and development of the Schengen Acquis, an agreement between the Commission and these countries needs to be concluded relating to the obligations concerning budgetary and financial control.

One of the key objectives of the programmes is to clearly define the division of responsibility between the Member States and the implementing bodies on the one hand, and the Commission on the other in the execution of the Community budget. All essential elements are defined within the different Funds.

Under Article 274 of the Treaty, in the context of shared management, the conditions allowing the Commission to exercise its responsibilities for implementation of the general budget of the European Communities and the obligations of cooperation on the Member States have to be clarified. These conditions will enable the Commission to satisfy itself that Member States are utilising the Fund in a lawful and correct manner and in accordance with the principle of sound financial management within the meaning of the Financial Regulation.

The need for coherency and transparency are the driving forces in the management modalities of the respective Funds. **Coherency**, as the draft instruments lay down the minimal conditions applicable to the management, internal control and audit systems as well as the involvement of each actor. **Transparency**, as the results and outcome of each part of the instrument are known to the different actors. The compliance of these systems will contribute to the full respect of the principle of **sound financial management**.

To this end, the Member States shall provide an assurance in relation with the management and control systems, according to the rules laid down in the draft instruments. This assurance, completed with its own system audits and on-the-spot controls, will facilitate the Commission's assessment on the legality and regularity of declared expenditure.

The different instruments are developed with common delivery, management and implementation mechanisms. This will enable the Commission and the Member States to set up **common management and control environments**, thus increasing efficiency through the creation of potential synergies.

The following elements are found within the draft instruments:

- **Multi-annual and annual Programming:**

The Funds will be implemented in the framework of **two multiannual programming periods**(respectively 2007-2010 and 2011-2013). These

programming periods will allow the Commission to take into account the effects of the midterm review of the financial perspectives, which is planned in 2010.

The multiannual programming includes the definition of strategic guidelines by the Commission and multiannual programmes by the Member States. These mainly relate to a description of the management and control systems set up, the definition of priorities (and corresponding indicators, results and impacts) and a draft financing plan. This multiannual programme will be assessed and adopted by the Commission.

The necessary provisions for the revision of these programmes are laid down within the draft instruments.

The multiannual programmes will be implemented by means of annual work programmes, provided by the Member States and adopted by the Commission. The annual work programmes relate to the rules for selection of projects and an indicative financial breakdown per objective. The Commission's decision shall indicate the amount allocated to each Member States in full respect of the appropriations allocated under the budgetary procedure.

- **Management and Control Systems**

a) Designation of authorities

The following authorities are to be designed by the Member State:

- A **Responsible Authority**, responsible for the management of the Fund and which will handle all the Communication with the Commission;

- A **Certifying authority**, responsible for the certification of expenditure and application for payment requests prior to transmission to the Commission;

- An **Audit Authority**, responsible for the verification of the compliance, adequacy and the sound operation of the management and control environment.

- With respect of the clear separation of functions, several functions may be carried out by the same body.

b) Definition of the responsibilities of the Member States and the Commission

Member States will be responsible for ensuring sound financial management of the programmes and the legality and regularity of the underlying transactions, give guidance to the designated authorities, and be responsible for the proper and effective use of Community funds. In accordance with the principles of

subsidiarity and proportionality, Member States have the primary responsibility for the implementation and control of the actions covered by the Fund.

The Commission's responsibilities are to satisfy that the systems set up are compliant with the provisions laid down, especially through the assessment of a unqualified opinion submitted by a "compliance assessment body". In the event of a qualified opinion the Member State shall draw up, in agreement with the Commission, an action plan setting out the corrective measures and the timetable for implementation. The Commission is also responsible to satisfy that systems function effectively, on basis of annual control reports and on-the-spot audits.

c) Financial Management

Annual commitments shall be made on the basis of the Commission's decision related the annual programmes.

The following payment scheme is foreseen:

- A prefinancing of 50%;
- A balance payment, preconditioned by a request for payment, a certified declaration of expenditure, an implementation report and an audit report.

The necessary provisions for suspension and interruption of payments, as well as the cancellation of commitments, have been formalised within the draft instruments. In all procedures the Commission will decide after a **contradictory procedure,** where the Member State may present its observations or take corrective measures.

The draft instrument also provides with the necessary provisions, related to financial corrections to be established by the Commission and the Member States.

6. MONITORING AND EVALUATION

6.1. Monitoring system

Under the management system proposed, minimum standard formats will be established in all Member States for the presentation of projects, monitoring and evaluation. In this context common indicators will be defined for the various types of action, for which data will have to be gathered when action implementation reports are presented. During the course of 2005, a preparatory study will be launched to inform the Commission on adequate minimum standards and common standards.

By the same token, a common management system (supported by a common IT application) will be developed in the financial field, in liaison with the Member States, to ensure that implementation of the programmes and the actions funded are monitored on a common basis.

6.2. Evaluation

Several national and Community evaluations are planned, based around the multiannual programming schedule of the Funds. The timetable of evaluations for the External Borders Fund, the Integration Fund and the Return Fund as set out in the respective proposals is in principle as follows:

- no later than 30 June 2009 in the case of the External Borders and Integration Funds, and 30 June 2010 in the case of the Return Fund, a report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the application of the criteria used for the annual distribution of resources; together with proposals for amendments if deemed necessary;

- no later than 31 December 2010 an intermediate report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the results achieved and on implementation and with a proposal on the Fund future development;

- no later than 30 June 2012 (concerning 2007-2010/2008-2010) and 30 June 2015 (concerning 2011-2013) an evaluation report from the Member State on the results and impacts;

- no later than 31 December 2012 (concerning 2007-2010 and 31 December 2015 (concerning 2011-2013) an ex post evaluation report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.

The evaluations for the European Refugee Fund follow a slightly different pattern in light of previous evaluations made.

7. ANTI-FRAUD MEASURES

Action taken under the Commission's direct, centralised management (Community action, technical assistance expenditure) will be implemented in accordance with the applicable rules, as defined in the Financial Regulation and its implementing rules. The contracts and grant agreements used will be the models recommended by the Commission and will provide for monitoring by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

The general rules on the administrative and financial management of action in the Member States, will comprise specific provisions on the management and control of projects by the authorities responsible and provisions on *ex post* checks by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

8. DETAILS OF RESOURCES

8.1. Objectives of the proposal in terms of their financial cost *(Commitment appropriations in M€)*

a. European Refugee Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Refugee Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	18	4,500	42	10,500	42	10,500	45	11,300	59	14,700	60	15,000	61	15,300	327	81,800
Sub-total Action 1				**4,500**		**10,500**		**10,500**		**11,300**		**14,700**		**15,000**		**15,300**	**327**	**81,800**
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			2,800		6,500		6,500		6,900		9,300		9,500		9,700		51,200
Reception and asylum procedures	Projects	0,085	372	31,600	868	73,800	868	73,800	931	79,100	1.242	105,600	1.268	107,800	1.295	110,100	6.845	581,800
Integration	Projects	0,065	243	15,800	568	36,900	568	36,900	608	39,500	812	52,800	829	53,900	848	55,100	4.475	290,900
Voluntary return	Projects	0,175	30	5,300	70	12,300	70	12,300	75	13,200	101	17,600	103	18,000	105	18,400	555	97,100

Sub-total Action 2				**55,500**		**129,500**		**129,500**		**138,700**		**185,300**		**189,200**		**193,300**	**11.320**	**1.021,000**
Sub-total Objective 1				*60,000*		*140,000*		*140,000*		*150,000*		*200,000*		*204,200*		*208,600*		*1.102,800*
Emergency measures																		
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		8,470
Emergency measures	Projects			8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		60,130
Sub-total Action 3				**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**68,600**
Sub-total Objective 1				*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*68,600*
TOTAL COST				**69,800**		**149,800**		**149,800**		**159,800**		**209,800**		**214,000**		**218,400**		**1.171,400**

b. Integration of third-country nationals

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	**Type of output**	**Av. cost**	**2007**		**2008**		**2009**		**2010**		**2011**		**2012**		**2013**		**Total**	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
Integration of Third-country Nationals																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	25	6,200	33	8,200	54	13,400	69	17,300	80	20,000	94	23,600	105	26,200	460	114,900
Sub-total Action 1				**6,200**		**8,200**		**13,400**		**17,300**		**20,000**		**23,600**		**26,200**	**460**	**114,900**
Actions in the Member States																		

Responsible Authorities	Co-financing			4,300		5,500		8,500		10,800		12,300		14,300		15,800		71,500
Admission Procedures	Projects	0,085	101	8,600	134	11,400	216	18,400	278	23,600	319	27,100	380	32,300	421	35,800	1.849	157,200
Introduction Programmes	Projects	0,065	389	25,300	518	33,700	845	54,900	1094	71,100	1258	81,800	1486	96,600	1652	107,400	7.243	470,800
Civic, cultural, religious and political participation	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Capacity building within MS' public and private service providers	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Adjusting european societies to diversity	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Policy development, monitoring and evaluation	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Sub-total Action 2				**88,800**		**117,800**		**191,600**		**247,700**		**285,000**		**336,400**		**373,800**	**9.092**	**1.641,100**
Sub-total Objective 1				*95,000*		*126,000*		*205,000*		*265,000*		*305,000*		*360,000*		*400,000*		*1.756,000*
TOTAL COST				**95,000**		**126,000**		**205,000**		**265,000**		**305,000**		**360,000**		**400,000**		**1.756,000**

c. ***European*** ***Return*** ***Fund***

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Return Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	0	0,000	10	2,500	16	3,900	26	6,500	39	9,800	52	13,100	52	13,100	196	48,900
Sub-total Action 1				**0,000**		**2,500**		**3,900**		**6,500**		**9,800**		**13,100**		**13,100**	**196**	**48,900**
Actions in the Member States																		

Responsibe authorities	Co-financing			0,000		2,300		3,100		4,600		6,500		8,300		8,300		33,100
Integrated Return-management	Projects	0,150	0	0,000	68	10,200	106	15,900	178	26,700	267	40,100	357	53,600	357	53,600	1.334	200,100
Enhancement of ooperation between MS in integrated Return-management	Projects	0,250	0	0,000	69	17,200	106	26,500	178	44,400	268	66,900	357	89,300	357	89,300	1.334	333,600
Promotion and application of common standards on return	Projects	0,100	0	0,000	68	6,800	106	10,600	178	17,800	267	26,700	357	35,700	357	35,700	1.333	133,300
Sub-total Action 2				**0,000**		**36,500**		**56,100**		**93,500**		**140,200**		**186,900**		**186,900**	**4.001**	**700,100**
Sub-total Objective 1				*0,000*		*39,000*		*60,000*		*100,000*		*150,000*		*200,000*		*200,000*		*749,000*
TOTAL COST				**0,000**		**39,000**		**60,000**		**100,000**		**150,000**		**200,000**		**200,000**		**749,000**

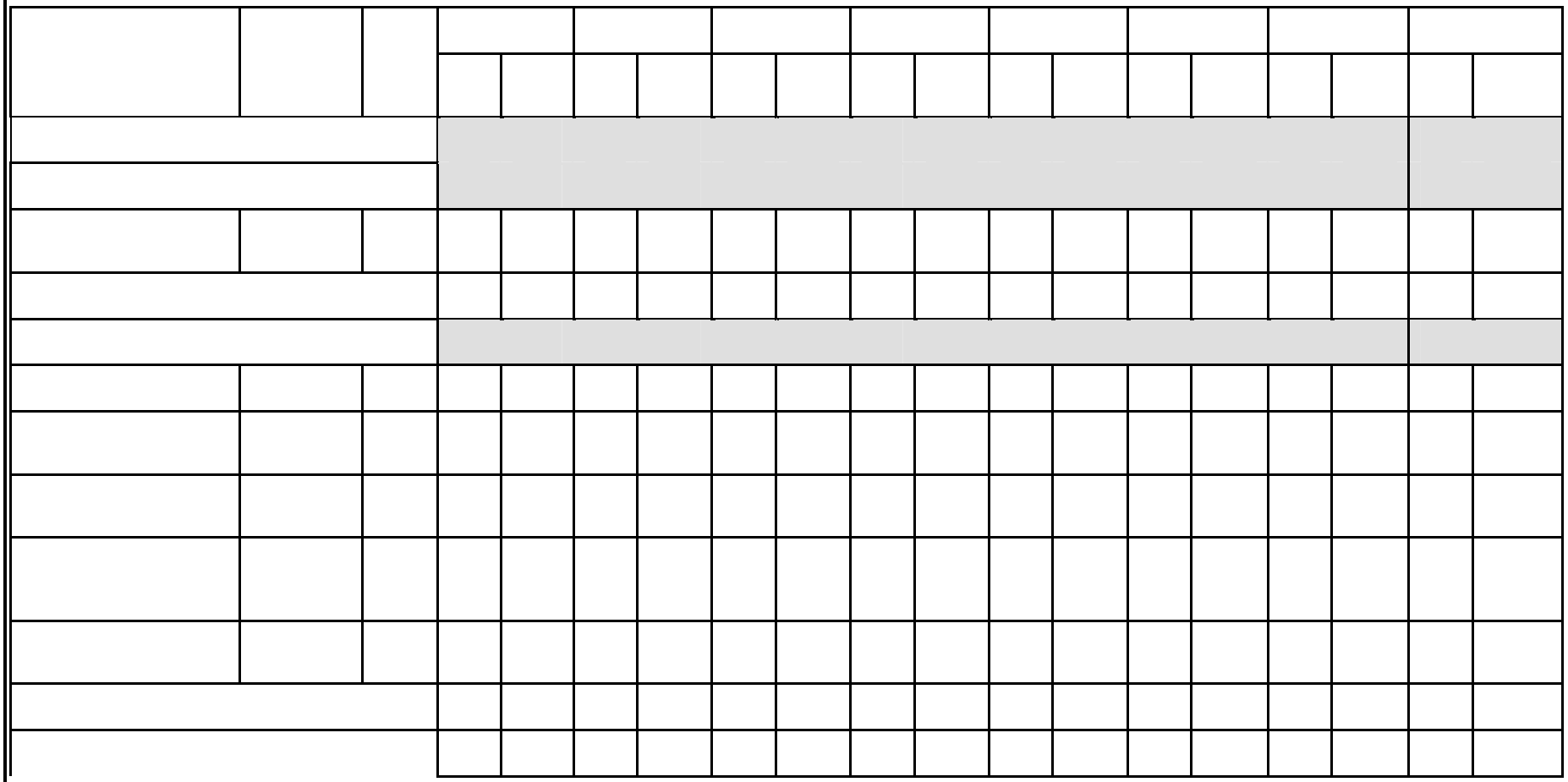

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
External Borders Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	13	3,300	13	3,300	17	4,300	22	5,600	25	6,300	31	7,800	45	11,200	167	41,800
Sub-total Action 1				**3,300**		**3,300**		**4,300**		**5,600**		**6,300**		**7,800**		**11,200**	**167**	**41,800**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			7,500		7,500		9,500		12,000		13,400		16,700		23,300		89,900
Implementation of the common integrated border management system	Projects	0,500	64	31,800	64	31,800	82	41,200	107	53,500	120	60,100	150	75,100	214	107,100	801	400,600
Contribution to the efficient management of the flows of persons at external borders	Projects	0,500	127	63,700	127	63,700	165	82,500	214	107,000	240	120,100	300	150,200	428	214,200	1.603	801,400
Contribution to the uniform and effective application of EU law and overall efficiency of national border guards	Projects	0,500	48	23,900	48	23,900	62	30,900	80	40,100	90	45,000	113	56,300	161	80,300	601	300,400
Contribution to the enhancement of the activities organised by consular services	Projects	0,500	80	39,800	80	39,800	103	51,600	134	66,800	150	75,100	188	93,900	268	133,900	1.002	500,900

Sub-total Action 2				**166,700**		**166,700**		**215,700**		**279,400**		**313,700**		**392,200**		**558,800**	**3.005**	**2.093,200**
Sub-total Objective 1				*170,000*		*170,000*		*220,000*		*285,000*		*320,000*		*400,000*		*570,000*		*2135,000*
TOTAL COST				**170,000**		**170,000**		**220,000**		**285,000**		**320,000**		**400,000**		**570,000**		**2.135,000**

SV

SV

8.2. Administrative Expenditure

The needs for human and administrative resources shall be covered within the allocation granted to the managing DG in the framework of the annual allocation procedure.

8.2.1. Number and type of human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources (**number of posts/FTEs**)						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Officials or temporary staff (XX 01 01)	A*/AD	23	26	29	32	35	37	37,5
	B*, C*/AST	38,75	46	52	58	64	70	70,5
Staff financed by art. XX 01 02		8,5	10	12	14	16	17	18
Other staff financed by art. XX 01 04/05								
TOTAL		70,25	82	93	104	115	124	126

8.2.2. Description of tasks deriving from the action

Title	**Description**	**Number**
Management		
Management		4
Policy definition and programming		
Policy Making	Definition of strategy, legal base,…	4
Programme definition	Establishment of annual work programme (i.e. financing decision) and interservice consultation	1
Interface with relevant EC programmes & actions	interservice coordination in order to ensure complementarity-synergy with other policies	2
Interface with other Institutions and Member States	Interface Council,EP ensuring the appropriate reporting, information, questions, briefing requests	2
Information and Communication	1. Information and publicity activities 2. EUROPA Web site	2
Committee interface - chair & secretariat		1

Budgetting	APS,PDB,AAR,BIP,RAL - Preparation - Follow-up - Reporting	1,5
Programme : Reception, selection and award of projects , financial and legal commitments		
Preparation Calls for proposals		2
Reception and evaluation proposals/mult-annual and annual programmes	(also involves staff involved in 12,13,14 and 15)	10
Award decisions		0,5
Financial Commitment	Preparation, maintenance and closure of all financial commitments + subconsequent amendments	2
Legal Commitment	Preparation, Signature, Closure of all juridical commitments + subconsequent amendments	4
Programme : monitoring of projects		
Payments - Initiation	Preparation and Processing of all Prefinancing, Intermediate and Final Payments (including verification supporting docs)	5
Project Monitoring	Receipt and assessment of reports , requests for information, project visits	20
Procurement, control and audit		
Ex- ante verification of transactions, setting up of control standards	Setting up appropriate control standards	3
System Audit	Setting up and monitoring of system audit of Member States (shared management)	10
Financial Audit	Ex-post Audit of expenditure / implementation	8
Internal audit	Verification of compliance with ICS	3
Procurement procedures	Drafting, procedures and autorisation of procurement procedures for projects and technical assistance (evaluation, studies,…) , including JPC, Helpdesk procurement procedures	8
Reporting	Report of Authorinsing Officer, RAA, relations with Court of Auditors…	2
Support services		
Filing and Archiving	Database, digital and hardcopy filing	3
Programme Evaluation	Ex ante - Mid term - Final evaluation	3
IT Support	Specific development of IT Tools related to monitoring and implementation	4
Overhead		
Administration(Overhead)	CIS, Translations,HRM,Logistics,…	21
		126

8.2.3. Sources of human resources (statutory)

(When more than one source is stated, please indicate the number of posts originating from each of the sources)

☐ Posts currently allocated to the management of the programme to be replaced or extended

☐ Posts pre-allocated within the APS/PDB exercise for year n

☐ Posts to be requested in the next APS/PDB procedure

☐ Posts to be redeployed using existing resources within the managing service (internal redeployment)

☐ Posts required for year n although not foreseen in the APS/PDB exercise of the year in question

8.2.4. Other Administrative expenditure included in reference amount (XX 01 04/05 – Expenditure on administrative management)

EUR million (to 3 decimal places)

a. European Refugee Fund

Budget line ***European Refugee Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,750
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,500	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	4,700
Studies (incl.	0,300	0,600	0,300	0,600	0,600	0,400	0,600	3,400

Evaluation)								
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,050	0,050	0,400
Publications and informations	0,200	0,000	0,200	0,000	0,200	0,150	0,200	0,950
Total	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800	9,450
Emergency measures								
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,420
Studies (incl. Evaluation)	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
Meetings of experts								
Publications and informations	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,070
Total	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400

b. Integration of Third-country Nationals

Budget line ***Integration of Third-country nationals***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : migration statistics	0,300	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	2,700
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,800	0,800	0,900	1,000	1,100	1,100	6,300
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,100	0,300	0,300	0,600	0,700	0,700	0,750	3,450
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
Dissemination	0,000	0,100	0,050	0,100	0,150	0,200	0,200	0,800
Publications and informations	0,050	0,100	0,100	0,100	0,250	0,400	0,400	1,400
Total	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900	15,000

c. European Return Fund

Budget line ***European Return Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics		0,200	0,200	0,200	0,200	0,250	0,300	1,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems		0,600	0,700	0,800	0,900	0,900	1,000	4,900
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)		0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	1,800
Meetings of experts		0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,350
Dissemination		0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,600
Publications and informations		0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	0,250	1,000
Total	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050	10,000

d. External Borders Fund

Budget line ***External Borders Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics	0,300	0,300	0,300	0,400	0,450	0,450	0,450	2,650
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,900	0,900	1,000	1,000	1,000	1,000	6,400
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,300	0,400	0,400	0,500	0,500	0,400	0,400	2,900
Meetings of experts	0,100	0,150	0,150	0,150	0,200	0,200	0,200	1,150
Dissemination	0,200	0,200	0,250	0,300	0,400	0,300	0,300	1,950
Publications and informations	0,100	0,300	0,300	0,300	0,350	0,300	0,300	1,950
Total	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650	17,000

8.2.5. Financial cost of human resources and associated costs not included in the reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

Type of human resources	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total
Officials and temporary staff (XX 01 01)	6,669	7,776	8,748	9,72	10,692	11,556	11,664	66,825
Staff financed by Art XX 01 02 (auxiliary, END, contract staff, etc.) (specify budget line)	0,918	1,08	1,296	1,512	1,728	1,836	1,944	10,314
Total cost of Human Resources and associated costs (NOT in reference amount)	**7,587**	**8,856**	**10,044**	**11,232**	**12,420**	**13,392**	**13,608**	**77,139**

Calculation– ***Officials and Temporary agents***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

Calculation– ***Staff financed under art. XX 01 02***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

8.2.6 Other administrative expenditure not included in reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Missions	0,216	0,234	0,238	0,243	0,248	0,253	0,258	1,691
XX 01 02 11 02 – Meetings & Conferences								
XX 01 02 11 03 – Committees	0,460	0,498	0,508	0,518	0,528	0,539	0,550	3,601
XX 01 02 11 04 – Studies & consultations								
XX 01 02 11 05 - Information systems								
2Total Other Management Expenditure (XX 01 02 11)	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808	5,292
3 Other expenditure of an administrative nature (specify including reference to budget line)								

Total Administrative expenditure, other than human resources and associated costs (NOT included in reference amount)	**8,263**	**9,588**	**10,790**	**11,993**	**13,197**	**14,184**	**14,416**	**68,015**

Calculation - ***Other administrative expenditure <u>not</u> included in reference amount***

		<u>2007</u>
Missions	240 missions * €900	216.000
Compulsory meetings	24 * 19200	460.800